SATURS

A. Protokoli, kas pievienoti Līgumam par Konstitūciju Eiropai

1. Protokols par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā

2. Protokols par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu

3. Protokols par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem

4. Protokols par Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtiem

5. Protokols par Eiropas Investīciju bankas statūtiem

6. Protokols par Eiropas Savienības iestāžu, dažu struktūru un dienestu atrašanās vietu

7. Protokols par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti

8. Protokols par Dānijas Karalistes, Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes, Grieķijas Republikas, Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas, kā arī Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes Pievienošanās līgumiem un aktiem

9. Protokols par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas Pievienošanās līgumu un aktu

10. Protokols par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru

11. Protokols par konverģences kritērijiem

12. Protokols par Eurogrupu

13. Protokols par dažiem noteikumiem attiecībā uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti saistībā ar Ekonomikas un monetāro savienību

14. Protokols par dažiem noteikumiem attiecībā uz Dāniju saistībā ar Ekonomikas un monetāro savienību

15. Protokols par dažiem Dānijas Valsts bankas uzdevumiem

16. Protokols par Klusā okeāna Finanšu kopienas franku sistēmu

17. Protokols par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā

18. Protokols par dažu Konstitūcijas III-130. panta aspektu piemērošanu Apvienotajai Karalistei un Īrijai

19. Protokols par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar politiku, kas attiecas uz kontroli pie robežām, patvērumu un imigrāciju, kā arī saistībā ar tiesu iestāžu sadarbību civillietās un policijas sadarbību

20. Protokols par Dānijas nostāju

21. Protokols par dalībvalstu ārējām attiecībām saistībā ar ārējo robežu šķērsošanu

22. Protokols par dalībvalstu pilsoņu patvēruma tiesībām

23. Protokols par pastāvīgu strukturētu sadarbību, kas izveidota ar Konstitūcijas I-41. panta 6. punktu un III-312. pantu

24. Protokols par Konstitūcijas I-41. panta 2. punktu

25. Protokols par Nīderlandes Antiļu salās rafinētu naftas produktu importu Eiropas Savienībā

26. Protokols par nekustamā īpašuma iegādi Dānijā

27. Protokols par sabiedriskās apraides sistēmu dalībvalstīs

28. Protokols par Konstitūcijas III-214. pantu

29. Protokols par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju

30. Protokols par īpašiem nosacījumiem attiecībā uz Grenlandi

31. Protokols par Īrijas Konstitūcijas 40.3.3. pantu

32. Protokols par Konstitūcijas I-9. panta 2. punktu, kas attiecas uz Savienības pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai

33. Protokols par aktiem un līgumiem, ar ko papildina vai groza Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un Līgumu par Eiropas Savienību

34. Protokols par pārejas noteikumiem attiecībā uz Savienības iestādēm un struktūrām

35. Protokols par Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dibināšanas līguma izbeigšanās finansiālajām sekām un par Ogļu un tērauda zinātniskās izpētes fondu

36. Protokols par grozījumiem Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumā

B. Pielikumi, kas pievienoti Līgumam par Konstitūciju Eiropai

1) I pielikums - Saraksts, kas minēts Konstitūcijas III-226. pantā

2) II pielikums - Aizjūras zemes un teritorijas, uz kurām attiecas Konstitūcijas III daļas IV sadaļa

A. PROTOKOLI,
KAS PIEVIENOTI LĪGUMAM
PAR KONSTITŪCIJU EIROPAI

1. PROTOKOLS
PAR VALSTU PARLAMENTU LOMU
EIROPAS SAVIENĪBĀ

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ATGĀDINOT, ka tas, kā dalībvalstu parlamenti kontrolē savu valdību darbību saistībā ar Savienības darbību, ir atkarīgs no katras dalībvalsts konstitucionālās iekārtas un prakses;

TIEKDAMIES rosināt valstu parlamentus pilnīgāk iesaistīties Eiropas Savienības darbībā un paplašināt to iespējas izteikt viedokli par Eiropas leģislatīvo aktu projektiem, kā arī par citiem jautājumiem, kuros tie varētu būt īpaši ieinteresēti,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam.

I SADAĻA

INFORMĀCIJA VALSTU PARLAMENTIEM

1. PANTS

Komisijas konsultatīvos dokumentus (zaļās grāmatas, baltās grāmatas un paziņojumus), kad tos publicē, Komisija tieši nosūta valstu parlamentiem. Arī ikgadējo likumdošanas programmu un jebkādus citus likumdošanas plānošanas vai politiskās stratēģijas dokumentus Komisija nosūta valstu parlamentiem tajā pašā laikā, kad tos nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. PANTS

Eiropas leģislatīvo aktu projektus, ko iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei, nosūta valstu parlamentiem.

Šajā protokolā "Eiropas leģislatīvā akta projekts" ir Komisijas priekšlikums, dalībvalstu grupas iniciatīva, Eiropas Parlamenta iniciatīva, Tiesas lūgums, Eiropas Centrālās bankas ieteikums un Eiropas Investīciju bankas lūgums, kas attiecas uz kāda Eiropas leģislatīvā akta pieņemšanu.

Komisijas ierosinātos Eiropas leģislatīvo aktu projektus Komisija tieši iesniedz valstu parlamentiem tajā pašā laikā, kad tos iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.

Eiropas Parlamenta ierosinātos Eiropas leģislatīvo aktu projektus Eiropas Parlaments tieši iesniedz valstu parlamentiem.

Dalībvalstu grupas, Tiesas, Eiropas Centrālās bankas vai Eiropas Investīciju bankas ierosinātos leģislatīvo aktu projektus Padome iesniedz valstu parlamentiem.

3. PANTS

Valstu parlamenti var nosūtīt Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas priekšsēdētājam pamatotu atzinumu par Eiropas leģislatīvā akta projekta atbilstību subsidiaritātes principam, ievērojot procedūru, kas paredzēta Protokolā par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu.

Ja attiecīgo Eiropas leģislatīvā akta projektu ir ierosinājusi dalībvalstu grupa, Padomes priekšsēdētājs pamatoto atzinumu vai pamatotos atzinumus nodod attiecīgo dalībvalstu valdībām.

Ja Eiropas leģislatīvā akta projektu ir ierosinājusi Tiesa, Eiropas Centrālā banka vai Eiropas Investīciju banka, Padomes priekšsēdētājs pamatoto atzinumu vai pamatotos atzinumus nodod attiecīgajai iestādei vai struktūrai.

4. PANTS

No dienas, kad Eiropas leģislatīvā akta projekts ir pieejams valstu parlamentiem Savienības oficiālajās valodās, līdz dienai, kad projektu iekļauj Padomes pagaidu darba kārtībā, lai to pieņemtu vai lai formulētu nostāju saskaņā ar likumdošanas procedūru, ir jāpaiet sešām nedēļām. Steidzamības gadījumos ir iespējami izņēmumi, kuru pamatojumu norāda Padomes aktā vai nostājā. Izņemot pietiekami pamatotus steidzamības gadījumus, minētajās sešās nedēļās nedrīkst notikt nekāda vienošanās par Eiropas leģislatīvā akta projektu. Izņemot pietiekami pamatotus steidzamības gadījumus, no dienas, kad Eiropas leģislatīvā akta projektu iekļauj Padomes pagaidu darba kārtībā, līdz dienai, kad pieņem nostāju, ir jāpaiet desmit dienām.

5. PANTS

Padomes sanāksmju darba kārtību un to rezultātu, tostarp to sanāksmju protokolus, kurās Padome apspriež Eiropas leģislatīvo aktu projektus, tieši nosūta valstu parlamentiem tajā pašā laikā, kad tos nosūta dalībvalstu valdībām.

6. PANTS

Ja Eiropadome paredz atsaukties uz Konstitūcijas IV-444. panta 1. vai 2. punktu, valstu parlamentus par šo Eiropadomes iniciatīvu informē vismaz sešus mēnešus pirms eirolēmuma pieņemšanas.

7. PANTS

Revīzijas palāta informācijas nolūkā nosūta savu gada ziņojumu valstu parlamentiem tajā pašā laikā, kad to nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

8. PANTS

Ja valsts parlamentārā sistēma nav vienpalātas sistēma, šā protokola 1. līdz 7. pants attiecas uz parlamenta palātām.

II SADAĻA

PARLAMENTU SADARBĪBA

9. PANTS

Eiropas Parlaments un valstu parlamenti kopīgi nosaka to, kā organizēt un sekmēt efektīvu un regulāru savstarpējo sadarbību Eiropas Savienībā.

10. PANTS

Tādu parlamentāro struktūrvienību konference, kuras specializējas Savienības jautājumos, var iesniegt Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai izskatīšanai jebkuru priekšlikumu, ko tā uzskata par lietderīgu. Minētā konference arī veicina informācijas un labas prakses apmaiņu starp valstu parlamentiem un Eiropas Parlamentu, kā arī starp to īpašajām komitejām. Tāpat minētā konference var organizēt parlamentu konferences par konkrētiem tematiem, jo īpaši lai apspriestu kopējās ārpolitikas un drošības politikas jautājumus, tostarp kopējo drošības un aizsardzības politiku. Konferences priekšlikumi nav saistoši valstu parlamentiem un neietekmē to nostāju.

2. PROTOKOLS
PAR SUBSIDIARITĀTES PRINCIPA UN PROPORCIONALITĀTES PRINCIPA PIEMĒROŠANU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

VĒLĒDAMĀS nodrošināt to, ka lēmumu pieņemšana tiek iespējami tuvināta Savienības pilsoņiem;

NOLĒMUŠAS paredzēt nosacījumus, lai piemērotu subsidiaritātes principu un proporcionalitātes principu, kā tie noteikti Konstitūcijas I-11. pantā, un ieviest sistēmu šo principu piemērošanas uzraudzībai,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

1. PANTS

Katra iestāde nodrošina to, ka pastāvīgi tiek ievērots subsidiaritātes princips un proporcionalitātes princips, kā tie noteikti Konstitūcijas I-11. pantā.

2. PANTS

Pirms iesniegt priekšlikumu par kādu Eiropas leģislatīvo aktu, Komisija veic vispusīgas konsultācijas. Šādās konsultācijās, attiecīgā gadījumā, vērā ņem paredzēto darbību reģionālo un vietējo dimensiju. Steidzamības gadījumos Komisija izņēmuma kārtā neveic šādas konsultācijas. Šā lēmuma pamatojumu tā norāda savā priekšlikumā.

3. PANTS

Šajā protokolā "Eiropas leģislatīvā akta projekts" ir Komisijas priekšlikums, dalībvalstu grupas iniciatīva, Eiropas Parlamenta iniciatīva, Tiesas lūgums, Eiropas Centrālās bankas ieteikums un Eiropas Investīciju bankas lūgums, kas attiecas uz kāda Eiropas leģislatīvā akta pieņemšanu.

4. PANTS

Komisija savus Eiropas leģislatīvo aktu projektus un grozītos projektus iesniedz valstu parlamentiem tajā pašā laikā, kad tos iesniedz Savienības likumdevējam.

Eiropas Parlaments savus Eiropas leģislatīvo aktu projektus un grozītos projektus iesniedz valstu parlamentiem.

Dalībvalstu grupas, Tiesas, Eiropas Centrālās bankas vai Eiropas Investīciju bankas ierosinātos leģislatīvo aktu projektus un grozītos projektus Padome iesniedz valstu parlamentiem.

Pieņemot Eiropas Parlamenta normatīvās rezolūcijas un Padomes nostājas, attiecīgā iestāde tās nosūta valstu parlamentiem.

5. PANTS

Eiropas leģislatīvo aktu projekti ir pamatoti, ņemot vērā subsidiaritātes principu un proporcionalitātes principu. Jebkurā Eiropas leģislatīvā akta projektā jābūt iekļautam sīki izstrādātam ziņojumam, kas ļautu izvērtēt atbilstību subsidiaritātes principam un proporcionalitātes principam. Šajā ziņojumā jāiekļauj elementi, kas ļauj izvērtēt akta finansiālo ietekmi, un - attiecībā uz eiroietvarlikumu - tā ietekmi uz noteikumiem, kas dalībvalstīm jāievieš, tostarp - attiecīgā gadījumā - uz reģionālajiem tiesību aktiem. Secinājumu, ka Savienības mērķis ir labāk sasniedzams Savienības līmenī, pamato ar kvalitatīviem un, kad vien tas iespējams, kvantitatīviem rādītājiem. Eiropas leģislatīvo aktu projektos ņem vērā vajadzību nodrošināt to, ka visi finansiālie vai administratīvie apgrūtinājumi, kas rodas Savienībai, valstu valdībām, reģionālajām un vietējām iestādēm, uzņēmējdarbības subjektiem un pilsoņiem, ir cik iespējams mazi un atbilstīgi noteiktajam mērķim.

6. PANTS

Ikviens valsts parlaments vai ikviena kāda valsts parlamenta palāta sešās nedēļās no Eiropas leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas dienas var nosūtīt Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas priekšsēdētājam pamatotu atzinumu, kurā paskaidrots, kāpēc tā uzskata, ka attiecīgais projekts neatbilst subsidiaritātes principam. Ikviens valsts parlamenta vai ikviena valsts parlamenta palāta vajadzības gadījumā apspriežas ar reģionālajiem parlamentiem, kuriem ir likumdošanas pilnvaras.

Ja attiecīgo Eiropas leģislatīvā akta projektu ir ierosinājusi dalībvalstu grupa, Padomes priekšsēdētājs šo pamatoto atzinumu nodod attiecīgo dalībvalstu valdībām.

Ja Eiropas leģislatīvā akta projektu ir ierosinājusi Tiesa, Eiropas Centrālā banka vai Eiropas Investīciju banka, Padomes priekšsēdētājs šo pamatoto atzinumu nodod attiecīgajai iestādei vai struktūrai.

7. PANTS

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija vai, attiecīgā gadījumā, dalībvalstu grupa, Tiesa, Eiropas Centrālā banka vai Eiropas Investīciju banka, ja kāda no tām ierosinājusi leģislatīvā akta projektu, ņem vērā pamatotos atzinumus, ko snieguši valstu parlamenti vai kāda valsts parlamenta palāta.

Katram valsts parlamentam ir divas balsis, kas sadalītas atbilstīgi valsts parlamentārajai sistēmai. Divpalātu valsts parlamentu gadījumā katrai palātai ir viena balss.

Ja pamatotie atzinumi par Eiropas leģislatīvā akta projekta neatbilstību subsidiaritātes principam pārstāv vismaz vienu trešdaļu no visām valstu parlamentu un to palātu nodotajām balsīm, ņemot vērā šā panta otro daļu, tad projekts ir jāpārskata. Šis minimums ir viena ceturtdaļa attiecībā uz Eiropas leģislatīvo aktu projektiem, kas iesniegti atbilstīgi Konstitūcijas III-264. pantam un kas attiecas uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.

Pēc šādas pārskatīšanas Komisija vai, attiecīgā gadījumā, dalībvalstu grupa, Eiropas Parlaments, Tiesa, Eiropas Centrālā banka vai Eiropas Investīciju banka, ja tās ierosinājušas attiecīgo leģislatīvā akta projektu, var nolemt saglabāt, grozīt vai atsaukt projektu. Šāds lēmums jāpamato.

8. PANTS

Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir izlemt lietas, kas attiecas uz subsidiaritātes principa pārkāpumu kādā Eiropas leģislatīvajā aktā un ko dalībvalstis ierosinājušas saskaņā ar Konstitūcijas III-365. pantā paredzētajiem noteikumiem, vai ko dalībvalstis sava valsts parlamenta vai tā palātas vārdā nodevušas Eiropas Savienības Tiesai saskaņā ar savu tiesību sistēmu.

Arī Reģionu komiteja var saskaņā iepriekšminēto pantu ierosināt lietas par Eiropas leģislatīvajiem aktiem, kuru pieņemšanai Konstitūcijā ir paredzēta apspriešanās ar to.

9. PANTS

Katru gadu Komisija iesniedz Eiropadomei, Eiropas Parlamentam, Padomei un valstu parlamentiem ziņojumu par Konstitūcijas I-11. panta piemērošanu. Šis gada ziņojums jānosūta arī Reģionu komitejai un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.

3. PROTOKOLS
PAR EIROPAS SAVIENĪBAS TIESAS STATŪTIEM

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

VĒLĒDAMIES pieņemt Eiropas Savienības Tiesas statūtus, kā noteikts Konstitūcijas III-381. pantā,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam .

1. PANTS

Eiropas Savienības Tiesa ir izveidota un darbojas atbilstīgi Konstitūcijai, Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam (EAEK līgums) un šiem statūtiem.

I SADAĻA

TIESNEŠI UN ĢENERĀLADVOKĀTI

2. PANTS

Pirms stāšanās amatā visi tiesneši atklātā Tiesas sēdē zvēr pildīt pienākumus objektīvi un apzinīgi un ievērot Tiesas apspriežu slepenību.

3. PANTS

Uz tiesnešiem attiecas imunitāte pret tiesvedību. Pēc amata pilnvaru beigām viņu imunitāte saglabājas attiecībā uz darbībām, kas veiktas, pildot amata pienākumus, tostarp attiecībā uz teikto un rakstīto.

Tiesas plēnums imunitāti var atņemt. Ja lēmums attiecas uz Vispārējās tiesas vai specializētās tiesas locekli, Tiesa lemj pēc apspriešanās ar attiecīgo tiesu.

Ja tiesnesim atņem imunitāti un pret viņu sāk krimināllietu, katrā attiecīgajā dalībvalstī viņu var tiesāt tikai tāda tiesa, kuras kompetencē ir tiesāt attiecīgās valsts augstākos tiesnešus.

Protokola par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti 11. līdz 14. pants un 17. pants attiecas uz Eiropas Savienības Tiesas tiesnešiem, ģenerāladvokātiem, sekretāriem un referentu palīgiem, neskarot šā panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā izklāstītos noteikumus par tiesnešu imunitāti pret tiesvedību.

4. PANTS

Tiesneši nedrīkst būt politiskos vai valsts pārvaldes amatos.

Viņi nedrīkst uzņemties algotu vai nealgotu darbu, ja vien ar eirolēmumu, ko Padome pieņem ar vienkāršu balsu vairākumu, izņēmuma kārtā nav noteikta atkāpe no šā noteikuma.

Stājoties amatā, tiesneši svinīgi solās tiklab amata pilnvaru laikā, kā pēc tam pildīt pienākumus, ko uzliek šis amats, jo īpaši pienākumu izturēties godīgi un apdomīgi, pēc amata pilnvaru beigām pieņemot dažus amatus un priekšrocības.

Visas neskaidrības šajā sakarā izlemj Tiesa. Ja lēmums attiecas uz Vispārējās tiesas vai specializētās tiesas locekli, Tiesa lemj pēc apspriešanās ar attiecīgo tiesu.

5. PANTS

Izņemot parastu nomaiņu vai nāves gadījumu, katra tiesneša pienākumi beidzas, viņam atkāpjoties no amata.

Ja tiesnesis atkāpjas no amata, viņš Tiesas priekšsēdētājam iesniedz atlūgumu, kas jānodod Padomes priekšsēdētājam. Pēc šāda paziņojuma tiesneša amata vieta ir brīva.

Tiesnesis turpina pildīt amata pienākumus, kamēr pēctecis viņu nomaina, izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas 6. pants.

6. PANTS

Tiesnesi var atbrīvot no amata vai atņemt viņam tiesības uz pensiju vai citām priekšrocībām tikai tad, ja pēc Tiesas tiesnešu un ģenerāladvokātu vienprātīga atzinuma tiesnesis vairs neatbilst vajadzīgajiem nosacījumiem vai nepilda amata pienākumus. Attiecīgais tiesnesis šādās apspriedēs nepiedalās. Ja attiecīgais tiesnesis ir Vispārējās tiesas vai specializētās tiesas loceklis, Tiesa lemj pēc apspriešanās ar attiecīgo tiesu.

Sekretārs Tiesas lēmumu dara zināmu Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam un Komisijas priekšsēdētājam, kā arī paziņo to Padomes priekšsēdētājam.

Gadījumā, ja nolemts kādu tiesnesi atbrīvot no amata, pēc šāda paziņojuma tiesneša amata vieta ir brīva.

7. PANTS

Tiesnesi, kas atstāj amatu pirms amata pilnvaru termiņa beigām, aizstāj uz atlikušo pilnvaru termiņu.

8. PANTS

Noteikumi, kas ietverti 2. līdz 7. pantā, attiecas uz ģenerāladvokātiem.

II SADAĻA

TIESAS UZBŪVE

9. PANTS

Ik pēc trijiem gadiem daļēji nomainot tiesnešus, pārmaiņus nomaina trīspadsmit un divpadsmit tiesnešus.

Ik pēc trijiem gadiem daļēji nomainot ģenerāladvokātus, katrā reizē nomaina četrus ģenerāladvokātus.

10. PANTS

Sekretārs Tiesas priekšā zvēr pildīt pienākumus objektīvi un apzinīgi un ievērot Tiesas apspriežu slepenību.

11. PANTS

Tiesa organizē sekretāra aizvietošanu gadījumā, ja viņš nevar ierasties Tiesā.

12. PANTS

Lai Tiesa varētu darboties, tai piesaista ierēdņus un citus darbiniekus. Viņi ir pakļauti sekretāram priekšsēdētāja vadībā.

13. PANTS

Ar eirolikumu var paredzēt referenta palīgu iecelšanu un noteikumus, kas reglamentē viņu pienākumus. Šo eirolikumu pieņem pēc Tiesas lūguma. Referenta palīgiem atbilstīgi reglamentā paredzētajiem nosacījumiem var uzdot piedalīties Tiesā izskatāmo lietu izmeklēšanā un sadarboties ar tiesnesi referentu.

Referenta palīgus izraugās no tādu personu vidus, kuru neatkarība nav apšaubāma un kurām ir vajadzīgā juridiskā kvalifikācija; viņus ieceļ ar eirolēmumu, ko Padome pieņem ar vienkāršu balsu vairākumu. Referenta palīgi Tiesas priekšā zvēr pildīt pienākumus objektīvi un apzinīgi un ievērot Tiesas apspriežu slepenību.

14. PANTS

Tiesnešiem, ģenerāladvokātiem un sekretāram ir jābūt dzīvesvietai tur, kur ir Tiesas atrašanās vieta.

15. PANTS

Tiesa pilda savas funkcijas pastāvīgi. Tiesas oficiālās brīvdienas nosaka Tiesa, attiecīgi ievērojot savas darba vajadzības.

16. PANTS

Tiesa veido palātas, kurās ir trīs un pieci tiesneši. Tiesneši no sava vidus ievēl palātu priekšsēdētājus. To palātu priekšsēdētājus, kurās ir pieci tiesneši, ievēlē uz trijiem gadiem. Viņus vienreiz var ievēlēt atkārtoti.

Virspalātā ir trīspadsmit tiesneši. Tās priekšsēdētājs ir Tiesas priekšsēdētājs. Virspalātā ir arī to palātu priekšsēdētāji, kurās ir pieci tiesneši, un citi tiesneši, kurus ieceļ atbilstīgi reglamentā paredzētajiem nosacījumiem.

Tiesa lietas izskata virspalātā, ja to lūdz dalībvalsts vai Savienības iestāde, kas ir puse tiesas procesā.

Tiesas plēnums izskata lietas, kas Tiesai iesniegtas saskaņā ar Konstitūcijas III-335. panta 2. punktu, III-347. panta otro daļu, III-349. pantu vai III-385. panta 6. punktu.

Arī gadījumā, kad Tiesa uzskata, ka izskatāmā lieta ir ārkārtīgi svarīga, tā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas var nolemt attiecīgo lietu nodot izskatīšanai Tiesas plēnumam.

17. PANTS

Tiesas apspriedes ir spēkā tikai tad, ja tajās piedalās nepāra skaits tās locekļu.

To palātu apspriedes, kurās ir trīs vai pieci tiesneši, ir spēkā tikai tad, ja tajās piedalās vismaz trīs tiesneši.

Virspalātas apspriedes ir spēkā tikai tad, ja tajās piedalās vismaz deviņi tiesneši.

Tiesas plēnuma apspriedes ir spēkā tikai tad, ja tajās piedalās vismaz piecpadsmit tiesneši.

Ja kāds no palātas tiesnešiem nevar piedalīties, tad atbilstīgi reglamentā paredzētajiem nosacījumiem viņa vietā pieaicina citas palātas tiesnesi.

18. PANTS

Tiesnesis vai ģenerāladvokāts nevar piedalīties tādas lietas izlemšanā, kurā viņš iepriekš ir bijis kādas puses pārstāvis, padomdevējs vai advokāts vai bijis pieaicināts izteikties kādas tiesas vai izmeklēšanas komisijas locekļa statusā vai citā statusā.

Ja tiesnesis vai ģenerāladvokāts kāda sevišķa iemesla dēļ uzskata, ka viņš nevar piedalīties kādas lietas izlemšanā vai izskatīšanā, tad viņš par to informē priekšsēdētāju. Ja priekšsēdētājs kāda sevišķa iemesla dēļ uzskata, ka tiesnesim vai ģenerāladvokātam nevajadzētu piedalīties vai izteikt secinājumus kādā lietā, tad viņš to dara zināmu attiecīgajam tiesnesim vai ģenerāladvokātam.

Visas grūtības, kas rodas, piemērojot šo pantu, izlemj Tiesa.

Puses nevar lūgt mainīt Tiesas vai kādas tās palātas sastāvu tiesneša pilsonības dēļ vai tāpēc, ka Tiesā vai palātā nav tiesneša, kam būtu attiecīgās puses pilsonība.

III SADAĻA

TIESAS PROCESS

19. PANTS

Dalībvalstis un Savienības iestādes Tiesā pārstāv katrai lietai iecelts pārstāvis. Pārstāvim var palīdzēt padomdevējs vai advokāts.

Tādā pašā veidā pārstāv arī valstis, kas nav dalībvalstis, bet kas ir Eiropas Ekonomikas zonas līguma Līgumslēdzējas Puses, kā arī minētajā līgumā paredzēto Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) Uzraudzības iestādi.

Citas puses jāpārstāv advokātam.

Tiesā pārstāvēt kādu pusi vai palīdzēt tai var tikai advokāts, kas ir tiesīgs praktizēt kādas dalībvalsts tiesās vai tādas valsts tiesās, kura ir Eiropas Ekonomikas zonas līguma Līgumslēdzēja Puse.

Pārstāvjiem, padomdevējiem un advokātiem, kas piedalās Tiesas procesā, atbilstīgi reglamentā paredzētajiem nosacījumiem ir tiesības un garantijas, kas vajadzīgas, lai viņi varētu neatkarīgi pildīt pienākumus.

Attiecībā uz padomdevējiem un advokātiem, kas piedalās Tiesas procesā, Tiesai atbilstīgi reglamentā paredzētajiem nosacījumiem ir pilnvaras, ko parasti piešķir tiesām.

Augstskolu pasniedzējiem, kas ir to dalībvalstu pilsoņi, kuru tiesību akti dod viņiem tiesības uzstāties tiesā, ir tādas pašas tiesības Tiesā, kādas šis pants piešķir advokātiem.

20. PANTS

Tiesas procesam ir divas daļas: rakstiskā daļa un mutiskā daļa.

Rakstiskajā daļā pusēm un Savienības iestādēm un struktūrām, kuru akti tiek apstrīdēti, nosūta pieteikumus, lietas izklāstus, iebildumus un apsvērumus, un atbildes, ja tādas ir, kā arī visus minētajiem dokumentiem pievienotos pamatojuma dokumentus vai to apliecinātas kopijas.

Minētos dokumentus nosūta sekretārs tādā kārtībā un tādos termiņos, kādi paredzēti reglamentā.

Mutiskā daļa ietver tiesneša referenta ziņojuma nolasīšanu, pārstāvju, padomdevēju un advokātu uzklausīšanu, un ģenerāladvokāta izteiktos secinājumus, kā arī liecinieku un ekspertu nopratināšanu, ja tādi ir.

Ja Tiesa uzskata, ka lieta nav saistīta ar jaunu tiesību jautājumu, tā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas var nolemt, ka lieta izlemjama bez ģenerāladvokāta secinājumu uzklausīšanas.

21. PANTS

Tiesā vēršas ar sekretāram adresētu pieteikumu. Pieteikumā jābūt iesniedzēja vārdam un pastāvīgajai adresei, un ziņām par parakstītāju; tajā jānorāda atbildētājs vai atbildētāji, strīda priekšmets, prasījums un īss prasījuma pamatojuma izklāsts.

Attiecīgā gadījumā pieteikumam pievieno aktu, ko prasa atcelt, vai - Konstitūcijas III-367. pantā minētajos gadījumos - dokumentāru apliecinājumu par to, kurā dienā izteikts minētajā pantā paredzētais uzaicinājums. Ja šos dokumentus neiesniedz kopā ar pieteikumu, sekretārs lūdz attiecīgo pusi tos iesniegt pieņemamā termiņā, tomēr šādā gadījumā puse nezaudē savas tiesības arī tad, ja dokumentus iesniedz pēc lietas ierosināšanai noteiktā termiņa.

22. PANTS

Lietās, uz kurām attiecas EAEK līguma 18. pants, Tiesā vēršas ar sekretāram adresētu apelāciju. Apelācijā jābūt iesniedzēja vārdam un pastāvīgajai adresei, ziņām par parakstītāju un norādei uz apstrīdēto lēmumu; tajā jānorāda atbildētājs vai atbildētāji, strīda priekšmets, prasījums un īss prasījuma pamatojuma izklāsts.

Apelācijai pievieno apstrīdētā Arbitrāžas komitejas lēmuma apliecinātu kopiju.

Ja Tiesa apelāciju noraida, tad Arbitrāžas komitejas lēmums kļūst galīgs.

Ja Tiesa Arbitrāžas komitejas lēmumu atceļ, tad vajadzības gadījumā pēc kādas puses iniciatīvas lietu var atkārtoti izskatīt Arbitrāžas komitejā. Arbitrāžas komiteja ievēro visus Tiesas spriedumus par tiesību jautājumiem.

23. PANTS

Gadījumos, uz kuriem attiecas Konstitūcijas III-369. pants, attiecīgā dalībvalsts tiesa dara zināmu Tiesai savu lēmumu apturēt procesu kādā lietā un nodot lietu Tiesai. Tiesas sekretārs šo lēmumu pēc tam paziņo pusēm, dalībvalstīm un Komisijai, kā arī Savienības iestādei vai struktūrai, kas pieņēmusi aktu, kura spēkā esamība vai interpretācija tiek apstrīdēta.

Puses, dalībvalstis, Komisija un, attiecīgā gadījumā, Savienības iestāde vai struktūra, kas pieņēmusi aktu, kura spēkā esamība vai interpretācija tiek apstrīdēta, ir tiesīga divos mēnešos pēc šāda paziņojuma iesniegt Tiesai lietas izklāstu vai rakstiskus apsvērumus.

Tiesas sekretārs attiecīgās valsts tiesas lēmumu paziņo arī valstīm, kas nav dalībvalstis, bet kas ir Eiropas Ekonomikas zonas līguma Līgumslēdzējas Puses, kā arī minētajā līgumā paredzētajai EBTA Uzraudzības iestādei, kas divos mēnešos pēc šāda paziņojuma Tiesai var iesniegt lietas izklāstu vai rakstiskus apsvērumus, ja konkrētā lieta ir saistīta ar minētā līguma darbības jomām. Šī daļa neattiecas uz jautājumiem, kas ir EAEK līguma piemērošanas jomā.

Ja kāds nolīgums, kas attiecas uz konkrētu jomu un ko Padome noslēgusi ar vienu vai vairākām trešām valstīm, paredz, ka šīs trešās valstis ir tiesīgas iesniegt lietas izklāstu vai rakstiskus apsvērumus lietā, kurā dalībvalsts tiesa iesniedz Tiesai prejudiciālu jautājumu saistībā ar attiecīgā nolīguma piemērošanas jomu, tad attiecīgās valsts tiesas lēmumu, kurā ietverts šis jautājums, paziņo arī attiecīgajām trešām valstīm, kuras var divos mēnešos pēc šāda paziņojuma iesniegt Tiesai lietas izklāstu vai rakstiskus apsvērumus.

24. PANTS

Tiesa var prasīt, lai puses iesniedz visus dokumentus un dara zināmu visu informāciju, ko Tiesa atzīst par vēlamu. Jebkuru atteikumu oficiāli reģistrē.

Tiesa var arī lūgt, lai dalībvalstis un Savienības iestādes un struktūras, kas nav puses attiecīgajā lietā, dara zināmu visu informāciju, ko Tiesa atzīst par vajadzīgu tiesvedības sakarā.

25. PANTS

Tiesa var jebkurai fiziskajai personai, struktūrai, iestādei, komitejai vai citai organizācijai pēc pašas izvēles katrā laikā uzticēt uzdevumu veikt ekspertīzi.

26. PANTS

Lieciniekus nopratina atbilstīgi reglamentā paredzētajiem nosacījumiem.

27. PANTS

Ja liecinieki neierodas tiesā, Tiesai atbilstīgi reglamentā paredzētajiem nosacījumiem ir pilnvaras, kas parasti ir tiesām, un tā var piemērot finansiālas sankcijas.

28. PANTS

Lieciniekus un ekspertus var nopratināt pēc tam, kad viņi devuši tādu zvērestu, kāds noteikts reglamentā, vai arī tādu zvērestu, kāds noteikts liecinieka vai eksperta valsts tiesību aktos.

29. PANTS

Tiesa var dot rīkojumu, lai lieciniekus vai ekspertus nopratina viņu pastāvīgās dzīvesvietas tiesu iestāde.

Šo rīkojumu atbilstīgi reglamentā paredzētajiem nosacījumiem nosūta izpildīt kompetentai tiesu iestādei. Dokumentus, kas sagatavoti, izpildot Tiesas uzdevumu, saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem nosūta atpakaļ Tiesai.

Tiesa sedz izdevumus, neierobežojot tiesības vajadzības gadījumā tos piedzīt no pusēm.

30. PANTS

Dalībvalstis pret visiem liecinieku vai ekspertu zvēresta pārkāpumiem izturas tāpat kā tad, ja pārkāpums būtu izdarīts kādā attiecīgās dalībvalsts tiesā, kuras jurisdikcijā ir civillietas. Pēc Tiesas pieprasījuma attiecīgā dalībvalsts pret pārkāpēju ierosina lietu savā kompetentajā tiesā.

31. PANTS

Tiesas sēdes ir atklātas, ja vien Tiesa pēc savas ierosmes vai pēc pušu lūguma nopietnu iemeslu dēļ nenolemj citādi.

32. PANTS

Tiesas sēžu gaitā Tiesa var iztaujāt ekspertus, lieciniekus un pašas puses. Tomēr puses var vērsties pie Tiesas tikai ar pārstāvju starpniecību.

33. PANTS

Visas tiesas sēdes protokolē, un protokolu paraksta priekšsēdētājs un sekretārs.

34. PANTS

Priekšsēdētājs sagatavo izskatāmo lietu sarakstu.

35. PANTS

Tiesas apspriedes ir un paliek slepenas.

36. PANTS

Tiesas spriedumos norāda to pamatojumu. Tajos norāda to tiesnešu vārdus, kuri piedalījušies apspriedēs.

37. PANTS

Tiesas spriedumus paraksta priekšsēdētājs un sekretārs. Tos nolasa atklātās tiesas sēdēs.

38. PANTS

Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.

39. PANTS

Saskaņā ar saīsināto tiesāšanās procedūru, kas vajadzības gadījumā var atšķirties no šo statūtu noteikumiem un kas ir noteikta reglamentā, Tiesas priekšsēdētājs var izlemt pieteikumus par akta piemērošanas apturēšanu saskaņā ar Konstitūcijas III-379. panta 1. punktu un EAEK līguma 157. pantu, pieteikumus par pagaidu pasākumu noteikšanu saskaņā ar Konstitūcijas III-379. panta 2. punktu vai pieteikumus par izpildes apturēšanu saskaņā ar Konstitūcijas III-401. panta ceturto daļu vai EAEK līguma 164. panta trešo daļu.

Ja priekšsēdētājs nevar piedalīties sēdē, tad atbilstīgi reglamentā paredzētajiem nosacījumiem viņu aizstāj cits tiesnesis.

Priekšsēdētāja vai tiesneša, kas viņu aizstāj, rīkojums ir vienīgi provizorisks, un tas nekādi neietekmē Tiesas lēmumu, izlemjot lietu pēc būtības.

40. PANTS

Dalībvalstis un Savienības iestādes var iestāties lietās, kas iesniegtas Tiesai.

Tādas pašas tiesības ir Savienības struktūrām un visām citām personām, ja tās var pierādīt savu ieinteresētību attiecībā uz Tiesai iesniegtas lietas iznākumu. Fiziskās un juridiskās personas nevar iestāties lietās starp dalībvalstīm, lietās starp Savienības iestādēm vai lietās starp dalībvalstīm, no vienas puses, un Savienības iestādēm, no otras puses.

Neskarot šā panta otro daļu, lietās, kas iesniegtas Tiesai, var iestāties valstis, kas nav dalībvalstis, bet ir Eiropas Ekonomikas zonas līguma Līgumslēdzējas Puses, kā arī minētajā līgumā paredzētā EBTA Uzraudzības iestāde, ja konkrētā lieta ir saistīta ar kādu no minētā līguma piemērošanas jomām.

Prasījums, kas ietverts pieteikumā par iestāšanos lietā, drīkst vienīgi atbalstīt vienas puses prasījumu.

41. PANTS

Ja atbildētāja puse pēc atbilstīga uzaicinājuma neiesniedz rakstiskus apsvērumus, tad attiecībā uz šo pusi pieņem aizmugurisku spriedumu. Protestu pret šādu spriedumu var iesniegt mēneša laikā pēc tā paziņošanas. Protesta iesniegšana neaptur aizmuguriskā sprieduma izpildi, ja vien Tiesa nenolemj citādi.

42. PANTS

Dalībvalstis, Savienības iestādes un struktūras, kā arī citas fiziskās vai juridiskās personas - reglamentā paredzētajos gadījumos un atbilstīgi tajā paredzētajiem nosacījumiem - var iesniegt trešās personas protestu par Tiesas spriedumu, kas pieņemts, neuzklausot šīs personas, ja attiecīgais spriedums aizskar viņu tiesības.

43. PANTS

Ja sprieduma saturs vai piemērojuma apjoms ir neskaidrs, Tiesa to interpretē pēc tās puses vai Savienības iestādes lūguma, kura pamato savu ieinteresētību šādā interpretēšanā.

44. PANTS

Tiesu var lūgt pārskatīt spriedumu vienīgi tad, ja kļūst zināms kāds fakts, kas ir būtiski svarīgs faktors, bet sprieduma pieņemšanas laikā nav bijis zināms Tiesai un pusei, kas lūdz spriedumu pārskatīt.

Pārskatīšanu sāk ar Tiesas spriedumu, kurā skaidri fiksē jaunā fakta esamību un atzīst, ka tā būtība ļauj sākt pārskatīšanu, un šā iemesla dēļ atzīst lūgumu par pieņemamu.

Lūgumu par pārskatīšanu nevar iesniegt, ja pagājuši desmit gadi pēc Tiesas sprieduma pieņemšanas dienas.

45. PANTS

Termiņu pagarinājumus, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu, nosaka reglamentā.

Termiņam beidzoties, attiecīgā persona nezaudē savas tiesības, ja pierāda, ka pastāvējuši neparedzēti apstākļi vai *force majeure*.

46. PANTS

Lietas pret Savienību sakarā ar atbildību, kas izriet no ārpuslīgumiskām attiecībām, var ierosināt piecos gados pēc notikuma, kas ļāvis lietu ierosināt. Noilguma termiņš tiek pārtraukts, ja iesniedz pieteikumu Tiesai vai ja cietusī puse iesniedz provizorisku lūgumu attiecīgajai Savienības iestādei. Pēdējā minētajā gadījumā pieteikums jāiesniedz divos mēnešos, kā paredzēts Konstitūcijas III-365. pantā. Piemēro Konstitūcijas III-367. panta otro daļu.

Šis pants attiecas arī uz tādām lietām pret Eiropas Centrālo Banku, kuras saistītas ar atbildību, kas izriet no ārpuslīgumiskām attiecībām.

IV SADAĻA

VISPĀRĒJĀ TIESA

47. PANTS

Šo statūtu 9. panta pirmā daļa, 14. un 15. pants, 17. panta pirmā, otrā, ceturtā un piektā daļa un 18. pants attiecas uz Vispārējo tiesu un tās locekļiem.

Šo statūtu 10., 11. un 14. pants *mutatis mutandis* attiecas uz Vispārējās tiesas sekretāru.

48. PANTS

Vispārējā tiesā ir divdesmit pieci tiesneši.

49. PANTS

Vispārējās tiesas locekļiem var uzdot pildīt ģenerāladvokāta pienākumus.

Ģenerāladvokāta pienākums, rīkojoties pilnīgi objektīvi un neatkarīgi, ir atklātās tiesas sēdēs izteikt pamatotus secinājumus dažās Vispārējā tiesā iesniegtās lietās, lai palīdzētu Vispārējai tiesai pildīt tās pienākumus.

Tādu lietu noteikšanas kritērijus, kā arī procedūru ģenerāladvokātu norīkošanai nosaka Vispārējās tiesas reglamentā.

Vispārējās tiesas loceklis, kam kādā lietā uzdots pildīt ģenerāladvokāta pienākumus, nevar piedalīties sprieduma pieņemšanā attiecīgajā lietā.

50. PANTS

Vispārējā tiesa lietas izskata palātās, kurās ir trīs vai pieci tiesneši. Tiesneši no sava vidus ievēl palātu priekšsēdētājus. To palātu priekšsēdētājus, kurās ir pieci tiesneši, ievēl uz trijiem gadiem. Viņus vienreiz var ievēlēt atkārtoti.

Palātu sastāvu un lietu nodošanu tām nosaka reglaments. Noteiktos gadījumos, kas paredzēti reglamentā, lietas var izskatīt Vispārējās tiesas plēnums vai tiesnesis vienpersoniski.

Reglamentā tāpat var paredzēt, kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem Vispārējā tiesa lietas izskata virspalātā.

51. PANTS

Atkāpjoties no Konstitūcijas III-358. panta 1. punkta, vienīgi Tiesas jurisdikcijā ir Konstitūcijas III-365. un III-367. pantā paredzētās lietas, ko ierosina dalībvalstis:

a) par Eiropas Parlamenta vai Padomes, vai abu minēto iestāžu kopīgu aktu vai bezdarbību, izņemot:

- eirolēmumus, ko Padome pieņēmusi saskaņā ar Konstitūcijas III-168. panta 2. punkta trešo daļu,

- Padomes aktus, ko tā pieņēmusi atbilstīgi kādam Padomes aktam, kurš attiecas uz tirdzniecības aizsardzības pasākumiem Konstitūcijas III-315. panta nozīmē,

- Padomes aktus, ar ko tā īsteno savas īstenošanas pilnvaras atbilstīgi Konstitūcijas I-37. panta 2. punktam;

b) par Komisijas aktu vai bezdarbību atbilstīgi Konstitūcijas III-420. panta 1. punktam.

Tāpat vienīgi Tiesas jurisdikcijā ir minētajos pantos paredzētās lietas, kuras kāda Savienības iestāde ierosina par Eiropas Parlamenta, Padomes, vai abu minēto iestāžu kopīgu aktu vai bezdarbību vai arī par Komisijas aktu vai bezdarbību, vai kuras iestāde ierosina par Eiropas Centrālās bankas aktu vai bezdarbību.

52. PANTS

Tiesas priekšsēdētājs un Vispārējās tiesas priekšsēdētājs, savstarpēji vienojoties, paredz nosacījumus, kā Tiesas ierēdņi un citi darbinieki sniedz pakalpojumus Vispārējai tiesai, lai nodrošinātu tās darbību. Daži ierēdņi vai citi darbinieki ir padoti Vispārējās tiesas sekretāram Vispārējās tiesas priekšsēdētāja pakļautībā.

53. PANTS

Vispārējās tiesas procesu reglamentē III sadaļa.

Vispārējās tiesas procesu, vajadzības gadījumā, precizē un papildina ar tās reglamentu. Reglamentā var būt atkāpes no 40. panta ceturtās daļas un 41. panta, lai ņemtu vērā īpašās iezīmes, kādas ir tiesvedībai intelektuālā īpašuma jomā.

Atkāpjoties no šo statūtu 20. panta ceturtās daļas, ģenerāladvokāts savus pamatotos secinājumus var iesniegt rakstiski.

54. PANTS

Ja pieteikumu vai citu Vispārējai tiesai paredzētu lietas dokumentu kļūdas dēļ iesniedz Tiesas sekretāram, sekretārs to tūlīt pārsūta Vispārējās tiesas sekretāram. Tāpat, ja pieteikumu vai citu Tiesai paredzētu lietas dokumentu kļūdas dēļ iesniedz Vispārējās tiesas sekretāram, šis sekretārs to tūlīt pārsūta Tiesas sekretāram.

Ja Vispārējā tiesa konstatē, ka tā nav kompetenta izskatīt un izlemt lietu, kas ir Tiesas jurisdikcijā, tā nodod šo lietu Tiesai. Tāpat, ja Tiesa konstatē, ka lieta ir Vispārējās tiesas jurisdikcijā, tā šo lietu nodod Vispārējai tiesai, turklāt Vispārējā tiesa nedrīkst atteikties lietu izskatīt.

Ja Tiesai un Vispārējai tiesai ir iesniegtas lietas, kurās ir viens un tas pats prasījums, kurās jāizskata viens un tas pats interpretācijas jautājums vai kurās apstrīdēta viena un tā paša akta spēkā esamība, Vispārējā tiesa pēc pušu uzklausīšanas var apturēt lietas izskatīšanu līdz sprieduma pieņemšanai Tiesā vai - ja tas attiecas uz lietām, kas ierosinātas saskaņā ar Konstitūcijas III-365. pantu vai EAEK līguma 146. pantu - atteikties lietu izskatīt, lai ļautu to izlemt Tiesai. Atbilstīgi tiem pašiem nosacījumiem arī Tiesa var nolemt apturēt tai iesniegtas lietas izskatīšanu. Tādā gadījumā turpinās lietas izskatīšana Vispārējā tiesā.

Ja vienu un to pašu aktu apstrīd gan dalībvalsts, gan iestāde, Vispārējā tiesa atsakās lietu izskatīt, lai ļautu to izlemt Tiesai.

55. PANTS

Vispārējās tiesas galīgos lēmumus un lēmumus, kas tikai daļēji atrisina lietas būtību vai atrisina procesuālus jautājumus attiecībā uz kompetences trūkumu vai nepieņemamību, Vispārējās tiesas sekretārs dara zināmus visām lietā iesaistītajām pusēm, kā arī visām dalībvalstīm un Savienības iestādēm arī tādā gadījumā, ja tās nav iestājušās lietā, ko izskatījusi Vispārējā tiesa.

56. PANTS

Par Vispārējās tiesas galīgajiem lēmumiem un lēmumiem, kas tikai daļēji atrisina lietas būtību vai atrisina procesuālus jautājumus attiecībā uz kompetences trūkumu vai nepieņemamību, Tiesai var iesniegt apelāciju divos mēnešos pēc tam, kad paziņots apstrīdētais lēmums.

Šādu apelāciju var iesniegt puses, kuru prasījumi nav apmierināti vai ir apmierināti daļēji. Tomēr personas, kas iestājušās lietā un kas nav dalībvalstis un Savienības iestādes, var iesniegt apelāciju vienīgi tad, ja Vispārējās tiesas lēmums tās ietekmē tieši.

Izņemot gadījumus, kas attiecas uz strīdiem starp Savienību un tās darbiniekiem, apelāciju var iesniegt arī dalībvalstis un Savienības iestādes, kas nav iestājušās lietā tiesvedības gaitā Vispārējā tiesā. Tādas dalībvalstis un iestādes ir tādā pašā statusā kā dalībvalstis vai iestādes, kas iestājušās lietā tiesvedībā pirmajā instancē.

57. PANTS

Ikviena persona, kuras pieteikumu par iestāšanos lietā Vispārējā tiesa ir noraidījusi, var iesniegt Tiesā apelāciju divās nedēļās pēc tam, kad tai paziņots lēmums pieteikumu noraidīt.

Par Vispārējās tiesas lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar Konstitūcijas III-379. panta 1. vai 2. punktu vai III-401. panta ceturto daļu, vai EAEK līguma 157. pantu vai 164. panta trešo daļu, attiecīgajā lietā iesaistītās puses var iesniegt Tiesai apelāciju divos mēnešos pēc tam, kad šie lēmumi tām paziņoti.

Šā panta pirmajā un otrajā daļā minētās apelācijas izlemj saskaņā ar 39. pantā paredzēto procedūru.

58. PANTS

Apelāciju Tiesai iesniedz tikai par tiesību jautājumiem. Apelāciju var pamatot ar to, ka Vispārējā tiesa nav bijusi kompetenta, pārkāpusi Vispārējās tiesas procesu, nelabvēlīgi ietekmējot apelācijas iesniedzēja intereses, vai arī pārkāpusi Savienības tiesību aktus.

Apelāciju nevar iesniegt tikai par to, kam un kādā apjomā piespriesti tiesāšanās izdevumi.

59. PANTS

Ja iesniegta apelācija par Vispārējās tiesas lēmumu, Tiesas procesam ir rakstiskā daļa un mutiskā daļa. Atbilstīgi reglamentā paredzētajiem nosacījumiem Tiesa pēc ģenerāladvokāta un pušu uzklausīšanas var atteikties no procesa mutiskās daļas.

60. PANTS

Neskarot Konstitūcijas III-379. panta 1. un 2. punktu un EAEK līguma 157. pantu, apelācijas iesniegšanai nav apturošas iedarbības.

Atkāpjoties no Konstitūcijas III-380. panta, Vispārējās tiesas lēmumi, ar ko par spēkā neesošu pasludina eirolikumu vai eiroregulu, kura uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs, tomēr stājas spēkā tikai pēc tam, kad beidzies šo statūtu 56. panta pirmajā daļā minētais termiņš vai - ja minētajā termiņā iesniegta apelācija - kad apelācija noraidīta, tomēr neierobežojot pušu tiesības vērsties Tiesā saskaņā ar Konstitūcijas III-379. panta 1. un 2. punktu, lai apturētu par spēkā neesošu pasludināta eirolikuma vai eiroregulas sekas vai lai lūgtu lemt par kādu citu pagaidu pasākumu.

61. PANTS

Ja apelācija ir pamatota, Tiesa atceļ Vispārējās tiesas lēmumu. Tā var pati pieņemt galīgo nolēmumu attiecīgā lietā, ja to ir iespējams izlemt, vai nodot lietu atpakaļ izlemšanai Vispārējā tiesā.

Ja lietu nodod atpakaļ Vispārējai tiesai, tai ir saistoši Tiesas lēmumi par tiesību jautājumiem.

Ja ir pamatota apelācija, ko iesniedz dalībvalsts vai Savienības iestāde, kas nav iestājusies lietā tiesvedības gaitā Vispārējā tiesā, tad Tiesa, ja uzskata to par vajadzīgu, nosaka, kuras no atceltā Vispārējās tiesas lēmuma sekām tā uzskata par galīgām attiecībā uz lietā iesaistītām pusēm.

62. PANTS

Gadījumos, kas paredzēti Konstitūcijas III-358. panta 2. un 3. punktā, pirmais ģenerāladvokāts var ierosināt Tiesai pārskatīt Vispārējās tiesas lēmumu, ja viņš uzskata, ka ir nopietni apdraudēta Savienības tiesību vienotība vai konsekvence.

Tāds ierosinājums jāiesniedz viena mēneša laikā pēc Vispārējās tiesas lēmuma pieņemšanas. Viena mēneša laikā pēc tam, kad saņemts pirmā ģenerāladvokāta ierosinājums, Tiesa lemj, vai lēmumu pārskatīs vai ne.

V SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

63. PANTS

Tiesas reglaments un Vispārējās tiesas reglaments ietver noteikumus, kas vajadzīgi, lai piemērotu un, vajadzības gadījumā, papildinātu šos statūtus.

64. PANTS

Noteikumus, kas reglamentē valodu lietojumu Eiropas Savienības Tiesā, nosaka ar eiroregulu, ko Padome pieņem ar vienprātīgu lēmumu. Šo eiroregulu pieņem vai nu pēc Tiesas lūguma, iepriekš apspriežoties ar Komisiju un Eiropas Parlamentu, vai arī pēc Komisijas priekšlikuma, iepriekš apspriežoties ar Tiesu un Eiropas Parlamentu.

Kamēr nav pieņemti iepriekšminētie noteikumi, turpina piemērot tos valodu lietošanas noteikumus, kas paredzēti Tiesas reglamentā un Vispārējās tiesas reglamentā. Atkāpjoties no Konstitūcijas III-355. un III-366. panta, minētos noteikumus var grozīt vai atcelt tikai ar Padomes vienprātīgu apstiprinājumu.

65. PANTS

1. Atkāpjoties no Konstitūcijas IV-437. panta, paliek spēkā visi tie grozījumi Protokolā par Tiesas statūtiem, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību, Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam un EAEK līgumam, kuri izdarīti laikposmā starp Līguma par Konstitūciju Eiropai parakstīšanu un tā stāšanos spēkā.

2. Lai šā panta 1. punktā minētos grozījumus iekļautu šajos statūtos, tos oficiāli kodificē ar eirolikumu, ko Padome pieņem pēc Tiesas lūguma. Šo pantu atceļ, tiklīdz stājas spēkā minētais eirolikums, ar ko veic kodifikāciju.

4. PROTOKOLS
PAR EIROPAS CENTRĀLO BANKU SISTĒMAS UN EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS STATŪTIEM

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

NOLŪKĀ pieņemt Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtus, ko paredz Konstitūcijas I-30. pants un III-187. panta 2. punkts,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

I NODAĻA

EIROPAS CENTRĀLO BANKU SISTĒMA

1. PANTS

Eiropas Centrālo banku sistēma

1. Saskaņā ar Konstitūcijas I-30. panta 1. punktu Eiropas Centrālo banku sistēmu veido Eiropas Centrālā banka un valstu centrālās bankas. Eiropas Centrālā banka un to valstu centrālās bankas, kuru naudas vienība ir euro, veido Eurosistēmu.

2. Eiropas Centrālo banku sistēma un Eiropas Centrālā banka īsteno savas funkcijas un veic savu darbību saskaņā ar Konstitūciju un šiem statūtiem.

II NODAĻA

EIROPAS CENTRĀLO BANKU SISTĒMAS MĒRĶI UN UZDEVUMI

2. PANTS

Mērķi

Saskaņā ar Konstitūcijas I-30. panta 2. punktu un III-185. panta 1. punktu Eiropas Centrālo banku sistēmas galvenais mērķis ir uzturēt cenu stabilitāti. Nekaitējot šim mērķim, Eiropas Centrālo banku sistēma Savienībā atbalsta vispārēju ekonomikas politiku, lai palīdzētu sasniegt Savienības mērķus, kas noteikti Konstitūcijas I-3. pantā. Eiropas Centrālo banku sistēma darbojas saskaņā ar principu, kas paredz atvērta tirgus ekonomiku, kurā valda brīva konkurence, veicinot resursu efektīvu sadali un respektējot Konstitūcijas III-177. pantā noteiktos principus.

3. PANTS

Uzdevumi

1. Saskaņā ar Konstitūcijas III-185. panta 2. punktu, Eiropas Centrālo banku sistēmas pamatuzdevumi ir:

a) noteikt un īstenot Savienības monetāro politiku;

b) veikt valūtas maiņas operācijas atbilstīgi Konstitūcijas III-326. pantam;

c) turēt un pārvaldīt dalībvalstu oficiālās ārvalstu valūtas rezerves;

d) veicināt norēķinu sistēmu vienmērīgu darbību.

2. Saskaņā ar Konstitūcijas III-185. panta 3. punktu šā panta 1. punkta c) apakšpunkts neliedz dalībvalstu valdībām turēt un pārvaldīt apgrozāmos līdzekļus ārvalstu valūtā.

3. Saskaņā ar Konstitūcijas- III-185. panta 5. punktu Eiropas Centrālo banku sistēma palīdz veidot līdzsvarotu politiku, ko īsteno kompetentas iestādes, kas saistītas ar kredītiestāžu konsultatīvu uzraudzību un finanšu sistēmas stabilitāti.

4. PANTS

Padomdevējfunkcijas

Saskaņā ar Konstitūcijas III-185. panta 4. punktu ar Eiropas Centrālo banku apspriežas:

a) par visiem ierosinātiem Savienības aktiem jomās, kas ir Eiropas Centrālās bankas kompetencē,

b) valstu iestādes - par visiem normatīvo aktu projektiem jomās, kas ir Eiropas Centrālās bankas kompetencē, taču ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome paredzējusi saskaņā ar 41. pantā paredzēto procedūru.

Jomās, kas ir tās kompetencē, Eiropas Centrālā banka var sniegt atzinumus attiecīgām Savienības iestādēm vai struktūrām, vai valstu iestādēm.

5. PANTS

Statistikas informācijas vākšana

1. Lai veiktu Eiropas Centrālo banku sistēmas uzdevumus, Eiropas Centrālā banka ar valstu centrālo banku atbalstu vāc vajadzīgo statistikas informāciju no kompetentām valstu iestādēm vai tieši no uzņēmējiem. Šajā nolūkā tā sadarbojas ar Savienības iestādēm vai struktūrām un dalībvalstu vai trešo valstu kompetentām iestādēm, kā arī ar starptautiskām organizācijām.

2. Valstu centrālās bankas, cik iespējams, veic 1. punktā izklāstītos uzdevumus.

3. Vajadzības gadījumā Eiropas Centrālā banka palīdz saskaņot noteikumus un paņēmienus statistikas datu vākšanai, apkopošanai un izplatīšanai jomās, kas ir tās kompetencē.

4. Padome saskaņā ar 41. pantā paredzēto procedūru nosaka fiziskās un juridiskās personas, uz kurām attiecas prasība sniegt ziņojumus, kā arī konfidencialitātes režīmu un piemērotus īstenošanas noteikumus.

6. PANTS

Starptautiska sadarbība

1. Eiropas Centrālā banka lemj par to, kā Eiropas Centrālo banku sistēma tiek pārstāvēta saistībā ar starptautisko sadarbību, kas attiecas uz Eiropas Centrālo banku sistēmas uzdevumiem.

2. Eiropas Centrālā banka un - ar Eiropas Centrālās bankas piekrišanu – valstu centrālās bankas var iekļauties starptautiskās monetārās iestādēs.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro, neskarot Konstitūcijas III-196. pantu.

III NODAĻA

EIROPAS CENTRĀLO BANKU SISTĒMAS UZBŪVE

7. PANTS

Neatkarība

Saskaņā ar Konstitūcijas III-188. pantu ne Eiropas Centrālā banka, ne valstu centrālās bankas, ne arī kāds no to lēmējinstitūciju locekļiem - īstenojot Konstitūcijas un šo statūtu piešķirtās pilnvaras un veicot uzticētos uzdevumus un pienākumus - nelūdz un nepieņem ne Savienības iestāžu vai struktūru, ne arī kādas dalībvalsts valdības vai citas struktūras norādījumus. Savienības iestādes vai struktūras un dalībvalstu valdības apņemas ievērot šo principu un nemēģināt iespaidot Eiropas Centrālās bankas vai valstu centrālo banku lēmējinstitūciju locekļus, kad viņi veic amata pienākumus.

8. PANTS

Vispārējs princips

Eiropas Centrālo banku sistēmu pārvalda Eiropas Centrālās bankas lēmējinstitūcijas.

9. PANTS

Eiropas Centrālā banka

1. Eiropas Centrālajai bankai, kas saskaņā ar Konstitūcijas I-30. panta 3. punktu ir tiesību subjekts, visās dalībvalstīs ir visplašākā tiesībspēja, ko šo valstu tiesību akti paredz juridiskām personām. Eiropas Centrālā banka var iegūt vai atsavināt kustamu un nekustamu īpašumu, kā arī būt par pusi tiesas procesā.

2. Eiropas Centrālā banka nodrošina to, ka tos uzdevumus, kas atbilstīgi Konstitūcijas III-185. panta 2., 3. un 5. punktam uzticēti Eiropas Centrālo banku sistēmai, tā veic vai nu pati, ievērojot šos statūtus, vai arī ar valstu centrālo banku starpniecību, ievērojot 12. panta 1. punktu un 14. pantu.

3. Saskaņā ar Konstitūcijas III.-187. panta 1. punktu Eiropas Centrālās bankas lēmējinstitūcijas ir Padome un Valde.

10. PANTS

Padome

1. Saskaņā ar Konstitūcijas III-382. panta 1. punktu, Eiropas Centrālās bankas Padomē ir Eiropas Centrālās bankas Valdes locekļi un to dalībvalstu centrālo banku vadītāji, kurām nav izņēmuma statusa, kas paredzēts Konstitūcijas III-197. pantā.

2. Katram Eiropas Centrālās bankas Padomes loceklim ir viena balss. No dienas, kad Eiropas Centrālās bankas Padomes locekļu skaits pārsniedz 21, katram Valdes loceklim ir viena balss, un balsstiesības ir 15 valstu centrālo banku vadītājiem. Šo balsstiesību piešķiršanas un rotācijas kārtība ir šāda:

a) no dienas, kad valstu centrālo banku vadītāju skaits pārsniedz 15, līdz dienai, kad tas sasniedz 22, vadītājus iedala divās grupās atbilstīgi tam, kāds ir attiecīgās valsts centrālās bankas dalībvalsts īpatsvars tirgus cenās noteiktā iekšzemes kopprodukta kopapjomā un tās īpatsvars visu to dalībvalstu, kuru naudas vienība ir euro, monetāro finanšu iestāžu kopsavilkuma bilancē. Dalībvalsts īpatsvaram tirgus cenās noteiktā iekšzemes kopprodukta kopapjomā un monetāro finanšu iestāžu kopsavilkuma bilancē piemēro, attiecīgi, 5/6 un 1/6 svērumu. Pirmajā grupā ir pieci valstu centrālo banku vadītāji, un otrajā grupā ir pārējie valstu centrālo banku vadītāji. Pirmās grupas valstu centrālo banku vadītāju balsstiesību intervāls nav mazāks par otrās grupas vadītāju balsstiesību intervālu. Ievērojot iepriekšējo teikumu, pirmajai grupai piešķir četras balsis un otrajai grupai vienpadsmit balsis;

b) no dienas, kad valstu centrālo banku vadītāju skaits sasniedz 22, šos vadītājus iedala trīs grupās atbilstīgi iepriekš izklāstītajiem kritērijiem. Pirmajā grupā ir pieci valstu centrālo banku vadītāji, un tai piešķir četras balsis. Otrajā grupā ir puse no visu valstu centrālo banku vadītāju kopskaita, noapaļojot uz augšu uz tuvāko veselo skaitli, un tai piešķir astoņas balsis. Trešajā grupā ir pārējie valstu centrālo banku vadītāji, un tai piešķir trīs balsis;

c) katrā atsevišķā grupā valstu centrālo banku vadītājiem ir balsstiesības uz vienādu laikposmu;

d) aprēķinot īpatsvaru tirgus cenās noteiktā iekšzemes kopprodukta kopapjomā, piemēro 29. panta 2. punktu. Monetāro finanšu iestāžu kopsavilkuma bilanci aprēķina atbilstīgi statistikas sistēmai, ko aprēķināšanas laikā piemēro Savienībā;

e) ikreiz, kad tirgus cenās noteikto iekšzemes kopprodukta kopapjomu koriģē saskaņā ar 29. panta 3. punktu vai kad valstu centrālo banku vadītāju skaits palielinās, grupu skaitu un/vai sastāvu pielāgo atbilstīgi iepriekš izklāstītajiem principiem;

f) Eiropas Centrālās bankas Padome - pieņemot lēmumu ar divu trešdaļu savu locekļu balsu vairākumu, neatkarīgi no tā, vai viņiem ir balsstiesības, vai nē - paredz visus vajadzīgos pasākumus, lai īstenotu šajā daļā izklāstītos principus, un tā var nolemt rotācijas sistēmas ieviešanu atlikt līdz dienai, kad valstu centrālo banku vadītāju skaits pārsniedz 18.

Balsstiesības īsteno personiski. Atkāpjoties no šā noteikuma, 12. panta 3. punktā minētajā reglamentā var noteikt, ka Eiropas Centrālās bankas Padomes locekļi drīkst balsot telekonferencē. Reglamentā paredz arī to, ka tie Eiropas Centrālās bankas Padomes locekļi, kas ilgāku laiku nevar piedalīties Eiropas Centrālās bankas Padomes sanāksmēs, var iecelt sev aizstājējus dalībai Eiropas Centrālās bankas Padomē.

Šā punkta pirmā un otrā daļa neskar Eiropas Centrālās bankas Padomes locekļu - neatkarīgi no tā, vai viņiem ir balsstiesības, vai nē - balsstiesības, kas paredzētas šā panta 3. punktā un 40. panta 2. un 3. punktā. Ja vien šajos statūtos nav noteikts citādi, Eiropas Centrālās bankas Padome lēmumus pieņem ar balsstiesīgo locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Ja balsis dalās vienādi, izšķirošā ir priekšsēdētāja balss.

Lai Eiropas Centrālās bankas Padome varētu balsot, vajadzīgais kvorums ir divas trešdaļas balsstiesīgo locekļu. Ja kvoruma nav, priekšsēdētājs var sasaukt ārkārtas sanāksmi, kurā lēmumu pieņem, neņemot vērā kvorumu.

3. Pieņemot lēmumus saskaņā ar 28., 29., 30., 32., 33. un 49. pantu, Eiropas Centrālās bankas Padomes locekļu balsis vērtē atbilstīgi valstu centrālo banku daļām Eiropas Centrālās bankas parakstītajā kapitālā. Valdes locekļu balsīm ir nulles vērtība. Lēmumus, kuru pieņemšanai vajadzīgs kvalificēts balsu vairākums, pieņem, ja "par" nodotās balsis pārstāv vismaz divas trešdaļas no Eiropas Centrālās bankas parakstītā kapitāla un vismaz pusi no tās akcionāriem. Ja kāds vadītājs nevar piedalīties sanāksmē, viņš var izraudzīties aizstājēju, kas balso viņa vietā.

4. Sanāksmes ir konfidenciālas. Eiropas Centrālās bankas Padome var pieņemt lēmumu apspriežu iznākumu darīt zināmu atklātībai.

5. Eiropas Centrālās bankas Padome sanāk vismaz desmit reizes gadā.

11. PANTS

Valde

1. Saskaņā ar Konstitūcijas III-382. panta 2. punkta pirmo daļu Valdē ir priekšsēdētājs, priekšsēdētāja vietnieks un četri citi locekļi.

Šie locekļi pilda pienākumus pilnas darba slodzes apjomā. Neviens no locekļiem neuzņemas nekādu algotu vai nealgotu darbu, ja vien Eiropas Centrālās bankas Padome izņēmuma kārtā viņiem nav ļāvusi to darīt.

2. Saskaņā ar Konstitūcijas III-382. panta 2. punktu Valdes priekšsēdētāju, priekšsēdētāja vietnieku un pārējos locekļus pēc Padomes priekšlikuma, ko tā sniedz pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Eiropas Centrālās bankas Padomi, Eiropadome - lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu - ieceļ no personām ar nevainojamu reputāciju un profesionālu pieredzi monetāros vai banku jautājumos.

Viņu amata pilnvaru laiks ir astoņi gadi, un to nepagarina.

Tikai dalībvalstu pilsoņi var būt Valdes locekļi.

3. Valdes locekļu darba noteikumus un nosacījumus, jo īpaši atalgojumu, pensijas un citus sociālās nodrošināšanas pabalstus, paredz Eiropas Centrālās bankas noslēgtos darba līgumos, un tos apstiprina Eiropas Centrālās bankas Padome pēc tādas komitejas priekšlikuma, kurā ir trīs Eiropas Centrālās bankas Padomes iecelti locekļi un trīs Padomes iecelti locekļi. Valdes locekļiem nav tiesību balsot par šajā punktā minētajiem jautājumiem.

4. Ja kāds Valdes loceklis vairs neatbilst prasībām, kas vajadzīgas pienākumu veikšanai, vai ir izdarījis smagu pārkāpumu, Tiesa pēc Eiropas Centrālās bankas Padomes vai Valdes lūguma var viņu atbrīvot no amata.

5. Katram Valdes loceklim, kas piedalās sanāksmē, ir balsstiesības, un šajā nolūkā viņam ir viena balss. Ja vien nav noteikts citādi, Valde pieņem lēmumus ar vienkāršu nodoto balsu vairākumu. Ja balsis dalās vienādi, izšķirošā ir priekšsēdētāja balss. Balsošanas procedūru precizē 12. panta 3. punktā minētajā reglamentā.

6. Valde ir atbildīga par Eiropas Centrālās bankas ikdienas vadību.

7. Visas brīvās vietas Valdē aizpilda, ieceļot jaunus locekļus saskaņā ar šā panta 2. punktu.

12. PANTS

Lēmējinstitūciju pienākumi

1. Eiropas Centrālās bankas Padome pieņem pamatnostādnes un lēmumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to uzdevumu izpildi, kurus Konstitūcija un šie statūti paredz Eiropas Centrālo banku sistēmai. Eiropas Centrālās bankas Padome nosaka Savienības monetāro politiku, vajadzības gadījumā lemjot par starpposma monetārajiem mērķiem, procentu pamatlikmēm un Eiropas Centrālo banku sistēmas rezervēm, kā arī izstrādā vajadzīgās pamatnostādnes šo lēmumu īstenošanai.

Valde īsteno monetāro politiku saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas Padomes pieņemtām pamatnostādnēm un lēmumiem. Īstenojot monetāro politiku, Valde dod vajadzīgos norādījumus valstu centrālajām bankām. Turklāt ar Eiropas Centrālās bankas Padomes lēmumu konkrētas pilnvaras var deleģēt Valdei.

Neskarot šo pantu, Eiropas Centrālā banka, lai veiktu operācijas, kas ir daļa no Eiropas Centrālo banku sistēmas uzdevumiem, vēršas pēc palīdzības valstu centrālajās bankās, ciktāl tā atzīst, kas tas ir iespējams un vēlams.

2. Valde atbild par Eiropas Centrālās bankas Padomes sanāksmju sagatavošanu.

3. Eiropas Centrālās bankas Padome pieņem reglamentu, kurā nosaka Eiropas Centrālās bankas un tās lēmējinstitūciju iekšējo uzbūvi.

4. Eiropas Centrālās bankas Padome pilda 4. pantā minētās padomdevējfunkcijas.

5. Eiropas Centrālās bankas Padome pieņem 6. pantā minētos lēmumus.

13. PANTS

Priekšsēdētājs

1. Eiropas Centrālās bankas Padomi un Valdi vada priekšsēdētājs vai, viņa prombūtnes laikā, priekšsēdētāja vietnieks.

2. Neskarot 38. pantu, priekšsēdētājs vai viņa norīkota persona pārstāv Eiropas Centrālo banku ārējās attiecībās.

14. PANTS

Valstu centrālās bankas

1. Saskaņā ar Konstitūcijas III-189. pantu katra dalībvalsts nodrošina, ka tās tiesību akti, tostarp tās centrālās bankas statūti, ir saderīgi ar Konstitūciju un šiem statūtiem.

2. Valstu centrālo banku statūti paredz, ka valsts centrālās bankas vadītāja amata pilnvaru laiks ir vismaz pieci gadi.

Vienīgi tad, ja vadītājs vairs neatbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi pienākumu veikšanai, vai ir izdarījis smagu pārkāpumu, viņu var atbrīvot no amata. Attiecīgais vadītājs vai Eiropas Centrālās bankas Padome var apstrīdēt šo lēmumu Tiesā, pamatojoties uz Konstitūcijas vai jebkura tās īstenošanai pieņemta akta pārkāpumu. To var apstrīdēt divos mēnešos, skaitot - attiecīgi - no lēmuma publicēšanas, tā paziņošanas prasītājam vai, ja tas nav paziņots, no dienas, kad prasītājs ir uzzinājis par šo lēmumu.

3. Valstu centrālās bankas ir Eiropas Centrālo banku sistēmas sastāvdaļa un darbojas saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas pamatnostādnēm un norādījumiem. Eiropas Centrālās bankas Padome veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu Eiropas Centrālās bankas pamatnostādņu un norādījumu ievērošanu, un prasa iesniegt visu vajadzīgo informāciju.

4. Valstu centrālās bankas var veikt arī uzdevumus, kas nav minēti šajos statūtos, ja vien Eiropas Centrālās bankas Padome ar divu trešdaļu balsu vairākumu nenolemj, ka tie ir pretrunā ar Eiropas Centrālo banku sistēmas mērķiem un uzdevumiem. Valstu centrālās bankas šos uzdevumus veic, pašas uzņemoties atbildību un risku, un tos neuzskata par daļu no Eiropas Centrālo banku sistēmas uzdevumiem.

15. PANTS

Pienākumi sniegt ziņojumus

1. Vismaz reizi ceturksnī Eiropas Centrālā banka sagatavo un publicē ziņojumus par Eiropas Centrālo banku sistēmas darbību.

2. Konsolidētu Eiropas Centrālo banku sistēmas finanšu pārskatu publicē katru nedēļu.

3. Saskaņā ar Konstitūcijas III-383. panta 3. punktu Eiropas Centrālā banka iesniedz Eiropas Parlamentam, Eiropadomei, Padomei un Komisijai gada ziņojumu par Eiropas Centrālo banku sistēmas darbību un monetāro politiku gan par iepriekšējo, gan kārtējo gadu.

4. Šajā pantā minētie ziņojumi un pārskati ir bez maksas pieejami visām ieinteresētajām personām.

16. PANTS

Banknotes

Saskaņā ar Konstitūcijas III-186. panta 1. punktu vienīgi Eiropas Centrālās bankas Padomei ir tiesības dot pilnvaras emitēt euro banknotes Savienībā. Banknotes drīkst emitēt Eiropas Centrālā banka un valstu centrālās bankas. Eiropas Centrālās bankas un valstu centrālo banku emitētās banknotes ir vienīgās naudaszīmes, kam Savienībā ir likumīga maksāšanas līdzekļa statuss.

Cik iespējams, Eiropas Centrālā banka ņem vērā pieredzi attiecībā uz banknošu emisiju un noformējumu.

IV NODAĻA

EIROPAS CENTRĀLO BANKU SISTĒMAS
MONETĀRĀS FUNKCIJAS UN OPERĀCIJAS

17. PANTS

Konti Eiropas Centrālajā bankā un valstu centrālajās bankās

Lai veiktu operācijas, Eiropas Centrālā banka un valstu centrālās bankas atver kontus kredītiestādēm, publisko tiesību subjektiem un citiem tirgus dalībniekiem un kā nodrošinājumu pieņem aktīvus, tostarp reģistrētus vērtspapīrus.

18. PANTS

Atvērta tirgus operācijas un aizdevumu operācijas

1. Lai sasniegtu Eiropas Centrālo banku sistēmas mērķus un veiktu tās uzdevumus, Eiropas Centrālā banka un valstu centrālās bankas var:

a) finanšu tirgos pirkt un pārdot tieši (tūlītējos darījumos vai nākotnes darījumos), vai slēdzot atpirkšanas līgumus, un aizdot vai aizņemties prasījumus un tirgojamus finanšu instrumentus euro valūtā vai citās valūtās, kā arī dārgmetālos;

b) veikt aizdevumu operācijas ar kredītiestādēm un citiem tirgus dalībniekiem, pamatojoties uz atbilstīgu nodrošinājumu.

2. Eiropas Centrālā banka nosaka vispārējus principus, kā tā vai valstu centrālās bankas veic atvērta tirgus operācijas un aizdevumu operācijas, tostarp principus, kā paredzēt nosacījumus, atbilstīgi kuriem tās drīkst veikt šādas operācijas.

19. PANTS

Obligātās rezerves

1. Ņemot vērā 2. pantu, atbilstīgi mērķiem monetārās politikas jomā Eiropas Centrālā banka var pieprasīt, lai dalībvalstu kredītiestādes deponē Eiropas Centrālajā bankā un valstu centrālajās bankās obligātas rezerves. Eiropas Centrālās bankas Padome var noteikt to, kā aprēķināt un noteikt obligāto rezervju vajadzīgo apjomu. Neievērošanas gadījumā Eiropas Centrālajai bankai ir tiesības piemērot soda procentus un citas sankcijas ar līdzīgu iedarbību.

2. Lai piemērotu šo pantu, Padome saskaņā ar 41. pantā paredzēto procedūru nosaka obligāto rezervju bāzi un maksimālo pieļaujamo attiecību starp šīm rezervēm un to bāzi, kā arī atbilstīgas sankcijas neievērošanas gadījumam.

20. PANTS

Citi monetārās kontroles līdzekļi

Eiropas Centrālās bankas Padome ar divu trešdaļu nodoto balsu vairākumu pieņem lēmumus par citu monetāras kontroles metožu izmantošanu, kuras tā uzskata par mērķtiecīgām, ņemot vērā 2. pantu.

Padome saskaņā ar 41. pantā paredzēto procedūru nosaka šo metožu izmantošanas jomu, ja tās rada saistības trešām personām.

21. PANTS

Darījumi ar publisko tiesību subjektiem

1. Saskaņā ar Konstitūcijas III-181. pantu Eiropas Centrālā banka un valstu centrālās bankas nedrīkst piešķirt konta pārtēriņu vai jebkāda cita veida aizdevumu Savienības iestādēm vai struktūrām, kā arī dalībvalstu valdībām, reģionālām vai vietējām iestādēm, citām publiskām iestādēm, citām struktūrām vai uzņēmumiem, kas ir publisko tiesību subjekti. Tāpat Eiropas Centrālā banka un valstu centrālās bankas nedrīkst tieši pirkt no iepriekš uzskaitītajiem subjektiem to parāda instrumentus.

2. Eiropas Centrālā banka un valstu centrālās bankas var darboties kā 1. punktā uzskaitīto subjektu fiskālie aģenti.

3. Šis pants neattiecas uz kredītiestādēm ar valsts kapitāla līdzdalību, kurām - saistībā ar valstu centrālo banku nodotajiem aktīviem - valstu centrālās bankas un Eiropas Centrālā banka piemēro tādu pašu režīmu kā privātām kredītiestādēm.

22. PANTS

Tīrvērtes un norēķinu sistēmas

Eiropas Centrālā banka un valstu centrālās bankas var nodrošināt iespējas, un Eiropas Centrālā banka var pieņemt noteikumus, lai gan Savienībā, gan attiecībās ar trešām valstīm nodrošinātu tīrvērtes un norēķinu sistēmu efektivitāti un drošību.

23. PANTS

Ārējās operācijas

Eiropas Centrālā banka un valstu centrālās bankas var:

a) nodibināt sakarus ar citu valstu centrālajām bankām un finanšu iestādēm un, vajadzības gadījumā, ar starptautiskām organizācijām;

b) iegādāties un pārdot tūlītējos darījumos un nākotnes darījumos jebkādus ārvalstu valūtas aktīvus un dārgmetālus. Termins "ārvalstu valūtas aktīvi" ietver vērtspapīrus un jebkādus citus aktīvus jebkuras valsts valūtā vai norēķinu vienībās, lai kādā formā tie tiek turēti;

c) turēt un pārvaldīt šajā pantā minētos aktīvus;

d) veikt jebkādas banku operācijas ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, tostarp aizņēmumu un aizdevumu operācijas.

24. PANTS

Citas operācijas

Papildus operācijām, kas izriet no Eiropas Centrālās bankas un valstu centrālo banku uzdevumiem, tās var veikt operācijas administratīvām vajadzībām vai savu darbinieku interesēs.

V NODAĻA

KONSULTATĪVA UZRAUDZĪBA

25. PANTS

Konsultatīva uzraudzība

1. Eiropas Centrālā banka var sniegt padomus, un Padome, Komisija un kompetentas dalībvalstu iestādes var ar to apspriesties par tādu Savienības juridiski saistošo aktu darbības jomu un piemērošanu, kuri attiecas uz kredītiestāžu konsultatīvu uzraudzību un finanšu sistēmas stabilitāti.

2. Saskaņā ar visiem eirolikumiem, kas pieņemti atbilstīgi Konstitūcijas III-185. panta 6. punktam, Eiropas Centrālā banka var veikt īpašus uzdevumus attiecībā uz politiku, kas skar kredītiestāžu un citu finanšu iestāžu konsultatīvu uzraudzību; izņēmums ir apdrošināšanas uzņēmumi.

VI NODAĻA

EIROPAS CENTRĀLO BANKU SISTĒMAS FINANŠU NOTEIKUMI

26. PANTS

Finanšu pārskati

1. Eiropas Centrālās bankas un valstu centrālo banku finanšu gads sākas janvāra pirmajā dienā un beidzas decembra pēdējā dienā.

2. Eiropas Centrālās bankas gada pārskatus sagatavo Valde saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas Padomes noteiktiem principiem. Pārskatus apstiprina Eiropas Centrālās bankas Padome, un pēc tam tos publicē.

3. Analītiskām un darbības vajadzībām Valde sagatavo Eiropas Centrālo banku sistēmas konsolidēto bilanci, ietverot tādu valstu centrālo banku aktīvus un pasīvus, kuras veido Eiropas Centrālo banku sistēmu.

4. Šā panta piemērošanai Eiropas Centrālās bankas Padome pieņem vajadzīgos noteikumus, lai standartizētu procedūras grāmatvedības uzskaitei un ziņojumu sniegšanai saistībā ar valstu centrālo banku veiktajām operācijām.

27. PANTS

Revīzijas

1. Eiropas Centrālās bankas un valstu centrālo banku pārskatus pārbauda Eiropas Centrālās bankas Padomes ieteikti un Padomes apstiprināti pieaicināti neatkarīgi revidenti. Revidenti ir pilnvaroti pārbaudīt visus Eiropas Centrālās bankas un valstu centrālo banku grāmatvedības dokumentus un pārskatus un iegūt pilnīgu informāciju par to operācijām.

2. Konstitūcijas III-384. pants attiecas tikai uz Eiropas Centrālās bankas vadības darbības efektivitātes pārbaudi.

28. PANTS

Eiropas Centrālās bankas kapitāls

1. Eiropas Centrālās bankas kapitāls ir 5 miljardi euro. Kapitālu var palielināt ar eirolēmumu, ko Eiropas Centrālās bankas Padome pieņem ar 10. panta 3. punktā paredzēto kvalificēto balsu vairākumu, ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome paredz saskaņā ar 41. pantā noteikto procedūru.

2. Vienīgi valstu centrālās bankas var būt Eiropas Centrālās bankas kapitāla parakstītājas un turētājas. Kapitāla parakstīšana notiek atbilstīgi kapitāla parakstīšanas atslēgai, ko nosaka saskaņā ar 29. pantu.

3. Eiropas Centrālās bankas Padome ar 10. panta 3. punktā paredzēto kvalificēto balsu vairākumu nosaka kapitāla apmaksāšanas apjomu un formu.

4. Izņemot šā panta 5. punktā paredzēto gadījumu, valstu centrālo banku daļas Eiropas Centrālās bankas parakstītajā kapitālā nedrīkst ne nodot, ne ieķīlāt, un tām nedrīkst uzlikt arestu.

5. Ja tiek koriģēta 29. pantā minētā kapitāla parakstīšanas atslēga, valstu centrālās bankas savstarpēji nodot kapitāla daļas tā, lai to sadalījums atbilstu koriģētajai kapitāla parakstīšanas atslēgai. Eiropas Centrālās bankas Padome sīkāk paredz šādas nodošanas noteikumus.

29. PANTS

Kapitāla parakstīšanas atslēga

1. Eiropas Centrālās bankas kapitāla parakstīšanas atslēgu, kuru pirmoreiz noteica 1998. gadā, kad tika izveidota Eiropas Centrālo banku sistēma, nosaka, katras valsts centrālajai bankai piešķirot procentuālo daļu, kas ir šādu lielumu summa:

— 50 % no attiecīgās dalībvalsts iedzīvotāju īpatsvara Savienības iedzīvotāju kopskaitā priekšpēdējā gadā pirms Eiropas Centrālo banku sistēmas izveidošanas,

— 50 % no attiecīgās dalībvalsts iekšzemes kopprodukta īpatsvara Savienības iekšzemes kopproduktā tirgus cenās, kas reģistrēts pēdējos piecos gados līdz priekšpēdējam gadam pirms Eiropas Centrālo banku sistēmas izveidošanas.

Procentus noapaļo uz augšu vai uz leju līdz tuvākajam skaitlim, kas bez atlikuma dalās ar 0,0001.

2. Šā panta piemērošanai vajadzīgos statistikas datus Komisija sniedz atbilstīgi noteikumiem, ko Padome pieņem saskaņā ar 41. pantā noteikto procedūru.

3. Valstu centrālajām bankām piešķirtās procentuālās daļas koriģē katru piekto gadu pēc Eiropas Centrālo banku sistēmas izveides analogi tam, kā paredzēts 1. punktā. Koriģēto kapitāla parakstīšanas atslēgu piemēro ar nākamā gada pirmo dienu.

4. Eiropas Centrālās bankas Padome veic visus citus pasākumus, kas vajadzīgi šā panta piemērošanai.

30. PANTS

Ārvalstu valūtas rezervju aktīvu nodošana Eiropas Centrālajai bankai

1. Neskarot 28. pantu, valstu centrālās bankas nodod Eiropas Centrālajai bankai ārvalstu valūtas rezervju aktīvus valūtās, kas nav dalībvalstu valūtas, euro valūta, Starptautiskā valūtas fonda rezervju pozīcijas un speciālās aizņēmumtiesības, līdz summai, kas ir 50 miljardu euro ekvivalents. Eiropas Centrālās bankas Padome nosaka proporcionālās daļas, ko Eiropas Centrālā banka prasa iemaksāt. Eiropas Centrālajai bankai ir visas tiesības turēt un pārvaldīt tai nodotos ārvalstu valūtas rezervju aktīvus un izmantot tos šajos statūtos paredzētajiem mērķiem.

2. Katras valsts centrālās bankas iemaksu nosaka proporcionāli tās daļai Eiropas Centrālās bankas parakstītajā kapitālā.

3. Katras valsts centrālajai bankai pret Eiropas Centrālo banku ir prasījums, kas ir vienāds ar attiecīgās valsts centrālās bankas iemaksu. Eiropas Centrālās bankas Padome nosaka šādu prasījumu denomināciju un to, kā tos atmaksāt.

4. Saskaņā ar 2. punktu Eiropas Centrālā banka, ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome paredz saskaņā ar 41. pantā noteikto procedūru, var pieprasīt papildu rezervju aktīvus, kas pārsniedz 1. punktā noteikto summu.

5. Eiropas Centrālā banka var turēt un pārvaldīt rezervju pozīcijas Starptautiskajā valūtas fondā un speciālās aizņēmumtiesības, kā arī veidot šādu aktīvu uzkrājumu.

6. Eiropas Centrālās bankas Padome veic visus citus pasākumus, kas vajadzīgi šā panta piemērošanai.

31. PANTS

Ārvalstu valūtas rezervju aktīvi valstu centrālajās bankās

1. Saskaņā ar 23. pantu valstu centrālās bankas drīkst veikt darījumus, pildot savas saistības pret starptautiskām organizācijām.

2. Pārsniedzot noteiktu summu, ko paredz saskaņā ar 3. punktu, visām citām operācijām ar ārvalstu valūtas rezervju aktīviem, kas paliek valstu centrālajās bankās pēc 30. pantā paredzētās nodošanas, un dalībvalstu operācijām ar apgrozāmiem līdzekļiem ārvalstu valūtā ir vajadzīgs Eiropas Centrālās bankas apstiprinājums, lai nodrošinātu to atbilstību valūtas maiņas kursa politikai un Savienības monetārajai politikai.

3. Lai sekmētu minēto operāciju veikšanu, Eiropas Centrālās bankas Padome pieņem pamatnostādnes.

32. PANTS

Valstu centrālo banku monetāro ienākumu sadalījums

1. Ienākumus, ko valstu centrālās bankas gūst, veicot Eiropas Centrālo banku sistēmas monetārās politikas uzdevumus (turpmāk "monetārie ienākumi"), katra finanšu gada beigās sadala saskaņā ar šo pantu.

2. Katras valsts centrālās bankas monetārie ienākumi ir gada ienākumi, ko attiecīgā valsts centrālā banka guvusi no aktīviem, kuri atbilst apgrozībā esošo banknošu vērtībai, un no saistībām, kuras rodas no kredītiestāžu iemaksām. Šos aktīvus valstu centrālās bankas iezīmē saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas Padomes pieņemtām pamatnostādnēm.

3. Ja trešā posma sākumā Eiropas Centrālās bankas Padome konstatē, ka valstu centrālo banku bilanču struktūras neļauj piemērot 2. punktu, Eiropas Centrālās bankas Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var nolemt, ka, atkāpjoties no 2. punkta, laikposmā, kas nepārsniedz piecus gadus, monetāros ienākumus aprēķina, izmantojot alternatīvu metodi.

4. Katras valsts centrālās bankas monetāros ienākumus samazina par summu, kas atbilst procentiem, kurus šī centrālā banka maksā par saistībām, kas rodas no kredītiestāžu iemaksām atbilstīgi 19. pantam.

Eiropas Centrālās bankas Padome var nolemt atlīdzināt valstu centrālajām bankām banknošu emisijas izdevumus vai, izņēmuma gadījumos, īpašus zaudējumus, ko radījušas monetārās politikas operācijas, kuras banka veikusi Eiropas Centrālo banku sistēmas uzdevumā. Atlīdzības formu pēc saviem ieskatiem nosaka Eiropas Centrālās bankas Padome. Attiecīgās summas var kompensēt ar valstu centrālo banku monetārajiem ienākumiem.

5. Valstu centrālo banku kopējos monetāros ienākumus sadala starp valstu centrālajām bankām proporcionāli to apmaksātajām daļām Eiropas Centrālās bankas kapitālā, ņemot vērā visus lēmumus, ko Eiropas Centrālās bankas Padome pieņēmusi saskaņā ar 33. panta 2. punktu.

6. Tīvērti un norēķinus par atlikumiem, ko rada monetāro ienākumu sadale, veic Eiropas Centrālā banka saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas Padomes pieņemtām pamatnostādnēm.

7. Eiropas Centrālās bankas Padome veic visus citus pasākumus, kas vajadzīgi šā panta piemērošanai.

33. PANTS

Eiropas Centrālās bankas tīrās peļņas un tīro zaudējumu sadalīšana

1. Eiropas Centrālās bankas tīro peļņu pārskaita šādi:

a) Eiropas Centrālās bankas Padomes noteiktu summu, kas nepārsniedz 20 % no tīrās peļņas, pārskaita vispārējo rezervju fondā, nepārsniedzot 100 % no kapitāla,

b) pārējo tīro peļņu sadala Eiropas Centrālās bankas akcionāriem proporcionāli to apmaksātajām kapitāla daļām.

2. Ja Eiropas Centrālajai bankai ir zaudējumi, tos sedz no Eiropas Centrālās bankas vispārējo rezervju fonda un vajadzības gadījumā - pēc Eiropas Centrālās bankas Padomes lēmuma – no attiecīgā finanšu gada monetārajiem ienākumiem proporcionāli summām, kas sadalītas valstu centrālajām bankām saskaņā ar 32. panta 5. punktu, un nepārsniedzot šīs summas.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

34. PANTS

Normatīvie akti

1. Saskaņā ar Konstitūcijas III-190. pantu, Eiropas Centrālā banka pieņem:

a) eiroregulas tiktāl, ciktāl tas vajadzīgs, lai veiktu uzdevumus, kas noteikti šo statūtu 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 19. panta 1. punktā, 22. pantā vai 25. panta 2. punktā, kā arī gadījumos, kas noteikti 41. pantā minētajās eiroregulās un eirolēmumos;

b) eirolēmumus, kas vajadzīgi, lai veiktu uzdevumus, kuri Konstitūcijā un šajos statūtos paredzēti Eiropas Centrālo banku sistēmai,

c) ieteikumus un atzinumus.

2. Eiropas Centrālā banka var nolemt publicēt savus eirolēmumus, ieteikumus un atzinumus.

3. Ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome paredz saskaņā ar 41. pantā noteikto procedūru, Eiropas Centrālā banka ir tiesīga uzlikt uzņēmumiem sodanaudu un kavējuma naudu gadījumā, ja uzņēmumi neizpilda Eiropas Centrālās bankas pieņemtās eiroregulas un eirolēmumus.

35. PANTS

Tiesu iestāžu veikta kontrole un ar to saistīti jautājumi

1. Konstitūcijā paredzētajos gadījumos un atbilstīgi tajā paredzētajiem nosacījumiem Eiropas Savienības Tiesa var izskatīt vai interpretēt Eiropas Centrālās bankas darbību vai bezdarbību. Eiropas Centrālā banka var ierosināt lietu Konstitūcijā paredzētajos gadījumos un atbilstīgi tajā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Strīdus starp Eiropas Centrālo banku, no vienas puses, un tās kreditoriem, debitoriem vai jebkurām citām personām, no otras puses, izšķir kompetentas valstu tiesas, izņemot gadījumus, kad jurisdikcija ir piešķirta Eiropas Savienības Tiesai.

3. Uz Eiropas Centrālo banku attiecas atbildības režīms, kas paredzēts Konstitūcijas III-337. pantā. Valstu centrālo banku atbildību reglamentē šo valstu attiecīgie tiesību akti.

4. Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir lemt atbilstīgi jebkurai arbitrāžas klauzulai, kas ietverta publisko tiesību vai privāttiesību līgumā, kuru noslēgusi Eiropas Centrālā banka vai kurš noslēgts tās vārdā.

5. Eiropas Centrālās bankas lēmumu vērsties Eiropas Savienības Tiesā pieņem Eiropas Centrālās bankas Padome.

6. Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir izšķirt strīdus par to, kā valstu centrālās bankas pilda pienākumus, ko tām uzliek Konstitūcija un šie statūti. Ja Eiropas Centrālā banka uzskata, ka kāda valsts centrālā banka nav izpildījusi kādu no Konstitūcijā vai šajos statūtos paredzētajiem pienākumiem, tā sniedz pamatotu atzinumu par šo jautājumu, iepriekš dodot iespēju attiecīgajai valsts centrālajai bankai izteikt savus apsvērumus. Ja attiecīgā valsts centrālā banka Eiropas Centrālās bankas noteiktajā laikā nodrošina atbilstību šim atzinumam, Eiropas Centrālā banka var vērsties Eiropas Savienības Tiesā.

36. PANTS

Personāls

1. Eiropas Centrālās bankas Padome pēc Valdes priekšlikuma izstrādā Eiropas Centrālās bankas personāla nodarbināšanas kārtību.

2. Ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko paredz nodarbināšanas kārtība, Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā ir visi strīdi starp Eiropas Centrālo banku un tās darbiniekiem.

37. PANTS

Dienesta noslēpums

1. Eiropas Centrālās bankas un valstu centrālo banku vadības iestāžu locekļi un personāls arī pēc amata pienākumu pildīšanas beigām nedrīkst izpaust informāciju, uz ko attiecas pienākums ievērot dienesta noslēpumu.

2. Personām, kam pieejami dati, uz kuriem attiecas juridiski saistošs Savienības akts, ar ko paredz pienākumu ievērot dienesta noslēpumu, šāds pienākums ir saistošs.

38. PANTS

Parakstītāji

Eiropas Centrālās bankas juridiskās saistības pret trešām personām uzņemas ar priekšsēdētāja parakstu vai divu Valdes locekļu parakstiem, vai ar divu tādu Eiropas Centrālās bankas darbinieku parakstiem, kurus priekšsēdētājs atbilstīgi pilnvarojis parakstīt dokumentus Eiropas Centrālās bankas vārdā.

39. PANTS

Privilēģijas un imunitāte

Dalībvalstu teritorijā Eiropas Centrālajai bankai ir privilēģijas un imunitāte, kas vajadzīgas, lai veiktu tās uzdevumus, atbilstīgi nosacījumiem, kuri ietverti Protokolā par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti.

VIII NODAĻA

STATŪTU GROZĪJUMI UN
PAPILDNOTEIKUMI

40. PANTS

Vienkāršota grozījumu procedūra

1. Saskaņā ar Konstitūcijas III-187. panta 3. punktu šo statūtu 5. panta 1., 2. un 3. punktu, 17. un 18. pantu, 19. panta 1. punktu, 22., 23., 24. un 26. pantu, 32. panta 2., 3., 4. un 6. punktu, 33. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 36. pantu var grozīt ar eirolikumu:

a) vai nu pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Centrālo banku,

b) vai arī pēc Eiropas Centrālās bankas ieteikuma un pēc apspriešanās ar Komisiju.

2. Šo statūtu 10. panta 2. punktu var grozīt ar Eiropadomes vienprātīgi pieņemtu eirolēmumu vai nu pēc Eiropas Centrālās bankas ieteikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Komisiju, vai arī pēc Komisijas ieteikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Eiropas Centrālo banku. Šie grozījumi nestājas spēkā, kamēr tos nav apstiprinājušas dalībvalstis saskaņā ar savām konstitucionālajām prasībām.

3. Šajā pantā paredzētajiem Eiropas Centrālās bankas ieteikumiem ir nepieciešams Eiropas Centrālās bankas Padomes vienprātīgs lēmums.

41. PANTS

Papildnoteikumi

Saskaņā ar Konstitūcijas III-187. panta 4. punktu Padome pieņem eiroregulas un eirolēmumus, ar ko paredz šo statūtu 4. pantā, 5. panta 4. punktā, 19. panta 2. punktā, 20. pantā, 28. panta 1. punktā, 29. panta 2. punktā, 30. panta 4. punktā un 34. panta 3. punktā minētos pasākumus. Padome lemj pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu:

a) vai nu pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Centrālo banku,

b) vai arī pēc Eiropas Centrālās bankas ieteikuma un pēc apspriešanās ar Komisiju.

IX NODAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI UN CITI NOTEIKUMI, KAS ATTIECAS UZ EIROPAS CENTRĀLO BANKU SISTĒMU

42. PANTS

Vispārēji noteikumi

1. Konstitūcijas III-197. panta 1. punktā paredzētais izņēmuma statuss nozīmē, ka attiecīgajām dalībvalstīm nepiešķir tiesības un neuzliek saistības šādi šo statūtu noteikumi: 3. un 6. pants, 9. panta 2. punkts, 12. panta 1. punkts, 14. panta 3. punkts, 16., 18., 19., 20., 22. un 23. pants, 26. panta 2. punkts, 27., 30., 31., 32., 33., 34. un 50. pants.

2. Centrālās bankas tajās dalībvalstīs, kurām ir izņēmuma statuss, kas paredzēts Konstitūcijas III-197. panta 1. punktā, monetārās politikas jomā saglabā pilnvaras saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem.

3. Saskaņā ar Konstitūcijas II-197. panta 2. punkta otro daļu šo statūtu 3. pantā, 11. panta 2. punktā un 19. pantā termins "dalībvalstis" nozīmē dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro.

4. Šo statūtu 9. panta 2. punktā, 10. panta 2. un 3. punktā, 12. panta 1. punktā, 16., 17., 18., 22., 23., 27., 30., 31. un 32. pantā, 33. panta 2. punktā un 50. pantā termins "valstu centrālās bankas" nozīmē to dalībvalstu centrālās bankas, kuru naudas vienība ir euro.

5. Šo statūtu 10. panta 3. punktā un 33. panta 1. punktā termins "akcionāri" nozīmē to dalībvalstu centrālās bankas, kuru naudas vienība ir euro.

6. Šo statūtu 10. panta 3. punktā un 30. panta 2. punktā termins "parakstītais kapitāls" nozīmē Eiropas Centrālās bankas kapitālu, ko parakstījušas to dalībvalstu centrālās bankas, kuru naudas vienība ir euro.

43. PANTS

Eiropas Centrālās bankas pārejas posma uzdevumi

Eiropas Centrālā banka pārņem līdzšinējās Eiropas Monetārā institūta funkcijas, kuras paredzētas Konstitūcijas III-199. panta 2. punktā un kuras sakarā ar izņēmuma statusu, kas ir vienai vai vairākām dalībvalstīm, joprojām tiek īstenotas pēc euroieviešanas.

Eiropas Centrālā banka sniedz atzinumus, kad tiek veikti Konstitūcijas III-198. pantā paredzētie priekšdarbi izņēmuma statusa atcelšanai.

44. PANTS

Eiropas Centrālās bankas Ģenerālpadome

1. Neskarot Konstitūcijas III-187. panta 1. punktu, Ģenerālpadomi izveido kā Eiropas Centrālās bankas trešo lēmējinstitūciju.

2. Ģenerālpadomē ir Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētājs, priekšsēdētāja vietnieks un valstu centrālo banku vadītāji. Ģenerālpadomes sanāksmēs bez balsstiesībām var piedalīties arī citi Valdes locekļi.

3. Ģenerālpadomes pienākumi pilnībā ir uzskaitīti 46. pantā.

45. PANTS

Ģenerālpadomes darbība

1. Eiropas Centrālās bankas Ģenerālpadomi vada Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētājs vai, viņa prombūtnes laikā, Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētāja vietnieks.

2. Padomes priekšsēdētājs un viens Komisijas loceklis bez balsstiesībām var piedalīties Ģenerālpadomes sanāksmēs.

3. Priekšsēdētājs sagatavo Ģenerālpadomes sanāksmes.

4. Atkāpjoties no 12. panta 3. punkta, Ģenerālpadome pieņem savu reglamentu.

5. Eiropas Centrālā banka nodrošina Ģenerālpadomei sekretariāta pakalpojumus.

46. PANTS

Ģenerālpadomes pienākumi

1. Ģenerālpadome:

a) veic 43. pantā minētos uzdevumus,

b) palīdz īstenot 4. pantā un 25. panta 1. punktā minētās padomdevējfunkcijas.

2. Ģenerālpadome palīdz:

a) nodrošināt 5. pantā paredzēto statistikas informācijas vākšanu;

b) sagatavot 15. pantā paredzētos Eiropas Centrālās bankas darbības ziņojumus;

c) sagatavot 26. panta 4. punktā paredzētos noteikumus, kas vajadzīgi 26. panta piemērošanai;

d) veikt visus citus 29. panta 4. punktā paredzētos pasākumus, kas vajadzīgi 29. panta piemērošanai;

e) izstrādāt 36. pantā paredzēto Eiropas Centrālās bankas personāla nodarbināšanas kārtību.

3. Ģenerālpadome palīdz veikt vajadzīgos priekšdarbus, lai neatsaucami fiksētu maiņas kursus to dalībvalstu valūtām, kurām ir izņēmuma statuss, attiecībā pret euro, kā paredzēts Konstitūcijas III-198. panta 3. punktā.

4. Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētājs informē Ģenerālpadomi par Eiropas Centrālās bankas Padomes lēmumiem.

47. PANTS

Pārejas noteikumi, kas attiecas uz Eiropas Centrālās bankas kapitālu

Saskaņā ar 29. pantu katras valsts centrālajai bankai ir noteikta procentuālā daļa Eiropas Centrālās bankas kapitāla parakstīšanas atslēgā. Atkāpjoties no 28. panta 3. punkta, to dalībvalstu centrālās bankas, kurām ir izņēmuma statuss, neapmaksā parakstīto kapitālu, ja vien Ģenerālpadome ar balsu vairākumu, kas pārstāv vismaz divas trešdaļas no Eiropas Centrālās bankas parakstītā kapitāla un vismaz pusi no akcionāriem, nenosaka to, ka jāapmaksā minimālā daļa, lai piedalītos Eiropas Centrālās bankas darbības izmaksu segšanā.

48. PANTS

Eiropas Centrālās bankas kapitāla, rezervju un uzkrājumu atliktie maksājumi

1. Tās dalībvalsts centrālā banka, kurai izņēmuma statuss ir atcelts, apmaksā savu parakstīto daļu Eiropas Centrālās bankas kapitālā tādā pašā apjomā kā centrālās bankas pārējās dalībvalstīs, kuru naudas vienība ir euro, un saskaņā ar 30. panta 1. punktu nodod ārvalstu valūtas rezervju aktīvus Eiropas Centrālajai bankai. Nododamo summu nosaka, saskaņā ar 30. panta 1. punktu Eiropas Centrālajai bankai jau pārskaitīto ārvalstu valūtas rezervju aktīvu vērtību, kas izteikta euro valūtā pēc spēkā esošā maiņas kursa, reizinot ar koeficientu, kas ir attiecība starp kapitāla daļu skaitu, uz ko attiecīgā valsts centrālā banka parakstījusies, un kapitāla daļu skaitu, ko citas centrālās bankas jau apmaksājušas.

2. Papildus 1. punktā paredzētajiem maksājumiem attiecīgā valsts centrālā banka veic iemaksas Eiropas Centrālās bankas rezervēs, uzkrājumos, kas pielīdzināmi rezervēm, kā arī līdzekļos, kas vēl jāieskaita rezervēs un uzkrājumos un kas ir peļņas un zaudējumu pārskata saldo 31. decembrī iepriekšējā gadā pirms izņēmuma statusa atcelšanas. Iemaksas summu nosaka, reizinot iepriekš definēto un apstiprinātajā Eiropas Centrālās bankas bilancē uzrādīto rezervju apjomu ar koeficientu, kas ir attiecība starp kapitāla daļu skaitu, uz ko attiecīgā valsts centrālā banka parakstījusies, un kapitāla daļu skaitu, ko citas centrālās bankas jau apmaksājušas.

3. Ja viena vai vairākas valstis kļūst par dalībvalstīm un ja attiecīgās valstu centrālās bankas pievienojas Eiropas Centrālo banku sistēmai, automātiski tiek palielināts Eiropas Centrālās bankas parakstītais kapitāls un limits ārvalstu valūtas rezervju aktīviem, ko var pārskaitīt uz Eiropas Centrālo banku. Palielinājumu nosaka, pašlaik spēkā esošās summas reizinot ar koeficientu, kas - atbilstīgi palielinātā kapitāla parakstīšanas atslēgai - ir attiecība starp to valstu centrālo banku procentuālo daļu, kuras pievienojas, un to valstu centrālo banku procentuālo daļu, kuras jau ir Eiropas Centrālo banku sistēmas locekles. Katras valsts centrālās bankas procentuālo daļu kapitāla parakstīšanas atslēgā aprēķina pēc analoģijas ar 29. panta 1. punktu un saskaņā ar 29. panta 2. punktu. References laikposmi, ko izmanto statistikas datiem, ir tādi paši kā laikposmi, ko izmanto procentuālo daļu pēdējai piecgadu korekcijai, kas paredzēta 29. panta 3. punktā.

49. PANTS

Atkāpe no 32. panta

1. Ja trešā posma sākumā Eiropas Centrālās bankas Padome pieņem lēmumu, ka 32. panta piemērošana rada lielas pārmaiņas valstu centrālo banku relatīvajās ienākumu pozīcijās, tad ienākumu summu, kas jāsadala saskaņā ar 32. pantu, samazina par vienādiem procentiem, kas pirmajā finanšu gadā pēc trešā posma sākuma nepārsniedz 60 % un kas katrā nākamajā finanšu gadā samazinās vismaz par 12 procentu punktiem.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro ilgāk kā piecus finanšu gadus pēc trešā posma sākuma.

50. PANTS

Dalībvalstu valūtās denominētu banknošu maiņa

Pēc tam, kad saskaņā ar Konstitūcijas III-198. panta 3. punktu maiņas kursi ir neatsaucami fiksēti, Eiropas Centrālās bankas Padome veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka banknotes, kas denominētas dalībvalstu valūtās, kuru maiņas kursi ir neatsaucami fiksēti, valstu centrālās bankas maina pēc to nominālvērtības.

51. PANTS

Pārejas noteikumu piemērošana

Šo statūtu 43. līdz 48. pantu piemēro, ja ir kāda dalībvalsts, kurai ir izņēmuma statuss, un tik ilgi, kamēr kādai dalībvalstij ir šis izņēmuma statuss.

5. PROTOKOLS
PAR EIROPAS INVESTĪCIJU BANKAS STATŪTIEM

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

VĒLĒDAMIES pieņemt Eiropas Investīciju bankas statūtus, ko paredz Konstitūcijas III-393. pants,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

1. PANTS

Konstitūcijas III-393. pantā minētā Eiropas Investīciju banka (turpmāk "Banka") ir izveidota, īsteno savas funkcijas un veic savu darbību saskaņā ar Konstitūciju un šiem statūtiem.

2. PANTS

Bankas uzdevums ir noteikts Konstitūcijas III-394. pantā.

3. PANTS

Saskaņā ar Konstitūcijas III-393. pantu Bankas locekļi ir dalībvalstis.

4. PANTS

1. Bankas kapitāls ir 163 653 737 000 euro, ko veido šāds dalībvalstu parakstītais kapitāls:

Vācija	26 649 532 500
Francija	26 649 532 500
Itālija	26 649 532 500
Apvienotā Karaliste	26 649 532 500
Spānija	15 989 719 500
Beļģija	7 387 065 000
Nīderlande	7 387 065 000
Zviedrija	4 900 585 500
Dānija	3 740 283 000
Austrija	3 666 973 500
Polija	3 411 263 500
Somija	2 106 816 000
Grieķija	2 003 725 500
Portugāle	1 291 287 000
Čehijas Republika	1 258 785 500
Ungārija	1 190 868 500
Īrija	935 070 000
Slovākija	428 490 500
Slovēnija	397 815 000
Lietuva	249 617 500
Luksemburga	187 015 500
Kipra	183 382 000
Latvija	152 335 000
Igaunija	117 640 000
Malta	69 804 000.

Katras dalībvalsts saistības nepārsniedz tās parakstīto un vēl neapmaksāto kapitāla daļu.

2. Uzņemot jaunu locekli, parakstīto kapitālu palielina par summu, kas atbilst jaunā locekļa līdzdalībai.

3. Valde ar vienprātīgu lēmumu var izlemt palielināt parakstīto kapitālu.

4. Parakstītā kapitāla daļas nedrīkst ne nodot, ne ieķīlāt, un tām nedrīkst uzlikt arestu.

5. PANTS

1. Dalībvalstis parakstīto kapitālu apmaksā vidēji 5 % apjomā no 4. panta 1. punktā noteiktajām summām.

2. Ja parakstīto kapitālu palielina, Valde ar vienprātīgu lēmumu nosaka procentuālo daļu, kas jāapmaksā, kā arī apmaksāšanas noteikumus. Apmaksāšanu skaidrā naudā veic vienīgi euro valūtā.

3. Direktoru padome var pieprasīt apmaksāt atlikušo parakstītā kapitāla daļu tādā apjomā, lai Banka varētu izpildīt savas saistības.

Dalībvalstis šo summu apmaksā proporcionāli savai parakstītā kapitāla daļai.

6. PANTS

Banku vada un pārvalda Valde, Direktoru padome un Vadības komiteja.

7. PANTS

1. Valdē ir dalībvalstu norīkoti ministri.

2. Valde saskaņā ar Savienības mērķiem paredz vispārējus norādījumus attiecībā uz Bankas aizdevumu politiku.

Valde nodrošina minēto norādījumu izpildi.

3. Valde turklāt:

a) lemj par parakstītā kapitāla palielināšanu, kā noteikts 4. panta 3. punktā un 5. panta 2. punktā;

b) šo statūtu 9. panta 1. punkta sakarā nosaka principus, ko piemēro finansēšanas operācijām, kuras veic Bankas uzdevuma izpildei;

c) īsteno 9. un 11. pantā paredzētās pilnvaras attiecībā uz Direktoru padomes un Vadības komitejas locekļu iecelšanu un atbrīvošanu no amata, kā arī 11. panta 1. punkta otrajā daļā paredzētās pilnvaras;

d) lemj par finansējuma piešķiršanu investīciju operācijām, ko pilnīgi vai daļēji veic ārpus dalībvalstu teritorijām, kā noteikts 16. panta 1. punktā;

e) apstiprina Direktoru padomes sagatavoto gada ziņojumu;

f) apstiprina gada bilanci, kā arī peļņas un zaudējumu pārskatu;

g) apstiprina Bankas reglamentu;

h) īsteno citas pilnvaras, ko tai piešķir šie statūti.

4. Saskaņā ar Konstitūciju un šiem statūtiem Valde, lemjot vienprātīgi, var pieņemt lēmumu par Bankas darbības apturēšanu un, vajadzības gadījumā, Bankas likvidāciju.

8. PANTS

1. Ja vien šajos statūtos nav noteikts citādi, Valde lēmumus pieņem ar tās locekļu balsu vairākumu. Šim vairākumam ir jāpārstāv vismaz 50 % no parakstītā kapitāla.

Kvalificētam balsu vairākumam ir vajadzīgas astoņpadsmit balsis, kas pārstāv 68 % no parakstītā kapitāla.

2. Klātesošu vai pārstāvētu locekļu atturēšanās neliedz pieņemt lēmumus, kuriem vajadzīga vienprātība.

9. PANTS

1. Direktoru padome lemj par finansējuma piešķiršanu, jo īpaši par aizdevumu un garantiju piešķiršanu, un par aizņēmumu ņemšanu, kā arī nosaka aizdevumu procentu likmes, komisijas maksu un citus maksājumus. Pamatojoties uz lēmumu, kas pieņemts ar kvalificētu balsu vairākumu, tā var dažas savas funkcijas deleģēt Vadības komitejai. Tā nosaka šādas deleģēšanas noteikumus un nosacījumus, kā arī uzrauga to izpildi.

Direktoru padome kontrolē Bankas darbības pareizību un nodrošina Bankas vadības atbilstību Konstitūcijai, šiem statūtiem un Valdes noteiktiem vispārējiem principiem.

Finanšu gada beigās Direktoru padome iesniedz Valdei ziņojumu un pēc apstiprināšanas dara to publiski pieejamu.

2. Direktoru padomē ir 26 direktori un 16 direktoru aizstājēji.

Valde uz pieciem gadiem ieceļ direktorus, un katra dalībvalsts izvirza pa vienam kandidātam. Arī Komisija izvirza vienu kandidātu.

Valde uz pieciem gadiem ieceļ direktoru aizstājējus:

— divus aizstājējus, ko izvirza Vācijas Federatīvā Republika,

— divus aizstājējus, ko izvirza Francijas Republika,

— divus aizstājējus, ko izvirza Itālijas Republika,

— divus aizstājējus, ko izvirza Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste,

— vienu aizstājēju, ko, savstarpēji vienojoties, izvirza Spānijas Karaliste un Portugāles Republika,

— vienu aizstājēju, ko, savstarpēji vienojoties, izvirza Beļģijas Karaliste, Luksemburgas Lielhercogiste un Nīderlandes Karaliste,

— vienu aizstājēju, ko, savstarpēji vienojoties, izvirza Dānijas karaliste, Grieķijas Republika un Īrija,

— vienu aizstājēju, ko, savstarpēji vienojoties, izvirza Austrijas Republika, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste,

— trīs aizstājējus, ko, savstarpēji vienojoties, izvirza Čehijas Republika, Igaunijas Republika, Kipras Republika, Latvijas Republika, Lietuvas Republika, Ungārijas Republika, Maltas Republika, Polijas Republika, Slovēnijas Republika un Slovākijas Republika,

— vienu aizstājēju, ko izvirza Komisija.

Direktoru padome kopīgi izraugās sešus ekspertus bez balsstiesībām: trīs ekspertus un trīs ekspertu aizstājējus.

Direktorus un direktoru aizstājējus var iecelt amatā atkārtoti.

Noteikumus dalībai Direktoru padomes sanāksmēs un noteikumus, kas attiecas uz direktoru aizstājējiem un izraudzītiem ekspertiem, nosaka reglamentā.

Vadības komitejas priekšsēdētājs vai – viņa prombūtnē – viens no priekšsēdētāja vietniekiem vada Direktoru padomes sanāksmes, taču nebalso.

Direktoru padomes locekļus izraugās no personām, kuru neatkarība un kompetence nav apšaubāma. Viņi ir pakļauti tikai Bankai.

3. Vienīgi tad, ja kāds direktors vairs neatbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi viņa pienākumu izpildei, Valde - pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu - var viņu atbrīvot no amata.

Ja gada ziņojumu neapstiprina, Direktoru padome atkāpjas.

4. Brīvās vietas, ko rada nāves gadījumi, atkāpšanās, atbrīvošana no amata vai kolektīva atkāpšanās, aizpilda saskaņā ar 2. punktu. Katru locekli aizstāj uz atlikušo amata pilnvaru laiku, ja vien nenotiek vispārēja nomaiņa.

5. Valde nosaka Direktoru padomes locekļu atalgojumu. Valde nosaka, kādas darbības nav saderīgas ar direktora vai vietnieka pienākumiem.

10. PANTS

1. Katram direktoram Direktoru padomē ir viena balss. Viņš vienmēr var deleģēt savu balsi saskaņā ar procedūru, ko nosaka Bankas reglamentā.

2. Ja vien šajos statūtos nav noteikts citādi, Direktoru padome lēmumus pieņem ar vismaz vienu trešdaļu balsstiesīgo locekļu balsu, kas pārstāv vismaz 50 % no parakstītā kapitāla. Kvalificētam balsu vairākumam vajadzīgas 18 balsis, kas pārstāv 68 % no parakstītā kapitāla. Bankas reglamentā nosaka kvorumu, kas Direktoru padomei vajadzīgs lēmuma pieņemšanai.

11. PANTS

1. Vadības komitejā ir priekšsēdētājs un astoņi priekšsēdētāja vietnieki, kurus Valde pēc Direktoru padomes priekšlikuma ieceļ uz sešiem gadiem. Viņus var iecelt amatā atkārtoti.

Valde ar vienprātīgu lēmumu var mainīt Vadības komitejas locekļu skaitu.

2. Pēc Direktoru padomes priekšlikuma, kas pieņemts ar kvalificētu balsu vairākumu, Valde ar kvalificētu balsu vairākumu var Vadības komitejas locekļus atbrīvot no amata.

3. Vadības komiteja nodrošina Bankas kārtējo darbību priekšsēdētāja vadībā un Direktoru padomes uzraudzībā.

Tā sagatavo Direktoru padomes lēmumus, jo īpaši lēmumus par aizņēmumu ņemšanu un finansējuma piešķiršanu, jo īpaši aizdevumu un garantiju piešķiršanu. Tā nodrošina šo lēmumu izpildi.

4. Vadības komiteja ar balsu vairākumu pieņem atzinumus par priekšlikumiem ņemt aizņēmumus vai piešķirt finansējumu, jo īpaši aizdevumus un garantijas.

5. Valde nosaka Vadības komitejas locekļu atalgojumu un to, kādas darbības nav saderīgas ar viņu pienākumiem.

6. Priekšsēdētājs vai – gadījumā, ja viņš to nevar – viens no priekšsēdētāja vietniekiem pārstāv Banku juridiskos jautājumos un citos jautājumos.

7. Bankas personāls ir priekšsēdētāja pakļautībā. Viņš darbiniekus pieņem darbā un atlaiž no darba. Izvēloties personālu, ņem vērā ne tikai attiecīgo personu spējas un kvalifikāciju, bet arī to, lai dalībvalstu pilsoņi būtu pārstāvēti samērīgi. Reglamentā nosaka, kuras lēmējinstitūcijas kompetencē ir pieņemt noteikumus, ko piemēro attiecībā uz personālu.

8. Vadības komiteja un Bankas darbinieki ir pakļauti vienīgi Bankai un pilda pienākumus pilnīgi neatkarīgi.

12. PANTS

1. Komiteja, kur ir seši locekļi, kurus Valde ieceļ, pamatojoties uz viņu kompetenci, pārbauda, vai Bankas operācijas atbilst visaugstākajai banku darbības praksei, un ir atbildīga par Bankas pārskatu revīziju.

2. Šā panta 1. punktā minētā komiteja katru gadu pārbauda Bankas operāciju un grāmatvedības uzskaites pareizību. Šajā nolūkā tā pārbauda, vai Bankas operācijas ir veiktas saskaņā ar statūtos un reglamentā paredzētajām formalitātēm un procedūrām.

3. Šā panta 1. punktā minētā komiteja apstiprina, ka finanšu pārskati, kā arī visa finanšu informācija, kas ietverta Direktoru padomes sagatavotajos gada pārskatos, sniedz patiesu priekšstatu par Bankas finanšu stāvokli, tostarp tās aktīviem un pasīviem, kā arī par tās darbības rezultātiem un naudas plūsmu attiecīgajā finanšu gadā.

4. Reglamentā sīkāk nosaka spējas un kvalifikāciju, kas vajadzīgas 1. punktā minētās komitejas locekļiem, un paredz komitejas darbības noteikumus un nosacījumus.

13. PANTS

Bankas saziņa ar dalībvalstīm notiek ar attiecīgās dalībvalsts norīkotas iestādes starpniecību. Veicot finanšu operācijas, Banka vēršas pie attiecīgās dalībvalsts centrālās bankas vai citām tās akceptētām finanšu iestādēm.

14. PANTS

1. Banka sadarbojas ar jebkādām starptautiskām organizācijām, kas darbojas Bankas darbības jomai līdzīgās jomās.

2. Banka tiecas nodibināt vajadzīgos sakarus, lai varētu sadarboties ar to valstu banku iestādēm un finanšu iestādēm, kurās tā veic operācijas.

15. PANTS

Valde pēc dalībvalsts vai Komisijas lūguma vai pati pēc savas ierosmes skaidro vai papildina saskaņā ar 7. pantu pieņemtos norādījumus atbilstīgi tiem pašiem nosacījumiem, kas attiecas uz šo norādījumu pieņemšanu.

16. PANTS

1. Veicot Konstitūcijas III-394. pantā noteikto uzdevumu, Banka tās locekļiem, privātiem uzņēmumiem vai valsts uzņēmumiem piešķir finansējumu, jo īpaši aizdevumus un garantijas, investīciju veikšanai dalībvalstu teritorijā, ja ar atbilstīgiem nosacījumiem nav pieejami līdzekļi no citiem finansēšanas avotiem.

Tomēr ar Valdes lēmumu, ko tā pieņem ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Direktoru padomes priekšlikuma, Banka var piešķirt finansējumu investīcijām, ko pilnīgi vai daļēji īsteno ārpus dalībvalstu teritorijas.

2. Ciktāl tas iespējams, aizdevumus piešķir vienīgi ar nosacījumu, ka tiek izmantoti arī citi finansēšanas avoti.

3. Piešķirot aizdevumu uzņēmumam vai struktūrai, kas nav dalībvalsts, Banka prasa vai nu garantijas no dalībvalsts, kuras teritorijā veic investīcijas, vai nu pietiekamu nodrošinājumu, vai arī garantētu debitora maksātspēju.

Turklāt saskaņā ar norādījumiem, kurus Valde pieņēmusi atbilstīgi 7. panta 3. punkta b) apakšpunktam, un ja tas vajadzīgs Konstitūcijas III-394. pantā paredzēto operāciju veikšanai, Direktoru padome ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem nosacījumus un sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz jebkādu finansējumu, kas ir pakļauts noteiktiem riskiem un ko tādēļ uzskata par īpašu darbību.

4. Banka var garantēt aizdevumus, par ko valsts vai privāti uzņēmumi vai citas struktūras noslēgušas līgumus, lai veiktu Konstitūcijas III-394. pantā paredzētās darbības.

5. Bankas piešķirto aizdevumu vai garantiju neatmaksātā kopsumma nepārsniedz 250 % no tās kopsummas, ko veidot tās parakstītais kapitāls, rezerves, vispārējie uzkrājumi un peļņas un zaudējumu pārskata saldo. Attiecīgo posteņu kopsummu aprēķina, to samazinot par summu - apmaksātu vai nē - kas parakstīta kā jebkāda Bankas līdzdalība kapitālā.

Summa, kas apmaksāta kā Bankas līdzdalība, nekad nepārsniedz kopsummu, ko veido tās apmaksātais parakstītais kapitāls, rezerves, vispārējie uzkrājumi un peļņas un zaudējumu pārskata saldo.

Bankas īpašajām darbībām, kā tās noteikusi Valde un Direktoru padome saskaņā ar 3. punktu, izņēmuma kārtā veic atsevišķas iemaksas rezervēs.

Šo punktu piemēro arī attiecībā uz Bankas konsolidētajiem pārskatiem.

6. Banka nodrošinās pret valūtas risku, aizdevumu un garantiju līgumos iekļaujot noteikumus, ko tā uzskata par lietderīgiem.

17. PANTS

1. Procentu likmes aizdevumiem, ko Banka piešķir, komisijas maksu un citus maksājumus koriģē atkarībā no stāvokļa kapitāla tirgū un aprēķina tā, lai ienākumi no tiem ļautu Bankai izpildīt saistības, segt izdevumus, nodrošināt sevi pret riskiem un izveidot rezervju fondu, kā noteikts 24. pantā.

2. Banka nepiešķir procentu likmju samazinājumu. Ja finansējamās investīcijas īpašo iezīmju dēļ procentu likmes samazinājumu tomēr uzskata par vēlamu, attiecīgā dalībvalsts vai struktūra var piešķirt palīdzību procentu nomaksai tiktāl, ciktāl šāda piešķiršana ir saderīga ar Konstitūcijas III-167. pantu.

18. PANTS

Finansēšanas operācijās Banka ievēro turpmāk izklāstītos principus.

1. Banka nodrošina to, ka līdzekļus izmanto visracionālākajā veidā atbilstīgi Savienības interesēm.

Aizdevumus un garantijas tā piešķir vienīgi tad, ja

a) procentu un pamatsummas atmaksāšanu nodrošina vai nu ražošanas peļņa, ja investīcijas veic ražošanas uzņēmumi, vai arī - attiecībā uz citām investīcijām - saistības, ko uzņemas valsts, kurā tiek veiktas investīcijas, vai arī kāds cits nodrošinājums; un

b) investīcijas veikšana veicina vispārēju ekonomikas produktivitāti un sekmē iekšējā tirgus izveidi vai darbību.

2. Banka neiegūst līdzdalību uzņēmumos un neuzņemas pienākumus to vadībā, izņemot gadījumus, kad tas vajadzīgs Bankas tiesību aizsardzībai, nodrošinot aizdevuma atgūšanu.

Tomēr saskaņā ar norādījumiem, ko Valde pieņem atbilstīgi šo statūtu 7. panta 3. punkta b) apakšpunktam, un kad tas vajadzīgs Konstitūcijas III-394. pantā paredzēto operāciju veikšanai, Direktoru padome ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem nosacījumus un sīki izstrādātus noteikumus par līdzdalības iegūšanu komercuzņēmumu kapitālā, parasti papildus aizdevumam vai garantijai, ciktāl tas vajadzīgs investīciju vai programmu finansēšanai.

3. Tā var pārdot savus prasījumus kapitāla tirgū un šajā nolūkā prasīt, lai debitori emitē obligācijas vai citus vērtspapīrus.

4. Ne Banka, ne dalībvalstis neizvirza nosacījumus, atbilstīgi kuriem Bankas aizdevumu līdzekļus izmanto kādā konkrētā dalībvalstī.

5. Banka var piešķirt aizdevumus ar nosacījumu, ka uzaicinājumu uz konkursu izsludina starptautiskā līmenī.

6. Banka ne pilnīgi, ne daļēji nefinansē investīcijas, pret ko iebilst dalībvalsts, kuras teritorijā šādi investīciju paredzēts veikt.

7. Papildus aizdevumu operācijām Banka var nodrošināt tehniskās palīdzības pakalpojumus saskaņā ar noteikumiem, kurus Valde pieņem ar kvalificētu balsu vairākumu, un atbilstīgi šiem statūtiem.

19. PANTS

1. Jebkurš uzņēmums vai struktūra - gan valsts, gan privāts - var Bankai tieši iesniegt lūgumu piešķirt finansējumu. Lūgumus Bankai var iesniegt arī vai nu ar Komisijas starpniecību, vai arī ar tās dalībvalsts starpniecību, kuras teritorijā investīciju paredzēts veikt.

2. Lūgumus, kas iesniegti ar Komisijas starpniecību, atzinuma sniegšanai nodod dalībvalstij, kuras teritorijā investīciju paredzēts veikt. Lūgumus, kas iesniegti ar dalībvalsts starpniecību, atzinuma sniegšanai nodod Komisijai. Lūgumus, ko uzņēmumi iesniedz tieši, nodod attiecīgajai dalībvalstij un Komisijai.

Attiecīgā dalībvalsts un Komisija sniedz atzinumu divos mēnešos. Ja šajā laikā atzinums netiek sniegts, Banka var uzskatīt, ka pret attiecīgo investīciju nav iebildumu

3. Direktoru padome pieņem lēmumus par finansēšanas operācijām, ko tai iesniegusi Vadības komiteja.

4. Vadības komiteja pārbauda, vai tai iesniegtās finansēšanas operācijas atbilst šiem statūtiem, jo īpaši 16. un 18. pantam. Ja Vadības komiteja atbalsta finansēšanas operāciju, tā Direktoru padomei iesniedz atbilstīgu priekšlikumu. Vadības komiteja var sniegt labvēlīgu atzinumu ar nosacījumiem, ko tā uzskata par būtiskiem. Ja Vadības komiteja iebilst pret finansējuma piešķiršanu, tā Direktoru padomei iesniedz attiecīgos dokumentus kopā ar atzinumu.

5. Ja Vadības komitejas atzinums ir nelabvēlīgs, Direktoru padome attiecīgo finansējumu var piešķirt vienīgi ar vienprātīgu lēmumu.

6. Ja Komisijas atzinums ir nelabvēlīgs, Direktoru padome attiecīgo finansējumu var piešķirt vienīgi ar vienprātīgu lēmumu, Komisijas ieceltajam direktoram balsošanā atturoties.

7. Ja gan Vadības komitejas, gan Komisijas atzinums ir nelabvēlīgs, Direktoru padome finansējumu nedrīkst piešķirt.

8. Ja ir vajadzība restrukturēt finansēšanas operāciju, kas attiecas uz apstiprinātu investīciju, lai aizsargātu Bankas tiesības un intereses, Vadības komiteja nekavējoties veic ārkārtas pasākumus, kurus tā uzskata par vajadzīgiem, par tiem tūlīt paziņojot Direktoru padomei.

20. PANTS

1. Banka kapitāla tirgū aizņemas līdzekļus, kas vajadzīgi tās uzdevumu veikšanai.

2. Banka var aizņemties līdzekļus dalībvalstu kapitāla tirgos saskaņā ar tiesību aktiem, kas attiecas uz šiem tirgiem.

Tādas dalībvalsts kompetentās iestādes, kurai ir izņēmuma statuss, kas paredzēts Konstitūcijas III.-197. panta 1. punktā, pret šādu aizņēmumu var iebilst vienīgi tad, ja ir iemesls bažām, ka šīs valsts kapitāla tirgū var rasties nopietnas grūtības.

21. PANTS

1. Pieejamos līdzekļus, kas nav tūlīt vajadzīgi saistību izpildei, Banka var izmantot šādi:

a) veikt ieguldījumus naudas tirgos;

b) pirkt un pārdot vērtspapīrus, ņemot vērā 18. panta 2. punktu;

c) veikt jebkādas citas finanšu operācijas, kas saistītas ar tās mērķiem.

2. Neskarot 23. pantu, Banka, pārvaldot savus ieguldījumus, neiesaistās nekādās valūtas arbitrāžās, ko tieši neprasa aizdevumu operācijas vai tādu saistību izpilde, kuras rada tās ņemtie aizņēmumi vai piešķirtās garantijas.

3. Jomās, uz ko attiecas šis pants, Banka saskaņo rīcību ar attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai tās centrālo banku.

22. PANTS

1. Pakāpeniski izveido rezervju fondu, kas sasniedz 10 % no parakstītā kapitāla. Ja to pamato Bankas saistību stāvoklis, Direktoru padome var nolemt izveidot papildu rezerves. Kamēr rezervju fonds nav pilnībā izveidots, to papildina:

a) procentu ienākumi no Bankas aizdevumiem, kas piešķirti no līdzekļiem, kurus dalībvalstis iemaksā atbilstīgi 5. pantam;

b) procentu ienākumi no Bankas aizdevumiem, kas piešķirti no līdzekļiem, kurus veido a) apakšpunktā minēto aizdevumu atmaksāšana,

tiktāl, ciktāl šie procentu ienākumi nav vajadzīgi, lai pildītu Bankas saistības vai segtu tās izdevumus.

2. Rezervju fonda līdzekļus iegulda tā, lai tie vienmēr būtu pieejami rezervju fonda mērķu īstenošanai.

23. PANTS

1. Bankai vienmēr ir tiesības konvertēt tās aktīvus tādas dalībvalsts valūtā, kuras naudas vienība nav euro, lai veiktu finanšu operācijas, kas atbilst Konstitūcijas III-394. pantā noteiktajam uzdevumam, ņemot vērā šo statūtu 21. pantu. Banka cik iespējams izvairās šādi konvertēt aktīvus, ja tai ir pieejami skaidras naudas aktīvi vai likvīdi aktīvi vajadzīgajā valūtā.

2. Banka nevar savus aktīvus, ko tā tur tādas dalībvalsts valūtā, kuras naudas vienība nav euro, konvertēt kādas trešās valsts valūtā bez attiecīgās dalībvalsts piekrišanas.

3. Banka drīkst brīvi rīkoties ar to kapitāla daļu, kas iemaksāta zeltā vai euro valūtā, kā arī ar līdzekļiem, ko tā aizņēmusies tirgos ārpus Kopienas.

4. Dalībvalstis apņemas darīt Bankas debitoriem pieejamus līdzekļus, kas vajadzīgi pamatsummas un procentu atmaksāšanai saistībā ar aizdevumiem, kurus Banka piešķīrusi vai garantējusi investīcijām, ko veic šo dalībvalstu teritorijā.

24. PANTS

Ja kāda dalībvalsts neizpilda šajos statūtos paredzētos dalības pienākumus, jo īpaši pienākumu apmaksāt savu parakstītā kapitāla daļu vai nodrošināt savu saistību pildīšanu, tad ar Valdes lēmumu, kas pieņemts ar kvalificētu balsu vairākumu, var pārtraukt aizdevumu un garantiju piešķiršanu šai dalībvalstij vai tās valstspiederīgajiem.

Šāds lēmums ne dalībvalsti, ne tās valstspiederīgos neatbrīvo no saistībām pret Banku.

25. PANTS

1. Ja Valde nolemj apturēt Bankas darbību, visas tās darbības tūlīt aptur, izņemot tās operācijas, kas vajadzīgas, lai atbilstīgi nodrošinātu tās aktīvu izmantošanu, aizsardzību un saglabāšanu, kā arī saistību izpildi.

2. Likvidācijas gadījumā Valde ieceļ likvidatorus un dod viņiem norādījumus saistībā ar likvidāciju. Tā nodrošina personāla tiesību aizsardzību.

26. PANTS

1. Bankai visās dalībvalstīs ir visplašākā tiesībspēja, ko šo valstu tiesību akti paredz juridiskām personām. Banka var iegūt vai atsavināt kustamu un nekustamu īpašumu, kā arī būt par pusi tiesas procesā.

2. Bankas īpašumu nevar nekādā veidā rekvizēt vai ekspropriēt.

27. PANTS

1. Strīdus starp Banku, no vienas puses, un tās kreditoriem, debitoriem vai trešām personām, no otras puses, izšķir attiecīgās valsts kompetentās tiesas, izņemot gadījumus, kad jurisdikcija nodota Eiropas Savienības Tiesai. Banka var jebkurā līgumā paredzēt arbitrāžas procedūru.

2. Bankai ir kontaktadrese visās dalībvalstīs. Jebkurā līgumā tā tomēr var īpaši noteikt kontaktadresi.

3. Bankas īpašumiem un aktīviem var uzlikt arestu un tos var konfiscēt vienīgi ar tiesas lēmumu.

28. PANTS

1. Valde var vienprātīgi nolemt izveidot finansiāli patstāvīgas filiāles vai citas struktūras, kas ir tiesību subjekti.

2. Valde ar vienprātīgu lēmumu pieņem 1. punktā minēto struktūru statūtus, konkrēti nosakot to mērķus, uzbūvi, kapitālu, dalībniekus, atrašanās vietu, finanšu resursus, lēmumu ietekmēšanas līdzekļus un kontroles noteikumus, kā arī to attiecības ar Bankas struktūrvienībām.

3. Banka var piedalīties šo struktūru vadībā un iemaksāt tādu parakstītā kapitāla daļu, ko Valde nosaka ar vienprātīgu lēmumu.

4. Protokols par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti attiecas uz 1. punktā minētajām struktūrām, ciktāl uz tām attiecas Savienības tiesību akti, kā arī uz šo struktūru lēmējinstitūciju locekļiem viņu pienākumu izpildē un personālu saskaņā ar tiem pašiem noteikumiem, kas attiecas uz Banku.

Šo struktūru dividendēm, kapitāla pieaugumam vai citiem ienākumiem no tām, uz ko ir tiesības šo struktūru locekļiem, kuri nav Eiropas Savienība vai Banka, tomēr piemēro spēkā esošo tiesību aktu fiskālos noteikumus.

5. Ievērojot šajos statūtos noteiktos ierobežojumus, Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir izskatīt strīdus saistībā ar pasākumiem, ko pieņēmušas tādu struktūru lēmējinstitūcijas, uz kurām attiecas Savienības tiesību akti. Lietas par šādiem pasākumiem var ierosināt ikviens šādas struktūras loceklis, kā paredz tā tiesiskais statuss, vai dalībvalstis saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti Konstitūcijas III-365. pantā.

6. Valde ar vienprātīgu lēmumu var paredzēt, ka tādu struktūru personālam, uz kurām attiecas Savienības tiesību akti, var piemērot Bankas personālam piemērojamo režīmu, ņemot vērā attiecīgas iekšējās procedūras.

6. PROTOKOLS
PAR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU, DAŽU STRUKTŪRU UN DIENESTU ATRAŠANĀS VIETU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ŅEMOT VĒRĀ Konstitūcijas III-432. pantu,

ATGĀDINOT UN APSTIPRINOT 1965. gada 8. aprīļa lēmumu un neskarot turpmākus lēmumus par iestāžu, struktūru un dienestu atrašanās vietu,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam.

VIENĪGAIS PANTS

1. Eiropas Parlamenta atrašanās vieta ir Strasbūrā, kur notiek 12 ikmēneša plenārsēdes, tostarp budžeta sēde. Papildu plenārsēdes notiek Briselē. Eiropas Parlamenta komitejas sanāk Briselē. Eiropas Parlamenta Ģenerālsekretariāts un tā dienesti paliek Luksemburgā.

2. Padomes atrašanās vieta ir Briselē. Aprīlī, jūnijā un oktobrī Padomes sanāksmes notiek Luksemburgā.

3. Komisijas atrašanās vieta ir Briselē. Dienesti, kas uzskaitīti 1965. gada 8. aprīļa lēmuma 7., 8. un 9. pantā, atrodas Luksemburgā.

4. Eiropas Savienības Tiesas atrašanās vieta ir Luksemburgā.

5. Eiropas Centrālās bankas atrašanās vieta ir Frankfurtē.

6. Revīzijas palātas atrašanās vieta ir Luksemburgā.

7. Reģionu komitejas atrašanās vieta ir Briselē.

8. Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atrašanās vieta ir Briselē.

9. Eiropas Investīciju bankas atrašanās vieta ir Luksemburgā.

10. Eiropola atrašanās vieta ir Hāgā.

7. PROTOKOLS
PAR EIROPAS SAVIENĪBAS PRIVILĒĢIJĀM UN IMUNITĀTI

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ŅEMOT VĒRĀ to, ka saskaņā ar Konstitūcijas III-434. pantu Savienībai dalībvalstīs ir privilēģijas un imunitāte, kas vajadzīga tās uzdevumu veikšanai,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam.

I NODAĻA

SAVIENĪBAS ĪPAŠUMS, LĪDZEKĻI, AKTĪVI UN DARBĪBAS

1. PANTS

Savienības telpas un ēkas ir neaizskaramas. Tajās nevar izdarīt kratīšanu, tās nevar rekvizēt, konfiscēt vai ekspropriēt. Uz Savienības īpašumu un aktīviem bez Tiesas atļaujas nevar attiecināt nekādus administratīvus vai juridiskus piespiedu pasākumus.

2. PANTS

Savienības arhīvi ir neaizskarami.

3. PANTS

Savienība, tās aktīvi, ieņēmumi un cits īpašums ir atbrīvots no visiem tiešajiem nodokļiem.

Ikreiz, kad tas iespējams, dalībvalstu valdības veic attiecīgus pasākumus, lai piešķirtu atbrīvojumu no netiešajiem nodokļus vai tirdzniecības nodokļiem, kas iekļauti kustama vai nekustama īpašuma cenā, vai atmaksātu šādus nodokļus, ja Savienība savai dienesta lietošanai izdara būtiskus pirkumus, kuru cenā ir iekļauti šādi nodokļi. Šo noteikumu piemērošana tomēr nedrīkst Savienībā radīt konkurences traucējumus.

Nekādus izņēmumus neparedz attiecībā uz nodokļiem un nodevām, kas ir maksājami par sabiedriskiem pakalpojumiem.

4. PANTS

Savienība ir atbrīvota no visiem muitas nodokļiem, importa un eksporta aizliegumiem un ierobežojumiem attiecībā uz priekšmetiem, kas paredzēti tās oficiālai lietošanai. Tajā valstī, kur šādi priekšmeti ievesti, tos var atsavināt par atlīdzību vai bez atlīdzības vienīgi saskaņā ar nosacījumiem, kam piekritusi attiecīgās valsts valdība.

Savienība ir atbrīvota arī no visiem muitas nodokļiem un visiem importa un eksporta aizliegumiem un ierobežojumiem attiecībā uz tās publikācijām.

II NODAĻA

SAZIŅA UN CEĻOŠANAS ATĻAUJAS

5. PANTS

Katrā dalībvalstī Savienības iestāžu oficiālai saziņai un visu dokumentu sūtījumiem ir tāds pats statuss, kādu attiecīgā valsts piešķir diplomātiskām pārstāvniecībām.

Savienības iestāžu oficiālā korespondence un cita oficiālā saziņa netiek cenzēta.

6. PANTS

Savienības iestāžu locekļiem un darbiniekiem šo iestāžu vadītāji var izsniegt ceļošanas atļaujas formā, ko nosaka ar eiroregulu, kuru ar vienkāršu balsu vairākumu pieņem Padome, un šādas ceļošanas atļaujas dalībvalstu iestādes atzīst par derīgiem ceļošanas dokumentiem. Šīs ceļošanas atļaujas izdod ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem saskaņā ar nosacījumiem, kas ietverti Savienības Civildienesta noteikumos un Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtībā.

Komisija var slēgt nolīgumus par to, lai šīs ceļošanas atļaujas atzītu par derīgiem ceļošanas dokumentiem trešo valstu teritorijā.

III NODAĻA

EIROPAS PARLAMENTA LOCEKĻI

7. PANTS

Eiropas Parlamenta locekļiem, kas dodas uz Eiropas Parlamenta sanāksmes vietu vai atgriežas no tās, nepiemēro nekādus administratīvus vai citādus brīvas pārvietošanās ierobežojumus.

Eiropas Parlamenta locekļiem attiecībā uz muitu un valūtas kontroli:

a) viņu valdības piešķir tādas pašas iespējas, kā augstākajiem ierēdņiem, kas dodas uz ārzemēm pildīt īslaicīgus oficiālus uzdevumus;

b) pārējo dalībvalstu valdības piešķir tādas pašas iespējas, kā ārvalstu valdību pārstāvjiem, kas pilda īslaicīgus oficiālus uzdevumus.

8. PANTS

Attiecībā uz Eiropas Parlamenta locekļiem nevar veikt izmeklēšanas darbības, viņus nevar aizturēt vai sākt tiesvedību pret viņiem sakarā ar viņu viedokli vai balsojumu, pildot pienākumus.

9. PANTS

Eiropas Parlamenta sesijās tās locekļiem ir:

a) savā valstī – imunitāte, ko piešķir viņu valsts parlamenta locekļiem;

b) visās pārējās dalībvalstīs – imunitāte attiecībā uz aizturēšanu un tiesvedību.

Imunitāte tāpat attiecas uz Eiropas Parlamenta locekļiem, kamēr viņi dodas uz Eiropas Parlamenta sanāksmes vietu un atgriežas no tās.

Ja Eiropas Parlamenta locekli aiztur pārkāpuma izdarīšanas laikā, viņš nevar atsaukties uz imunitāti, un tā neliedz Eiropas Parlamentam izmantot tiesības kādam no tā locekļiem atņemt imunitāti.

IV NODAĻA

DALĪBVALSTU PĀRSTĀVJI, KAS PIEDALĀS SAVIENĪBAS IESTĀŽU DARBĀ

10. PANTS

Dalībvalstu pārstāvjiem, kas piedalās Savienības iestāžu darbā, viņu padomdevējiem un tehniskiem ekspertiem, veicot pienākumus, kā arī dodoties uz sanāksmes vietu un atgriežoties no tās, ir parastās privilēģijas, imunitāte un atvieglojumi.

Šis pants attiecas arī uz Savienības padomdevēju struktūru locekļiem.

V NODAĻA

SAVIENĪBAS IERĒDŅI UN PĀRĒJIE DARBINIEKI

11. PANTS

Neatkarīgi no viņu pilsonības uz Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem visās dalībvalstīs attiecas šādi noteikumi:

a) saskaņā ar Konstitūcijas noteikumiem, kas, no vienas puses, attiecas uz ierēdņu un pārējo darbinieku atbildību attiecībā pret Savienību un, no otras puses, uz Eiropas Savienības Tiesas jurisdikciju strīdos starp Savienību un tās ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, viņiem ir imunitāte pret tiesvedību saistībā ar darbībām, ko viņi veikuši, pildot amata pienākumus, tostarp viņu teikto vai rakstīto. Šī imunitāte saglabājas arī tad, kad viņi beiguši pildīt amata pienākumus;

b) uz viņiem neattiecas ne imigrācijas ierobežojumi, ne ārvalstnieku reģistrācijas formalitātes. Šis noteikums attiecas arī uz viņu laulātajiem un viņu apgādībā esošajiem ģimenes locekļiem;

c) attiecībā uz naudas vai valūtas maiņas noteikumiem viņiem piešķir tādus pašus atvieglojumus, kādus parasti piešķir starptautisko organizāciju darbiniekiem;

d) viņiem ir tiesības, pirmo reizi stājoties amatā attiecīgajā valstī, bez muitas nodokļiem ievest šajā valstī savas mēbeles un sadzīves priekšmetus un, beidzot pildīt pienākumus attiecīgajā valstī, tiesības bez muitas nodokļiem izvest savas mēbeles un sadzīves priekšmetus, jebkurā gadījumā ievērojot nosacījumus, ko par vajadzīgiem atzinusi tās valsts valdība, kurā šīs tiesības īsteno;

e) viņiem ir tiesības personiskai lietošanai bez muitas nodokļiem ievest automašīnu, kas iegādāta iepriekšējā dzīvesvietas valstī vai valstī, kuras pilsoņi viņi ir, saskaņā ar noteikumiem, kas ir spēkā attiecīgās valsts vietējā tirgū, kā arī izvest to bez muitas nodokļiem, jebkurā gadījumā ievērojot nosacījumus, ko par vajadzīgiem atzinusi attiecīgās valsts valdība.

12. PANTS

Saskaņā ar nosacījumiem un procedūru, ko paredz eirolikumā, Savienības ierēdņi un pārējie darbinieki par labu Savienībai maksā nodokli no algas, darba samaksas un citas atlīdzības, ko viņiem maksā Savienība. Šo eirolikumu pieņem pēc apspriešanās ar atbilstīgajām iestādēm.

Savienības ierēdņi un pārējie darbinieki ir atbrīvoti no valstu nodokļiem no algas, darba samaksas un citas atlīdzības, ko viņiem maksā Savienība.

13. PANTS

Ja Savienības ierēdņi un pārējie darbinieki tikai tādēļ, lai veiktu savus pienākumus Savienības dienestā, apmetas uz dzīvi tādā dalībvalstī, kas nav viņu fiskālās rezidences valsts, tad gan viņu dzīvesvietas valsts, gan fiskālās rezidences valsts - piemērojot ienākuma nodokli, īpašuma nodokli un mantojuma nodokli, kā arī starp Savienības dalībvalstīm noslēgtās konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu - šiem ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem stājoties Savienības dienestā, uzskata, ka viņu pastāvīgā dzīvesvieta ir fiskālās rezidences valstī, ja tā ir Savienības dalībvalsts. Šis noteikums attiecas arī uz laulāto, ja vien viņš nav atsevišķi iesaistījies algotā darbā, un uz apgādājamiem bērniem, kas ir šajā pantā minēto personu aprūpē.

Kustams īpašums, kas pieder šā panta pirmajā daļā minētajām personām un atrodas tajā valstī, kurā minētās personas uzturas, ir atbrīvots no šīs valsts mantojuma nodokļiem. Aprēķinot šo nodokli, pieņem, ka īpašums nodokļu uzlikšanas nolūkā atrodas fiskālās rezidences valstī, ievērojot trešo valstu tiesības, kā arī, iespējams, starptautiskas konvencijas attiecībā uz nodokļu dubulto uzlikšanu.

Piemērojot šo pantu, neņem vērā pastāvīgās dzīvesvietas, kas iegūtas vienīgi tādēļ, lai pildītu pienākumus citās starptautiskās organizācijās.

14. PANTS

Savienības ierēdņu un pārējo darbinieku sociālā nodrošinājuma sistēmu nosaka ar eirolikumu. Šo eirolikumu pieņem pēc apspriešanās ar atbilstīgajām iestādēm.

15. PANTS

Savienības ierēdņu un pārējo darbinieku kategorijas, uz kurām pilnīgi vai daļēji attiecas 11. pants, 12. panta otrā daļa un 13. pants, nosaka ar eirolikumu. Šo eirolikumu pieņem pēc apspriešanās ar atbilstīgajām iestādēm.

Šādās kategorijās iekļautu ierēdņu un pārējo darbinieku vārdus, amata pakāpes un adreses periodiski dara zināmas dalībvalstu valdībām.

VI NODAĻA

SAVIENĪBĀ AKREDITĒTO
TREŠO VALSTU
PĀRSTĀVNIECĪBU PRIVILĒĢIJAS UN IMUNITĀTE

16. PANTS

Dalībvalsts, kurā ir Savienības atrašanās vieta, Savienībā akreditētajām trešo valstu pārstāvniecībām piešķir parastās diplomātiskās privilēģijas un imunitāti.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

17. PANTS

Privilēģijas, imunitāti un atvieglojumus Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem piešķir vienīgi Savienības interesēs.

Jebkurai Savienības iestādei ir jāatņem ierēdnim vai darbiniekam piešķirtā imunitāte, ja šī iestāde uzskata, ka šādas imunitātes atņemšana nav pretrunā ar Savienības interesēm.

18. PANTS

Lai piemērotu šo protokolu, Savienības iestādes sadarbojas ar attiecīgo dalībvalstu atbildīgajām iestādēm.

19. PANTS

Šā protokola 11. līdz 14. pants un 17. pants attiecas uz Komisijas locekļiem.

20. PANTS

Šā protokola 11. līdz 14. pants un 17. pants attiecas uz Eiropas Savienības Tiesas tiesnešiem, ģenerāladvokātiem, sekretāriem un referentu palīgiem, neskarot tos Protokola par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem 3. panta noteikumus, kas reglamentē tiesnešu un ģenerāladvokātu imunitāti attiecībā uz tiesvedību.

Šā protokola 11. līdz 14. pants un 17. pants attiecas arī uz Revīzijas palātas locekļiem.

21. PANTS

Šis protokols attiecas arī uz Eiropas Centrālo banku, tās lēmējinstitūciju locekļiem un tās personālu, ciktāl tas nav pretrunā ar Protokolu par Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtiem.

Eiropas Centrālā banka turklāt ir atbrīvota no jebkādiem nodokļiem vai līdzīgiem maksājumiem gadījumā, ja tiek palielināts tās kapitāls, kā arī no dažādām formalitātēm, kas ar tās operācijām var būt saistītas valstī, kurā ir tās atrašanās vieta. Eiropas Centrālās bankas un tās struktūru darbībām, kas notiek saskaņā ar Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtiem, neuzliek nekādus apgrozījuma nodokļus.

22. PANTS

Šis protokols attiecas arī uz Eiropas Investīciju banku, tās lēmējinstitūciju locekļiem, tās personālu un uz dalībvalstu pārstāvjiem, kas piedalās tās darbā, neskarot Protokolu par Eiropas Investīciju bankas statūtiem.

Eiropas Investīciju banka turklāt ir atbrīvota no jebkādiem nodokļiem vai līdzīgiem maksājumiem gadījumā, ja tiek palielināts tās kapitāls, kā arī no dažādām formalitātēm, kas ar tās operācijām var būt saistītas valstī, kurā ir tās atrašanās vieta. Arī Eiropas Investīciju bankas darbības izbeigšanas vai tās likvidācijas gadījumā tai neuzliek nekādus maksājumus. Visbeidzot, Eiropas Investīciju bankai un tās struktūru darbībām, kas notiek saskaņā ar Eiropas Investīciju bankas statūtiem, neuzliek nekādus apgrozījuma nodokļus.

8. PROTOKOLS
PAR DĀNIJAS KARALISTES, ĪRIJAS UN LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀS KARALISTES, GRIEĶIJAS REPUBLIKAS, SPĀNIJAS KARALISTES UN PORTUGĀLES REPUBLIKAS, UN AUSTRIJAS REPUBLIKAS, SOMIJAS REPUBLIKAS UN ZVIEDRIJAS KARALISTES PIEVIENOŠANĀS AKTIEM UN LĪGUMIEM

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ATGĀDINOT, ka Dānijas Karaliste, Īrija un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste pievienojās Eiropas Kopienām 1973. gada 1. janvārī; ka Grieķijas Republika pievienojās Eiropas Kopienām 1981. gada 1. janvārī; ka Spānijas Karaliste un Portugāles Republika pievienojās Eiropas Kopienām 1986. gada 1. janvārī; ka Austrijas Republika, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste 1995. gada 1. janvārī pievienojās Eiropas Kopienām un Eiropas Savienībai, kas nodibināta ar Līgumu par Eiropas Savienību;

ŅEMOT VĒRĀ, ka Konstitūcijas IV-437. panta 2. punkts paredz, ka tiek atcelti iepriekšminētie Pievienošanos līgumi;

ŅEMOT VĒRĀ, ka atsevišķi noteikumi minētajos Pievienošanās līgumos un tiem pievienotajos Aktos paliek spēkā, kā arī to, ka Konstitūcijas IV-437. panta 2. punkts paredz, ka šiem noteikumiem jābūt izklāstītiem vai minētiem protokolā, lai tie paliktu spēkā un lai tiktu saglabātas to tiesiskās sekas;

ŅEMOT VĒRĀ, ka dažos šajos noteikumos vajadzīgi tehniski pielāgojumi, lai tos saskaņotu ar Konstitūciju, nemainot to tiesiskās sekas;

IR PIEŅĒMUŠAS šādus noteikumus, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam.

1. SADAĻA

KOPĒJI NOTEIKUMI

1. PANTS

Tiesības un pienākumi, kas noteikti Konstitūcijas IV-437. panta 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētajos Pievienošanās līgumos, atbilstīgi minētajos līgumos paredzētajiem nosacījumiem ir stājušies spēkā šādos datumos:

a) attiecībā uz Līgumu par Dānijas Karalistes, Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes pievienošanos - 1973. gada 1. janvārī;

b) attiecībā uz Līgumu par Grieķijas Republikas pievienošanos - 1981. gada 1. janvārī;

c) attiecībā uz Līgumu par Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas pievienošanos - 1986. gada 1. janvārī;

d) attiecībā uz Līgumu par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanos - 1995. gada 1. janvārī.

2. PANTS

1. Šā protokola 1. pantā minētajām valstīm, kas pievienojas, ir pienākums pievienoties šādiem nolīgumiem vai konvencijām, kas ir noslēgtas pirms attiecīgās valsts pievienošanās, tiktāl, ciktāl šādi nolīgumi vai konvencijas vēl aizvien ir spēkā:

a) nolīgumi vai konvencijas, kas ir noslēgtas starp pārējām dalībvalstīm un balstās uz Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu vai Līgumu par Eiropas Savienību, vai kuras nav šķiramas no minētajos līgumos paredzēto mērķu sasniegšanas, un kuras attiecas uz Kopienu vai Savienības darbību, vai ir saistītas ar to darbību;

b) nolīgumi vai konvencijas, kurus ir noslēgušas pārējās dalībvalstis, darbojoties kopīgi ar Eiropas Kopienām, ar vienu vai vairākām trešām valstīm vai ar starptautiskām organizācijām, un nolīgumi, kas ir saistīti ar šiem nolīgumiem vai konvencijām. Savienība un pārējās dalībvalstis šajā sakarā palīdz 1. pantā minētajām valstīm, kas pievienojas.

2. Šā protokola 1. pantā minētās valstis, kas pievienojas, vajadzības gadījumā īsteno atbilstīgus pasākumus, lai pielāgotu savu nostāju attiecībā uz starptautiskajām organizācijām un tiem starptautiskajiem nolīgumiem, kuru Līgumslēdzējas Puses ir arī Savienība vai Eiropas Atomenerģijas kopiena vai citas dalībvalstis, tiesībām un pienākumiem, ko rada pievienošanās.

3. PANTS

Tie Pievienošanās aktu noteikumi, kuru mērķis vai sekas ir tādu aktu atcelšana vai grozīšana, ko pieņēmušas Eiropas Kopienu vai Eiropas Savienības, kura nodibināta ar Līgumu par Eiropas Savienību, iestādes vai struktūras, un kuri nav pārejas posma pasākumi, atbilstīgi Eiropas Kopienu Tiesas un Pirmās instances tiesas interpretācijai paliek spēkā, ņemot vērā šā panta otro daļu.

Noteikumiem, kas minēti šā panta pirmajā daļā, ir tāds pats tiesiskais statuss kā aktiem, kurus ar tiem atceļ vai groza, un uz tiem attiecas tie paši noteikumi, kas attiecas uz šiem aktiem.

4. PANTS

Akti, kurus pirms šā protokola 1. pantā minēto valstu pievienošanās pieņēmušas Eiropas Kopienu vai Eiropas Savienības, kura nodibināta ar Līgumu par Eiropas Savienību, iestādes vai struktūras un kuri sagatavoti angļu un dāņu valodā, grieķu valodā, spāņu un portugāļu valodā, somu un zviedru valodā, no attiecīgās 1. pantā minētās pievienošanās dienas ir autentiski saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā akti pārējās valodās.

5. PANTS

Ar Padomes pieņemtu eirolikumu var atcelt šajā protokolā noteiktos pārejas noteikumus, kad tos vairs nepiemēro. Padome pieņem vienprātīgu lēmumu, iepriekš apspriežoties ar Eiropas Parlamentu.

2. SADAĻA

NOTEIKUMI NO AKTA PAR DĀNIJAS KARALISTES, ĪRIJAS UN LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀS KARALISTES PIEVIENOŠANĀS NOSACĪJUMIEM

1. iedaļa
Noteikumi par Gibraltāru

6. PANTS

1. Tos iestāžu tiesību aktus, kas attiecas uz Konstitūcijas I pielikumā uzskaitītajiem produktiem un produktiem, kuriem, tos ievedot Savienībā, piemēro īpašus noteikumus saistībā ar kopējās lauksaimniecības politikas īstenošanu, kā arī aktus par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem, nepiemēro Gibraltāram, ja vien Padome ar eirolēmumu nenosaka citādi. Padome pieņem vienprātīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma.

2. Gibraltāra stāvokli, kas definēts Līguma par Dānijas Karalistes, Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes, pievienošanās noteikumiem II pielikuma[1] VI punktā, saglabā.

2. iedaļa
Noteikumi par Ferēru salām

7. PANTS

Dānijas pilsoņus, kas dzīvo Ferēru salās, uzskata par dalībvalsts pilsoņiem Konstitūcijas izpratnē tikai no tās dienas, kad Konstitūcija kļūst piemērojama šīm salām.

3. iedaļa
Noteikumi par Normandijas salām un Menas salu

8. PANTS

1. Savienības noteikumus attiecībā uz muitas jautājumiem un kvantitātes ierobežojumiem, jo īpaši attiecībā uz muitas nodokļiem, maksājumiem ar līdzvērtīgu iedarbību un kopējiem muitas tarifiem, Normandijas salām un Menas salai piemēro ar tādiem pašiem nosacījumiem, ar kādiem tos piemēro Apvienotajai Karalistei.

[1] OV L 73, 27.3.1972., 47. lpp.

2. Attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un to pārstrādes produktiem, uz ko attiecas īpašs tirdzniecības režīms, trešām valstīm piemēro nodevas un citus ar importu saistītus pasākumus, kuri paredzēti Savienības noteikumos un kurus piemēro Apvienotā Karaliste.

Piemēro arī tādus Savienības noteikumus, īpaši Pievienošanās akta noteikumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu brīvu apriti un normālu konkurences noteikumu ievērošanu tirdzniecībā ar šiem produktiem.

Padome pēc Komisijas iniciatīvas pieņem eiroregulas vai eirolēmumus, ar kuriem paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem šā panta pirmajā un otrajā daļā minētos noteikumus piemēro šīm teritorijām.

9. PANTS

Savienības tiesību akti neskar tiesības, kas 8. pantā minēto teritoriju iedzīvotājiem ir Apvienotajā Karalistē. Tomēr šīs personas nevar izmantot Savienības tiesību aktu noteikumus, kas attiecas uz personu brīvu pārvietošanos un pakalpojumu brīvu apriti.

10. PANTS

Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma noteikumus, kas attiecas uz personām vai uzņēmumiem minētā līguma 196. panta nozīmē, attiecas uz personām vai uzņēmumiem, ja tie veic uzņēmējdarbību šā protokola 8. pantā minētajās teritorijās.

11. PANTS

Šā protokola 8. pantā minēto teritoriju iestādes piemēro vienādu attieksmi visām Savienības fiziskajām un juridiskajām personām.

12. PANTS

Ja, piemērojot šajā iedaļā noteiktos pasākumus, attiecībās starp Savienību un šā protokola 8. pantā minētajām teritorijām rodas grūtības, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par tādiem aizsardzības pasākumiem, ko tā uzskata par vajadzīgiem, norādot to piemērošanas noteikumus.

Padome viena mēneša laikā pieņem attiecīgas eiroregulas vai eirolēmumus.

13. PANTS

Šajā iedaļā Normandijas salu vai Menas salas valstspiederīgie ir visi britu pilsoņi, kuriem šī pilsonība ir tādēļ, ka tie, to vecāki vai vecvecāki ir dzimuši, adoptēti, naturalizēti vai reģistrēti attiecīgajā salā. Tomēr šīs personas šādos nolūkos neuzskata par Normandijas salu vai Menas salas iedzīvotājiem, ja tās, to vecāki vai vecvecāki ir dzimuši, adoptēti, naturalizēti vai reģistrēti Apvienotajā Karalistē. Tāpat par Normandijas salu vai Menas salas iedzīvotājiem neuzskata personas, kuras jebkurā laikā ir piecus gadus dzīvojušas Apvienotajā Karalistē.

Administratīvos pasākumus šo personu noteikšanai paziņo Komisijai.

4. iedaļa

Noteikumi par industrializācijas un ekonomikas attīstības politikas īstenošanu Īrijā

14. PANTS

Dalībvalstis ņem vērā to, ka Īrijas valdība ir uzsākusi īstenot industrializācijas un ekonomiskās attīstības politiku, lai pielīdzinātu Īrijas dzīves līmeni citu Eiropas valstu dzīves līmenim un novērstu nepietiekamu nodarbinātību, vienlaikus pakāpeniski izlīdzinot attīstības līmeņu reģionālās atšķirības.

Tās atzīst, ka šīs politikas mērķu sasniegšana ir to kopējās interesēs un tādēļ vienojas ieteikt iestādēm izmantot visus līdzekļus un procedūras, kas paredzētas Konstitūcijā, jo īpaši, racionāli izmantojot Savienības resursus, kas paredzēti tās mērķu sasniegšanai.

Dalībvalstis apzinās, ka piemērojot Konstitūcijas III-167. un III-168. pantu, būs jāņem vērā ekonomiskās izaugsmes un iedzīvotāju dzīves līmeņa paaugstināšanas mērķi.

5. iedaļa

Noteikumi par informācijas apmaiņu ar Dāniju kodolenerģijas jomā

15. PANTS

1. Informāciju, kas ir paziņota dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu, no 1973. gada 1. janvāra nodod Dānijas rīcībā, kura to ierobežoti izplata savā teritorijā saskaņā ar minētā panta nosacījumiem.

2. No 1973. gada 1. janvāra Dānija nodod Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā līdzvērtīgu daudzumu informācijas jomās, kas minētas šā protokola 3. daļā. Šo informāciju sīki izklāsta dokumentā, kuru nosūta Komisijai. Komisija saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu paziņo šo informāciju Kopienas uzņēmumiem.

3. Dānija paziņo informāciju Eiropas Atomenerģijas kopienai šādās jomās:

a) DOR reaktori, ko moderē ar smago ūdeni un dzesē ar organisku šķidrumu;

b) DT-350, DK-400 smagā ūdens spiediena reaktori;

c) augstas temperatūras gāzu cirkulācija;

d) instrumentu sistēma un īpašs elektroniskais aprīkojums;

e) drošība;

f) reaktoru fizika, reaktoru dinamika un siltumapmaiņa;

g) materiālu un aprīkojuma testēšana reaktorā.

4. Dānija apņemas sniegt Eiropas Atomenerģijas kopienai jebkuru informāciju papildus ziņojumiem, kurus tā iesniedz, īpaši Eiropas Atomenerģijas kopienas vai dalībvalstu pārstāvju apmeklējumu laikā *Risö* Centrā, saskaņā ar noteikumiem, ko katrā konkrētā gadījumā nosaka abpusēja vienošanās.

16. PANTS

1. Tajās jomās, kur Dānija nodod informāciju Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā, kompetentās iestādes pēc lūguma piešķir komerciālas licences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem, ja tām ir ekskluzīvas tiesības uz Kopienas dalībvalstīs pieteiktiem patentiem un ciktāl tām nav pienākuma vai saistību attiecībā pret trešām personām piešķirt vai piedāvāt piešķirt ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenci uz šo patentu tiesībām.

2. Ja ir piešķirta ekskluzīva vai daļēji ekskluzīva licence, Dānija sekmē un atvieglina to, ka šādu licenču īpašnieki piešķir komerciālas apakšlicences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem.

Šādu ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenču apakšlicences piešķir atbilstīgi parastiem komerciāliem noteikumiem.

6. iedaļa

Noteikumi par informācijas apmaiņu ar Īriju kodolenerģijas jomā

17. PANTS

1. Informāciju, kas ir paziņota dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu, no 1973. gada 1. janvāra nodod Īrijas rīcībā, kura to ierobežoti izplata savā teritorijā saskaņā ar minētā panta nosacījumiem.

2. No 1973. gada 1. janvāra Īrija nodod Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā ierobežotas izplatīšanas informāciju, kas iegūta Īrijā kodolenerģētikas jomā un kas neattiecas uz stingri komerciālu izmantošanu. Komisija saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu paziņo šo informāciju Kopienas uzņēmumiem.

3. Šajā pantā ietvertā informācija galvenokārt attiecas uz pētījumiem jaudas reaktora izveidei un darbu pie radioizotopiem un to pielietošanu medicīnā, tostarp problēmām saistībā ar aizsardzību pret radiāciju.

18. PANTS

1. Tajās jomās, kur Īrija nodod informāciju Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā, kompetentās iestādes pēc lūguma piešķir komerciālas licences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem, ja tām ir ekskluzīvas tiesības uz Kopienas dalībvalstīs pieteiktiem patentiem un ciktāl tām nav pienākuma vai saistību attiecībā pret trešām personām piešķirt vai piedāvāt piešķirt ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenci uz šo patentu tiesībām.

2. Ja ir piešķirta ekskluzīva vai daļēji ekskluzīva licence, Īrija sekmē un atvieglina to, ka šādu licenču īpašnieki piešķir komerciālas apakšlicences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem.

Šādu ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenču apakšlicences piešķir atbilstīgi parastiem komerciāliem noteikumiem.

7. iedaļa

Noteikumi par informācijas apmaiņu ar Apvienoto Karalisti kodolenerģijas jomā

19. PANTS

1. Informāciju, kas ir paziņota dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu, no 1973. gada 1. janvāra nodod Apvienotās Karalistes rīcībā, kura to ierobežoti izplata savā teritorijā saskaņā ar minētā panta nosacījumiem.

2. No 1973. gada 1. janvāra Apvienotā Karaliste nodod Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā līdzvērtīgu daudzumu informācijas jomās, kas norādītas Akta par Dānijas Karalistes, Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes pievienošanās nosacījumiem 28. protokola pielikuma[1] sarakstā. Šo informāciju sīki izklāsta dokumentā, kuru nosūta Komisijai. Komisija saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu paziņo šo informāciju Kopienas uzņēmumiem.

[1] OV L 73, 27.3.1972., 84. lpp.

3. Ņemot vērā Kopienas lielāku ieinteresētību konkrētās jomās, Apvienotā Karaliste pievērš īpašu uzmanību informācijas sniegšanai šādās jomās:

a) ātro reaktoru izpēte un attīstība (tostarp drošība);

b) fundamentālie pētījumi (atkarībā no reaktoru veidiem);

c) reaktoru drošība (izņemot ātros reaktorus);

d) metalurģija, tērauds, cirkonija sakausējumi un betons;

e) struktūras materiālu savietojamība;

f) eksperimentālās degvielas ražošana;

g) termohidrodinamika;

h) instrumenti.

20. PANTS

1. Tajās jomās, kur Apvienotā Karaliste nodod informāciju Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā, kompetentās iestādes pēc lūguma piešķir komerciālas licences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem, ja tām ir ekskluzīvas tiesības uz Kopienas dalībvalstīs pieteiktiem patentiem un ciktāl tām nav pienākuma vai saistību attiecībā pret trešām personām piešķirt vai piedāvāt piešķirt ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenci uz šo patentu tiesībām.

2. Ja ir piešķirta ekskluzīva vai daļēji ekskluzīva licence, Apvienotā Karaliste sekmē un atvieglina to, ka šādu licenču īpašnieki piešķir komerciālas apakšlicences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem.

Šādu ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenču apakšlicences piešķir atbilstīgi parastiem komerciāliem noteikumiem.

3. SADAĻA

NOTEIKUMI NO AKTA PAR GRIEĶIJAS REPUBLIKAS PIEVIENOŠANĀS NOSACĪJUMIEM

1. iedaļa
Noteikumi par to, kā Grieķijas Republika piešķir atbrīvojumus no muitas nodokļiem konkrētu preču importam

21. PANTS

Konstitūcijas III-151. pants neliedz Grieķijas Republikai saglabāt atbrīvojumus no nodokļiem, kas piešķirti līdz 1979. gada 1. janvārim saskaņā ar:

a) Likumu Nr. 4171/61 (Vispārēji pasākumi, lai sekmētu valsts ekonomikas attīstību);

b) Dekrēts Nr. 2687/53 (Investīcijas un ārvalstu kapitāla aizsardzība);

c) Likums Nr. 289/76 (Veicināšanas pasākumi, lai sekmētu pierobežas reģionu attīstību, kas arī reglamentētu visus ar to saistītus jautājumus),

kamēr beidzas termiņš tiem nolīgumiem, ko Grieķijas Republikas valdība ir noslēgusi ar personām, kas šos pasākumus izmanto.

2. iedaļa
Noteikumi par nodokļiem

22. PANTS

Akta par Grieķijas Republikas pievienošanās nosacījumiem VIII pielikuma[1] II.2. punktā minētos aktus piemēro attiecībā uz Grieķijas Republiku saskaņā ar minētajā pielikumā paredzētajiem nosacījumiem, izņemot atsauces uz 9. un 18.b. punktu.

3. iedaļa
Noteikumi par kokvilnu

23. PANTS

1. Šī iedaļa attiecas uz kokvilnu, kas nav kārsta vai ķemmēta un kas iekļauta Kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijā 520 100.

[1] OV L 291, 19.11.1979., 163. lpp.

2. Savienībā izveido sistēmu, jo īpaši lai:

a) atbalstītu kokvilnas ražošanu Savienības reģionos, kur tā ir ekonomiski nozīmīga lauksaimniecībā;

b) atļautu attiecīgajiem ražotājiem gūt atbilstīgus ienākumus;

c) stabilizētu tirgu ar piegādes un tirdzniecības strukturāliem uzlabojumiem.

3. Šā panta 2. punktā minētā sistēma ietver ražošanas palīdzības piešķiršanu.

4. Lai kokvilnas ražotāji varētu koncentrēt piedāvājumu un pielāgot ražošanu tirgus prasībām, ievieš sistēmu, kas veicina ražotāju grupu un šo grupu federāciju veidošanos.

Šajā sistēmā paredz palīdzības piešķiršanu, kuras mērķis ir veicināt ražotāju grupu izveidi un atvieglot to darbību.

Šo sistēmu var izmantot tikai grupas:

a) kas ir izveidotas pēc pašu ražotāju iniciatīvas;

b) kas nodrošina pietiekamas garantijas attiecībā uz to darbības ilgumu un efektivitāti;

c) ko attiecīgā dalībvalsts atzīst.

5. Tas nedrīkst traucēt Savienības tirdzniecības sistēmu ar trešām valstīm. Tādēļ, jo īpaši, nedrīkst noteikt pasākumus, kas ierobežo importu.

6. Padomes pieņemtā eirolikumā nosaka vajadzīgos pielāgojumus sistēmai, kas paredzēta šajā iedaļā.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem eiroregulas un eirolēmumus, ar ko paredz vispārējus noteikumus, kuri vajadzīgi šīs iedaļas noteikumu īstenošanai.

Padome pieņem lēmumu pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu.

4. iedaļa

Noteikumi par Grieķijas ekonomikas un rūpniecības attīstību

24. PANTS

Dalībvalstis norāda, ka Grieķijas Republika ir sākusi industrializācijas un ekonomiskās attīstības programmas īstenošanu, kuras mērķis ir izlīdzināt dzīves līmeni Grieķijā ar pārējo Eiropas valstu dzīves līmeni un novērst nepietiekamu nodarbinātību, reizē pakāpeniski izlīdzinot dažādu reģionu attīstības līmeņa atšķirības.

Tās atzīst, ka šīs politikas mērķu sasniegšana ir visu interesēs.

Šajā nolūkā iestādes izmanto visus līdzekļus un procedūras, kas paredzētas Konstitūcijā, jo īpaši, racionāli izmantojot Savienības resursus, kas paredzēti tās mērķu sasniegšanai.

Piemērojot Konstitūcijas III-167. un III-168. pantu, jo īpaši būs jāņem vērā mērķi, kas saistīti ar ekonomisko izaugsmi un iedzīvotāju dzīves līmeņa paaugstināšanu.

5. iedaļa

Noteikumi par informācijas apmaiņu ar Grieķiju kodolenerģijas jomā

25. PANTS

1. No Informāciju, kas ir paziņota dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu, no 1981. gada 1. janvāra nodod Grieķijas Republikas rīcībā, kura to ierobežoti izplata savā teritorijā saskaņā ar minētā panta nosacījumiem.

2. No 1981. gada 1. janvāra Grieķijas Republika nodod Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā ierobežotas izplatīšanas informāciju, kas iegūta Grieķijas Republikā kodolenerģētikas jomā un kas neattiecas uz stingri komerciālu izmantošanu. Komisija saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu paziņo šo informāciju Kopienas uzņēmumiem.

3. Šajā pantā minētā informācija attiecas galvenokārt uz:

a) pētījumiem par radioizotopu izmantošanu šādās jomās: medicīnā, lauksaimniecībā, entomoloģijā un vides aizsardzībā;

b) kodoltehnoloģijas izmantošanu arheometrijā;

c) elektroniskas medicīnas aparatūras izveidi;

d) radioaktīvās rūdas izpētes metožu izstrādi.

26. PANTS

1. Tajās jomās, kur Grieķijas Republika nodod informāciju Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā, kompetentās iestādes pēc lūguma piešķir komerciālas licences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem, ja tām ir ekskluzīvas tiesības uz Kopienas dalībvalstīs pieteiktiem patentiem un ciktāl tām nav pienākuma vai saistību attiecībā pret trešām personām piešķirt vai piedāvāt piešķirt ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenci uz šo patentu tiesībām.

2. Ja ir piešķirta ekskluzīva vai daļēji ekskluzīva licence, Grieķijas Republika sekmē un atvieglina to, ka šādu licenču īpašnieki piešķir komerciālas apakšlicences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem.

Šādu ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenču apakšlicences piešķir atbilstīgi parastiem komerciāliem noteikumiem.

4. SADAĻA

NOTEIKUMI NO AKTA PAR SPĀNIJAS KARALISTES UN PORTUGĀLES REPUBLIKAS PIEVIENOŠANĀS NOSACĪJUMIEM

1. iedaļa
Finanšu noteikumi

27. PANTS

Pašu resursus, kas veidojas no pievienotās vērtības nodokļa, aprēķina un pārbauda tā, it kā Kanāriju salas un Seūta un Meliļa būtu ietvertas teritorijā, kurā piemēro Padomes Sesto direktīvu 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem - Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze.

2. iedaļa

Noteikumi par Spānijas patentiem

28. PANTS

Noteikumus Spānijas valsts tiesību aktos par pierādīšanas pienākumu, kas pieņemti atbilstīgi Akta par Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas pievienošanās nosacījumiem 8. protokola 2. punktam, nepiemēro, ja cita procesa patenta īpašnieku iesūdz tiesā par tāda produkta ražošanu, kas ir identisks tam, kuru iegūst prasītāja patentētā procesa rezultātā, ja minēto citu patentu piešķīra pirms 1986. gada 1. janvāra.

Gadījumos, kad pierādīšanas pienākuma nobīdi nepiemēro, Spānijas Karaliste turpina pieprasīt no patentu īpašnieka iesniegt pārkāpuma pierādījumus. Visos šajos gadījumos, Spānijas Karaliste piemēro juridisku procedūru, kas pazīstama kā "apķīlāšanas apraksts".

"Apķīlāšanas apraksts" ir procedūra, kas veido iepriekšējās daļās minētās sistēmas daļu, saskaņā ar kuru jebkura persona, kam ir tiesības ierosināt lietu par pārkāpumu, pēc tiesas nolēmuma saņemšanas, kas izsniegts pēc viņa iesnieguma, var pieprasīt, lai tiesu izpildītājs ar ekspertu palīdzību domājamā pārkāpēja telpās veiktu sīkas aprakstīšanas procesu, jo īpaši, uzņemot tehnisko dokumentu fotokopijas, veicot vai neveicot faktisku apķīlāšanu. Tādā tiesas nolēmumā var būt rīkojums samaksāt drošības naudu, ar ko paredzēts apmaksāt zaudējumus domājamajam pārkāpējam zaudējuma gadījumā, ko rada "apķīlāšanas apraksts".

29. PANTS

Noteikumus Portugāles valsts tiesību aktos par pierādīšanas pienākumu, kas pieņemti atbilstīgi Akta par Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas pievienošanās nosacījumiem 19. protokola 2. punktam, nepiemēro, ja cita procesa patenta īpašnieku iesūdz tiesā par tāda produkta ražošanu, kas ir identisks tam, kuru iegūst prasītāja patentētā procesa rezultātā, ja minēto citu patentu piešķīra pirms 1986. gada 1. janvāra.

Gadījumos, kad pierādīšanas pienākuma nobīdi nepiemēro, Portugāles Republika turpina pieprasīt no patentu īpašnieka iesniegt pārkāpuma pierādījumus. Visos šajos gadījumos Portugāles Republika piemēro juridisku procedūru, kas pazīstama kā "apķīlāšanas apraksts".

"Apķīlāšana un aprakstīšana" ir procedūra, saskaņā ar kuru ikviena persona, kas ir tiesīga celt prasību sakarā ar pārkāpumu, var pēc Tiesas rīkojuma saņemšanas, ko izdod pēc prasības iesniegšanas, pieprasīt veikt sīku aprakstīšanu varbūtējā pārkāpēja telpās, kuru veic tiesu izpildītājs kopā ar ekspertiem, jo īpaši, izgatavojot tehniskās dokumentācijas fotokopijas, bez faktiskās apķīlāšanas vai veicot to. Tādā tiesas nolēmumā var būt rīkojums samaksāt drošības naudu, ar ko paredzēts apmaksāt zaudējumus domājamajam pārkāpējam zaudējuma gadījumā, ko rada "apķīlāšanas apraksts".

3. iedaļa

Noteikumi par papildu atbildības mehānismu saskaņā ar zvejniecības nolīgumiem, ko Savienība noslēgusi ar trešām valstīm

30. PANTS

1. Ar šo izveido īpašu sistēmu to darbību īstenošanai, kuras ir papildinājums zvejas darbībām, ko veic kuģi, kuri kuģo zem Savienības dalībvalstu karogiem ūdeņos, uz kuriem attiecas kādas trešās valsts suverenitāte vai jurisdikcija, ievērojot pienākumus, kas izriet no nolīgumiem, kurus Savienība noslēgusi ar attiecīgo trešo valsti.

2. Darbības, kuras uzskata par iespējamu papildinājumu zvejas darbībām, ievērojot nosacījumus un ierobežojumus, kas noteikti 3. un 4. punktā, ir saistītas ar

a) to zvejas produktu pārstrādi attiecīgās trešās valsts teritorijā, ko kuģi, kuri kuģo zem dalībvalsts karoga, ieguvuši minētās trešās valsts teritorijā zvejas darbības laikā, ko veic, ievērojot zvejniecības nolīgumu, lai minētos pārstrādes produktus laistu Savienības tirgū ar tarifu pozīcijām, uz ko attiecas kopējā muitas tarifa 3. nodaļa;

b) zvejas produktu, uz ko attiecas kopējā muitas tarifa 03. nodaļa, iekraušanu vai pārkraušanu kuģī, kas kuģo zem dalībvalsts karoga, veicot to saskaņā ar zvejniecības nolīgumā paredzētajām darbībām, lai tos pārvadātu un jebkurā veidā pārstrādātu ar nolūku laist Savienības tirgū.

3. Produktus, ar kuriem veiktas 2. punktā minētās darbības, importē Savienībā, attiecinot uz tiem pilnīgu vai daļēju kopējā muitas tarifa nodokļu atcelšanu vai īpašu maksājumu sistēmu, saskaņā ar nosacījumiem un papildināšanas ierobežojumiem, ko ik gadus nosaka attiecībā uz zvejas iespēju apjomu, kas izriet no attiecīgajiem nolīgumiem un no tiem pievienotajiem sīki izstrādātajiem noteikumiem.

4. Ar eirolikumu vai eiroietvarlikumu nosaka vispārīgos šīs sistēmas piemērošanas noteikumus un, jo īpaši, attiecīgo daudzumu noteikšanas un sadales kritērijus.

Sīki izstrādātus sistēmas īstenošanas noteikumus, kā arī attiecīgos daudzumus paredz saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Regulas (EEK) Nr. 104/2000 37. pantā.

4. iedaļa
Noteikumi par Seūtu un Meliļu

1. apakšiedaļa
Vispārēji noteikumi

31. PANTS

1. Konstitūciju un iestāžu pieņemtos tiesību aktus piemēro Seūtai un Meliļai, ievērojot 2. un 3. punktā minētās atkāpes, kā arī citus šīs iedaļas noteikumus.

2. Nosacījumi, ar kādiem Seūtai un Meliļai piemēro Konstitūcijas noteikumus par preču brīvu apriti un iestāžu tiesību aktus par muitas likumdošanu un tirdzniecības politiku, ir izklāstīti 3. apakšiedaļā.

3. Neskarot 32. panta īpašos noteikumus, Seūtai un Meliļai nepiemēro iestāžu pieņemtos tiesību aktus par kopējo lauksaimniecības politiku un kopējo zivsaimniecības politiku.

4. Ievērojot Spānijas Karalistes lūgumu, ar Padomes pieņemtu eirolikumu vai eiroietvarlikumu var:

a) iekļaut Seūtu un Meliļu Savienības muitas teritorijā;

b) noteikt atbilstīgus pasākumus, lai uz Seūtu un Meliļu attiecinātu spēkā esošo Savienības tiesību aktu noteikumus.

Pēc Komisijas priekšlikuma Padome var pieņemt eirolikumu vai eiroietvarlikumu, ar ko veic vajadzīgos pielāgojumus pasākumos, kas attiecas uz Seūtu un Meliļu.

Padome pieņem vienprātīgu lēmumu pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu.

2. apakšiedaļa

Noteikumi attiecībā uz kopējo zivsaimniecības politiku

32. PANTS

1. Saskaņā ar 2. punktu un neskarot 3. apakšiedaļu, kopējo zivsaimniecības politiku nepiemēro ne Seūtai, ne Meliļai.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem eirolikumus, eiroietvarlikumus vai eirolēmumus, ar ko:

a) nosaka strukturālus pasākumus, ko var pieņemt par labu 1. punktā minētajām teritorijām;

b) nosaka attiecīgās procedūras, lai Savienība pilnībā vai daļēji ņemtu vērā 1. punktā minēto teritoriju intereses, kad tā katrā atsevišķā gadījumā pieņem aktus, kuru nolūks ir sarunas, vērstas uz zivsaimniecības nolīgumu atjaunošanu vai noslēgšanu ar trešām valstīm, kā arī minēto teritoriju īpašās intereses starptautiskajās zivsaimniecības konvencijās, kurās Savienība ir Līgumslēdzēja Puse.

3. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, vajadzības gadījumā, pieņem eirolikumus, eiroietvarlikumus un eirolēmumus, ar kuriem paredz iespējas un nosacījumus savstarpējai piekļuvei attiecīgajām zvejas zonām un to resursiem. Tā pieņem vienprātīgu lēmumu.

4. Šā panta 2. un 3. punktā minētos eirolikumus un eiroietvarlikumus pieņem pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu.

3. apakšiedaļa
Noteikumi par preču brīvu apriti, muitas tiesību aktiem
un tirdzniecības politiku

33. PANTS

1. Produktus, kuru izcelsme ir Seūtā vai Meliļā, un produktus no trešām valstīm, kas importēti Seūtā vai Meliļā saskaņā ar režīmu, kas tur piemērojams, laižot tos brīvā apgrozībā Savienības muitas teritorijā, neuzskata par precēm, kas atbilst Konstitūcijas III-151. panta 1., 2. un 3. punktam.

2. Savienības muitas teritorija neietver Seūtu un Meliļu.

3. Ja vien šajā apakšiedaļā nav noteikts citādi, tad Savienības iestāžu tiesību aktus muitas jomā attiecībā uz ārējo tirdzniecību piemēro ar tādiem pašiem nosacījumiem, kā tirdzniecībai starp Savienības muitas teritoriju, no vienas puses, un Seūtu un Meliļu, no otras puses.

4. Ja vien šajā apakšiedaļā nav noteikts citādi, tad iestāžu tiesību aktus attiecībā uz kopējo tirdzniecības politiku - neatkarīgi no tā, vai tie ir autonomi, vai vienošanās iznākums - kuri ir tieši saistīti ar preču importu vai eksportu, nepiemēro Seūtai vai Meliļai.

5. Ja vien šajā sadaļā nav noteikts citādi, tad Savienība tirdzniecībā ar Seūtu un Meliļu produktiem, uz ko attiecas Konstitūcijas I pielikums, piemēro vispārējo režīmu, ko tā piemēro ārējā tirdzniecībā.

34. PANTS

Ievērojot 35. pantu, atceļ muitas nodokļus par to produktu importu Savienības muitas teritorijā, kuru izcelsme ir Seūtā vai Meliļā.

35. PANTS

1. Par zvejniecības produktiem, uz ko attiecas kopējā muitas tarifa pozīcija 03.01, 03.02, 03.03, 16.04, 16.05 un apakšpozīcijas 05.11.91 un 23.01.20 un kuru izcelsme ir Seūtā vai Meliļā, tarifu kvotu robežās, kas aprēķinātas par produktu, un par vidējiem daudzumiem, kas faktiski realizēti 1982., 1983. un 1984. gadā, var pretendēt uz atbrīvojumu no muitas nodokļiem visā Savienības muitas teritorijā.

Savienības muitas teritorijā importēto produktu laišana brīvā apgrozībā, ievērojot minētās tarifu kvotas, ir atkarīga no atbilstības noteikumiem, kas paredzēti tirgu kopējā organizācijā, un jo īpaši attiecībā uz bāzes cenām.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma katru gadu pieņem regulas vai lēmumus, ar kuriem atver un piešķir tarifu kvotas saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas paredzēti 1. punktā.

36. PANTS

1. Ja 34. panta piemērošana var izraisīt to, ka ievērojami palielinās imports dažiem produktiem, kuru izcelsme ir Seūtā vai Meliļā, kas varētu radīt zaudējumus Savienības ražotājiem, tad Padome pēc Komisijas priekšlikuma var pieņemt eiroregulas vai eirolēmumus, lai uz minēto produktu piekļuvi Savienības muitas teritorijai attiecinātu īpašus nosacījumus.

2. Ja tāpēc, ka kopējo tirdzniecības politiku un kopējo muitas tarifu nepiemēro izejmateriālu vai starpproduktu importam Seūtā vai Meliļā, Seūtas vai Meliļas izcelsmes produkti rada vai var radīt nopietnus zaudējumus ražotāju darbībai vienā vai vairākās dalībvalstīs, tad Komisija pēc kādas dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes var veikt attiecīgus pasākumus.

37. PANTS

Importējot Seūtā vai Meliļā, atceļ muitas nodokļus un līdzīgus maksājumus produktiem, kuru izcelsme ir Savienības muitas teritorijā.

38. PANTS

Muitas nodokļi un līdzīgi maksājumi, kā arī tirdzniecības režīms, ko piemēro, importējot preces no trešām valstīm Seūtā un Meliļā, nedrīkst būt mazāk labvēlīgi kā tas, ko Savienība saskaņā ar savām starptautiskajām saistībām vai preferenču nolīgumiem piemēro tādai trešai valstij, ar noteikumu, ka tā pati trešā valsts importam no Seūtas un Meliļas piemēro tādu pašu režīmu, kādu tā piemēro Savienībai. Tomēr režīms, ko piemēro importam Seūtā un Meliļā attiecībā uz precēm no tādām trešām valstīm, nevar būt labvēlīgāks par to, ko piemēro attiecībā uz produktu importu, kuru izcelsme ir Savienības muitas teritorijā.

39. PANTS

Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem eiroregulas vai eirolēmumus, ar ko nosaka noteikumus šīs apakšiedaļas piemērošanai, un jo īpaši izcelsmes noteikumus, kas piemērojami tirdzniecībai, kā minēts 34., 35. un 37. pantā, tostarp noteikumus par noteiktas izcelsmes produktu identifikāciju un izcelsmes pārbaudi.

Noteikumos jo īpaši iekļauj noteikumus par produktu marķēšanu un/vai etiķetēšanu, par navigācijas līdzekļu reģistrācijas noteikumiem, par jauktās izcelsmes noteikuma piemērošanu zvejniecības produktiem, un arī noteikumus, kas ļauj noteikt produktu izcelsmi.

5. iedaļa
Noteikumi par Spānijas reģionu attīstību

40. PANTS

Dalībvalstis ņem vērā to, ka Spānijas valdība ir sākusi īstenot reģionu attīstības politiku, kura pirmām kārtām ir vērsta uz to, lai veicinātu ekonomikas izaugsmi mazāk attīstītajos Spānijas reģionos un apvidos.

Tās atzīst, ka šīs politikas mērķu sasniegšana ir visu kopējās interesēs.

Tās piekrīt tam, ka, lai palīdzētu Spānijas valdībai veikt šo uzdevumu, ir jāiesaka iestādēm izmantot visus līdzekļus un procedūras, kas paredzētas Konstitūcijā, jo īpaši racionāli izmantojot Savienības resursus, kas paredzēti tās mērķu sasniegšanai.

Dalībvalstis īpaši atzīst ka, piemērojot Konstitūcijas III-167. un III-168. pantu, būs jāņem vērā ekonomiskās izaugsmes un iedzīvotāju dzīves līmeņa uzlabošanas mērķi mazāk attīstītajos Spānijas reģionos un apvidos.

6. iedaļa

Noteikumi par Portugāles tautsaimniecības un rūpniecības attīstību

41. PANTS

Dalībvalstis ņem vērā to, ka Portugāles valdība ir sākusi īstenot industrializācijas un tautsaimniecības attīstības politiku, kuras mērķis ir panākt tādu dzīves līmeni Portugālē, kas līdzinātos pārējo Eiropas tautu līmenim, un likvidēt zemo nodarbinātības līmeni, tajā pašā laikā pakāpeniski izlīdzinot reģionu attīstības līmeņa atšķirības.

Tās atzīst, ka šīs politikas mērķu sasniegšana ir visu kopējās interesēs.

Tās piekrīt tam, ka šim nolūkam ir jāiesaka iestādēm izmantot visus līdzekļus un procedūras, kas paredzētas Konstitūcijā, jo īpaši racionāli izmantojot Savienības resursus, kas paredzēti tās mērķu sasniegšanai.

Dalībvalstis jo īpaši atzīst, ka piemērojot Konstitūcijas III-167. un III-168. pantu, būs jāņem vērā mērķi, kas saistīti ar ekonomisko izaugsmi un iedzīvotāju dzīves līmeņa paaugstināšanu.

7. iedaļa

Noteikumi par informācijas apmaiņu ar Spānijas Karalisti kodolenerģētikas jomā

42. PANTS

1. Informāciju, kas ir paziņota dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu, no 1986. gada 1. janvāra nodod Spānijas Karalistes rīcībā, kura to ierobežoti izplata savā teritorijā saskaņā ar minētā panta nosacījumiem

2. No 1986. gada 1. janvāra Spānijas Karaliste nodod Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā ierobežotas izplatīšanas informāciju, kas iegūta Spānijas Karalistē kodolenerģētikas jomā un kas neattiecas uz stingri komerciālu izmantošanu. Komisija saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu paziņo šo informāciju Kopienas uzņēmumiem.

3. Šajā pantā minētā informācija attiecas galvenokārt uz:

a) (augstās un zemās enerģijas) kodolfiziku;

b) pretradiācijas aizsardzību;

c) izotopu, jo īpaši stabilo izotopu, izmantošanu;

d) zinātniskās izpētes reaktoriem un to degvielu;

e) zinātnisko izpēti kodoldegvielas aprites jomā (jo īpaši attiecībā uz zema satura urāna rūdas iegūšanu un pārstrādi; kodolenerģijas reaktoru degvielas sastāvdaļu optimizāciju).

43. PANTS

1. Tajās jomās, kur Spānijas Karaliste nodod informāciju Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā, kompetentās iestādes pēc lūguma piešķir komerciālas licences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem, ja tām ir ekskluzīvas tiesības uz Kopienas dalībvalstīs pieteiktiem patentiem un ciktāl tām nav pienākuma vai saistību attiecībā pret trešām personām piešķirt vai piedāvāt piešķirt ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenci uz šo patentu tiesībām.

2. Ja ir piešķirta ekskluzīva vai daļēji ekskluzīva licence, Spānijas Karaliste sekmē un atvieglina to, ka šādu licenču īpašnieki piešķir komerciālas apakšlicences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem.

Šādu ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenču apakšlicences piešķir atbilstīgi parastiem komerciāliem noteikumiem.

8. iedaļa

Noteikumi par informācijas apmaiņu ar Portugāles Republiku kodolenerģētikas jomā

44. PANTS

1. Informāciju, kas ir paziņota dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu, no 1986. gada 1. janvāra nodod Portugāles Republikas rīcībā, kura to ierobežoti izplata savā teritorijā saskaņā ar minētā panta nosacījumiem.

2. No 1986. gada 1. janvāra Portugāles Republika nodod Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā ierobežotas izplatīšanas informāciju, kas iegūta Portugāles Republikā kodolenerģētikas jomā un kas neattiecas uz stingri komerciālu izmantošanu. Komisija saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu paziņo šo informāciju Kopienas uzņēmumiem.

3. Šajā pantā minētā informācija attiecas galvenokārt uz:

a) reaktoru dinamiku;

b) pretradiācijas aizsardzību;

c) kodolenerģijas mērīšanas paņēmienu izmantošanu (rūpniecības, lauksaimniecības, arheoloģijas un ģeoloģijas jomā);

d) kodolfiziku (efektīvi šķērsgriezuma mērījumi, cauruļvada metodes);

e) urāna metalurģisko ieguvi.

45. PANTS

1. Tajās jomās, kur Portugāles Republika nodod informāciju Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā, kompetentās iestādes pēc lūguma piešķir komerciālas licences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem, ja tām ir ekskluzīvas tiesības uz Kopienas dalībvalstīs pieteiktiem patentiem un ciktāl tām nav pienākuma vai saistību attiecībā pret trešām personām piešķirt vai piedāvāt piešķirt ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenci uz šo patentu tiesībām.

2. Ja ir piešķirta ekskluzīva vai daļēji ekskluzīva licence, Portugāles Republika sekmē un atvieglina to, ka šādu licenču īpašnieki piešķir komerciālas apakšlicences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem.

Šādu ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenču apakšlicences piešķir atbilstīgi parastiem komerciāliem noteikumiem.

5. SADAĻA

NOTEIKUMI NO AKTA PAR AUSTRIJAS REPUBLIKAS, SOMIJAS REPUBLIKAS UN ZVIEDRIJAS KARALISTES PIEVIENOŠANĀS NOSACĪJUMIEM

1. iedaļa
Finanšu noteikumi

46. PANTS

Pašu resursus, kas veidojas no pievienotās vērtības nodokļa, aprēķina un pārbauda tā, it kā Ālandu salas būtu ietvertas teritorijā, kurā piemēro Padomes Sesto direktīvu 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem - Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze.

2. iedaļa

Noteikumi par lauksaimniecību

47. PANTS

Ja sakarā ar pievienošanos rodas ievērojamas grūtības, kas saglabājas pēc tam, kad ir pilnībā izmantoti 48. panta noteikumi un citi pasākumi atbilstīgi esošajiem Savienības noteikumiem, Komisija var pieņemt eirolēmumu, kas atļauj Somijai piešķirt valsts atbalstu ražotājiem, lai atvieglotu to pilnīgu integrāciju kopējā lauksaimniecības politikā.

48. PANTS

1. Komisija pieņem eirolēmumus, kas atļauj Somijai un Zviedrijai piešķirt ilgtermiņa valsts atbalstu ar mērķi nodrošināt to, ka noteiktos reģionos saglabājas lauksaimnieciska darbība. Šiem reģioniem būtu jāietver lauksaimniecības zeme uz ziemeļiem no 62. paralēles un dažas blakus esošās lauksaimniecības zemes uz dienvidiem no šīs paralēles, kuras skar līdzīgi klimatiskie apstākļi, kas padara lauksaimniecisku darbību īpaši grūtu.

2. Komisija nosaka 1. punktā minētos reģionus, īpaši ņemot vērā:

a) zemu apdzīvotības blīvumu;

b) lauksaimniecības zemes daļu no kopējās platības;

c) lauksaimniecības zemes daļu, kas izmantotajā lauksaimniecības zemē ir paredzēta laukaugiem lietošanai uzturā.

3. Šā panta 1. punktā paredzēto atbalstu var saistīt ar ražošanas fiziskiem faktoriem, piemēram, lauksaimniecības zemes hektāriem vai mājdzīvnieku skaitu, ņemot vērā kopējās tirgu organizācijās noteiktos attiecīgos ierobežojumus, kā arī vēsturiskos ražošanas modeļus katrā saimniecībā, tomēr

a) to nesaista ar ražošanu nākotnē;

b) tas neveicina ražošanas palielināšanos vai kopējā atbalsta palielināšanos, kas reģistrēts Komisijas noteiktā atsauces periodā pirms 1995. gada 1. janvāra.

Atbalsts var atšķirties dažādos reģionos.

Šādu atbalstu jāpiešķir, jo īpaši, lai

a) saglabātu tradicionālo pamatražošanu un pārstrādi, kas ir dabīgi piemērota attiecīgo reģionu klimatiskajiem apstākļiem;

b) uzlabotu lauksaimniecības produktu ražošanas, tirdzniecības un pārstrādes struktūras;

c) atvieglotu šo produktu realizāciju;

d) nodrošinātu vides un lauku vides aizsardzību.

49. PANTS

1. Par atbalstu, kas paredzēts 47. un 48. pantā, kā arī par citu atbalstu, kam saskaņā ar šo sadaļu vajadzīga Komisijas atļauja, paziņo Komisijai. Atbalstu nepiešķir līdz šīs atļaujas saņemšanai.

2. Attiecībā uz 48. pantā paredzēto atbalstu Komisija, sākot ar 1996. gada 1. janvāri, un pēc tam reizi piecos gados iesniedz Padomei ziņojumu par:

a) piešķirtajām atļaujām;

b) ar šīm atļaujām piešķirtā atbalsta rezultātiem.

Gatavojoties šo ziņojumu sastādīšanai, tās dalībvalstis, kuras ir saņēmušas minētās atļaujas, laicīgi nosūta Komisijai informāciju par piešķirtā atbalsta rezultātiem, atspoguļojot attīstību attiecīgo reģionu lauksaimniecībā.

50. PANTS

Attiecībā uz atbalstu, kas minēts Konstitūcijas III-167. pantā un III-168. pantā:

a) no Austrijā, Somijā un Zviedrijā līdz 1995. gada 1. janvārim piešķirtā atbalsta par pastāvošu atbalstu Konstitūcijas III-168. panta 1. punkta nozīmē uzskata tikai to atbalstu, par kuru Komisijai ir paziņots līdz 1995. gada 30. aprīlim;

b) pastāvošo atbalstu un plāniem par atbalsta piešķiršanu vai izmainīšanu, par ko Komisijai paziņo līdz 1995. gada 1. janvārim, uzskata par paziņotu šajā datumā.

51. PANTS

1. Ja vien atsevišķos gadījumos nav noteikts citādi, Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem vajadzīgās eiroregulas vai eirolēmumus šīs iedaļas īstenošanai.

2. Ar Padomes pieņemtu eirolikumu var veikt pielāgojumus šīs iedaļas noteikumos, ja tas ir vajadzīgs sakarā ar grozījumiem Savienības tiesību aktos. Padome pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu pieņem vienprātīgu lēmumu.

52. PANTS

1. Ja ir vajadzīgi pārejas posma pasākumi, lai Austrijā, Somijā un Zviedrijā atvieglotu pāreju no esošā režīma uz režīmu atbilstīgi kopējās tirgu organizācijas piemērošanai saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti Aktā par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem, vajadzīgos pasākumus pieņem saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Regulas Nr. 136/66/EEK 38. pantā, vai, ja vajadzīgs, citu regulu par tirgu kopējo organizāciju attiecīgajos pantos. Šos pasākumus var veikt līdz 1997. gada 31. decembrim, un to piemērošana arī beidzas šajā datumā.

2. Ar Padomes pieņemtu eirolikumu 1. punktā minēto termiņu var pagarināt. Padome pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu pieņem vienprātīgu lēmumu.

53. PANTS

Zivsaimniecības produktiem piemēro 51. un 52. pantu.

3. iedaļa
Noteikumi par pārejas posma pasākumiem

54. PANTS

Tiesību aktus, kas minēti Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem, XV pielikuma[1] punktā VII.B.I, VII.D.1, VII.D.2.c, IX.2.b, c, f, g, h, i, j, l, m, n, x, y, z un aa, kā arī X.a, b un c, piemēro Austrijai, Somijai un Zviedrijai, kā minētajā pielikumā noteikts.

Saistībā ar pirmajā daļā minētā XV pielikuma IX.2.x punktu atsauce uz Eiropas Kopienu dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 95. un 96. pantu, uzskata par atsauci uz Konstitūcijas noteikumiem, jo īpaši tās III-170. panta 1. un 2. punktu.

[1] OV C 241, 29.8.1994., 322. lpp.

4. iedaļa

Dažu aktu piemērošanas noteikumi

55. PANTS

1. Lēmumi par individuālu atbrīvošanu un negatīvi vērtējumi, ko Eiropas Brīvās Tirdzniecības Asociācijas (EBTA) Uzraudzības iestāde vai Komisija pieņēmusi pirms 1995. gada 1. janvāra atbilstīgi 53. pantam Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ) vai 1. pantam minētā līguma 25. protokolā un kas attiecas uz lietām, kuras atbilst Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 81. pantam, pēc pievienošanās paliek spēkā Konstitūcijas III-161. panta nolūkos, kamēr nebeidzas tajos noteiktais termiņš vai kamēr Komisija saskaņā ar Savienības tiesību pamatprincipiem nepieņem pietiekami pamatotu eirolēmumu par pretējo.

2. Visi lēmumi, ko EBTA Uzraudzības iestāde ir pieņēmusi pirms 1995. gada 1. janvāra atbilstīgi 61. pantam Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu un kuri atbilst 87. pantam Eiropas Kopienas dibināšanas līgumā, paliek spēkā Konstitūcijas III-167. panta nolūkos, ja vien Komisija atbilstīgi Konstitūcijas III- 168. pantam nepieņem eirolēmumu par pretējo. Šo punktu nepiemēro lēmumiem, uz ko attiecina Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 64. panta noteikumus.

3. Neskarot 1. un 2. punktu, EBTA Uzraudzības iestādes pieņemtie lēmumi paliek spēkā pēc 1995. gada 1. janvāra, ja vien Komisija saskaņā ar Savienības tiesību pamatprincipiem nepieņem pietiekami pamatotu lēmumu par pretējo.

5. iedaļa

Noteikumi par Ālandu salām

56. PANTS

Konstitūcijas noteikumi neliedz piemērot pastāvošos noteikumus par Ālandu salām, kuri ir spēkā kopš 1994. gada 1. janvāra, attiecībā uz:

a) nediskriminējošiem ierobežojumiem saistībā ar tādu fizisko personu tiesībām, kam nav Ālandu *hembygdsrättg/kotiseutuoikeus* (reģionālās pilsonības), un juridisku personu tiesībām iegādāties īpašumu Ālandu salās un būt tā īpašniekam bez Ālandu salu kompetento iestāžu atļaujas;

b) nediskriminējošiem ierobežojumiem saistībā ar tādu fizisko personu tiesībām, kam nav Ālandu *hembygdsrätt/kotiseutuoikeus* (reģionālās pilsonības), un juridisku personu tiesībām sniegt pakalpojumus Ālandu salās bez Ālandu salu kompetento iestāžu atļaujas.

57. PANTS

1. Ālandu salu teritorija, ko uzskata par trešo teritoriju saskaņā ar definīciju Padomes Direktīvas 77/388/EEK 3. panta 1. punkta trešajā ievilkumā un par valsts teritoriju, kam nepiemēro akcīzes saskaņošanas direktīvas saskaņā ar definīciju Padomes Direktīvas 92/12/EEK 2. pantā, ir izslēgta no Savienības tiesību aktu teritoriālas piemērošanas attiecībā uz dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem un akcīzes nodokļiem un citiem netiešo nodokļu veidiem.

Šo punktu nepiemēro Padomes Direktīvai 96/335/EEK par kapitāla nodokļiem.

2. Šā panta 1. punktā paredzētās atkāpes nolūks ir saglabāt dzīvotspējīgu vietējo ekonomiku salās, un tai nav nekādas negatīvas ietekmes ne uz Savienības interesēm, ne uz tās kopējo politiku. Ja Komisija uzskata, ka 1. punkta noteikumi vairs nav pamatoti, jo īpaši attiecībā uz godīgu konkurenci vai pašu resursiem, tā iesniedz Padomei atbilstīgus priekšlikumus, un Padome pieņem vajadzīgos aktus saskaņā ar attiecīgajiem pantiem Konstitūcijā.

58. PANTS

Somijas Republika nodrošina to, ka Ālandu salās visu dalībvalstu fiziskajām un juridiskajām personām piemēro vienādu attieksmi.

59. PANTS

Šo iedaļu piemēro, ievērojot Deklarāciju par Ālandu salām, kura ietver 2. protokola preambulu no Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem, nemainot tās tiesiskās sekas.

6. iedaļa
Noteikumi par sāmiem

60. PANTS

Neskarot Konstitūcijas līguma noteikumus, sāmiem var piešķirt ekskluzīvas tiesības turēt ziemeļbriežus tradicionālajās sāmu apmešanās vietās.

61. PANTS

Šīs iedaļas piemērošanu var paplašināt, ņemot vērā sāmu ekskluzīvo tiesību tālāku attīstību saistībā ar to tradicionālo iztikšanas veidu. Grozījumus, ko nepieciešams izdarīt šai iedaļai, nosaka ar Padomes pieņemtu eirolikumu. Šādu eirolikumu Padome pieņem vienprātīgi pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Reģionu komiteju.

62. PANTS

Šo iedaļu piemēro, ievērojot Deklarāciju par sāmu tautu, kura ietver 3. protokola preambulu no Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem, nemainot tās tiesiskās sekas.

7. iedaļa

Īpaši noteikumi saistībā ar struktūrfondiem

Somijā un Zviedrijā

63. PANTS

Apgabali, ko aptver mērķis veicināt attīstību un strukturālo pielāgošanu reģionos ar īpaši zemu iedzīvotāju blīvumu, galvenokārt pieder NUTS II līmenim, kur apdzīvotības blīvums ir 8 vai mazāk personas uz kvadrātkilometru. Savienības palīdzību, ja pastāv koncentrācija, var piešķirt arī blakus esošiem un tuvējiem apgabaliem, kur ir tāda pati iedzīvotāju koncentrācija. Reģioni un apgabali, kas minēti šajā pantā, ir uzskaitīti Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem 6. protokola 1. pielikumā[1].

[1] OV C 241, 29.8.1994., 355. lpp.

8. iedaļa

Noteikumi par dzelzceļa un kombinēto transportu Austrijā

64. PANTS

1. Šajā iedaļā piemēro šādas definīcijas:

a) "smagkravas transportlīdzeklis" ir jebkāds motorizēts transportlīdzeklis, kura maksimālā pieļaujamā masa pārsniedz 7,5 tonnas, kurš ir reģistrēts kādā dalībvalstī un ir paredzēts preču pārvadāšanai vai piekabju vilkšanai, ieskaitot puspiekabju vilcēju vienības, un piekabes, kuru maksimālā pieļaujamā masa pārsniedz 7,5 tonnas un kuras velk dalībvalstī reģistrēts motorizēts transportlīdzeklis, kura masa ir 7,5 tonnas vai mazāk;

b) "kombinētais transports" ir preču pārvadāšana ar smagkravas transportlīdzekļiem vai kraušanas vienībām, kas pabeidz to braucienu pa dzelzceļu un vai nu uzsāk, vai pabeidz braucienu pa ceļu, kad tranzīta satiksme nekādos apstākļos nedrīkst šķērsot Austrijas teritoriju ceļā uz dzelzceļa termināli vai no tā tikai pa ceļu.

2. Šīs iedaļas 65. līdz 71. pants attiecas uz pasākumiem, kas saistās ar dzelzceļa un kombinētā transporta nodrošināšanu, šķērsojot Austrijas teritoriju.

65. PANTS

Savienība un attiecīgās dalībvalstis to kompetences ietvaros pieņem un cieši koordinē pasākumus, lai attīstītu un veicinātu dzelzceļa transportu un kombinēto transportu preču pārvadāšanai caur Alpiem.

66. PANTS

Izstrādājot Konstitūcijas III-247. pantā paredzētās pamatnostādnes, Savienība nodrošina to, ka Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem 9. protokola 1. pielikumā[1] paredzētie maršruti ir daļa no Eiropas dzelzceļa un kombinētā transporta tīkliem, un tos turklāt identificē kā kopējas intereses projektus.

67. PANTS

Savienība un attiecīgās dalībvalstis to kompetences ietvaros īsteno pasākumus, kas minēti Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem 9. protokola 2. pielikumā[2].

68. PANTS

Savienība un attiecīgās dalībvalstis pieliek visas pūles, lai attīstītu un izmantotu papildus dzelzceļa jaudu, kas minēta Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem 9. protokola 3. pielikumā[3].

[1] OV C 241, 29.8.1994., 364. lpp.
[2] OV C 241, 29.8.1994., 365. lpp.
[3] OV C 241, 29.8.1994., 367. lpp.

69. PANTS

Savienība un attiecīgās dalībvalstis veic pasākumus, lai veicinātu dzelzceļa un kombinētā transporta nodrošināšanu; ja vajadzīgs un pakļaujoties Konstitūcijas noteikumiem šie pasākumi notiek, cieši konsultējoties ar dzelzceļa kompānijām un citiem dzelzceļa pakalpojumu sniedzējiem. Priekšroku dod pasākumiem, kas ir paredzēti Savienības tiesību aktu noteikumos par dzelzceļu un kombinēto transportu. Īstenojot pasākumus, īpašu uzmanību pievērš dzelzceļa transporta un kombinētā transporta konkurētspējai, efektivitātei un izmaksu atklātībai. Attiecīgās dalībvalstis jo īpaši pieliek visas pūles, lai veiktu pasākumus, nodrošinot to, ka kombinētā transporta cenas ir konkurētspējīgas ar citu transporta veidu cenām. Palīdzība, ko šim nolūkam piešķir, ir saskaņā ar Savienības likumiem.

70. PANTS

Nopietnu dzelzceļa tranzīta traucējumu, piemēram, dabas katastrofas gadījumā, Savienība un attiecīgās dalībvalstis saskaņoti veic visus iespējamos pasākumus, lai nodrošinātu satiksmi Priekšroku dod paaugstināta riska kravām, piemēram, pārtikai, kas bojājas.

71. PANTS

Komisija pārskata šīs iedaļas darbību saskaņā ar 73. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

72. pants

1. Šis pants attiecas uz preču autopārvadājumiem, ko veic Kopienas teritorijā.

2. Attiecībā uz braucieniem, kuros tranzītā pa ceļu pārved preces caur Austriju, pakļaujoties šā panta noteikumiem, piemēro režīmu, kas ir izstrādāts attiecībā uz autopārvadājumiem savās interesēs un komercpārvadājumiem atbilstīgi 1962. gada 23. jūlija Padomes Pirmajai direktīvai un Padomes Regulai (EEK) Nr. 881/92.

3. Līdz 1998. gada 1. janvārim piemēro šādus noteikumus:

a) kopējo NOx izplūdi no smagkravas transportlīdzekļiem, kas šķērso Austriju tranzītā, samazina par 60% laikposmā no 1992. gada 1. janvāra līdz 2003. gada 31. decembrim, saskaņā ar tabulu 4. pielikumā;

b) kopējās NOx izplūdes samazinājumu no smagkravas transportlīdzekļiem regulē saskaņā ar ekopunktu sistēmu. Atbilstīgi šai sistēmai, visiem smagkravas transportlīdzekļiem, kas šķērso Austriju tranzītā, ir vajadzīgs ekopunktu skaits, kas ir vienāds ar to NOx izplūdi (kas ir pieļaujama saskaņā ar ražošanas atbilstības (COP) vērtību vai tipveida apstiprinājuma vērtību). Šo punktu aprēķināšanas un regulēšanas metode ir aprakstīta 5. pielikumā;

c) ja tranzīta braucienu skaits kādā gadā pārsniedz 1991. gadam noteikto atsauces skaitli par vairāk nekā 8 %, Komisija atbilstīgi 16. pantā izstrādātajai kārtībai pieņem vajadzīgos pasākumus saskaņā ar 5. pielikuma 3. punktu;

d) Austrija laicīgi izsniedz un dara pieejamas ekopunktu kartes, kas ir vajadzīgas ekopunktu regulēšanai, atbilstīgi 5. pielikumam, smagkravu transportlīdzekļiem, kuri šķērso Austriju tranzītā;

e) Komisija ekopunktus sadala starp dalībvalstīm saskaņā ar noteikumiem, kurus jāizstrādā atbilstīgi 7. punktam.

4. Padome, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, līdz 1998. gada 1. janvārim pārskata to noteikumu darbību, kas attiecas uz preču autopārvadājumu tranzītu cauri Austrijai. Pārskatīšana notiek saskaņā ar Kopienas tiesību pamatprincipiem, kuri ir, piemēram, iekšējā tirgus pareiza darbība, jo īpaši, preču brīva aprite un pakalpojumu sniegšanas brīvība, vides aizsardzība visas Kopienas interesēs un satiksmes drošība. Ja vien Padome pēc Komisijas priekšlikuma un apspriežoties ar Eiropas Parlamentu vienbalsīgi nelemj citādi, pārejas posmu pagarina līdz 2001. gada 1. janvārim, un šajā laikā piemēro 3. punkta noteikumus.

5. Komisija, sadarbojoties ar Eiropas Vides aģentūru, līdz 2001. gada 1. janvārim veic zinātnisku izpēti attiecībā uz to, kādā apjomā ir sasniegts 3. punkta a) apakšpunktā paredzētais mērķis piesārņojuma samazināšanas jomā. Ja Komisija secina, ka šis mērķis ir sasniegts, nodrošinot ilgtspējību, 3. punktu pārtrauc piemērot 2001. gada 1. janvārī. Ja Komisija secina, ka šis mērķis nav sasniegts, nodrošinot ilgtspējību, Padome, lemjot saskaņā ar EK līguma 75. pantu, var paredzēt Kopienas līmeņa pasākumus, kas nodrošina līdzvērtīga līmeņa vides aizsardzību, jo īpaši piesārņojuma samazināšanu par 60 %. Ja Padome neparedz šādus pasākumus, pārejas posmu automātiski pagarina uz pēdējo trīs gadu laikposmu, kad turpina piemērot 3. punktu.

6. Beidzoties pārejas posmam, pilnībā piemēro *acquis communautaire*.

7. Komisija saskaņā ar 16. pantā paredzēto procedūru pieņem sīki izstrādātus pasākumus attiecībā uz procedūrām saistībā ar ekopunktu sistēmu, ekopunktu sadalījumu un tehniskiem jautājumiem, lai piemērotu šo pantu, kurš stājas spēkā Austrijas pievienošanās dienā.

Pirmajā daļā minētie pasākumi nodrošina to, ka tiek saglabāta faktiskā situācija pašreizējās dalībvalstīs, kura ir izveidojusies, piemērojot Padomes Regulu (EEK) Nr. 3637/92 un 1992. gada 23. decembrī parakstīto Administratīvo nolīgumu, kurā nosaka Tranzīta nolīgumā minētās ekopunktu sistēmas spēkā stāšanās datumu un tās ieviešanas kārtību. Tiek veikti visi iespējamie pasākumi, lai nodrošinātu to, ka Grieķijai piešķirtā ekopunktu daļa pietiekoši atspoguļo Grieķijas vajadzības šajā kontekstā.

73. PANTS

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Gadījumos, ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

9. iedaļa

Noteikumi par īpašu austriešu vācu valodas jēdzienu lietošanu Eiropas Savienības lietās

74. PANTS

1. Īpašiem austriešu vācu valodas jēdzieniem, kas ir ietverti Austrijas juridiskajā sistēmā un uzskaitīti Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem 10. protokola pielikumā[1], ir tāds pats statuss, kā minētajā pielikumā uzskaitītajiem atbilstīgajiem Vācijā lietotajiem jēdzieniem, un tos var lietot ar tādu pašu juridisko spēku.

2. Jauno tiesību aktu vācu valodas versijā īpašos austriešu jēdzienus, kas minēti Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem 10. protokola pielikumā, piemēroti pievieno atbilstīgajiem jēdzieniem, ko lieto Vācijā.

[1] OV C 241, 29.8.1994., 370. lpp.

9. PROTOKOLS
PAR ČEHIJAS REPUBLIKAS, IGAUNIJAS REPUBLIKAS, KIPRAS REPUBLIKAS, LATVIJAS REPUBLIKAS, LIETUVAS REPUBLIKAS, UNGĀRIJAS REPUBLIKAS, MALTAS REPUBLIKAS, POLIJAS REPUBLIKAS, SLOVĒNIJAS REPUBLIKAS UN SLOVĀKIJAS REPUBLIKAS PIEVIENOŠANĀS LĪGUMU UN AKTU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ATGĀDINOT, ka Čehijas Republika, Igaunijas Republika, Kipras Republika, Latvijas Republika, Lietuvas Republika, Ungārijas Republika, Maltas Republika, Polijas Republika, Slovēnijas Republika un Slovākijas Republika 2004. gada 1. maijā ir pievienojušās Eiropas Kopienām un Eiropas Savienībai, kas nodibināta ar Līgumu par Eiropas Savienību;

ŅEMOT VĒRĀ, ka Konstitūcijas IV-437. panta 2. punkta e) apakšpunkts paredz, ka tiek atcelts iepriekšminētais 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās līgums;

ŅEMOT VĒRĀ, ka daudzi noteikumi Aktā, kas pievienots minētajam Pievienošanās līgumam, turpina būt spēkā, kā arī to, ka Konstitūcijas IV-437. panta 2. punkts paredz, ka šiem noteikumiem jābūt izklāstītiem vai minētiem protokolā, lai tie paliktu spēkā un lai tiktu saglabātas to tiesiskās sekas;

ŅEMOT VĒRĀ, ka dažos šajos noteikumos vajadzīgi tehniski pielāgojumi, lai tos saskaņotu ar Konstitūciju, nemainot to tiesiskās sekas;

IR PIEŅĒMUŠAS šādus noteikumus, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam.

PIRMĀ DAĻA

NOTEIKUMI PAR 2003. GADA 16. APRĪĻA PIEVIENOŠANĀS AKTU

I SADAĻA

PRINCIPI

1. PANTS

Šajā protokolā:

a) termins "2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akts" nozīmē Aktu par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā;

b) termini "Eiropas Kopienas dibināšanas līgums" ("EK līgums") un "Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgums" ("EAEK līgums") nozīmē minētos līgumus, ņemot vērā to papildinājumus vai grozījumus, kas izdarīti ar līgumiem vai citiem aktiem, kuri stājušies spēkā pirms 2004. gada 1. maija;

c) termins “Līgums par Eiropas Savienību" ("ES līgums") nozīmē minēto līgumu, ņemot vērā tā papildinājumus vai grozījumus, kas izdarīti ar līgumiem vai citiem aktiem, kuri stājušies spēkā pirms 2004. gada 1. maija;

d) termins "Kopiena" nozīmē, attiecīgi, vienu vai abas Kopienas, kas minētas b) apakšpunktā;

e) termins "pašreizējās dalībvalstis" nozīmē šādas dalībvalstis: Beļģijas Karalisti, Dānijas Karalisti, Vācijas Federatīvo Republiku, Grieķijas Republiku, Spānijas Karalisti, Francijas Republiku, Īriju, Itālijas Republiku, Luksemburgas Lielhercogisti, Nīderlandes Karalisti, Austrijas Republiku, Portugāles Republiku, Somijas Republiku, Zviedrijas Karalisti un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti;

f) termins "jaunās dalībvalstis" nozīmē šādas dalībvalstis: Čehijas Republiku, Igaunijas Republiku, Kipras Republiku, Latvijas Republiku, Lietuvas Republiku, Ungārijas Republiku, Maltas Republiku, Polijas Republiku, Slovēnijas Republiku un Slovākijas Republiku.

2. PANTS

Tiesības un pienākumi, kas noteikti Konstitūcijas IV-437. panta 2. punkta e) apakšpunktā minētajā Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas Pievienošanās līgumā, ir stājušies spēkā 2004. gada 1. maijā saskaņā ar minētajā līgumā paredzētajiem nosacījumiem.

3. PANTS

1. Šengenas *acquis* noteikumi, kas integrēti Savienības sistēmā ar protokolu, kurš pievienots Līgumam par Konstitūciju Eiropai (turpmāk "Šengenas protokols"), kā arī akti, kas pieņemti atbilstīgi tam vai kā citādi saistīti ar to un uzskaitīti 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta I pielikumā, tāpat kā jebkādi turpmāki akti, kas pieņemti pirms 2004. gada 1. maija, ir saistoši jaunajām dalībvalstīm un piemērojami tajās no 2004. gada 1. maija.

2. Tie Šengenas *acquis* noteikumi, kas integrēti Savienības sistēmā, kā arī akti, kas pieņemti atbilstīgi tam vai kā citādi saistīti ar to un nav minēti šā panta 1. punktā, lai arī no 2004. gada 1. maija ir saistoši jaunajām dalībvalstīm, katrā konkrētajā jaunajā dalībvalstī ir piemērojami vienīgi saskaņā ar attiecīgu Padomes eirolēmumu, ko pieņem pēc tam, kad atbilstīgi spēkā esošajām Šengenas izvērtēšanas procedūrām ir konstatēts, ka attiecīgajā jaunajā dalībvalstī ir izpildīti visi nosacījumi, kas vajadzīgi visu *acquis* attiecīgo daļu piemērošanai.

Padome, iepriekš apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, minēto eirolēmumu pieņem ar to locekļu vienprātīgu balsojumu, kas pārstāv to dalībvalstu valdības, attiecībā uz kurām šajā punktā minētos noteikumus jau piemēro, un tās dalībvalsts valdību, attiecībā uz kuru minētos noteikumus jāsāk piemērot. Padomes locekļi, kas pārstāv Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes valdības, piedalās lēmuma pieņemšanā vienīgi tiktāl, ciktāl lēmums attiecas uz šīm valstīm saistošiem Šengenas *acquis* noteikumiem vai šīm valstīm saistošiem aktiem, kas pieņemti atbilstīgi Šengenas *acquis* vai kā citādi saistīti ar to.

3. Nolīgumi, ko Padome noslēgusi atbilstīgi Šengenas protokola 6. pantam, no 2004. gada 1. maija ir saistoši jaunajām dalībvalstīm.

4. Attiecībā uz konvencijām vai citiem dokumentiem tieslietu un iekšlietu jomā, kas nav nošķirami no ES līguma mērķu sasniegšanas, jauno dalībvalstu pienākums ir:

a) pievienoties tiem dokumentiem, kas līdz 2004. gada 1. maijam ir atvērti parakstīšanai pašreizējām dalībvalstīm, kā arī tiem dokumentiem, ko Padome izstrādājusi atbilstīgi ES līguma VI sadaļai un ieteikusi pieņemt dalībvalstīm;

b) ieviest administratīvus un citādus pasākumus, kādus līdz pievienošanās dienai pieņēmušas pašreizējās dalībvalstis vai Padome, lai veicinātu praktisku sadarbību starp dalībvalstu iestādēm un organizācijām, kas darbojas tieslietu un iekšlietu jomā.

4. PANTS

Katra jaunā dalībvalsts no 2004. gada 1. maija piedalās Ekonomikas un monetārajā savienībā kā dalībvalsts, kurai ir izņēmuma statuss, kas paredzēts Konstitūcijas III-197. pantā.

5. PANTS

1. Jaunajām dalībvalstīm, kuras ar 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās aktu ir pievienojušās lēmumiem un nolīgumiem, ko pieņēmuši dalībvalstu valdību pārstāvji, tiekoties Padomē, ir pienākums pievienoties visiem pārējiem nolīgumiem, ko pašreizējās dalībvalstis noslēgušas attiecībā uz Savienības darbību vai saistībā ar to.

2. Jaunajām dalībvalstīm ir pienākums pievienoties EK līguma 293. pantā paredzētajām konvencijām un konvencijām, kas nav nošķiramas no EK līguma mērķu sasniegšanas, ciktāl tās vēl aizvien ir spēkā, kā arī protokoliem par Eiropas Kopienu Tiesas interpretāciju attiecībā uz šīm konvencijām, kurus parakstījušas pašreizējās dalībvalstis, un šajā sakarā jauno dalībvalstu pienākums ir sākt sarunas ar pašreizējām dalībvalstīm, lai veiktu vajadzīgos pielāgojumus.

6. PANTS

1. Jauno dalībvalstu pienākums ir atbilstīgi šajā protokolā paredzētajiem nosacījumiem pievienoties nolīgumiem vai konvencijām, ko noslēgušas vai provizoriski piemēro pašreizējās dalībvalstis un Savienība vai Eiropas Atomenerģijas kopiena, rīkojoties kopīgi, kā arī pašreizējo dalībvalstu noslēgtajiem nolīgumiem, kas saistīti ar šādiem nolīgumiem vai konvencijām.

Par jauno dalībvalstu pievienošanos turpmāk 4. punktā minētajiem nolīgumiem vai konvencijām, kā arī nolīgumiem ar Baltkrieviju, Ķīnu, Čīli, *Mercosur* valstīm un Šveici, ko kopīgi noslēgušas vai parakstījušas Kopiena un pašreizējās dalībvalstis, vienojas protokolos, kurus pievieno šādiem nolīgumiem vai konvencijām un kurus noslēdz Padome, pieņemot vienprātīgu lēmumu un pārstāvot dalībvalstis, un attiecīgā trešā valsts vai trešās valstis, vai starptautiskā organizācija. Šī procedūra neskar Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas kompetenci un neiespaido kompetences sadalījumu starp Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopienu un dalībvalstīm attiecībā uz šādu nolīgumu slēgšanu nākotnē vai citiem grozījumiem, kas nav saistīti ar pievienošanos. Komisija dalībvalstu vārdā piedalās sarunās par šādiem protokoliem, pamatojoties uz norādījumiem par šādām sarunām, ko vienprātīgi apstiprina Padome, un apspriežoties ar komiteju, kurā ir dalībvalstu pārstāvji. Noslēdzamo protokolu projektus Komisija iesniedz Padomei.

2. Pievienojoties 1. punktā minētajiem nolīgumiem un konvencijām, jaunās dalībvalstis iegūst tādas pašas no šiem nolīgumiem un konvencijām izrietošās tiesības un pienākumus kā pašreizējām dalībvalstīm.

3. Jauno dalībvalstu pienākums ir atbilstīgi šajā protokolā paredzētajiem nosacījumiem pievienoties Līgumam par Eiropas Ekonomikas zonu[1], kā noteikts minētā līguma 128. pantā.

4. No 2004. gada 1. maija un - attiecīgā gadījumā - līdz 1. punktā minēto nepieciešamo protokolu noslēgšanai jaunās dalībvalstis piemēros nolīgumus, ko pašreizējās dalībvalstis kopā ar Kopienu noslēgušas ar Alžīriju, Armēniju, Azerbaidžānu, Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, Bulgāriju, Dienvidāfriku, Dienvidkoreju, Horvātiju, Ēģipti, Gruziju, Izraēlu, Jordāniju, Kazahstānu, Kirgīziju, Krievijas Federāciju, Libānu, Maroku, Meksiku, Moldovu, Rumāniju, Sanmarīno, Sīriju, Tunisiju, Turciju, Turkmenistānu, Ukrainu un Uzbekistānu, kā arī citus nolīgumus, ko pirms 2004. gada 1. maija kopīgi noslēgušas pašreizējās dalībvalstis un Kopiena.

Jebkādus šo nolīgumu pielāgojumus paredz protokolos, ko ar līgumslēdzējām valstīm noslēdz atbilstīgi šā panta 1. punkta otrajai daļai. Ja protokoli nav noslēgti līdz 2004. gada 1. maijam, Savienība, Eiropas Atomenerģijas kopiena un dalībvalstis atbilstīgi savai kompetencei veic vajadzīgos pasākumus, lai rastu šīs situācijas risinājumu.

5. No 2004. gada 1. maija jaunās dalībvalstis piemēro tos divpusējos nolīgumus un vienošanās attiecībā uz tekstilmateriāliem, ko Kopiena noslēgusi ar trešām valstīm.

[1] OV L 1, 3.1.1994., 3. lpp.

Kvantitatīvos ierobežojumus, ko Savienība piemēro attiecībā uz tekstilmateriālu un apģērbu ražojumu importu, koriģē, lai ņemtu vērā jauno dalībvalstu pievienošanos.

Ja divpusējo nolīgumu vai vienošanos par tekstilmateriāliem grozījumi nav stājušies spēkā līdz 2004. gada 1. maijam, Savienība veic vajadzīgos pielāgojumus tās noteikumos par tekstilmateriālu un apģērbu ražojumu importu no trešām valstīm, lai ņemtu vērā jauno dalībvalstu pievienošanos.

6. Kvantitatīvos ierobežojumus, ko Savienība piemēro attiecībā uz tērauda un tērauda ražojumu importu, pielāgo, pamatojoties uz to, cik lielā apjomā attiecīgo piegādātājvalstu izcelsmes tērauda ražojumi ievesti jaunajās dalībvalstīs pēdējos gados tieši pirms Pievienošanās līguma parakstīšanas.

7. Visus zvejniecības nolīgumus, ko jaunās dalībvalstis pirms pievienošanās noslēgušas ar trešām valstīm, pārvalda Savienība.

Laikā, kamēr minēto nolīgumu spēkā esamība provizoriski saglabājas, jauno dalībvalstu tiesības un pienākumi, kas paredzēti šajos nolīgumos, nemainās.

Tiklīdz iespējams, un noteikti līdz laikam, kad spēku zaudē šā punkta pirmajā daļā minētie nolīgumi, Padome pēc Komisijas priekšlikuma katrā konkrētajā gadījumā pieņem atbilstīgus eirolēmumus, lai minētajos nolīgumos paredzētā zvejas darbība varētu turpināties, un paredz iespēju dažus nolīgumus pagarināt uz laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu.

8. No 2004. gada 1. maija jaunās dalībvalstis pārtrauc dalību jebkādos brīvās tirdzniecības nolīgumos ar trešām valstīm, tostarp Centrāleiropas Brīvās tirdzniecības līgumā.

Tiktāl, ciktāl nolīgumi starp vienu vai vairākām jaunajām dalībvalstīm, no vienas puses, un vienu vai vairākām trešām valstīm, no otras puses, nav saderīgi ar pienākumiem, kas izriet no Konstitūcijas un jo īpaši no šā protokola, jaunās dalībvalstis veic visus atbilstīgos pasākumus, lai novērstu radušos nesaderību. Ja kādai no jaunajām dalībvalstīm rodas grūtības, pielāgojot kādu nolīgumu, kas pirms 2004. gada 1. maija noslēgts ar vienu vai vairākām trešām valstīm, tad šī jaunā dalībvalsts atbilstīgi attiecīgā nolīguma noteikumiem pārtrauc dalību tajā.

9. Jaunās dalībvalstis vajadzības gadījumā īsteno atbilstīgus pasākumus, lai savu nostāju attiecībā uz starptautiskajām organizācijām un starptautiskajiem nolīgumiem, kuru Līgumslēdzējas Puses ir arī Savienība vai Eiropas Atomenerģijas kopiena, vai citas dalībvalstis, pielāgotu tiesībām un pienākumiem, ko rada pievienošanās Savienībai.

Jo īpaši tās — no 2004. gada 1. maija vai agrākās iespējamās dienas pēc minētās dienas — pārtrauc savu dalību starptautiskos zvejniecības nolīgumos un organizācijās, kuru Līgumslēdzēja Puse ir arī Savienība, izņemot gadījumus, kad šo jauno dalībvalstu dalība ir saistīta ar jautājumiem, kas neattiecas uz zvejniecību.

7. PANTS

Iestāžu pieņemtie akti, uz ko attiecas šajā protokolā paredzētie pārejas posma noteikumi, saglabā savu tiesību akta statusu, proti, minēto aktu grozīšanai paredzētas procedūras paliek spēkā.

8. PANTS

Tie 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta noteikumi, kuru mērķis vai sekas ir tādu aktu atcelšana vai grozīšana, ko pieņēmušas Kopienas vai Eiropas Savienības, kura nodibināta ar Līgumu par Eiropas Savienību, iestādes vai struktūras, un kuri nav pārejas posma pasākumi, atbilstīgi Eiropas Kopienu Tiesas un Pirmās instances tiesas interpretācijai paliek spēkā, ņemot vērā šā panta otro daļu.

Šiem noteikumiem ir tāds pats tiesiskais statuss kā aktiem, kurus ar tiem atceļ vai groza, un uz tiem attiecas tie paši noteikumi, kas attiecas uz šiem aktiem.

9. PANTS

Akti, kurus pirms 2004. gada 1. maija pieņēmušas Kopienas vai Eiropas Savienības, kura nodibināta ar Līgumu par Eiropas Savienību, iestādes vai struktūras un Eiropas Centrālā banka un kuri sagatavoti čehu, igauņu, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, slovāku, slovēņu un ungāru valodā, no minētās dienas ir autentiski saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā akti pārējās valodās.

10. PANTS

Ar Padomes pieņemtu eirolikumu var atcelt šajā protokolā paredzētos pārejas noteikumus, kad tos vairs nepiemēro. Padome pieņem vienprātīgu lēmumu, iepriekš apspriežoties ar Eiropas Parlamentu.

11. PANTS

Pārejas posmā Konstitūciju un iestāžu pieņemtos aktus piemēro, ņemot vērā šajā protokolā paredzētās atkāpes.

II SADAĻA

PASTĀVĪGIE NOTEIKUMI

12. PANTS

2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta III pielikumā uzskaitīto aktu pielāgojumus, kas kļuvuši vajadzīgi pievienošanās sakarā, izstrādā atbilstīgi minētajā pielikumā izklāstītajām pamatnostādnēm un saskaņā ar procedūru un nosacījumiem, kas paredzēti šā protokola 36. pantā.

13. PANTS

Pasākumus, kas uzskaitīti 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta IV pielikumā, piemēro atbilstīgi nosacījumiem, kas paredzēti minētajā pielikumā.

14. PANTS

Ar Padomes pieņemtu eirolikumu, var paredzēt pielāgojumus šā protokola noteikumos attiecībā uz kopējo lauksaimniecības politiku, ja šādi pielāgojumi būtu nepieciešami sakarā ar grozījumiem Savienības tiesību aktos. Padome pieņem vienprātīgu lēmumu, iepriekš apspriežoties ar Eiropas Parlamentu.

III SADAĻA

PAGAIDU NOTEIKUMI

15. PANTS

Pasākumus, kas uzskaitīti 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII un XIV pielikumā, jaunajās dalībvalstīs piemēro atbilstīgi minētajos pielikumos paredzētajiem nosacījumiem.

16. PANTS

1. Ieņēmumi, kas norādīti kā "Kopējā muitas tarifa nodokļi un citas nodevas" un kas minēti 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā Padomes Lēmumā 2000/597/EK, *Euratom* (2000. gada 29. septembris) par Kopienu pašu resursu sistēmu[1] vai citā atbilstīgā normā kādā lēmumā, ar kuru aizstāj minēto lēmumu, ietver muitas nodokļus, ko aprēķina atbilstīgi likmēm, kuras izriet no Kopējā muitas tarifa vai kādas citas ar to saistītas vienošanās, ko Savienībā piemēro tirdzniecībai starp jaunajām dalībvalstīm un trešām valstīm.

2. Saskaņotā PVN aprēķina bāze un NKI (nacionālais kopienākums), kas minēts Lēmuma 2000/597/EK, *Euratom* 2. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā, jaunajām dalībvalstīm 2004. gadā ir divas trešdaļas no gada bāzes. Katrai jaunajai dalībvalstij NKI bāze, ko ņem vērā, aprēķinot Apvienotajai Karalistei piešķirto finansējumu budžeta līdzsvarošanai, kas minēts Lēmuma 2000/597/EK, *Euratom* 5. panta 1. punktā, arī ir divas trešdaļas no gada bāzes.

[1] OV L 253, 7.10.2000., 42. lpp.

3. Lai atbilstīgi Lēmuma 2000/597/EK, *Euratom* 2. panta 4. punkta b) apakšpunktam noteiktu nemainīgo likmi 2004. gadam, attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm PVN bāzes maksimuma ierobežojumu aprēķina, pamatojoties uz šo valstu PVN bāzes maksimuma ierobežojuma divām trešdaļām un NKI divām trešdaļām.

17. PANTS

1. Lai ņemtu vērā jaunu dalībvalstu pievienošanos, Savienības budžetu 2004. finanšu gadam pielāgo ar budžeta grozījumiem, kas stājas spēkā 2004. gada 1. maijā.

2. Divpadsmit mēneša divpadsmitās daļas PVN un NKI resursos, kas jaunajām dalībvalstīm jāmaksā atbilstīgi 1. punktā minētajiem budžeta grozījumiem, kā arī korekcijas ar atpakaļejošu spēku, kuras attiecas uz mēneša divpadsmitajām daļām laikposmam no 2004. gada janvāra līdz aprīlim un kuras attiecas tikai uz pašreizējām dalībvalstīm, pārveido par astotdaļām, ko izmanto laikposmā no 2004. gada maija līdz decembrim. Korekcijas ar atpakaļejošu spēku, kuras izriet no jebkādiem turpmākiem budžeta grozījumiem, ko pieņem 2004. gadā, tāpat pārveido vienādās daļās, ko izmanto gada atlikušajā daļā.

18. PANTS

Katra mēneša pirmajā darbadienā Savienība no attiecīgajai valstij turpmāk norādītās budžeta pagaidu kompensācijas summas izmaksā Čehijas Republikai, Kiprai, Maltai un Slovēnijai, kā izdevumus no Savienības budžeta, 2004. gadā, sākot no 2004. gada 1. maija — vienu astotdaļu, 2005. un 2006. gadā — vienu divpadsmito daļu:

	2004.	2005.	2006.
	(miljonos euro, 1999. gada cenās)		
Čehijas Republika	125,4	178,0	85,1
Kipra	68,9	119,2	112,3
Malta	37,8	65,6	62,9
Slovēnija	29,5	66,4	35,5.

19. PANTS

Katra mēneša pirmajā darbadienā Savienība no attiecīgajai valstij turpmāk norādītās īpašā vienreizējā maksājuma summas izmaksā Čehijas Republikai, Igaunijai, Kiprai, Latvijai, Lietuvai, Ungārijai, Maltai, Polijai, Slovēnijai un Slovākijai, kā izdevumus no Savienības budžeta, 2004. gadā, sākot no 2004. gada 1. maija — vienu astotdaļu, 2005. un 2006. gadā — vienu divpadsmito daļu:

	2004.	2005.	2006.
	(miljonos euro, 1999. gada cenās)		
Čehijas Republika	174,7	91,55	91,55
Igaunija	15,8	2,9	2,9
Kipra	27,7	5,05	5,05
Latvija	19,5	3,4	3,4
Lietuva	34,8	6,3	6,3
Ungārija	155,3	27,95	27,95
Malta	12,2	27,15	27,15
Polija	442,8	550,0	450,0
Slovēnija	65,4	17,85	17,85
Slovākija	63,2	11,35	11,35.

Polijai paredzēto 1 miljardu euro un Čehijas Republikai paredzētos 100 miljonus euro, kas iekļauti īpašā vienreizējā maksājuma summā, ņem vērā jebkuros aprēķinos saistībā ar struktūrfondu līdzekļu sadali 2004., 2005. un 2006. gadā.

20. PANTS

1. Turpmāk uzskaitītās jaunās dalībvalstis iemaksā norādītās summas Ogļu un tērauda izpētes fondā, kas minēts Dalībvalstu valdību pārstāvju Padomes Lēmumā 2002/234/EOTK (2002. gada 27. februāris) par EOTK Līguma izbeigšanās finansiālām sekām un par Ogļu un tērauda izpētes fondu[1]:

	(miljonos euro, pašreizējās cenās)
Čehijas Republika	39,88
Igaunija	2,5
Latvija	2,69
Ungārija	9,93
Polija	92,46
Slovēnija	2,36
Slovākija	20,11.

[1] OV L 79, 22.3.2002., 42. lpp.

2. Iemaksas Ogļu un tērauda izpētes fondā veic četros maksājumos, ko sāk veikt 2006. gadā un veic atbilstīgi turpmāk norādītajam grafikam katra gada pirmā mēneša pirmajā darbadienā:

2006.: 15%
2007.: 20%
2008.: 30%
2009.: 35%.

21. PANTS

1. Ja vien šajā protokolā nav noteikts citādi, pēc 2003. gada 31. decembra attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm neuzņemas nekādas finansiālas saistības, kas attiecas uz *Phare* programmu[1], *Phare* Pārrobežu sadarbības programmu[2], Kiprai un Maltai paredzētajiem pirmspievienošanās līdzekļiem[3], *ISPA* programmu[4] un *SAPARD* programmu[5]. Attiecībā uz izdevumiem, kas paredzēti 1999. gada 6. maija Iestāžu nolīgumā[6] definētā finanšu plāna pirmajās trīs pozīcijās, no 2004. gada 1. janvāra uz jaunajām dalībvalstīm attiecas tāds pats režīms kā uz pašreizējām dalībvalstīm, ņemot vērā īpašās norādes un izņēmumus, kas izklāstīti turpmāk vai citādi paredzēti šajā protokolā. Papildu apropriāciju maksimums finanšu plāna 1., 2., 3. un 5. pozīcijā saistībā ar paplašināšanos ir noteikts 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta XV pielikumā. Finanšu saistības no 2004. gada budžeta attiecīgajai programmai vai aģentūrai tomēr nevar uzņemties, pirms attiecīgā jaunā dalībvalsts nav pievienojusies.

---

1 Regula (EEK) Nr. 3906/89 (OV L 375, 23.12.1989., 11. lpp.).
2 Regula (EK) Nr. 2760/98 (OV L 345, 19.12.1989., 49. lpp.).
3 Regula (EK) Nr. 555/2000 (OV L 68, 16.3.2000., 3. lpp.).
4 Regula (EK) Nr. 1267/1999 (OV L 161, 26.6.1999., 73. lpp.).
5 Regula (EK) Nr. 1268/1999 (OV L 161, 26.6.1999., 87. lpp.).
6 Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu nolīgums (1999. gada 6. maijs) par budžeta disciplīnu un budžeta procedūras uzlabošanu (OV C 172, 18.6.1999., 1. lpp.).

2. Šā panta 1. punkts neattiecas uz tādiem izdevumiem no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantiju nodaļas, kurus veic atbilstīgi 2. panta 1. un 2. punktam un 3. panta 3. punktam Padomes Regulā (EK) Nr. 1258/99 (1999. gada 17. maijs) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu[1], un tos tikai pēc 2004. gada 1. maija uzskata par kompensējamiem, kā paredzēts šā protokola 2. pantā.

Tomēr šā panta 1. punkts attiecas uz izdevumiem lauku attīstībai, kurus veic no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļas, kā noteikts 47.a pantā Padomes Regulā (EK) Nr. 1257/1999 (1999. gada 17. maijs), ar ko paredz atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF), kā arī groza un atceļ dažas regulas[2], ņemot vērā nosacījumus, kas izklāstīti minētās regulas grozījumos 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta II pielikumā.

3. Ņemot vērā šā panta 1. punkta pēdējo teikumu, jaunās dalībvalstis no 2004. gada 1. janvāra piedalās Savienības programmās un aģentūrās atbilstīgi tādiem pašiem noteikumiem kā pašreizējās dalībvalstis, saņemot finansējumu no Savienības vispārējā budžeta.

4. Ja ir vajadzīgi kādi pasākumi, lai sekmētu pāreju no pirmspievienošanās režīma uz režīmu, kas izriet no šā panta piemērošanas, Komisija paredz vajadzīgos pasākumus.

[1] OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp.
[2] OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.

22. PANTS

1. Konkursus, līgumu slēgšanu, īstenošanu un maksājumus sakarā ar pirmspievienošanās palīdzību, ko sniedz no *Phare* programmas, *Phare* Pārrobežu sadarbības programmas, kā arī no Kiprai un Maltai paredzētajiem pirmspievienošanās līdzekļiem, no 2004. gada 1. maija pārvalda īstenošanas aģentūras jaunajās dalībvalstīs.

Komisija pieņem eirolēmumus, ar ko nosaka, ka Komisijas iepriekšēju kontroli attiecībā uz konkursiem un līgumu slēgšanu neveic, ja pastāv pozitīvi novērtēta Paplašināta decentralizētā īstenošanas sistēma (*EDIS*) atbilstīgi kritērijiem un nosacījumiem, kas paredzēti pielikumā, kurš pievienots Padomes Regulai (EK) Nr. 1266/1999 (1999. gada 21. jūnijs) par atbalsta koordināciju kandidātvalstīm sakarā ar pirmspievienošanās stratēģiju un par Regulas (EEK) Nr. 3906/89 grozījumiem[1].

Ja šādu lēmumu par atteikšanos no iepriekšējas kontroles nepieņem līdz 2004. gada 1. maijam, tad jebkādus līgumus, ko paraksta laikposmā no 2004. gada 1. maija līdz attiecīgā Komisijas lēmuma pieņemšanas dienai, uzskata par tādiem līgumiem, attiecībā uz kuriem nav pieejama pirmspievienošanās palīdzība.

Ja Komisijas lēmums neveikt iepriekšēju kontroli netiek pieņemts līdz 2004. gada 1. maijam tādu iemeslu dēļ, kas nav saistīti ar jaunās dalībvalsts iestādēm, Komisija tomēr var, izņēmuma kārtā un attiecīgi pamatotos gadījumos, akceptēt tādu līgumu atbilstību pirmspievienošanās palīdzībai, kuri parakstīti laikposmā no 2004. gada 1. maija līdz attiecīgā Komisijas lēmuma pieņemšanas dienai, kā arī akceptēt pirmspievienošanās palīdzības īstenošanu noteiktā laikposmā, vienlaikus veicot Komisijas iepriekšēju kontroli attiecībā uz konkursiem un līgumu slēgšanu.

[1] OV L 232, 2.9.1999., 34. lpp.

2. Kopējās budžeta saistības, kas attiecībā uz šā panta 1. punktā minētajiem pirmspievienošanās finanšu instrumentiem radušās pirms 2004. gada 1. maija, tostarp līgumu slēgšanu par turpmākām individuālām saistībām un šo saistību reģistrāciju, kā arī pēc 2004. gada 1. maija veiktos maksājumus turpina reglamentēt noteikumi un regulas par pirmspievienošanās finanšu instrumentiem, un līdz attiecīgo programmu un projektu slēgšanai šādas saistības sedz no atbilstīgajām budžeta sadaļām. Valsts iepirkuma procedūras, ko uzsāk pēc 2004. gada 1. maija, tomēr īsteno saskaņā ar Savienības attiecīgajiem tiesību aktiem.

3. Pēdējās darbības attiecībā uz 1. punktā minētajām programmām pirmspievienošanās palīdzības īstenošanai veic pēdējā pilnajā kalendārajā gadā pirms 2004. gada 1. maija. Līgumi par šajās programmās paredzētajām darbībām jānoslēdz nākamajos divos gados, un maksājumi jāveic atbilstīgi Finansēšanas memorandam[1], parasti līdz trešā gada beigām pēc saistību rašanās. Līgumu slēgšanai paredzēto laiku nepagarina. Izņēmuma kārtā un attiecīgi pamatotos gadījumos var piešķirt ierobežotu termiņa pagarinājumu attiecībā uz maksājumu veikšanu.

4. Lai nodrošinātu 1. punktā minēto pirmspievienošanās finanšu instrumentu, kā arī *ISPA* programmas paredzēto pakāpenisko pārtraukšanu un sekmīgu pāreju no noteikumiem, ko piemēro pirms 2004. gada 1. maija, uz noteikumiem, ko piemēro pēc minētās dienas, Komisija var veikt jebkādus atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka vismaz piecpadsmit mēnešus pēc 2004. gada 1. maija jaunajās dalībvalstīs ir vajadzīgie štata darbinieki.

[1] *Phare* pamatnostādnes (SEC (1999) 1596, pieņemtas 6.9.2002 ar C 3303/2).

Šajā laikposmā uz ierēdņiem, kas pirms 2004. gada 1. maija iecelti amatos jaunajās dalībvalstīs un kam jāpaliek darbā šajās valstīs pēc minētās dienas, izņēmuma kārtā attiecina tos pašus finanšu un materiālos nosacījumus, kādus pirms 2004. gada 1. maija Komisija piemēroja saskaņā ar X pielikumu, kas pievienots Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumiem un Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtībai, kā paredzēts Regulā (EEK, *Euratom*, EOTK) Nr. 259/68[1]. Administratīvos izdevumus, tostarp izdevumus pārējo darbinieku algām, kuri vajadzīgi pirmspievienošanās palīdzības pārvaldībai, 2004. gadā un līdz 2005. gada jūlija beigām sedz no attiecīgo pirmspievienošanās budžetu pozīcijām "Darbības atbalsta izdevumi" (budžeta bijusī B daļa) vai no līdzvērtīgām pozīcijām, kas attiecas uz 1. punktā minētajiem finanšu instrumentiem un *ISPA* programmu.

5. Ja projektus, kas apstiprināti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1258/1999, vairs nevar finansēt no attiecīgā instrumenta, tos var iekļaut lauku attīstības programmu sistēmā un finansēt no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda. Ja šajā sakarā ir vajadzīgi īpaši pārejas posma pasākumi, tos pieņem Komisija saskaņā ar procedūrām, kas noteiktas 50. panta 2. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 1260/1999 (1999. gada 21. jūnijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem[2].

23. PANTS

1. Laikposmā no 2004. gada 1. maija līdz 2006. gada beigām Savienība nodrošina pagaidu finansiālo palīdzību, turpmāk "pārejas līdzekļus", jaunajām dalībvalstīm, lai attīstītu un stiprinātu to administratīvās spējas attiecībā uz Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas tiesību aktu ieviešanu un īstenošanu, kā arī attiecībā uz speciālistu labākās pieredzes apmaiņu.

[1] OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.
[2] OV L 161, 26.6.1999., 1. lpp.

2. Palīdzība ir vērsta uz to, lai ar darbībām, ko nevar finansēt no struktūrfondiem, stiprinātu nepieciešamo organizatorisko spēju dažās jomās, jo īpaši šādās jomās:

a) tieslietu un iekšlietu jomā (tiesu iestāžu sistēmas stiprināšana, ārējo robežu kontrole, korupcijas novēršanas stratēģija, tiesību aktu piemērošanas spējas stiprināšana);

b) finanšu kontrole;

c) Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas finanšu interešu aizsardzība un krāpšanas apkarošana;

d) iekšējais tirgus, tostarp muitas savienība;

e) vide;

f) veterinārais dienests un administratīvās spējas stiprināšana pārtikas nekaitīguma jomā;

g) administratīvās un kontroles struktūras, kas saistītas ar lauksaimniecības un lauku attīstību, tostarp Integrētā administrācijas un kontroles sistēma (IAKS);

h) kodoldrošība (kodoldrošības iestāžu un to tehniskā atbalsta organizāciju, kā arī valsts radioaktīvo atkritumu pārvaldības aģentūru efektivitātes un kompetences stiprināšana);

i) statistika;

j) valsts pārvaldes stiprināšana atbilstīgi vajadzībām, kuras konstatētas Komisijas vispārējās uzraudzības ziņojumā un uz kurām neattiecas struktūrfondi.

3. Par palīdzības piešķiršanu no pārejas līdzekļiem lemj atbilstīgi procedūrai, kas paredzēta 8. pantā Padomes Regulā (EEK) Nr. 3906/89 (1989. gada 18. decembris) par ekonomisku atbalstu dažām Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīm[1].

4. Programmu īsteno saskaņā ar 53. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu Finanšu regulā, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam[2], vai saskaņā ar eirolikumu, kas aizstāj minēto regulu. Attiecībā uz valsts pārvaldes iestāžu divpusējās sadarbības projektiem, kuru mērķis ir iestāžu stiprināšana, turpina piemērot procedūru, saskaņā ar kuru priekšlikumus iesniedz ar dalībvalstu kontaktpersonu tīkla starpniecību un kura paredzēta vispārējos nolīgumos ar pašreizējām dalībvalstīm par pirmspievienošanās palīdzību.

Pārejas līdzekļu saistību apropriācijas 1999. gada cenās ir 2004. gadā — 200 miljoni euro, 2005. gadā — 120 miljoni euro un 2006. gadā — 60 miljoni euro. Gada apropriācijas apstiprina budžeta lēmējinstitūcija, ievērojot finanšu plānu, kas noteikts 1999. gada 6. maija Iestāžu nolīgumā.

---

1 OV L 375, 23.12.1989., 11. lpp.

2 Regula (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 (OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.).

24. PANTS

1. Ar šo tiek izveidoti Šengenas līdzekļi, kas ir pagaidu finanšu instruments, lai saņēmējām dalībvalstīm laikposmā no 2004. gada 1. maija līdz 2006. gada beigām palīdzētu finansēt darbības pie Savienības jaunajām ārējām robežām, īstenojot Šengenas *acquis* un kontroli pie ārējām robežām.

Lai novērstu nepilnības, kas konstatētas, gatavojoties dalībai Šengenas pasākumos, no Šengenas līdzekļiem var finansēt šādus darbību veidus:

a) ieguldījumus robežpārejas infrastruktūras un ar to saistīto ēku būvniecībā, atjaunošanā vai uzlabošanā;

b) ieguldījumus jebkāda veida darbības nodrošināšanas iekārtās (proti, laboratorijas iekārtās, atklāšanas ierīcēs, Šengenas Informācijas sistēmā - *SIS II*, datortehnikā un programmatūrā, transportlīdzekļos);

c) robežsargu mācības;

d) līdzdalību loģistikas un darbības izmaksās.

2. Turpmāk paredzētās summas no Šengenas līdzekļiem attiecīgajām saņēmējām dalībvalstīm dara pieejamas kā vienreizēju piešķīruma maksājumu:

	2004.	2005.	2006.
	(miljonos euro, 1999. gada cenās)		
Igaunija	22,90	22,90	22,90
Latvija	23,70	23,70	23,70
Lietuva	44,78	61,07	29,85
Ungārija	49,30	49,30	49,30
Polija	93,34	93,33	93,33
Slovēnija	35,64	35,63	35,63
Slovākija	15,94	15,93	15,93.

3. Saņēmējas dalībvalstis ir atbildīgas par konkrētu darbības veidu izvēli un īstenošanu saskaņā ar šo pantu. Tās ir atbildīgas arī par Šengenas līdzekļu izmantojuma koordinēšanu ar palīdzību no citiem Savienības finanšu instrumentiem, kā arī par to, lai būtu nodrošināta atbilstība Savienības politikām un pasākumiem un atbilstība Finanšu regulai, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam, vai atbilstība eirolikumam, ar ko aizstāj minēto Finanšu regulu.

Vienreizējos piešķīruma maksājumus izmanto trīs gados no pirmā maksājuma dienas, un Komisija atgūst visus neizmantotos vai nepamatoti izmantotos līdzekļus. Saņēmēja dalībvalsts — vēlākais sešus mēnešus pēc trīs gadu termiņa beigām — iesniedz visaptverošu ziņojumu par vienreizējo piešķīruma maksājumu finansiālo izlietojumu, pievienojot izdevumu pamatojumu.

Saņēmēja dalībvalsts īsteno šo atbildību, neskarot Komisijas atbildību par Savienības budžeta izpildi, un atbilstīgi noteikumiem par decentralizēto pārvaldību iepriekšminētajā Finanšu regulā vai eirolikumā, ar ko aizstāj minēto Finanšu regulu.

4. Komisija saglabā tiesības veikt pārbaudes, iesaistot Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (*OLAF*). Komisija un Revīzijas palāta var veikt arī pārbaudes uz vietas saskaņā ar atbilstīgām procedūrām.

5. Komisija var pieņemt jebkādus tehniskus noteikumus, kas vajadzīgi Šengenas līdzekļu izmantošanai.

25. PANTS

Šā protokola 18., 19., 23. un 24. pantā minētās summas ik gadu koriģē atbilstīgi tehniskajām korekcijām, kas paredzētas 1999. gada 6. maija Iestāžu nolīguma 15. punktā.

26. PANTS

1. Ja laikposmā, kas nepārsniedz trīs gadus no 2004. gada 1. maija, rodas nopietnas grūtības, kas varētu ilgstoši ietekmēt kādu tautsaimniecības nozari vai kas varētu ievērojami pasliktināt ekonomikas stāvokli attiecīgajā reģionā, jaunā dalībvalsts var lūgt atļauju veikt aizsardzības pasākumus, lai stabilizētu stāvokli un attiecīgo nozari pielāgotu iekšējā tirgus ekonomikai.

Tādos pašos apstākļos ikviena pašreizējā dalībvalsts var lūgt atļauju veikt aizsardzības pasākumus attiecībā uz vienu vai vairākām jaunajām dalībvalstīm.

2. Pēc ieinteresētās dalībvalsts lūguma Komisija steidzamības kārtā pieņem eiroregulas vai eirolēmumus, ar ko nosaka, kādus aizsardzības pasākumus tā atzīst par vajadzīgiem, precizējot nosacījumus un pasākumu īstenošanas metodes.

Ja rodas nopietnas ekonomikas grūtības un ja attiecīgā dalībvalsts viennozīmīgi to lūdz, Komisija lēmumu pieņem piecās darbadienās pēc lūguma un atbilstīgas pamatojuma informācijas saņemšanas. Šādi paredzētus pasākumus piemēro nekavējoties; tajos ņem vērā visu iesaistīto pušu intereses un neparedz robežkontroli.

3. Pasākumos, kas atļauti atbilstīgi šā panta 2. punktam, ir pieļaujamas tikai tādas atkāpes no Konstitūcijas, jo īpaši no šā protokola, un tikai uz tik ilgu laiku, kas noteikti vajadzīgs, lai sasniegtu šā panta 1. punktā minētos mērķus. Priekšroka ir pasākumiem, kas vismazāk traucē iekšējā tirgus darbību.

27. PANTS

Ja kāda jaunā dalībvalsts neizpilda saistības, ko tā uzņēmusies pievienošanās sarunās, tostarp jebkādas saistības attiecībā uz sektorpolitikām, kas skar ekonomiskās darbības ar pārrobežu ietekmi, un tādējādi rada nopietnus traucējumus iekšējā tirgus darbībā vai to nopietnu iespējamību, Komisija var — pēc dalībvalsts pamatota lūguma vai pēc savas ierosmes — laikposmā, kas nepārsniedz trīs gadus no 2004. gada 1. maija, pieņemt eiroregulas vai eirolēmumus, ar ko nosaka atbilstīgus pasākumus.

Pasākumi ir samērīgi, un priekšroka ir pasākumiem, kas vismazāk traucē iekšējā tirgus darbību, un, attiecīgos gadījumos, tādu aizsardzības pasākumu īstenošanai, kas jau pastāv attiecīgajās nozarēs. Šādus aizsardzības pasākumus nedrīkst piemērot kā patvaļīgas diskriminācijas vai slēptas ierobežošanas līdzekļus attiecībā uz tirdzniecību starp dalībvalstīm. Pasākumus īsteno tikai tik ilgi, cik noteikti nepieciešams, un tos noteikti atceļ, tiklīdz ir izpildītas attiecīgās saistības. Tomēr tos var piemērot ilgāk par šā panta pirmajā daļā paredzēto laikposmu, kamēr nav izpildītas attiecīgās saistības. Atkarībā no jaunās dalībvalsts panākumiem saistību izpildē Komisija var pasākumus atbilstīgi pielāgot. Komisija iepriekš laikus informē Padomi par eiroregulām vai eirolēmumiem, ar ko paredz aizsardzības pasākumu atcelšanu, un attiecīgi ņem vērā Padomes apsvērumus šajā sakarā.

28. PANTS

Ja pastāv būtiskas nepilnības vai šādu nepilnību nopietna iespējamība attiecībā uz to, kā jaunajā dalībvalstī tiek pārņemti, īstenoti vai piemēroti pamatlēmumi vai citas atbilstīgās saistības, sadarbības dokumenti vai lēmumi, kas attiecas uz savstarpēju atzīšanu krimināltiesību jomā un kas pieņemti atbilstīgi ES līguma VI sadaļai, vai arī direktīvas un regulas, kas attiecas uz savstarpēju atzīšanu civiltiesību jomā un kas pieņemtas atbilstīgi ES līguma IV sadaļai, un eirolikumi un eiroietvarlikumi, kas pieņemti, pamatojoties uz Konstitūcijas III daļas III sadaļas IV nodaļas 3. un 4. iedaļu, Komisija var — pēc dalībvalsts pamatota lūguma vai pēc savas ierosmes, un iepriekš apspriežoties ar dalībvalstīm — laikposmā, kas nepārsniedz trīs gadus no 2004. gada 1. maija, pieņemt eiroregulas vai eirolēmumus, ar ko nosaka atbilstīgus pasākumus, precizējot nosacījumus un pasākumu īstenošanas metodes.

Pasākumi var būt attiecīgo noteikumu un lēmumu piemērošanas pagaidu apturēšana attiecībās starp jauno dalībvalsti un kādu citu dalībvalsti vai citām dalībvalstīm, neiespaidojot turpmāku ciešu tiesisko sadarbību. Pasākumus īsteno tikai tik ilgi, cik noteikti nepieciešams, un tos noteikti atceļ, tiklīdz ir novērstas attiecīgās nepilnības. Tomēr tos var piemērot ilgāk par pirmajā daļā paredzēto laikposmu, kamēr nav novērstas attiecīgās nepilnības. Atkarībā no jaunās dalībvalsts panākumiem konstatēto nepilnību novēršanā Komisija var pasākumus atbilstīgi pielāgot, iepriekš apspriežoties ar dalībvalstīm. Komisija iepriekš laikus informē Padomi par aizsardzības pasākumu atcelšanu un attiecīgi ņem vērā Padomes apsvērumus šajā sakarā.

29. PANTS

Lai netraucētu iekšējā tirgus pareizu darbību, jauno dalībvalstu tiesību aktu īstenošana 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta V līdz XIV pielikumā minētajos pārejas posmos nevar paredzēt dalībvalstu savstarpēju robežkontroli.

30. PANTS

Ja tādēļ, lai veicinātu pāreju no jaunajās dalībvalstīs pastāvošajām sistēmām uz sistēmu, ko paredz kopējās lauksaimniecības politikas piemērošana atbilstīgi šajā protokolā paredzētajiem nosacījumiem, ir vajadzīgi pārejas posma pasākumi, tad tādus paredz Komisija saskaņā ar procedūru, kas paredzēta 42. panta 2. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 1260/2001 (2001. gada 19. jūnijs) par cukura tirgu kopīgo organizāciju[1], vai arī — atbilstīgos gadījumos — attiecīgos pantos citās regulās par lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju vai eirolikumos, ar ko aizstāj minētās regulas, vai saskaņā ar procedūru, kas paredzēta spēkā esošajos tiesību aktos. Šajā pantā minētos pārejas posma pasākumus var īstenot trīs gados no 2004. gada 1. maija, un tos piemēro tikai minētajā laikposmā. Ar Padomes pieņemtu eirolikumu šo laikposmu var pagarināt. Padome pieņem vienprātīgu lēmumu, iepriekš apspriežoties ar Eiropas Parlamentu.

31. PANTS

Ja tādēļ, lai veicinātu pāreju no jaunajās dalībvalstīs pastāvošajām sistēmām uz sistēmu, ko paredz Savienības veterinārijas un fitosanitārijas noteikumu piemērošana, ir vajadzīgi pārejas posma pasākumi, tad tos paredz Komisija saskaņā ar procedūru, kas paredzēta spēkā esošajos tiesību aktos. Šos pasākumus var īstenot trīs gados no 2004. gada 1. maija, un tos piemēro tikai minētajā laikposmā.

32. PANTS

1. 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta XVI pielikumā uzskaitīto komiteju, grupu un citu struktūru jauno locekļu amata pilnvaru termiņš ir beidzas vienlaikus ar to locekļu amata pilnvaru termiņu, kas ir attiecīgās komitejas, grupas vai citas struktūras locekļi 2004. gada 1. maijā.

[1] OV L 178, 30.6.2001., 1. lpp.

2. Komisijas izveidoto komiteju un grupu, kas uzskaitītas 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta XVII pielikumā, jauno locekļu amata pilnvaru termiņš beidzas vienlaikus ar to locekļu amata pilnvaru termiņu, kas ir attiecīgās komitejas vai grupas locekļi 2004. gada 1. maijā.

IV SADAĻA

IESTĀŽU PIEŅEMTO AKTU PIEMĒROJAMĪBA

33. PANTS

No 2004. gada 1. maija jaunās dalībvalstis uzskata par subjektiem, kam adresētas direktīvas un lēmumi, kā noteikts EK līguma 249. pantā un EAEK līguma 161. pantā, ar nosacījumu, ka šīs direktīvas un lēmumi ir adresēti visām pašreizējām dalībvalstīm. Uzskata, ka jaunajām dalībvalstīm šīs direktīvas un lēmumi ir paziņoti 2004. gada 1. maijā, šo noteikumu neattiecinot uz direktīvām un lēmumiem, kas stājas spēkā atbilstīgi EK līguma 254. panta 1. un 2. punktam.

34. PANTS

Jaunās dalībvalstis nodrošina, ka stājas spēkā pasākumi, kas vajadzīgi, lai no 2004. gada 1. maija tās izpildītu direktīvas un lēmumus, kā noteikts EK līguma 249. pantā un EAEK līguma 161. pantā, ja vien citi termiņi nav paredzēti šā protokola 15. pantā minētajos pielikumos vai citos šā protokola noteikumos.

35. PANTS

Ja vien nav noteikts citādi, Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem eiroregulas un eirolēmumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu noteikumus, kuri iekļauti 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta III un IV pielikumā un minēti šā protokola 12. un 13. pantā.

36. PANTS

1. Ja pirms 2004. gada 1. maija pieņemtajos iestāžu aktos ir vajadzīgi grozījumi sakarā ar pievienošanos un ja vajadzīgie pielāgojumi nav paredzēti šajā protokolā, tad šādus pielāgojumus veic atbilstīgi šā panta 2. punktā paredzētajai procedūrai. Šādi pielāgojumi stājas spēkā 2004. gada 1. maijā.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma vai arī Komisija, atkarībā no tā, kura no šīm abām iestādēm pieņēmusi sākotnējo aktu, šajā nolūkā pieņem vajadzīgos aktus.

37. PANTS

Atbilstīgi EAEK līguma 33. pantam jaunās dalībvalstis trīs mēnešos no 2004. gada 1. maija paziņo Komisijai normatīvo un administratīvo aktu noteikumus, kuru mērķis ir jaunajās dalībvalstīs nodrošināt darba ņēmēju un plašas sabiedrības veselības aizsardzību pret jonizējošo starojumu radītiem apdraudējumiem.

OTRĀ DAĻA

NOTEIKUMI PAR PROTOKOLIEM, KAS PIEVIENOTI 2003. GADA 16. APRĪĻA PIEVIENOŠANĀS AKTAM

I SADAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI PAR EIROPAS INVESTĪCIJU BANKU

38. PANTS

Spānijas Karaliste iemaksā 309 686 775 euro kā tās daļu apmaksātajā kapitālā atbilstīgi parakstītā kapitāla palielinājumam. Šo iemaksu veic astoņos vienādos maksājumos, kuru termiņi ir 2004. gada 30. septembrī, 2005. gada 30. septembrī, 2006. gada 30. septembrī, 2007. gada 31. martā, 2007. gada 30. septembrī, 2008. gada 31. martā, 2008. gada 30. septembrī un 2009. gada 31. martā.

Spānijas Karaliste veic iemaksas - astoņos vienādos maksājumos minētajos termiņos - rezervēs un uzkrājumos, kas līdzvērtīgi rezervēm, kā arī līdzekļos, kas vēl jāattiecina uz šādām rezervēm un šādiem uzkrājumiem un kas ir peļņas un zaudējumu pārskata saldo tā mēneša beigās, kas ir pirms 2004. gada 1. maija, kā tas iegrāmatots Bankas bilancē; iemaksas apjoms atbilst 4,1292 % no rezervju un uzkrājumu apjoma.

39. PANTS

No 2004. gada 1. maija jaunās dalībvalstis iemaksā turpmāk norādītās summas kā šo valstu daļas apmaksātajā kapitālā atbilstīgi parakstītajam kapitālam, kā tas definēts Eiropas Investīciju bankas statūtu 4. pantā:

Polija	euro	170 563 175
Čehijas Republika	euro	62 939 275
Ungārija	euro	59 543 425
Slovākija	euro	21 424 525
Slovēnija	euro	19 890 750
Lietuva	euro	12 480 875
Kipra	euro	9 169 100
Latvija	euro	7 616 750
Igaunija	euro	5 882 000
Malta	euro	3 490 200.

Šīs iemaksas veic astoņos vienādos maksājumos, kuru termiņi ir 2004. gada 30. septembrī, 2005. gada 30. septembrī, 2006. gada 30. septembrī, 2007. gada 31. martā, 2007. gada 30. septembrī, 2008. gada 31. martā, 2008. gada 30. septembrī un 2009. gada 31. martā.

40. PANTS

Jaunās dalībvalstis veic iemaksas - astoņos vienādos maksājumos, kuru termiņi noteikti 39. pantā - rezervēs un uzkrājumos, kas līdzvērtīgi rezervēm, kā arī līdzekļos, kas vēl jāattiecina uz šādām rezervēm un šādiem uzkrājumiem un kas ir peļņas un zaudējumu pārskata saldo tā mēneša beigās, kas ir pirms 2004. gada 1. maija, kā tas iegrāmatots Eiropas Investīciju bankas bilancē; iemaksas apjoms atbilst šādām procentuālajām daļām no rezervju un uzkrājumu apjoma:

Polija	2,2742 %
Čehijas Republika	0,8392 %
Ungārija	0,7939 %
Slovākija	0,2857 %
Slovēnija	0,2652 %
Lietuva	0,1664 %
Kipra	0,1223 %
Latvija	0,1016 %
Igaunija	0,0784 %
Malta	0,0465 %.

41. PANTS

Kapitālu un maksājumus, kas paredzēti 38., 39. un 40. pantā, Spānijas Karaliste un jaunās dalībvalstis iemaksā naudā euro valūtā, ja vien Valde izņēmuma kārtā nav vienprātīgi nolēmusi citādi.

II SADAĻA

NOTEIKUMI PAR ČEHIJAS REPUBLIKAS TĒRAUDA RŪPNIECĪBAS RESTRUKTURIZĀCIJU

42. PANTS

1. Neskarot Konstitūcijas III-167. un III-168. pantu, valsts atbalstu, ko laikposmā no 1997. gada līdz 2003. gadam Čehijas Republika piešķīrusi dažu Čehijas Republikas tērauda rūpniecības daļu restrukturizācijai, uzskata par saderīgu ar iekšējo tirgu, ja:

a) līdz 2004. gada 1. maijam tiek pagarināts laikposms, kurš noteikts 8. panta 4. punktā 2. Protokolā par EOTK ražojumiem, kas pievienots Eiropas Līgumam par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Čehijas Republiku, no otras puses[1];

b) visā laikposmā no 2002. gada līdz 2006. gadam tiek ievēroti restrukturizācijas plāna noteikumi, pamatojoties uz kuriem tiek pagarināts iepriekšminētā protokola termiņš;

c) tiek ievēroti šajā sadaļā izklāstītie nosacījumi; un

d) pēc 2004. gada 1. maija valsts atbalsts Čehijas Republikas tērauda rūpniecības restrukturizācijai vairs netiek neizmaksāts.

[1] OV L 360, 31.12.1994., 2. lpp.

2. Čehijas Republikas tērauda rūpniecības nozares restrukturizāciju, kā tā paredzēta 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 2 I pielikumā uzskaitīto uzņēmumu (turpmāk "saņēmējuzņēmumi") individuālajos komercdarbības plānos, un ievērojot šajā sadaļā izklāstītos nosacījumus, pabeidz vēlākais 2006. gada 31. decembrī (turpmāk "restrukturizācijas laikposma beigas").

3. Valsts atbalstu saskaņā ar Čehijas Republikas tērauda rūpniecības restrukturizācijas programmu ir tiesīgi saņemt vienīgi saņēmējuzņēmumi.

4. Saņēmējuzņēmums nav tiesīgs:

a) apvienojoties ar uzņēmumu, kas nav iekļauts 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 2 I pielikumā, nodot tiesības uz atbalstu, kas piešķirtas saņēmējuzņēmumam;

b) pārņemt tādu uzņēmumu aktīvus, kas nav iekļauti 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 2 I pielikumā un kas tiek atzīti par bankrotējušiem laikposmā līdz 2006. gada 31. decembrim.

5. Veicot saņēmējuzņēmuma turpmāku privatizāciju, ievēro šajā sadaļā paredzētos nosacījumus un principus attiecībā uz uzņēmuma dzīvotspēju, valsts atbalstu un ražošanas jaudas samazināšanu.

6. Kopapjomu valsts atbalstam restrukturizācijai, ko piešķir saņēmējuzņēmumiem, nosaka atbilstīgi pamatojumiem, kas ietverti apstiprinātā Čehijas Republikas tērauda rūpniecības restrukturizācijas plānā un individuālajos komercdarbības plānos, kurus apstiprina Padome. Tomēr atbalsts, ko izmaksā laikposmā no 1997. gada līdz 2003. gadam, nepārsniedz CZK 14 147 425 201. No šīs kopsummas *Nová Huť* saņem, maksimums, CZK 5 700 075 201, *Vítkovice Steel* - maksimums, CZK 8 155 350 000 un *Válcovny Plechu Frýdek Místek* - maksimums, CZK 292 000 000, atkarībā no vajadzībām, kas paredzētas apstiprinātajā restrukturizācijas plānā. Atbalstu piešķir tikai vienreiz. Čehijas Republika nepiešķir nekādu turpmāku valsts atbalstu Čehijas Republikas tērauda rūpniecības restrukturizācijai.

7. Kopējais ražošanas jaudas samazinājums, ko Čehijas Republika laikposmā no 1997. gada līdz 2006. gadam sasniedz attiecībā uz gatavo produkciju, ir 590 000 tonnas.

Ražošanas jaudas samazinājumu nosaka, pamatojoties vienīgi uz ražotņu pilnīgu slēgšanu, tās faktiski likvidējot, lai nebūtu iespējama to darbības atjaunošana. Ja tērauda ražošanas uzņēmumu atzīst par bankrotējušu, to neuzskata par ražošanas jaudas samazinājumu.

Iepriekš noteikto ražošanas jaudas kopējo samazinājumu, kā arī jebkādus citus ražošanas jaudas samazinājumus, kuru nepieciešamība norādīta restrukturizācijas programmās, īsteno atbilstīgi 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 2 II pielikumā dotajam grafikam.

8. Atbilstīgi *acquis* Čehijas Republika līdz pievienošanās dienai likvidē tirdzniecības šķēršļus akmeņogļu tirgū, tādējādi ļaujot Čehijas Republikas tērauda rūpniecības uzņēmumiem iegādāties akmeņogles par starptautiskā tirgus cenām.

9. Ir jāīsteno saņēmējuzņēmuma *Nová Huť* komercdarbības plāns. Proti:

a) *Vysoké Pece Ostrava* rūpnīca jāiekļauj *Nová Huť* organizatoriskajā sistēmā, iegūstot nedalītas īpašumtiesības. Jānosaka šīs apvienošanās termiņš, norādot, kas ir atbildīgs par apvienošanās īstenošanu;

b) īstenojot restrukturizāciju, galvenā uzmanība jāpievērš tam, lai:

i) sekmētu *Nová Huť* izaugsmi par uzņēmumu, kas orientējas uz pārdošanu nevis ražošanu, un uzlabotu tā komercdarbības vadības efektivitāti, tostarp panāktu lielāku atklātību saistībā ar izmaksām,

ii) *Nová Huť* izvērtē savu ražojumu klāstu un iesaistīšanos tirgos ar augstāku pievienoto vērtību,

iii) *Nová Huť* veic vajadzīgos ieguldījumus, īsā laikposmā pēc Pievienošanās līguma parakstīšanas panākot augstāku gatavās produkcijas kvalitāti;

c) jāīsteno nodarbinātības restrukturizācija; līdz 2006. gada 31. decembrim jāsasniedz produktivitātes līmenis, kas ir līdzvērtīgs Savienības tērauda rūpniecības ražojumu grupu produktivitātes līmenim, par pamatu ņemot attiecīgo saņēmējuzņēmumu konsolidētos datus;

d) līdz 2004. gada 1. maijam jāpanāk atbilstība attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem vides aizsardzības jomā, tostarp jāveic nepieciešamie ieguldījumi, kas paredzēti komercdarbības plānā. Saskaņā ar komercdarbības plānu jāveic arī turpmākie ieguldījumi saistībā ar PINK, lai līdz 2007. gada 1. novembrim nodrošinātu atbilstību Padomes Direktīvai 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli [1].

10. Ir jāīsteno saņēmējuzņēmuma *Vítkovice Steel* komercdarbības plāns. Proti:

a) uzņēmums *Duo Mill* pilnībā jāslēdz, vēlākais, 2006. gada 31. decembrī. Ja uzņēmumu iegādājas stratēģiskais investors, pirkuma līgumā jābūt nosacījumam par uzņēmuma slēgšanu līdz minētajai dienai;

b) īstenojot restrukturizāciju, galvenā uzmanība jāpievērš tam, lai:

i) palielinātos tiešās pārdošanas apjoms un lielāka uzmanība tiktu pievērsta izmaksu samazināšanai, kas ir būtiski komercdarbības efektīvākas vadības nodrošināšanai,

ii) īstenotu pielāgošanos tirgus pieprasījumam un pāreju uz ražojumiem ar augstāku pievienoto vērtību,

iii) laikposmā no 2004. gada līdz 2003. gadam turpinātu veikt paredzētos ieguldījumus sekundārajā tērauda ražošanas procesā, tādējādi ļaujot uzņēmumam konkurēt kvalitātes nevis cenu jomā;

[1] OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp.

c) līdz 2004. gada 1. maijam jāpanāk atbilstība attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem vides aizsardzības jomā, tostarp jāveic nepieciešamie ieguldījumi, kas paredzēti komercdarbības plānā, ar kuru paredz arī turpmākus ieguldījumus saistībā ar PINK.

11. Ir jāīsteno saņēmējuzņēmuma *Válcovny Plechu Frýdek Místek (VPFM)* komercdarbības plāns. Proti:

a) līdz 2004. gada beigām pilnībā jāslēdz karstās velmētavas Nr. 1 un Nr. 2;

b) īstenojot restrukturizāciju, galvenā uzmanība jāpievērš tam, lai:

i) tiktu veikti vajadzīgie ieguldījumi, īsā laikposmā pēc Pievienošanās līguma parakstīšanas panākot augstāku gatavās produkcijas kvalitāti,

ii) par prioritāti tiktu izvirzīta iepriekš apzināto nozīmīgāko peļņas palielināšanas iespēju izmantošana (tostarp nodarbinātības restrukturizācija, izmaksu samazināšana, ienesīguma palielināšana un pārorientācija attiecībā uz produkcijas noietu).

12. Jebkādas turpmākas izmaiņas restrukturizācijas plānā kopumā un individuālajos plānos ir jāsaskaņo ar Komisiju un, attiecīgos gadījumos, ar Padomi.

13. Restrukturizācijas plānu īsteno, ievērojot pilnīgu atklātību un atbilstību sakārtotas tirgus ekonomikas principiem.

14. Pirms un pēc 2004. gada 1. maija līdz restrukturizācijas laikposma beigām Komisija un Padome - atbilstīgi 15. līdz 18. punktam - rūpīgi pārrauga, kā tiek īstenota restrukturizācija un kā tiek ievēroti šajā sadaļā paredzētie noteikumi par uzņēmumu dzīvotspēju, valsts atbalstu un ražošanas jaudas samazinājumiem. Šajā nolūkā Komisija iesniedz ziņojumus Padomei.

15. Komisija un Padome pārrauga 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 2 III pielikumā noteiktos restrukturizācijas kritērijus. Minētajā pielikumā ietvertās atsauces uz minētā protokola 16. punktu jāsaprot kā atsauces uz šā panta 16. punktu.

16. Pārraudzība ietver neatkarīgu izvērtēšanu, ko veic 2003., 2004., 2005. un 2006. gadā. Komisijas pārbaude attiecībā uz uzņēmuma dzīvotspēju ir nozīmīgs elements, lai pārliecinātos par uzņēmuma dzīvotspēju.

17. Čehijas Republika pilnībā piedalās visos pārraudzības pasākumos. Proti:

a) vēlākais katra gada 15. martā un 15. septembrī līdz restrukturizācijas laikposma beigām Čehijas Republika iesniedz Komisijai 6 mēnešu ziņojumus par saņēmējuzņēmumu restrukturizāciju;

b) pirmo ziņojumu Komisijai iesniedz līdz 2003. gada 15. martam, un pēdējo ziņojumu - līdz 2007. gada 15. martam, ja vien Komisija nenolemj citādi;

c) ziņojumos iekļauj visu informāciju, kas vajadzīga, lai pārraudzītu restrukturizācijas procesu, kā arī ražošanas jaudas samazināšanu un izmantošanu; ziņojumiem ir jānodrošina pietiekama finanšu informācija, lai varētu izvērtēt to, vai ir ievēroti šajā sadaļā paredzētie nosacījumi un prasības. Ziņojumos ir jābūt vismaz 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 2 IV pielikumā norādītajai informācijai, ko Komisija ir tiesīga mainīt, ņemot vērā pārraudzības procesa gaitā gūto pieredzi. Papildus individuālajiem komercdarbības ziņojumiem, ko iesniedz saņēmējuzņēmumi, sagatavo arī ziņojumu par vispārējo stāvokli Čehijas Republikas tērauda rūpniecības nozarē, tostarp par jaunākajiem makroekonomikas rādītājiem;

d) Čehijas Republika saņēmējuzņēmumiem uzliek par pienākumu sniegt visu attiecīgo informāciju, kas citos apstākļos būtu uzskatāma par konfidenciālu. Komisija nodrošina, ka ziņojumā Padomei netiek uzpausta uzņēmumu konfidenciālā informācija.

18. Komisija var jebkurā laikā pieņemt lēmumu pilnvarot neatkarīgu konsultantu, lai izvērtētu pārraudzības rezultātus, veiktu jebkādus nepieciešamos pētījumus un sniegtu ziņojumu Komisijai un Padomei.

19. Ja Komisija, pamatojoties uz iepriekš 17. punktā minētajiem ziņojumiem, konstatē, ka ir notikušas būtiskas izmaiņas finanšu datos, pamatojoties uz kuriem notika uzņēmuma dzīvotspējas izvērtēšana, tā var prasīt, lai Čehijas Republika veic atbilstīgus pasākumus attiecīgo saņēmējuzņēmumu restrukturizācijas pasākumu pastiprināšanai.

20. Ja pārraudzības gaitā konstatē, ka

a) nav ievēroti šajā sadaļā paredzētie nosacījumi attiecībā uz pārejas posma pasākumiem; vai

b) nav izpildītas saistības, kas radušās saistībā ar tā laikposma pagarināšanu, kura laikā Čehijas Republika ir tiesīga izņēmuma kārtā piešķirt valsts atbalstu tērauda rūpniecības restrukturizācijai, kā noteikts Eiropas Līgumā par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Čehijas Republiku, no otras puses[1];

c) restrukturizācijas laikposmā Čehijas Republika ir piešķīrusi papildu nesaderīgu atbalstu tērauda rūpniecībai, jo īpaši saņēmējuzņēmumiem,

tad šajā sadaļā paredzētie pārejas posma pasākumi netiek piemēroti.

Komisija veic atbilstīgus pasākumus, prasot, lai attiecīgie uzņēmumi atmaksā jebkādu atbalstu, kas piešķirts, pārkāpjot šajā sadaļā paredzētos nosacījumus.

[1] OV L 360, 31.12.1994., 2. lpp.

III SADAĻA

NOTEIKUMI PAR LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀS KARALISTES SUVERĒNAJĀM BĀZU TERITORIJĀM KIPRĀ

43. PANTS

1. Suverēnās bāzu teritorijas iekļauj Savienības muitas teritorijā, un tādējādi uz Suverēnajām bāzu teritorijām attiecas Savienības muitas un kopējās tirdzniecības politikas akti, kas uzskaitīti 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 3 pielikuma Pirmajā daļā, ņemot vērā minētajā pielikumā izklāstītos grozījumus. Minētajā pielikumā atsauce uz "šo protokolu" jāsaprot kā atsauce uz šo sadaļu.

2. 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 3 pielikuma Otrajā daļā uzskaitītie Savienības akti par apgrozījuma nodokļiem, akcīzes nodokļiem un citiem netiešajiem nodokļiem attiecas uz Suverēnajām bāzu teritorijām, ņemot vērā minētajā pielikumā izklāstītos grozījumus un Kiprai saistošos attiecīgos noteikumus, kas izklāstīti šajā protokolā.

3. 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 3 pielikuma Trešajā daļā uzskaitītos Savienības aktus groza, kā izklāstīts minētajā pielikumā, lai ļautu Apvienotajai Karalistei saglabāt nodevu un nodokļu atvieglojumus un atbrīvojumus, kurus piemēro tās bruņoto spēku un ar tiem saistīto darbinieku apgādei un kuru piešķiršana ir paredzēta Līgumā par Kipras Republikas izveidi (turpmāk "Izveides līgums").

44. PANTS

Uz Suverēnajām bāzu teritorijām attiecas Konstitūcijas III-225. līdz III-232. pants un noteikumi, kas pieņemti pamatojoties uz tiem, kā arī noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar Konstitūcijas III-278. panta 4. punkta b) apakšpunktu.

45. PANTS

Piemērojot Padomes Regulu (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimeņu locekļiem, kas pārvietojas Kopienā [1], Suverēnajās bāzu teritorijās dzīvojošajām vai strādājošajām personām, uz ko - saskaņā ar pasākumiem, kuri noteikti atbilstīgi Izveides līgumam un ar to saistītajai 1960. gada 16. augusta Notu apmaiņai - attiecas Kipras Republikas tiesību akti par sociālo apdrošināšanu, piemēro tādu pašu režīmu kā tad, ja šīs personas dzīvotu vai strādātu Kipras Republikas teritorijā.

46. PANTS

1. Kipras Republika neprasa, lai attiecībā uz personām, kas šķērso Kipras Republikas un Suverēno bāzu teritoriju savstarpējās sauszemes un jūras robežas, tiek veikta kontrole, un uz šādām personām neattiecas nekādi Savienības ierobežojumi ārējo robežu šķērsošanai.

2. Atbilstīgi saistībām, kas noteiktas 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 3 pielikuma Ceturtajā daļā, Apvienotā Karaliste veic tādu personu kontroli, kuras šķērso Suverēno bāzu teritoriju ārējās robežas.

[1] OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp.

47. PANTS

Lai nodrošinātu šīs sadaļas efektīvu īstenošanu, Padome pēc Komisijas priekšlikuma var pieņemt eirolēmumu, ar ko groza šā protokola 43. līdz 46. pantu, tostarp 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 3 pielikumu, vai ar ko attiecībā uz Suverēnajām bāzu teritorijām piemēro citus Konstitūcijas un Savienības tiesību aktu noteikumus atbilstīgi nosacījumiem, ko Padome var paredzēt. Padome pieņem vienprātīgu lēmumu. Pirms priekšlikuma iesniegšanas Komisija apspriežas ar Apvienoto Karalisti un Kipras Republiku.

48. PANTS

1. Ņemot vērā šā panta 2. punkta noteikumus, Apvienotā Karaliste ir atbildīga par šīs sadaļas īstenošanu Suverēnajās bāzu teritorijās. Proti:

a) Apvienotā Karaliste ir atbildīga par šajā sadaļā paredzēto Savienības muitas, netiešo nodokļu un kopējās tirdzniecības politikas pasākumu piemērošanu attiecībā uz precēm, ko importē Kipras salā vai eksportē no tās, izmantojot Suverēno bāzu teritoriju ostas vai lidostas;

b) Suverēnajās bāzu teritorijās var veikt muitas kontroli attiecībā uz precēm, ko Apvienotās Karalistes bruņotie spēki importē Kipras salā vai eksportē no tās, izmantojot Kipras Republikas ostas vai lidostas;

c) attiecībā uz precēm, ko Apvienotās Karalistes bruņotie spēki importē Kipras salā vai eksportē no tās, Apvienotā Karaliste ir atbildīga par tādu licenču, atļauju vai sertifikātu izsniegšanu, kas var būt vajadzīgi atbilstīgi jebkādiem piemērojamiem Savienības pasākumiem.

2. Kipras Republika ir atbildīga par jebkādu Savienības līdzekļu administrēšanu un izmaksu personām Suverēnajās bāzu teritorijās, uz kuriem šīm personām varētu būt tiesības, Suverēnajās bāzu teritorijās atbilstīgi 44. pantam piemērojot kopējo lauksaimniecības politiku, un par šiem izdevumiem Kipras Republika sniedz pārskatu Komisijai.

3. Neskarot šā panta 1. un 2. punktu, Apvienotā Karaliste ir tiesīga - atbilstīgi Izveides līgumā paredzētajiem pasākumiem - nodot Kipras Republikas kompetentajām iestādēm jebkādu tādu funkciju īstenošanu, kuras dalībvalstīm noteiktas ar kādu no iepriekš 43. līdz 46. pantā paredzētajiem noteikumiem vai saskaņā ar tiem.

4. Apvienotā Karaliste un Kipras Republika sadarbojas, lai nodrošinātu šīs sadaļas efektīvu īstenošanu Suverēnajās bāzu teritorijās, un vajadzības gadījumā vienojas par turpmākiem pasākumiem attiecībā uz to, kā tiek deleģēta kāda 39. līdz 42. pantā minēta pasākuma īstenošana. Šādu vienošanos kopijas iesniedz Komisijai.

49. PANTS

Šīs sadaļas noteikumu vienīgais mērķis ir reglamentēt Apvienotās Karalistes Suverēno bāzu teritoriju stāvokli Kiprā, un tie nevar attiekties uz citām Savienības teritorijām un nav uzskatāmi par pamatojumu - ne pilnīgu, ne daļēju - jebkādiem citiem īpašiem pasākumiem, kas vai nu jau pastāv, vai arī varētu pastāvēt kādā citā Eiropas teritorijā, kā noteikts Konstitūcijas IV-440. pantā.

50. PANTS

Reizi piecos gados no 2004. gada 1. maija Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs sadaļas noteikumu īstenošanu.

51. PANTS

Šo sadaļu piemēro, ievērojot Deklarāciju par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes Suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā, kura ietver 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 3 preambulu, nemainot tās tiesiskās sekas.

IV SADAĻA

NOTEIKUMI PAR IGNALINAS KODOLELEKTROSTACIJU LIETUVĀ

52. PANTS

Atzīstot Savienības gatavību sniegt atbilstīgu papildu palīdzību Lietuvas pūliņos izbeigt Ignalinas kodolelektrostacijas ekspluatāciju un uzsverot šo solidaritātes izpausmi, Lietuva ir apņēmusies, vēlākais, līdz 2005. gadam slēgt Ignalinas kodolelektrostacijas 1. bloku un, vēlākais, 2009. gada 31. decembrī - minētās kodolelektrostacijas 2. bloku, un pēc tam pilnībā izbeigt šo bloku ekspluatāciju.

53. PANTS

1. Laikposmā no 2004. gada līdz 2006. gadam Savienība sniegs Lietuvai papildu finansiālu palīdzību, lai atbalstītu tās pūliņus saistībā ar Ignalinas kodolelektrostacijas ekspluatācijas izbeigšanu un tās slēgšanas seku novēršanu (turpmāk "Ignalinas programma").

2. Pasākumus atbilstīgi Ignalinas programmai paredz un īsteno atbilstīgi noteikumiem Padomes Regulā (EEK) Nr. 3906/89 (1989. gada 18. decembris) par ekonomisku atbalstu dažām Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīm[1].

[1] OV L 375, 23.12.1989., 11. lpp.

3. Ignalinas programma, *inter alia*, paredz: pasākumus Ignalinas kodolelektrostacijas ekspluatācijas izbeigšanas atbalstam; pasākumus parasto elektroenerģijas ražošanas jaudu uzlabošanai vides aizsardzības kontekstā atbilstīgi *acquis* un modernizācijai, lai aizstātu divu Ignalinas kodolelektrostacijas reaktoru jaudu pēc to slēgšanas; citus pasākumus, kas izriet no lēmuma slēgt šo kodolelektrostaciju un izbeigt tās ekspluatāciju un kas palīdz Lietuvas elektroenerģijas ražošanas, pārvades un sadales sektoros veikt vajadzīgo pārstrukturēšanu, uzlabošanu vides aizsardzības kontekstā un modernizēšanu, kā arī elektroenerģijas piegādes drošības uzlabošanu un elektroenerģijas izmantošanas efektivitātes uzlabošanu Lietuvā.

4. Ignalinas programma ietver arī pasākumus, kas paredzēti, lai sniegtu atbalstu spēkstacijas darbiniekiem, turpinot saglabāt augstu darbības drošības līmeni Ignalinas kodolelektrostacijā laikposmos pirms slēgšanas un minēto reaktoru bloku ekspluatācijas izbeigšanas laikā.

5. Laikposmā no 2004. gada līdz 2006. gadam Ignalinas programmas saistību apropriācijas ir 285 miljoni euro, par ko katru gadu uzņemas saistības vienādā apjomā.

6. Līdzdalība no Ignalinas programmas konkrētiem pasākumiem var būt līdz 100 % no izdevumu kopapjoma. Ir jāpieliek visi pūliņi, lai turpinātu kopīgas finansēšanas praksi atbilstīgi pirmspievienošanās palīdzībai, ko Lietuvai sniedz ekspluatācijas izbeigšanas sakarā, kā arī lai attiecīgos gadījumos piesaistītu līdzfinansējumu no citiem avotiem.

7. Palīdzību no Ignalinas programmas vai palīdzības daļas var darīt pieejamas kā Savienības ieguldījumu Ignalinas Starptautiskajā ekspluatācijas izbeigšanas atbalsta fondā, ko pārvalda Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka.

8. Publisks atbalsts no valsts, Savienības un starptautiskiem avotiem:

a) Lietuvas termoelektrostacijas *Elektrenai* - kā galvenā elementa, kas aizstāj divu Ignalinas kodolelektrostacijas reaktoru ražošanas jaudu - uzlabošanai vides aizsardzības kontekstā atbilstīgi *acquis* un modernizēšanas pasākumiem; un

b) Ignalinas kodolelektrostacijas ekspluatācijas izbeigšanai

ir saderīgs ar iekšējo tirgu, kā definēts Konstitūcijā.

9. Publisko atbalstu no valsts, Savienības un starptautiskiem avotiem, lai atbalstītu Lietuvas pūliņus novērst Ignalinas kodolelektrostacijas slēgšanas un ekspluatācijas izbeigšanas sekas, konkrētos gadījumos var uzskatīt par saderīgu - kā noteikts Konstitūcijā - ar iekšējo tirgu, un jo īpaši publisko atbalstu, ko sniedz elektroenerģijas piegādes drošības uzlabošanai.

54. PANTS

1. Atzīstot, ka Ignalinas kodolelektrostacijas ekspluatācijas izbeigšana ir ilgtermiņa pasākums un rada Lietuvai papildu ārkārtas finanšu slogu, kas nav samērojams ar valsts lielumu un ekonomisko stāvokli, Savienība - solidarizējoties ar Lietuvu - arī pēc 2006. gada sniegs atbilstīgu papildu palīdzību ekspluatācijas izbeigšanai.

2. Šajā nolūkā Ignalinas programmas darbību nepārtraucot turpina un pagarina arī laikposmam pēc 2006. gada. Par īstenošanas noteikumiem pagarinātajai Ignalinas programmai lemj atbilstīgi procedūrai, kas paredzēta šā protokola 35. pantā, un tie stājas spēkā vēlākais dienā, kad beidzas finanšu plāns, kā tas definēts 1999. gada 6. maija Iestāžu nolīgumā.

3. Ignalinas programma, kas pagarināta saskaņā ar 2. punktu, pamatojas uz tiem pašiem elementiem un principiem, kas izklāstīti 53. pantā.

4. Nākamajā finanšu plāna laikposmā kopējās apropriācijas no pagarinātās Ignalinas programmas ir atbilstīgas. Līdzekļu plānošana tiks veikta atbilstīgi faktiskajām maksājumu vajadzībām un spējām absorbēt līdzekļus.

55. PANTS

Neskarot 52. panta noteikumus, 26. pantā paredzēto vispārējo drošības klauzulu piemēro līdz 2012. gada 31. decembrim, ja Lietuvā tiek traucēta elektroenerģijas piegāde.

56. PANTS

Šo sadaļu piemēro, ievērojot Deklarāciju par Ignalinas kodolelektrostaciju Lietuvā, kura ietver 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 4 preambulu, nemainot tās tiesiskās sekas.

V SADAĻA

NOTEIKUMI PAR PERSONU SAUSZEMES TRANZĪTU STARP KAĻIŅINGRADAS APGABALU UN CITĀM KRIEVIJAS FEDERĀCIJAS DAĻĀM

57. PANTS

Savienības noteikumi un pasākumi attiecībā uz personu sauszemes tranzītu starp Kaļiņingradas apgabalu un citām Krievijas Federācijas daļām, jo īpaši Padomes Regula (EK) Nr. 693/2003 (2003. gada 14. aprīlis), ar ko paredz īpašu Vienkāršota tranzīta dokumentu (FTD), Vienkāršota dzelzceļa tranzīta dokumentu (FRTD) un ar ko groza Kopīgo konsulāro instrukciju un Kopīgo rokasgrāmatu[1], paši par sevi nekavē un neaizliedz Lietuvas pilnīgu dalību Šengenas *acquis* īstenošanā, tostarp kontroļu atcelšanu pie iekšējām robežām.

58. PANTS

Savienība palīdz Lietuvai īstenot noteikumus un pasākumus personu tranzītam starp Kaļiņingradas apgabalu un citām Krievijas Federācijas daļām, ņemot vērā Lietuvas iespējami drīzāku pilnīgu iekļaušanos Šengenas telpā.

Savienība palīdz Lietuvai organizēt personu tranzītu starp Kaļiņingradas apgabalu un citām Krievijas Federācijas daļām un, konkrēti, sedz jebkādas papildu izmaksas, ko rada konkrētu *acquis* noteikumu īstenošana attiecībā uz šādu tranzītu.

[1] OV L 99, 17.4.2003., 8. lpp.

59. PANTS

Neskarot Lietuvas suverēnās tiesības, jebkādus turpmākus aktus par personu tranzītu starp Kaļiņingradas apgabalu un citām Krievijas Federācijas daļām pieņem Padome pēc Komisijas priekšlikuma. Padome pieņem vienprātīgu lēmumu.

60. PANTS

Šo sadaļu piemēro, ievērojot Deklarāciju par personu sauszemes tranzītu starp Kaļiņingradas apgabalu un citām Krievijas Federācijas daļām, kura ietver 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 5 preambulu, nemainot tās tiesiskās sekas.

VI SADAĻA

NOTEIKUMI PAR OTRO MĀJOKĻU IEGĀDI MALTĀ

61. PANTS

Paturot prātā ļoti ierobežoto mājokļu skaitu Maltā, kā arī ļoti ierobežotās būvniecībai pieejamās zemes platības, ar kurām iespējams nodrošināt vienīgi pamatvajadzības, ko rada pašreizējo iedzīvotāju demogrāfiskā attīstība, Malta drīkst nediskriminējot paturēt spēkā noteikumus, kas paredzēti Nekustamā īpašuma (iegāde nerezidentiem) aktā (246. nodaļa) un attiecas uz otro mājokļu iegādi un valdījumu dalībvalstu pilsoņiem, kas nav Maltā likumīgi nodzīvojuši vismaz piecus gadus.

Malta uz otro mājokļu iegādi attiecina atļaujas saņemšanas procedūras. Šīs procedūras pamatojas uz publicētiem, objektīviem, stabiliem un atklātiem kritērijiem. Šos kritērijus piemēro nediskriminējot, un tie ir vienlīdzīgi Maltas un citu dalībvalstu pilsoņiem. Malta nodrošina to, ka dalībvalstu pilsoņiem nekādā gadījumā nepiemēro noteikumus, kas ir vairāk ierobežojoši nekā trešo valstu pilsoņiem piemērotie noteikumi.

Ja kādas dalībvalsts pilsoņa iegādātā īpašuma vērtība pārsniedz Maltas tiesību aktos paredzētos ierobežojumus, proti, 30 000 Maltas liras attiecībā uz dzīvokļiem un 50 000 Maltas liras attiecībā uz jebkādiem īpašumiem, izņemot dzīvokļus un vēsturiskas nozīmes īpašumus, ir jāsaņem atļauja. Malta var pārskatīt šos ierobežojumus, lai ņemtu vērā cenu izmaiņas Maltas nekustamā īpašuma tirgū.

VII SADAĻA

NOTEIKUMI PAR ABORTIEM MALTĀ

62. PANTS

Nekādi noteikumi Līgumā par Konstitūciju Eiropai vai līgumos un aktos, ar kuriem to groza vai papildina, neliedz Maltā piemērot valsts tiesību aktus par abortiem.

VIII SADAĻA

NOTEIKUMI PAR POLIJAS REPUBLIKAS TĒRAUDA RŪPNIECĪBAS RESTRUKTURIZĀCIJU

63. PANTS

1. Neskarot Konstitūcijas III-167. un III-168. pantu, valsts atbalstu, ko Polija piešķīrusi dažu Polijas tērauda rūpniecības daļu restrukturizācijai, uzskata par saderīgu ar iekšējo tirgu, ja:

a) līdz 2004. gada 1. maijam tiek pagarināts laikposms, kurš noteikts 8. panta 4. punktā 2. Protokolā par EOTK ražojumiem, kas pievienots Eiropas Līgumam par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Polijas Republiku, no otras puses[1];

[1] OV L 348, 31.12.1993., 2. lpp.

b) visā laikposmā no 2002. gada līdz 2006. gadam tiek ievēroti restrukturizācijas plāna noteikumi, pamatojoties uz kuriem tiek pagarināts iepriekšminētā protokola termiņš;

c) tiek ievēroti šajā sadaļā izklāstītie nosacījumi; un

d) pēc 2004. gada 1. maija valsts atbalsts Polijas tērauda rūpniecības restrukturizācijai vairs netiek izmaksāts.

2. Polijas tērauda rūpniecības nozares restrukturizāciju, kā tā paredzēta 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 8 I pielikumā uzskaitīto uzņēmumu individuālajos komercdarbības plānos (turpmāk "saņēmējuzņēmumi"), un ievērojot šajā sadaļā izklāstītos nosacījumus, pabeidz vēlākais 2006. gada 31. decembrī (turpmāk "restrukturizācijas laikposma beigas").

3. Valsts atbalstu saskaņā ar Polijas tērauda rūpniecības restrukturizācijas programmu ir tiesīgi saņemt vienīgi saņēmējuzņēmumi.

4. Saņēmējuzņēmums nav tiesīgs:

a) apvienojoties ar uzņēmumu, kas nav iekļauts 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 8 I pielikumā, nodot tiesības uz atbalstu, kas piešķirtas saņēmējuzņēmumam;

b) pārņemt tādu uzņēmumu aktīvus, kas nav iekļauti 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 8 I pielikumā un kas tiek atzīti par bankrotējušiem laikposmā līdz 2006. gada 31. decembrim.

5. Jebkāda turpmāka kāda saņēmējuzņēmuma privatizācija notiek tā, lai ievērotu atklātību, un saskaņā ar šajā sadaļā paredzētajiem nosacījumiem un principiem attiecībā uz uzņēmuma dzīvotspēju, valsts atbalstu un ražošanas jaudas samazinājumu. Veicot kāda uzņēmuma vai atsevišķu aktīvu pārdošanu, nekādu turpmāku valsts atbalstu nepiešķir.

6. Valsts atbalstu restrukturizācijai, ko piešķir saņēmējuzņēmumiem, nosaka atbilstīgi pamatojumiem, kas ietverti apstiprinātā Polijas tērauda rūpniecības restrukturizācijas plānā un individuālajos komercdarbības plānos, kurus apstiprina Padome. Jebkurā gadījumā atbalsta kopapjoms, kas izmaksāts laikposmā no 1997. gada līdz 2003. gadam, nepārsniedz PLN 3 387 070 000.

No minētā kopapjoma,

a) attiecībā uz *Polskie Huty Stali* (turpmāk "*PHS*") - restrukturizācijas atbalsts, kas jau piešķirts vai kas tiek piešķirts laikposmā no 1997. gada līdz 2003. gada beigām, nepārsniedz PLN 3 140 360 000. Laikposmā no 1997. gada līdz 2001. gadam *PHS* jau ir saņēmis restrukturizācijas atbalstu PLN 62 360 000 apjomā. PHS 2002. un 2003. gadā saņems turpmāku restrukturizācijas atbalstu, kas nepārsniedz PLN 3 078 000 000, atkarībā no prasībām, kuras izklāstītas apstiprinātajā restrukturizācijas plānā (ja labvēlības periods, kas paredzēts 2. protokolā, kurš pievienots Eiropas Līgumam par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Polijas Republiku, no otras puses, tiek pagarināts līdz 2002. gada beigām - pilnībā izmaksājams 2002. gadā, pārējos gadījumos - 2003. gadā);

b) attiecībā uz *Huta Andrzej S.A., Huta Bankowa Sp. z o.o., Huta Batory S.A., Huta Buczek S.A., Huta Lucchini Sp. z o.o., Huta Łabędy S.A.,* un *Huta Pokój S.A.* (turpmāk "pārējie saņēmējuzņēmumi") - tērauda rūpniecības restrukturizācijas atbalsts, kas jau piešķirts vai kas tiek piešķirts laikposmā no 1997. gada līdz 2003. gada beigām, nepārsniedz PLN 246 710 000. Laikposmā no 1997. gada līdz 2001. gadam šie uzņēmumi jau saņēmuši restrukturizācijas atbalstu PLN 37 160 000 apjomā. Tie saņems turpmāku restrukturizācijas atbalstu, kas nepārsniedz PLN 210 210 000, atkarībā no prasībām, kuras izklāstītas apstiprinātajā restrukturizācijas plānā (ja labvēlības periods, kas paredzēts 2. protokolā, kurš pievienots Eiropas Līgumam par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Polijas Republiku, no otras puses, tiek pagarināts līdz 2002. gada beigām, 2002. gadā - PLN 182 170 000 un 2003. gadā - gadā PLN 27 380 000; pretējā gadījumā - 2003. gadā izmaksā PLN 210 210 000).

Polija nepiešķir nekādu turpmāku valsts atbalstu Polijas tērauda rūpniecības restrukturizācijai.

7. Kopējais ražošanas jaudas samazinājums, ko Polija laikposmā no 1997. gada līdz 2006. gadam sasniedz attiecībā uz gatavo produkciju, ir vismaz 1 231 000 tonnas. Šis kopapjoms ietver kopējo samazinājumu vismaz 715 000 t/g karstās velmēšanas ražojumiem un 716 000 t/g aukstās velmēšanas ražojumiem, kā arī maksimālo ražošanas jaudas pieaugumu 200 000 t/g pārējai gatavajai produkcijai.

Ražošanas jaudas samazinājumu nosaka, pamatojoties vienīgi uz ražotņu pilnīgu slēgšanu, tās faktiski likvidējot, lai nebūtu iespējama to darbības atjaunošana. Ja tērauda ražošanas uzņēmumu atzīst par bankrotējušu, to neuzskata par ražošanas jaudas samazinājumu.

2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 8 II pielikumā paredzētais ražošanas jaudas samazinājums ir minimālais samazinājums; faktiskos kopējos jaudas samazinājumus un to grafiku nosaka līdz 2006. gada 31. decembrim, pamatojoties uz Polijas tērauda rūpniecības restrukturizācijas programmas galīgo variantu un individuāliem komercdarbības plāniem saskaņā ar Eiropas Līgumu par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Poliju, no otras puses, un ņemot vērā mērķi nodrošināt saņēmējuzņēmumu ekonomisko dzīvotspēju.

8. Ir jāīsteno saņēmējuzņēmuma *PHS* komercdarbības plāns. Proti:

a) īstenojot restrukturizāciju, galvenā uzmanība jāpievērš tam, lai:

i) reorganizētu *PHS* ražotnes, ieviešot jaunus ražojumus, un nodrošinātu horizontālu organizatorisko struktūru atbilstīgi funkcijām (iepirkšana, ražošana, pārdošana),

ii) izveidotu *PHS* vienotu vadības struktūru, kas ļauj pilnībā īstenot apvienošanās sinerģiju,

iii) sekmētu *PHS* stratēģiskā fokusa orientāciju uz pārdošanu nevis ražošanu,

iv) uzlabotu *PHS* komercdarbības vadības efektivitāti, kā arī panāktu labāku kontroli attiecībā uz tiešo tirdzniecību,

v) pamatojoties uz noteiktiem ekonomikas apsvērumiem, *PHS* pārskatītu stratēģiju attiecībā uz meitasuzņēmumiem un - attiecīgos gadījumos - nodrošinātu attiecīgo pakalpojumu integrēšanu mātesuzņēmumā,

vi) *PHS* pārskatītu savu ražojumu klāstu, samazinātu lieko ražošanas jaudu attiecībā uz garajiem pusfabrikātiem un kopumā turpinātu iesaistīšanos tādu ražojumu tirgū, kuriem ir augstāka pievienotā vērtība,

vii) *PHS* veiktu ieguldījumus, lai panāktu gatavās produkcijas augstāku kvalitāti; īpaša uzmanība jāpievērš tam, lai termiņā, kas paredzēts *PHS* restrukturizācijas programmas īstenošanas grafikā, un vēlākais līdz 2006. gada beigām panāktu 3-Sigma līmeņa ražošanas kvalitāti *PHS Kraków* ražotnē;

b) restrukturizācijas laikposmā *PHS* ir jāpalielina izmaksu ietaupījums, nodrošinot enerģijas izmantošanas efektivitāti, uzlabojot iepirkšanu un nodrošinot ražošanas ienesīgumu, kas atbilst attiecīgam ienesīguma līmenim Savienībā;

c) jāīsteno nodarbinātības restrukturizācija; līdz 2006. gada 31. decembrim jāsasniedz produktivitātes līmenis, kas ir līdzvērtīgs Savienības tērauda rūpniecības ražojumu grupu produktivitātes līmenim, par pamatu ņemot konsolidēts datus, tostarp datus par netiešo nodarbinātību pilnībā piederošajos pakalpojumu uzņēmumos;

d) jebkāda privatizācija jāveic tā, lai būtu ņemta vērā nepieciešamība nodrošināt atklātību un pilnībā respektēta *PHS* komerciālā vērtība. Veicot pārdošanu, nekādu turpmāku valsts atbalstu nepiešķir.

9. Ir jāīsteno pārējo saņēmējuzņēmumu komercdarbības plāns. Proti:

a) īstenojot restrukturizāciju pārējos saņēmējuzņēmumos, galvenā uzmanība jāpievērš tam, lai:

i) sekmētu stratēģiskā fokusa orientāciju uz pārdošanu nevis ražošanu,

ii) uzlabotu uzņēmumu komercdarbības vadības efektivitāti, kā arī panāktu labāku kontroli attiecībā uz tiešo tirdzniecību,

iii) pamatojoties uz noteiktiem ekonomikas apsvērumiem, pārskatītu stratēģiju attiecībā uz meitasuzņēmumiem un - attiecīgos gadījumos - nodrošinātu attiecīgo pakalpojumu integrēšanu mātesuzņēmumos;

b) attiecībā uz *Huta Bankowa* - jāīsteno izmaksu samazināšanas programma;

c) attiecībā uz *Huta Buczek* - jāpanāk, lai kreditori un vietējās finanšu iestādes sniegtu nepieciešamo finansiālo atbalstu, un jāīsteno izmaksu samazināšanas programma, tostarp jāsamazina ieguldījumu izmaksas, pielāgojot esošās ražotnes;

d) attiecībā uz *Huta Łabędy* - jāīsteno izmaksu samazināšanas programma un jāsamazina atkarība no kalnrūpniecības uzņēmumiem;

e) attiecībā uz *Huta Pokój*- jānodrošina meitasuzņēmumu atbilstība starptautiskiem produktivitātes standartiem, jāpanāk enerģijas patēriņa samazināšanās un jāatsakās no paredzētā ieguldījuma apstrādes un būvniecības nodaļā;

f) attiecībā uz *Huta Batory* - jāpanāk vienošanās ar kreditoriem un finanšu iestādēm par parādsaistību grafika maiņu un aizdevumiem ieguldījumu veikšanai. Uzņēmumam jānodrošina arī būtisks izmaksu samazinājums, veicot nodarbinātības restrukturizāciju un uzlabojot ienesīgumu;

g) attiecībā uz *Huta Andrzej* - jānodrošina stabila finansiālā bāze uzņēmuma attīstībai, apspriežot vienošanos ar uzņēmuma pašreizējiem aizdevējiem, ilgtermiņa kreditoriem, tirdzniecības kreditoriem un finanšu iestādēm. Jāveic papildu ieguldījumi cauruļu karstās velmēšanas ražotnē un jāīsteno darbinieku skaita samazināšanas programma;

h) attiecībā uz *Huta L.W*. - jāveic ieguldījumi saistībā ar uzņēmuma karstās velmēšanas ražotņu projektu, ceļamierīcēm un stāvokli vides aizsardzības jomā. Tāpat šajā uzņēmumā jāpanāk augstāks produktivitātes līmenis, veicot personāla restrukturizāciju un samazinot piesaistīto pakalpojumu izmaksas.

10. Jebkādas turpmākas izmaiņas restrukturizācijas plānā kopumā un individuālajos plānos ir jāsaskaņo ar Komisiju un, attiecīgos gadījumos, ar Padomi.

11. Restrukturizācijas plānu īsteno, ievērojot pilnīgu atklātību un atbilstīgi sakārtotas tirgus ekonomikas principiem.

12. Pirms un pēc 2004. gada 1. maija līdz restrukturizācijas laikposma beigām Komisija un Padome - atbilstīgi šā panta 13. līdz 18. punktam - rūpīgi pārrauga, kā tiek īstenota restrukturizācija un kā tiek ievēroti šajā sadaļā paredzētie noteikumi par uzņēmumu dzīvotspēju, valsts atbalstu un ražošanas jaudas samazinājumiem. Šajā nolūkā Komisija iesniedz ziņojumus Padomei.

13. Papildus valsts atbalsta pārraudzībai, Komisija un Padome pārrauga restrukturizācijas kritērijus, kas paredzēti 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 8 III pielikumā. Minētajā pielikumā ietvertās atsauces uz minētā protokola 14. punktu jāsaprot kā atsauces uz šā panta 14. punktu.

14. Pārraudzība ietver neatkarīgu izvērtēšanu, ko veic 2003., 2004., 2005. un 2006. gadā. Jāveic Komisijas pārbaude attiecībā uz uzņēmuma dzīvotspēju, un izvērtēšanas gaitā jākontrolē uzņēmuma produktivitāte.

15. Polija pilnībā piedalās visos pārraudzības pasākumos. Proti:

a) vēlākais katra gada 15. martā un 15. septembrī līdz restrukturizācijas laikposma beigām Polija iesniedz Komisijai 6 mēnešu ziņojumus par saņēmējuzņēmumu restrukturizāciju;

b) pirmo ziņojumu Komisijai iesniedz līdz 2003. gada 15. martam, un pēdējo ziņojumu - līdz 2007. gada 15. martam, ja vien Komisija nenolemj citādi;

c) ziņojumos iekļauj visu informāciju, kas vajadzīga, lai pārraudzītu restrukturizācijas procesu, valsts atbalstu, kā arī ražošanas jaudas samazināšanu un izmantošanu; ziņojumiem ir jānodrošina pietiekama finanšu informācija, lai varētu izvērtēt to, vai ir ievēroti šajā sadaļā paredzētie nosacījumi un prasības. Ziņojumos ir jābūt vismaz 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 8 IV pielikumā norādītajai informācijai, ko Komisija ir tiesīga mainīt, ņemot vērā pārraudzības procesa gaitā gūto pieredzi, ko Komisija ir tiesīga mainīt, ņemot vērā pārraudzības procesa gaitā gūto pieredzi. Minētajā pielikumā ietvertā atsauce uz minētā protokola 14. punktu jāsaprot kā atsauce uz šā panta 14. punktu. Papildus individuālajiem komercdarbības ziņojumiem, ko iesniedz saņēmējuzņēmumi, sagatavo arī ziņojumu par vispārējo stāvokli Polijas tērauda rūpniecības nozarē, tostarp par jaunākajiem makroekonomikas rādītājiem;

d) turklāt Polijai jāsniedz jebkāda papildu informācija, kas vajadzīga 14. punktā paredzētās neatkarīgās izvērtēšanas veikšanai;

e) Polija saņēmējuzņēmumiem uzliek par pienākumu sniegt visu attiecīgo informāciju, kas citos apstākļos būtu uzskatāma par konfidenciālu. Komisija nodrošina, ka ziņojumā Padomei netiek izpausta uzņēmumu konfidenciālā informācija.

16. Komisija var jebkurā laikā pieņemt lēmumu pilnvarot neatkarīgu konsultantu, lai izvērtētu pārraudzības rezultātus, veiktu jebkādus nepieciešamos pētījumus un sniegtu ziņojumu Komisijai un Padomei.

17. Ja Komisija, pamatojoties uz pārraudzības rezultātiem, konstatē, ka ir notikušas būtiskas izmaiņas finanšu datos, pamatojoties uz kuriem notika uzņēmuma dzīvotspējas izvērtēšana, tā var prasīt, lai Polija veic atbilstīgus pasākumus attiecīgo saņēmējuzņēmumu restrukturizācijas pasākumu pastiprināšanai vai mainīšanai.

18. Ja pārraudzības gaitā konstatē, ka

a) nav ievēroti šajā sadaļā paredzētie nosacījumi attiecībā uz pārejas posma pasākumiem; vai

b) nav izpildītas saistības, kas radušās saistībā ar tā laikposma pagarināšanu, kura laikā Polija ir tiesīga izņēmuma kārtā piešķirt valsts atbalstu tērauda rūpniecības restrukturizācijai, kā noteikts Eiropas Līgumā par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Poliju, no otras puses; vai

c) restrukturizācijas laikposmā Polija ir piešķīrusi papildu nesaderīgu valsts atbalstu tērauda rūpniecībai, jo īpaši saņēmējuzņēmumiem,

tad šajā sadaļā paredzētie pārejas posma pasākumi netiek piemēroti.

Komisija veic atbilstīgus pasākumus, prasot, lai attiecīgie uzņēmumi atmaksā jebkādu atbalstu, kas piešķirts, pārkāpjot šajā sadaļā paredzētos nosacījumus.

IX SADAĻA

NOTEIKUMI PAR BOHUNICES V1 KODOLELEKTROSTACIJAS 1. UN 2. BLOKU SLOVĀKIJĀ

64. PANTS

Slovākijas pienākums ir, vēlākais, 2006. gada 31. decembrī slēgt Bohunices V1 kodolelektrostacijas 1. bloku un, vēlākais, 2008. gada 31. decembrī - minētās kodolelektrostacijas 2. bloku, un pēc tam izbeigt šo bloku ekspluatāciju.

65. PANTS

1. Laikposmā no 2004. gada līdz 2006. gadam Savienība sniegs Slovākijai finansiālu palīdzību, lai atbalstītu tās pūliņus saistībā Bohunices V1 kodolelektrostacijas 1. un 2. bloka ekspluatācijas izbeigšanu un to slēgšanas un ekspluatācijas izbeigšanas seku novēršanu (turpmāk "palīdzība").

2. Palīdzību paredz un īsteno atbilstīgi noteikumiem Padomes Regulā (EEK) Nr. 3906/89 (1989. gada 18. decembris) par ekonomisku atbalstu dažām Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīm [1].

3. Laikposmā no 2004. gada līdz 2006. gadam palīdzības saistību apropriācijas ir 90 miljoni euro, par ko katru gadu uzņemas saistības vienādā apjomā.

4. Palīdzību vai tās daļas var darīt pieejamas kā Savienības ieguldījumu Bohunices Starptautiskajā ekspluatācijas izbeigšanas atbalsta fondā, ko pārvalda Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka.

66. PANTS

Savienība apzinās, ka Bohunices V1 kodolelektrostacijas ekspluatācijas izbeigšana ir jāturpina pēc tam, kad beidzies finanšu plāns, kā tas definēts 1999. gada 6. maija Iestāžu nolīgumā, un ka šie pasākumi rada Slovākijai būtisku finansiālu slogu. Lēmumos par Savienības palīdzības turpināšanu šajā jomā pēc 2006. gada šis stāvoklis tiks ņemts vērā.

67. PANTS

Šo sadaļu piemēro, ievērojot Deklarāciju par Bohunices V1 kodolelektrostacijas 1. un 2. bloku Slovākijā, kura ietver 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 9 preambulu, nemainot tās tiesiskās sekas.

[1] OV L 375, 23.12.1989., 11. lpp.

X SADAĻA

NOTEIKUMI PAR KIPRU

68. PANTS

1. Kopienas un Savienības *acquis* piemērošanu aptur tajās Kipras Republikas daļās, ko pilnībā nekontrolē Kipras Republikas valdība.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma lemj par šā panta 1. punktā minētās apturēšanas atcelšanu. Padome pieņem vienprātīgu lēmumu.

69. PANTS

1. Padome pēc Komisijas priekšlikuma paredz noteikumus, saskaņā ar kuriem Savienības tiesību aktus piemēro attiecībā uz līniju, kas šķir 68. pantā minētos apvidus no apvidiem, ko pilnībā kontrolē Kipras Republikas valdība. Padome pieņem vienprātīgu lēmumu.

2. Piemērojot IV daļu 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokolā Nr. 3 par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes Suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā, laikposmā, kamēr Kopienas un Savienības *acquis* piemērošana ir apturēta atbilstīgi 68. pantam, robežu starp Austrumu Suverēno bāzu teritoriju un 68. pantā minētajiem apvidiem uzskata par Suverēno bāzu teritoriju ārējo robežu.

70. PANTS

1. Šī sadaļa neliedz īstenot pasākumus, kuru mērķis ir veicināt ekonomikas attīstību 68. pantā minētajos apvidos.

2. Šādi pasākumi neiespaido Kopienas un Savienības *acquis* piemērošanu Kipras Republikas pārējā daļā atbilstīgi nosacījumiem, kas paredzēti šajā protokolā.

71. PANTS

Gadījumā, ja tiek panākts risinājums Kipras jautājumā, Padome pēc Komisijas priekšlikuma pielāgo noteikumus par Kipras pievienošanos Savienībai, lai ņemtu vērā Kipras turku kopienu. Padome pieņem vienprātīgu lēmumu.

72. PANTS

Šo sadaļu piemēro, ievērojot Deklarāciju par Kipru, kura ietver 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokola Nr. 10 preambulu, nemainot tās tiesiskās sekas.

TREŠĀ DAĻA

NOTEIKUMI PAR PIELIKUMIEM, KAS PIEVIENOTI 2003. GADA 16. APRĪĻA PIEVIENOŠANĀS AKTAM

73. PANTS

2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta I pielikums un III līdz XVII pielikums, šo pielikumu papildinājumi, kā arī pielikumi, kas pievienoti 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta Protokoliem Nr. 2, Nr. 3 un Nr. 8 [1], ir šā protokola sastāvdaļa.

74. PANTS

1. Šā protokola 73. pantā minētajos pielikumos ietvertās atsauces uz "Pievienošanās līgumu" uzskata par atsaucēm uz Konstitūcijas IV-437. panta 2. punkta e) apakšpunkta minēto līgumu, un atsauces uz Pievienošanās līguma parakstīšanu vai parakstīšanas dienu uzskata par atsaucēm uz 2003. gada 16. aprīli.

2. Neskarot šā punkta otro daļu, šā protokola 73. pantā minētajos pielikumos ietvertās atsauces uz "šo aktu", uzskata par atsaucēm uz 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās aktu.

[1] Īpašais izdevums latviešu valodā, 23.9.2003.

Šā protokola 73. pantā minētajos pielikumos ietvertās atsauces uz 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta noteikumiem uzskata par atsaucēm uz šo protokolu saskaņā ar šādu atbilstību tabulu:

2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akts	Protokols
21. pants	12. pants
22. pants	13. pants
24. pants	15. pants
32. pants	21. pants
37. pants	26. pants
52. pants	32. pants.

3. Turpmāk norādītos terminus, kas lietoti 73. pantā minētajos pielikumos, saprot ar tādu nozīmi, kā tas norādīts šajā tabulā, ja vien tos nelieto īpašu tiesisku situāciju aprakstam attiecībā uz laikposmu pirms Līguma par Konstitūciju Eiropai stāšanās spēkā:

73. pantā minētajos pielikumos lietotie termini	Nozīme
Eiropas Kopienas dibināšanas līgums	Konstitūcija
Līgums par Eiropas Savienību	Konstitūcija
Līgumi, kuri ir Eiropas Savienības pamatā	Konstitūcija
(Eiropas) Kopiena	Savienība
Paplašināta Kopiena	Savienība
Kopienas	Savienības
ES	Savienība
Paplašināta Savienība vai paplašināta ES	Savienība.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, apzīmētāja "Kopienas" nozīme nemainās gadījumos, kad tas lietots, lai aprakstītu terminus "priekšrocība" un "zivsaimniecība".

4. Šā protokola 73. pantā minētajos pielikumos ietvertās atsauces uz Eiropas Kopienas dibināšanas līguma daļām vai noteikumiem uzskata par atsaucēm uz Konstitūcijas daļām vai noteikumiem saskaņā ar šādu atbilstību tabulu:

73. pantā minētajos pielikumos lietotie termini	Nozīme
(Trešās daļas) I sadaļa	III daļas III sadaļas I nodaļas 3. iedaļa
Trešās daļas I sadaļas 1. nodaļa	III daļas III sadaļas I nodaļas 3. iedaļas 1. apakšnodaļa
(Trešās daļas) II sadaļa	III daļas III sadaļas III nodaļas 4. iedaļa
(Trešās daļas) III sadaļa	III daļas III sadaļas I nodaļas 2. un 4. iedaļa
(Trešās daļas) VI sadaļas 1. nodaļa	III daļas III sadaļas I nodaļas 5. iedaļa
31. pants	III-155. pants
39. pants	III-133. pants
49. pants	III-144. pants
58. pants	III-158. pants
87. pants	III-167. pants
88. pants	III-168. pants
226. pants	III-360. pants
I pielikums	I pielikums.

5. Ja šā protokola 73. pantā minētajos pielikumos ir paredzēts, ka Padome vai Komisija pieņem tiesību aktus, šie tiesību akti ir eiroregulas vai eirolēmumi.

10. PROTOKOLS
PAR PĀRMĒRĪGA BUDŽETA DEFICĪTA NOVĒRŠANAS PROCEDŪRU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

NOLŪKĀ precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, kas minēta Konstitūcijas III-184. pantā,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

1. PANTS

Konstitūcijas III-184. panta 2. punktā minētās atsauces vērtības ir šādas:

a) valsts plānotais vai faktiskais budžeta deficīts proporcionāli iekšzemes kopproduktam tirgus cenās – 3 %

b) valsts parāds proporcionāli iekšzemes kopproduktam tirgus cenās – 60 %.

2. PANTS

Konstitūcijas III-184. pantā un šajā protokolā:

a) ar apzīmētāju "valsts" norāda uz kaut ko, kas attiecas uz vispārējo valdību, tas ir, centrālo valdību, reģionālajām vai vietējām pašpārvaldēm un sociālas nodrošināšanas fondiem, izņemot komerciālas darbības, kā noteikts Eiropas Integrēto tautsaimniecības kontu sistēmā;

b) "deficīts" ir nepieciešamā finansējuma kopapjoms, kas noteikts Eiropas Integrēto tautsaimniecības kontu sistēmā;

c) "ieguldījums" ir pamatsummas kopapjoms, kā noteikts Eiropas Integrēto tautsaimniecības kontu sistēmā;

d) "parāds" ir parāda kopapjoms tā nominālvērtībā, kas līdz gada beigām nav nomaksāts un kas konsolidēts vispārējās valdības nozarēs, kā tās definētas šā panta a) punktā.

3. PANTS

Lai nodrošinātu pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras efektivitāti, dalībvalstu valdības atbild par vispārējās valdības budžeta deficītu, kā tā definēta 2. panta a) punktā. Dalībvalstis nodrošina, lai to budžeta procedūras ļautu tām šajā jomā izpildīt pienākumus, ko uzliek Konstitūcija. Dalībvalstis nekavējoties un regulāri ziņo Komisijai par savu plānoto un faktisko budžeta deficītu, kā arī par parāda līmeni.

4. PANTS

Komisija nodrošina šā protokola piemērošanai vajadzīgos statistikas datus.

11. PROTOKOLSPAR KONVERĢENCES KRITĒRIJIEM

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

NOLŪKĀ precizēt Konstitūcijas III-198. pantā minētos konverģences kritērijus, kas Savienībai jāievēro, pieņemot lēmumus par izņēmuma statusa atcelšanu dalībvalstīm, kurām ir izņēmuma statuss,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

1. PANTS

Konstitūcijas III-198. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētais cenu stabilitātes kritērijs ir tas, ka attiecīgajā dalībvalstī ir stabilas cenas un vienā gadā pirms novērtējuma vidējais inflācijas līmenis nepārsniedz 1,5 %, to samērojot ar, augstākais, tādu triju dalībvalstu datiem, kur cenu stabilitāte ir vislielākā. Inflāciju aprēķina, salīdzinot patēriņa cenu indeksus un ņemot vērā to, ka dažādās valstīs to nosaka dažādi.

2. PANTS

Konstitūcijas III- 198. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētais valsts budžeta stabilitātes kritērijs ir tas, ka novērtējuma brīdī uz attiecīgo dalībvalsti neattiecas atbilstīgi Konstitūcijas III- 184. panta 6. punktam pieņemts Padomes eirolēmums par pārmērīga budžeta deficīta esamību.

3. PANTS

Konstitūcijas III- 198. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētai kritērijs dalībai Eiropas monetārās sistēmas valūtas maiņas mehānismā ir tas, ka attiecīgā dalībvalsts vismaz divus gadus pirms novērtējuma bez lielām grūtībām ir ievērojusi normālās valūtas kursa svārstību robežas, kas paredzētas Eiropas monetārās sistēmas valūtas maiņas mehānismā. Proti, dalībvalsts šajā laikposmā pēc savas iniciatīvas nav devalvējusi savas valūtas oficiālo maiņas kursu attiecībā pret euro valūtu.

4. PANTS

Konstitūcijas III-198. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētais procentu likmju konverģences kritērijs ir tas, ka viena gada laikposmā pirms novērtējuma attiecīgās dalībvalsts vidējā nominālā ilgtermiņa aizdevumu procentu likme par ne vairāk kā 2 % pārsniedz likmes, augstākais, trijās tādās dalībvalstīs, kur cenu stabilitāte ir vislielākā. Procentu likmes aprēķina, par pamatu ņemot valsts ilgtermiņa obligācijas vai līdzīgus vērtspapīrus, un ņemot vērā to, ka dažādās valstīs tās nosaka dažādi.

5. PANTS

Komisija nodrošina šā protokola piemērošanai vajadzīgos statistikas datus.

6. PANTS

Padome pēc Komisijas priekšlikuma un apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, Eiropas Centrālo Banku, un ar Konstitūcijas III-192. pantā minēto Ekonomikas un finanšu komiteju, ar vienprātīgu lēmumu pieņem attiecīgus noteikumus, lai precizētu Konstitūcijas III-198. pantā minētos konverģences kritērijus, un minētie noteikumi pēc tam aizstāj šo protokolu.

12. PROTOKOLS
PAR EUROGRUPU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

VĒLOTIES veicināt apstākļus stiprākai ekonomikas attīstībai Eiropas Savienībā un šajā nolūkā attīstīt arvien ciešāku ekonomikas politikas koordināciju eurozonā;

APZINOTIES nepieciešamību paredzēt īpašus noteikumus pastiprinātam to dalībvalstu dialogam, kuru naudas vienība ir euro, līdz brīdim, kad euro kļūs par visu Savienības dalībvalstu naudas vienību,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

1. PANTS

To dalībvalstu ministri, kuru naudas vienība ir euro, tiekas neoficiālās sanāksmēs. Šādās sanāksmēs vajadzības gadījumā pārrunā jautājumus, kas saistīti ar īpašiem pienākumiem, kādus tās kopīgi uzņemas saistībā ar vienoto valūtu. Komisija piedalās sanāksmēs. Šādās sanāksmēs, kuras sagatavo par finansēm atbildīgo ministru pārstāvji no dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, un Komisija, uzaicina piedalīties Eiropas Centrālo banku.

2. PANTS

To dalībvalstu ministri, kuru naudas vienība ir euro, ar šo dalībvalstu vairākumu uz divarpus gadiem ievēl priekšsēdētāju.

13. PROTOKOLSPAR DAŽIEM NOTEIKUMIEMATTIECĪBĀ UZ LIELBRITĀNIJASUN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTO KARALISTISAISTĪBĀ AR EKONOMIKAS UN MONETĀRO SAVIENĪBU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ATZĪSTOT, ka Apvienotajai Karalistei nav saistību un pienākumu ieviest euro, kamēr tas nav skaidri nolemts tās valdībā un parlamentā;
ŅEMOT VĒRĀ, ka 1996. gada 16. oktobrī un 1997. gada 30. oktobrī Apvienotās Karalistes valdība ir paziņojusi Padomei savu nodomu nepiedalīties Ekonomikas un monetārās savienības trešajā posmā, kā paredzēts 1. punktā Protokolā par dažiem noteikumiem attiecībā uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, kurš pievienots Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam;
IEVĒROJOT Apvienotās Karalistes valdības praksi atmaksāt aizņēmumus, pārdodot prasījuma tiesības privātajam sektoram;
IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

1. PANTS

Apvienotajai Karalistei nav jāievieš euro, ja tā nav paziņojusi Padomei savu nodomu to darīt.

2. PANTS

Ņemot vērā Apvienotās Karalistes valdības 1996. gada 16. oktobrī un 1997. gada 30. oktobrī Padomei iesniegto paziņojumu, uz Apvienoto Karalisti attiecas šā protokola 3. līdz 8. pants un 10. pants.

3. PANTS

Apvienotā Karaliste patur savas pilnvaras monetārās politikas jomā, kā noteikts tās tiesību aktos.

4. PANTS

Uz Apvienoto Karalisti neattiecas Konstitūcijas I-30. panta 2. punkts, izņemot tā pirmo un pēdējo teikumu, I-30. panta 5. punkts, III-177. panta otrā daļa, III-184. panta 1., 9. un 10. punkts, III-185. panta 1. līdz 5. punkts, III- 186., III-188., III-189., III-190., III-191. un III-196. pants, II-198. panta 3. punkts, III-326. pants un III-382. pants. Tāpat uz Apvienoto Karalisti neattiecas Konstitūcijas III-179. panta 2. punkts tiktāl, ciktāl tas saistīts ar konkrētu ekonomikas politikas vispārējo pamatnostādņu ieviešanu, kas kopumā attiecas uz eurozonu.
Norādes uz Savienību vai dalībvalstīm šā panta pirmajā daļā minētajos noteikumos neietver Apvienoto Karalisti, un norādes uz valstu centrālajām bankām neietver Anglijas Banku.

5. PANTS

Apvienotā Karaliste cenšas izvairīties no pārmērīga valsts budžeta deficīta.

Konstitūcijas III-192. panta 4. punkts un III-200. pants attiecas uz Apvienoto Karalisti tā, it kā tai būtu izņēmuma statuss. Konstitūcijas III-201. pants un III-202. pants joprojām attiecas uz Apvienoto Karalisti.

6. PANTS

Apvienotajai Karalistei ir uz laiku nav tiesību balsot, kad Padome pieņem pasākumus, kas paredzēti 4. pantā uzskaitītajos noteikumos, un gadījumos, kas minēti Konstitūcijas III-197. panta 4. punkta pirmajā daļā. Šajā nolūkā piemēro Konstitūcijas III-197. panta 4. punkta otro un trešo daļu.
Tāpat Apvienotajai Karalistei nav tiesību piedalīties Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētāja, priekšsēdētāja vietnieka un citu Valdes locekļu iecelšanā, kā noteikts Konstitūcijas III-382 panta 2. punkta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā.

7. PANTS

Uz Apvienoto Karalisti neattiecas 3., 4., 6. un 7. pants, 9. panta 2. punkts, 10. panta 1., 2. un 3. punkts, 11. panta 2. punkts, 12. panta 1. punkts, 14., 16., 18., 19., 20., 22., 23., 26., 27., 30., 31., 32., 33., 34. un 50. pants Protokolā par Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtiem ("statūtiem").
Norādes uz Savienību vai dalībvalstīm minētajos noteikumos neietver Apvienoto Karalisti, un norādes uz valstu centrālajām bankām vai akcionāriem neietver Anglijas Banku.
Statūtu 10. panta 3. punktā un 30. panta 2. punktā norādes uz Eiropas Centrālās bankas parakstīto kapitālu neietver kapitālu, ko parakstījusi Anglijas Banka.

8. PANTS

Konstitūcijas III-199. pantu un statūtu 43. līdz 47. pantu piemēro neatkarīgi no tā, vai ir kāda dalībvalsts, kurai ir izņēmuma statuss, un ņemot vērā šādus grozījumus:

a) statūtu 44. pantā norādes uz Eiropas Centrālās bankas un Eiropas Monetārā institūta uzdevumiem ietver arī tos uzdevumus, kas pēc euroieviešanas joprojām jāveic sakarā ar Apvienotās Karalistes lēmumu neieviest euro;

b) papildus statūtu 46. pantā minētajiem uzdevumiem Eiropas Centrālā banka arī sniedz padomus un palīdz sagatavot eiroregulas vai eirolēmumus, ko Padome saskaņā ar šā protokola 9. panta pirmās daļas a) un c) punktu varētu pieņemt attiecībā uz Apvienoto Karalisti;

c) Anglijas Banka iemaksā savu kapitāla daļu Eiropas Centrālās bankas kapitālā kā ieguldījumu Eiropas Centrālās bankas darbības izmaksās pēc tādiem pašiem principiem kā tādu dalībvalstu centrālās bankas, kurām ir izņēmuma statuss.

9. PANTS

Apvienotā Karaliste jebkurā laikā var paziņot Padomei savu nodomu ieviest euro. Tādā gadījumā:

a) Apvienotajai Karalistei ir tiesības ieviest euro tikai ar noteikumu, ka Apvienotā Karaliste atbilst vajadzīgajiem nosacījumiem. Padome pēc Apvienotās Karalistes lūguma, ievērojot Konstitūcijas III-198. panta 1. un 2. punktā paredzētos nosacījumus un procedūru, novērtē, vai Apvienotā Karaliste atbilst vajadzīgajiem nosacījumiem;

b) Anglijas Banka apmaksā savu parakstītā kapitāla daļu, pārskaita Eiropas Centrālajai bankai ārvalstu valūtas rezervju aktīvus un veic iemaksas tās rezervēs saskaņā ar tādiem pašiem principiem kā tādas dalībvalsts centrālā banka, kurai izņēmuma statuss ir atcelts;

c) Padome saskaņā ar Konstitūcijas III-198. panta 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem un procedūru pieņem visus citus lēmumus, kas vajadzīgi, lai Apvienotā Karaliste varētu ieviest euro.

Ja Apvienotā Karaliste saskaņā ar šo pantu ievieš euro, šā protokola 3. līdz 8. pantu vairs nepiemēro.

10. PANTS

Atkāpjoties no Konstitūcijas III-181. panta un statūtu 21. panta 1. punkta, Apvienotās Karalistes valdība var paturēt tās kredītlīniju *"Ways and Means"* Anglijas Bankā tikmēr, kamēr Apvienotā Karaliste nav ieviesusi euro.

14. PROTOKOLSPAR DAŽIEM NOTEIKUMIEM ATTIECĪBĀ UZ DĀNIJUSAISTĪBĀ AR EKONOMIKAS UN MONETĀRO SAVIENĪBU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

IEVĒROJOT to, ka Dānijas Konstitūcijā ietverti noteikumi, saskaņā ar kuriem Dānijā var tikt rīkots referendums pirms Dānijas atteikšanās no izņēmuma statusa;
ŅEMOT VĒRĀ, ka 1993. gada 3. novembrī Dānijas valdība ir paziņojusi Padomei savu nodomu nepiedalīties Ekonomikas un monetārās savienības trešajā posmā, kā paredzēts 1. punktā Protokolā par dažiem noteikumiem attiecībā uz Dāniju, kurš pievienots Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam,
IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

1. PANTS

Ņemot vērā Dānijas valdības 1993. gada 3. novembrī Padomei iesniegto paziņojumu, Dānijai ir izņēmuma statuss. Izņēmuma statuss izpaužas tā, ka Dānijai piemēro visus Konstitūcijas un Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtu noteikumus, kuros ir norāde uz izņēmuma statusu.

2. PANTS

Konstitūcijas III-198. pantā paredzēto procedūru izņēmuma statusa atcelšanai sāk vienīgi pēc Dānijas lūguma.

3. PANTS

Gadījumā, ja izņēmuma statusu atceļ, šo protokolu vairs nepiemēro.

15. PROTOKOLS
PAR DAŽIEM DĀNIJAS VALSTS BANKAS UZDEVUMIEM

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

NOLŪKĀ atrisināt dažas īpašas problēmas, kas saistītas ar Dāniju,
IR VIENOJUŠĀS par šādu noteikumu, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

VIENĪGAIS PANTS

14. pants Protokolā par Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtiem neietekmē Dānijas Valsts bankas tiesības veikt uzdevumus, ko tā pašlaik veic attiecībā uz Dānijas teritorijas daļām, kuras nav Savienības daļa.

16. PROTOKOLSPAR KLUSĀ OKEĀNA FINANŠU KOPIENAS FRANKU SISTĒMU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

TIEKDAMIES ņemt vērā īpašu jautājumu, kas attiecas uz Franciju,

IR VIENOJUŠĀS par šādu noteikumu, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

VIENĪGAIS PANTS

Francija var paturēt naudas emisijas privilēģiju Jaunkaledonijā, Franču Polinēzijā un Volisā un Futunā atbilstīgi Francijas tiesību aktiem; vienīgi Francijai ir tiesības noteikt Klusā okeāna Finanšu kopienas franka paritāti.

17. PROTOKOLS
PAR ŠENGENAS *ACQUIS*, KAS IEKĻAUTS EIROPAS SAVIENĪBAS SISTĒMĀ

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ATGĀDINOT, ka Šengenas *acquis*, kas ietver līgumus par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, kurus 1985. gada 14. jūnijā un 1990. gada 19. jūnijā Šengenā parakstījušas dažas Eiropas Savienības dalībvalstis, kā arī ar tiem saistītus nolīgumus un uz to pamata pieņemtus noteikumus, ir iekļauts Eiropas Savienības sistēmā ar protokolu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam;

VĒLOTIES Konstitūcijas sakarā saglabāt Šengenas *acquis* tādu, kāds tas bijis kopš iepriekšminētā protokola stāšanās spēkā, un attīstīt šo *acquis*, lai palīdzētu sasniegt mērķi nodrošināt Savienības pilsoņiem brīvības, drošības un tiesiskuma telpu bez iekšējām robežām;

ŅEMOT VĒRĀ Dānijas īpašo nostāju;

ŅEMOT VĒRĀ to, ka Īrija un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav iesaistīta visos Šengenas *acquis* noteikumos; tomēr ir jāparedz iespēja šīm dalībvalstīm pilnīgi vai daļēji pieņemt citus *acquis* noteikumus;

ATZĪSTOT, ka tādēļ ir jāizmanto Konstitūcijas noteikumi par dažu dalībvalstu ciešāku sadarbību;

ŅEMOT VĒRĀ vajadzību uzturēt īpašas attiecības ar Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti, jo abām šīm valstīm un Ziemeļvalstīm, kas ir Eiropas Savienības dalībvalstis, ir saistoši Ziemeļvalstu Pasu savienības noteikumi,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

1. PANTS

Beļģijas Karalistei, Čehijas Republikai, Dānijas Karalistei, Vācijas Federatīvajai Republikai, Igaunijas Republikai, Grieķijas Republikai, Spānijas Karalistei, Francijas Republikai, Itālijas Republikai, Kipras Republikai, Latvijas Republikai, Lietuvas Republikai, Luksemburgas Lielhercogistei, Ungārijas Republikai, Maltas Republikai, Nīderlandes Karalistei, Austrijas Republikai, Polijas Republikai, Portugāles Republikai, Slovēnijas Republikai, Slovākijas Republikai, Somijas Republikai un Zviedrijas Karalistei ir atļauts īstenot ciešāku savstarpēju sadarbību jomās, uz kurām attiecas Padomes pieņemti noteikumi, kas ir Šengenas *acquis* daļa. Šo sadarbību īsteno atbilstīgi Savienības tiesību un iestāžu sistēmai, ievērojot attiecīgos Konstitūcijas noteikumus.

2. PANTS

Šengenas *acquis* attiecas uz 1. pantā minētajām dalībvalstīm, neskarot 3. pantu Protokolā par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas Pievienošanās līgumu un aktu. Padome aizstāj Izpildu komiteju, kas izveidota ar Šengenas līgumiem.

3. PANTS

Dānijas dalību to noteikumu pieņemšanā, ar ko attīsta Šengenas *acquis*, kā arī šo noteikumu īstenošanā un piemērošanā Dānijā reglamentē attiecīgi noteikumi Protokolā par Dānijas nostāju.

4. PANTS

Īrija un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, jebkurā brīdī var lūgt iesaistīšanos dažos vai visos Šengenas *acquis* noteikumos.

Par šo lūgumu Padome pieņem eirolēmumu. Tā pieņem vienprātīgu lēmumu, pastāvot vienprātībai starp 1. pantā minētajiem Padomes locekļiem un attiecīgās valsts valdības pārstāvi.

5. PANTS

Priekšlikumiem un iniciatīvām, kas pamatojas uz Šengenas *acquis*, piemēro attiecīgus Konstitūcijas noteikumus.

Šajā sakarā - gadījumā, ja Īrija vai Apvienotā Karaliste, vai abas pietiekami drīz nav rakstiski paziņojušas Padomes priekšsēdētājam savu nodomu iesaistīties - uzskata, ka Konstitūcijas III-419. panta 1. punktā paredzētā atļauja ir piešķirta 1. pantā minētajām dalībvalstīm, kā arī Īrijai vai Apvienotajai Karalistei, ja viena vai otra vēlas iesaistīties sadarbībā attiecīgajā jomā.

6. PANTS

Islandes Republika un Norvēģijas Karaliste iesaistās Šengenas *acquis* īstenošanā un tā turpmākā attīstīšanā. Šajā nolūkā atbilstīgas procedūras paredz nolīgumā ar minētajām valstīm, kuru Padome noslēdz, 1. pantā minētajiem Padomes locekļiem pieņemot vienprātīgu lēmumu. Šādā nolīgumā ietver noteikumus par to, kā Islandei un Norvēģija ir saistošas finansiālās sekas, ko rada šā protokola īstenošana.

Ar Islandi un Norvēģiju Padome ar vienprātīgu lēmumu slēdz atsevišķu nolīgumu, lai noteiktu tiesības un pienākumu sadalījumu starp Īriju un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, no vienas puses, un Islandi un Norvēģiju, no otras puses, tajās Šengenas *acquis* jomās, kas attiecas uz šīm valstīm.

7. PANTS

Sarunās par jaunu dalībvalstu pievienošanos Eiropas Savienībai Šengenas *acquis* un pasākumi, ko iestādes nosaka Šengenas *acquis* piemērošanas jomā, uzskata par *acquis*, kas nedalīti jāpieņem visām pievienošanās kandidātvalstīm.

18. PROTOKOLS
PAR DAŽU KONSTITŪCIJAS III-130. PANTA ASPEKTU PIEMĒROŠANU APVIENOTAJAI KARALISTEI UN ĪRIJAI

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

TIEKDAMĀS atrisināt dažus jautājumus, kas attiecas uz Apvienoto Karalisti un Īriju;

ŅEMOT VĒRĀ TO, ka daudzus gadus pastāvējuši īpaši noteikumi par ceļošanu starp Apvienoto Karalisti un Īriju,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

1. PANTS

Neatkarīgi no Konstitūcijas III-30. un III-265. panta, no jebkādiem citiem Konstitūcijas noteikumiem, no pasākumiem, kas noteikti saskaņā ar Konstitūciju, un no jebkādiem starptautiskiem nolīgumiem, ko Savienība vai Savienība un tās dalībvalstis noslēgušas ar vienu vai vairākām trešām valstīm, Apvienotā Karaliste attiecībā uz personām, kas vēlas ieceļot tās teritorijā, ir tiesīga pie Apvienotās Karalistes robežām ar citām dalībvalstīm veikt kontroli, ko tā uzskata par vajadzīgu, lai:

a) pārbaudītu, vai dalībvalstu pilsoņi un viņu apgādājamās personas, kas izmanto Savienības tiesību aktu piešķirtās tiesības, kā arī citu valstu pilsoņi, kuriem šādas tiesības dod kāds Apvienotajai Karalistei saistošs nolīgums, ir tiesīgi ieceļot Apvienotajā Karalistē; un

b) izlemtu, vai citām personām dot atļauju ieceļot Apvienotajā Karalistē.

Konstitūcijas III-130. un III-265. pants, jebkādi citi Konstitūcijas noteikumi vai jebkādi pasākumi, kas noteikti saskaņā ar Konstitūciju, neietekmē Apvienotās Karalistes tiesības noteikt vai īstenot šādu kontroli. Norādes uz Apvienoto Karalisti šajā pantā attiecas arī uz teritorijām, par kuru ārējām attiecībām ir atbildīga Apvienotā Karaliste.

2. PANTS

Apvienotā Karaliste un Īrija var arī turpmāk veikt savstarpējus pasākumus attiecībā uz personu pārvietošanos starp šo valstu teritorijām ("Kopīgā ceļošanas telpa"), pilnīgi respektējot šā protokola 1. panta pirmās daļas a) apakšpunktā minēto personu tiesības. Tādējādi, kamēr šādi pasākumi ir spēkā, šā protokola 1. panta noteikumi attiecas uz Īriju ar tādiem pašiem nosacījumiem kā uz Apvienoto Karalisti. Šādus pasākumus neietekmē Konstitūcijas III-130. un III-265. pants, jebkādi citi Konstitūcijas noteikumi vai jebkādi pasākumi, kas noteikti saskaņā ar Konstitūciju.

3. PANTS

Lai sasniegtu tādus pašus mērķus, kā šā protokola 1. pantā noteiktie, pārējās dalībvalstis pie savām robežām vai jebkurā robežpārejas vietā ir tiesīgas veikt kontroli attiecībā uz personām, kuras vēlas ieceļot to teritorijā vai nu no Apvienotās Karalistes vai jebkuras teritorijas, par kuras ārējām attiecībām ir atbildīga Apvienotā Karaliste, vai no Īrijas, ciktāl šā protokola 1. pants attiecas uz Īriju.

Pārējo dalībvalstu tiesības noteikt vai īstenot šādu kontroli neietekmē Konstitūcijas III-130. un III-265. pants, jebkādi citi Konstitūcijas noteikumi vai jebkādi pasākumi, kas noteikti saskaņā ar Konstitūciju.

4. PANTS

Šis protokols attiecas arī uz aktiem, kas paliek spēkā saskaņā ar Konstitūcijas IV-438. pantu.

19. PROTOKOLS
PAR APVIENOTĀS KARALISTES UN ĪRIJAS NOSTĀJU SAISTĪBĀ AR POLITIKU, KAS ATTIECAS UZ KONTROLI PIE ROBEŽĀM, PATVĒRUMU UN IMIGRĀCIJU, KĀ ARĪ SAISTĪBĀ AR TIESU IESTĀŽU SADARBĪBU CIVILLIETĀS UN POLICIJAS SADARBĪBU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

TIEKDAMĀS atrisināt dažus jautājumus, kas attiecas uz Apvienoto Karalisti un Īriju;

ŅEMOT VĒRĀ Protokolu par dažu Konstitūcijas III-130. panta aspektu piemērošanu Apvienotajai Karalistei un Īrijai,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

1. PANTS

Ievērojot 3. pantu, Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās tādu Padomes pasākumu pieņemšanā, kas ierosināti saskaņā ar Konstitūcijas III daļas III sadaļas IV nodaļas 2. vai 3. iedaļu, Konstitūcijas III-260. pantu - tiktāl, ciktāl minētais pants attiecas uz jomām, ko aptver minētās iedaļas, III-263. pantu vai III-275. panta 2. punkta a) apakšpunktu. Aktiem, kas Padomei jāpieņem vienprātīgi, ir vajadzīgs vienprātīgs lēmums, ko pieņem Padomes locekļi, izņemot Apvienotās Karalistes un Īrijas valdības pārstāvjus.

Piemērojot šo pantu, kvalificētais balsu vairākums ir vismaz 55 % to Padomes locekļu balsu, kuri pārstāv iesaistītās dalībvalstis, kas aptver vismaz 65 % iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju.

Bloķējošajam mazākumam ir jābūt vismaz minimālajam Padomes locekļu skaitam, kas pārstāv vairāk nekā 35 % iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju, papildus balsojot vienam loceklim; ja tā nav, uzskata, ka ir panākts kvalificēts balsu vairākums.

Atkāpjoties no šā panta otrās un trešās daļas, gadījumos, kad Padome nelemj pēc Komisijas vai Savienības ārlietu ministra priekšlikuma, kvalificētais balsu vairākums ir vismaz 72 % to Padomes locekļu balsu, kuri pārstāv iesaistītās dalībvalstis, kas aptver vismaz 65 % iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju.

2. PANTS

Saskaņā ar šā protokola 1. pantu un ievērojot tā 3., 4. un 6. pantu, Konstitūcijas III daļas III sadaļas IV nodaļas 2. vai 3. iedaļa, Konstitūcijas III-260. pants - tiktāl, ciktāl minētais pants attiecas uz jomām, ko aptver minētās iedaļas, III-263. pants vai III-275. panta 2. punkta a) apakšpunkts, pasākumi, kas noteikti, piemērojot minētās iedaļas vai pantus, noteikumi starptautiskos nolīgumos, ko Savienība noslēgusi, piemērojot minētās iedaļas vai pantus, kā arī Eiropas Savienības Tiesas nolēmumi, ar ko interpretē minētos noteikumus vai pasākumus, nav saistoši Apvienotajai Karalistei vai Īrijai un nav piemērojami šajās valstīs. Šādi noteikumi, pasākumi vai lēmumi neietekmē šo valstu kompetenci, tiesības un pienākumus. Šādi noteikumi, pasākumi vai lēmumi negroza *acquis communautaire* vai Savienības *acquis*, kas attiecas uz Apvienoto Karalisti vai Īriju, un nav daļa no Savienības tiesību sistēmas, kas attiecas uz Apvienoto Karalisti vai Īriju.

3. PANTS

1. Trīs mēnešos pēc tam, kad Padomei iesniegts priekšlikums saskaņā ar Konstitūcijas III daļas III sadaļas IV nodaļas 2. vai 3. iedaļu, III-263. pantu vai III-275. panta 2. punkta a) apakšpunktu, Apvienotā Karaliste vai Īrija var rakstiski paziņot Padomei, ka tā vēlas piedalīties ierosinātā pasākuma pieņemšanā un īstenošanā, un tādā gadījumā attiecīgā valsts iegūst šādas tiesības. Aktiem, kas Padomei jāpieņem vienprātīgi, ir vajadzīgs vienprātīgs lēmums, ko pieņem Padomes locekļi, izņemot Padomes locekli, kas nav sniedzis šādu paziņojumu. Pasākums, kas noteikts saskaņā ar šo punktu, ir saistošs visām dalībvalstīm, kuras piedalījušās tā noteikšanā. Eiroregulās vai eirolēmumos, kas pieņemti saskaņā ar Konstitūcijas III-260. pantu, paredz nosacījumus Apvienotās Karalistes un Īrijas dalībai izvērtēšanā tajās jomās, uz ko attiecas Konstitūcijas III daļas III sadaļas IV nodaļas 2. vai 3. iedaļa.

Piemērojot šo pantu, kvalificētais balsu vairākums ir vismaz 55 % to Padomes locekļu balsu, kuri pārstāv iesaistītās dalībvalstis, kas aptver vismaz 65 % iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju.

Bloķējošajam mazākumam ir jābūt vismaz minimālajam Padomes locekļu skaitam, kas pārstāv vairāk nekā 35 % iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju, papildus balsojot vienam loceklim; ja tā nav, uzskata, ka ir panākts kvalificēts balsu vairākums.

Atkāpjoties no šā panta otrās un trešās daļas, gadījumos, kad Padome nelemj pēc Komisijas vai Savienības ārlietu ministra priekšlikuma, kvalificētais balsu vairākums ir vismaz 72 % to Padomes locekļu balsu, kuri pārstāv iesaistītās dalībvalstis, kas aptver vismaz 65 % iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju

2. Ja 1. punktā minēto pasākumu nav iespējams noteikt pieņemamā termiņā, piedaloties Apvienotajai Karalistei vai Īrijai, Padome attiecīgo pasākumu var noteikt saskaņā ar 1. pantu bez Apvienotās Karalistes vai Īrijas līdzdalības. Šādā gadījumā piemēro 2. pantu.

4. PANTS

Pēc pasākuma noteikšanas, piemērojot Konstitūcijas III daļas III sadaļas IV nodaļas 2. vai 3. iedaļu, III-263. pantu vai III-275. panta 2. punkta a) apakšpunktu, Apvienotā Karaliste vai Īrija jebkurā laikā var paziņot Padomei un Komisijai savu nodomu pieņemt attiecīgo pasākumu. Šādā gadījumā Konstitūcijas III-420. panta 1. punktā paredzēto procedūru piemēro *mutatis mutandis*.

5. PANTS

Dalībvalstij, kam nav saistošs pasākums, kurš noteikts, piemērojot Konstitūcijas III daļas III sadaļas IV nodaļas 2. vai 3. iedaļu, III-263. pantu vai III-275. panta 2. punkta a) apakšpunktu, nav saistošas attiecīgā pasākuma finansiālās sekas, izņemot iestāžu administratīvās izmaksas, ja vien Padome ar vienprātīgu visu tās locekļu lēmumu, iepriekš apspriežoties ar Eiropas Parlamentu, nenosaka citādi.

6. PANTS

Ja šajā protokolā paredzētajos gadījumos Apvienotajai Karalistei vai Īrijai ir saistošs kāds pasākums, kas noteikts, piemērojot Konstitūcijas III daļas III sadaļas IV nodaļas 2. vai 3. iedaļu, Konstitūcijas III-260. pantu - tiktāl, ciktāl minētais pants attiecas uz jomām, ko aptver minētās iedaļas, III-263. pantu vai III-275. panta 2. punkta a) apakšpunktu, tad saistībā ar konkrēto pasākumu uz Apvienoto Karalisti vai Īriju attiecas atbilstīgie Konstitūcijas noteikumi.

7. PANTS

Šā protokola 3. un 4. pants neskar Protokolu par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā.

8. PANTS

Īrija var rakstiski paziņot Padomei, ka nevēlas, lai uz to turpmāk attiektos kādi šā protokola noteikumi. Šādā gadījumā attiecīgie noteikumi uz Īriju vairs neattiecas.

20. PROTOKOLS
PAR DĀNIJAS NOSTĀJU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ATGĀDINOT lēmumu, ko 1992. gada 12. decembrī pieņēmuši valstu un valdību vadītāji Eiropadomes sanāksmē Edinburgā par dažiem jautājumiem, ko saistībā ar Līgumu par Eiropas Savienību bija izvirzījusi Dānija;

IEVĒROJOT Edinburgas lēmumā izklāstīto Dānijas nostāju attiecībā uz pilsonību, Ekonomikas un monetāro savienību, aizsardzības politiku, kā arī tieslietām un iekšlietām;

APZINOTIES, ka no Edinburgas lēmuma izrietošā tiesiskā režīma saglabāšana saistībā ar Konstitūciju ievērojami ierobežos Dānijas līdzdalību nozīmīgās Savienības sadarbības jomās un ka Savienības interesēs būtu nodrošināt *acquis* integritāti brīvības, drošības un tiesiskuma telpā;

VĒLOTIES tādēļ ieviest tiesiskas reglamentācijas sistēmu, kas nodrošinātu Dānijai iespēju piedalīties tādu pasākumu noteikšanā, kas ierosināti saskaņā ar Konstitūcijas III daļas, III sadaļas, IV nodaļu, un ļautu Dānijai šo iespēju izmantot saskaņā ar tās konstitucionālajām prasībām;

PATUROT PRĀTĀ TO, ka Dānija nekavēs pārējo dalībvalstu sadarbības turpmāku attīstību attiecībā uz pasākumiem, kas nav saistoši Dānijai;

ŅEMOT VĒRĀ Protokolu par par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

I DAĻA

1. PANTS

Dānija nepiedalās tādu Padomes pasākumu pieņemšanā, kas ierosināti saskaņā ar Konstitūcijas III daļas III sadaļas IV nodaļu. Aktiem, kas Padomei jāpieņem vienprātīgi, ir vajadzīgs vienprātīgs lēmums, ko pieņem Padomes locekļi, izņemot Dānijas valdības pārstāvi.

Piemērojot šo pantu, kvalificētais balsu vairākums ir vismaz 55 % to Padomes locekļu balsu, kuri pārstāv iesaistītās dalībvalstis, kas aptver vismaz 65 % iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju.

Bloķējošajam mazākumam ir jābūt vismaz minimālajam Padomes locekļu skaitam, kas pārstāv vairāk nekā 35 % iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju, papildus balsojot vienam loceklim; ja tā nav, uzskata, ka ir panākts kvalificēts balsu vairākums.

Atkāpjoties no šā panta otrās un trešās daļas, gadījumos, kad Padome nelemj pēc Komisijas vai Savienības ārlietu ministra priekšlikuma, kvalificētais balsu vairākums ir vismaz 72 % to Padomes locekļu balsu, kuri pārstāv iesaistītās dalībvalstis, kas aptver vismaz 65 % iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju.

2. PANTS

Konstitūcijas III daļas III sadaļas IV nodaļa, pasākumi, kas noteikti, piemērojot minēto nodaļu, noteikumi starptautiskos nolīgumos, ko Savienība noslēgusi, piemērojot minēto nodaļu, kā arī Eiropas Savienības Tiesas nolēmumi, ar ko interpretē minētos noteikumus vai pasākumus, nav saistoši Dānijai un nav piemērojami šajā valstī. Šādi noteikumi, pasākumi vai lēmumi neietekmē Dānijas kompetenci, tiesības un pienākumus. Šādi noteikumi, pasākumi vai lēmumi negroza *acquis communautaire* vai Savienības *acquis*, kas attiecas uz Dāniju, un nav daļa no Savienības tiesību sistēmas, kas attiecas uz Dāniju.

3. PANTS

Dānijai nav saistošas 1. pantā minēto pasākumu finansiālās sekas, izņemot iestāžu administratīvās izmaksas.

4. PANTS

1. Sešos mēnešos pēc tam, kad ir pieņemts kāds pasākums, kura mērķis ir attīstīt Šengenas *acquis* un uz kuru attiecas šā protokola I daļa, Dānija nolemj, vai transponēt šo pasākumu savos tiesību aktos. Ja Dānija nolemj to darīt, šis pasākums saskaņā ar starptautiskām tiesībām radīs savstarpējas saistības starp Dāniju un pārējām dalībvalstīm, uz kurām attiecas konkrētais pasākums.

Ja Dānija nolemj nepiemērot kādu no šiem pasākumiem, tad dalībvalstis, kurām attiecīgais pasākums ir saistošs, un Dānija apsvērs, kādi atbilstīgi pasākumi ir jāveic.

2. Attiecībā uz Šengenas *acquis* Dānija saglabā tādas pašas tiesības un pienākumus, kādas tai bija pirms Konstitūcijas stāšanās spēkā.

II DAĻA

5. PANTS

Attiecībā uz pasākumiem, ko Padome noteikusi saskaņā ar Konstitūcijas I-41. pantu, III-295. panta 1. punktu un III-309. līdz III-313. pantu, Dānija nepiedalās ar aizsardzības jautājumiem saistītu Savienības lēmumu un rīcību izstrādē un ieviešanā. Tādēļ Dānija nepiedalās šo pasākumu noteikšanā. Dānija nekavēs pārējo dalībvalstu sadarbības turpmāku attīstību šajā jomā. Dānijai nav ne pienākuma palīdzēt finansēt darbības izdevumus, ko rada šādi pasākumi, ne arī nodrošināt, lai Savienībai būtu pieejami militārie spēki.

Aktiem, kas Padomei jāpieņem vienprātīgi, ir vajadzīgs vienprātīgs lēmums, ko pieņem Padomes locekļi, izņemot Dānijas valdības pārstāvi.

Piemērojot šo pantu, kvalificētais balsu vairākums ir vismaz 55 % to Padomes locekļu balsu, kuri pārstāv iesaistītās dalībvalstis, kas aptver vismaz 65 % iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju.

Bloķējošajam mazākumam ir jābūt vismaz minimālajam Padomes locekļu skaitam, kas pārstāv vairāk nekā 35 % iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju, papildus balsojot vienam loceklim; ja tā nav, uzskata, ka ir panākts kvalificēts balsu vairākums.

Atkāpjoties no šā panta trešās un ceturtās daļas, gadījumos, kad Padome nelemj pēc Komisijas vai Savienības ārlietu ministra priekšlikuma, kvalificētais balsu vairākums ir vismaz 72 % to Padomes locekļu balsu, kuri pārstāv iesaistītās dalībvalstis, kas aptver vismaz 65 % iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju.

III DAĻA

6. PANTS

Šis protokols attiecas arī uz pasākumiem, kas saskaņā ar Konstitūcijas IV-438. pantu paliek spēkā un kas pirms Konstitūcijas stāšanās spēkā bija ietverti Protokolā par Dānijas nostāju, kurš pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam.

7. PANTS

Šā protokola 1., 2. un 3. pants neattiecas uz pasākumiem, ar ko nosaka trešās valstis, kuru pilsoņiem vajadzīgas vīzas, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, vai pasākumiem, kas attiecas uz vienotu vīzu formu.

IV DAĻA

8. PANTS

Dānija saskaņā ar savām konstitucionālajām prasībām vienmēr var informēt pārējās dalībvalstis, ka tā turpmāk nevēlas pilnībā vai daļēji izmantot šo protokolu. Šādā gadījumā Dānija pilnībā piemēros attiecīgos spēkā esošos Savienības līmenī noteiktos pasākumus.

9. PANTS

1. Dānija saskaņā ar savām konstitucionālajām prasībām, un neskarot 8. pantu, vienmēr var paziņot pārējām dalībvalstīm, ka, sākot ar nākamā mēneša pirmo dienu pēc paziņojuma, šā protokola I daļu aizstāj noteikumi, kas paredzēti šā protokola pielikumā. Šādā gadījumā atbilstīgi maina šā protokola 5. līdz 9. panta numerāciju.

2. Sešus mēnešus pēc tam, kad stājas spēkā šā panta 1. punktā paredzētais paziņojums, viss Šengenas *acquis* un pasākumi, kas pieņemti tā attīstīšanai, kuri līdz šim bijuši saistoši Dānijai saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, ir saistoši Dānijai kā Savienības tiesības.

PIELIKUMS

1. PANTS

Ievērojot 3. pantu, Dānija nepiedalās tādu Padomes pasākumu pieņemšanā, kas ierosināti saskaņā ar Konstitūcijas III daļas III sadaļas IV nodaļu. Aktiem, kas Padomei jāpieņem vienprātīgi, ir vajadzīgs vienprātīgs lēmums, ko pieņem Padomes locekļi, izņemot Dānijas valdības pārstāvi.

Piemērojot šo pantu, kvalificētais balsu vairākums ir vismaz 55 % to Padomes locekļu balsu, kuri pārstāv iesaistītās dalībvalstis, kas aptver vismaz 65 % iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju.

Bloķējošajam mazākumam ir jābūt vismaz minimālajam Padomes locekļu skaitam, kas pārstāv vairāk nekā 35 % iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju, papildus balsojot vienam loceklim; ja tā nav, uzskata, ka ir panākts kvalificēts balsu vairākums.

Atkāpjoties no šā panta otrās un trešās daļas, gadījumos, kad Padome nelemj pēc Komisijas vai Savienības ārlietu ministra priekšlikuma, kvalificētais balsu vairākums ir vismaz 72 % to Padomes locekļu balsu, kuri pārstāv iesaistītās dalībvalstis, kas aptver vismaz 65 % iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju.

2. PANTS

Saskaņā ar 1. pantu un ievērojot 3., 4. un 6. pantu, Konstitūcijas III daļas III sadaļas IV nodaļa, pasākumi, kas noteikti, piemērojot minēto nodaļu, noteikumi starptautiskos nolīgumos, ko Savienība noslēgusi, piemērojot minēto nodaļu, kā arī Eiropas Savienības Tiesas nolēmumi, ar ko interpretē minētos noteikumus vai pasākumus, nav saistoši Dānijai un nav piemērojami šajā valstī. Šādi noteikumi, pasākumi vai lēmumi neietekmē Dānijas kompetenci, tiesības un pienākumus. Šādi noteikumi, pasākumi vai lēmumi negroza *acquis communautaire* un Savienības *acquis,* kas attiecas uz Dāniju, un nav daļa no Savienības tiesību sistēmas, kas attiecas uz Dāniju.

3. PANTS

1. Trīs mēnešos pēc tam, kad Padomei iesniegts priekšlikums vai iniciatīva saskaņā ar Konstitūcijas III daļas III sadaļas IV nodaļu, Dānija var rakstiski paziņot Padomes priekšsēdētājam, ka tā vēlas piedalīties ierosinātā pasākuma pieņemšanā un īstenošanā, un tādā gadījumā Dānija iegūst šādas tiesības.

2. Ja 1. punktā minēto pasākumu nav iespējams noteikt pieņemamā termiņā, piedaloties Dānijai, Padome attiecīgo pasākumu var noteikt saskaņā ar 1. pantu bez Dānijas līdzdalības. Šādā gadījumā piemēro 2. pantu.

4. PANTS

Pēc pasākuma noteikšanas, piemērojot Konstitūcijas III daļas III sadaļas IV nodaļu, Dānija jebkurā laikā var paziņot Padomei un Komisijai savu nodomu pieņemt attiecīgo pasākumu. Šādā gadījumā Konstitūcijas III-420. panta 1. punktā paredzēto procedūru piemēro *mutatis mutandis*.

5. PANTS

1. Paziņojumu saskaņā ar 4. pantu iesniedz, vēlākais, sešus mēnešus pēc tam, kad pasākums, ar ko attīsta Šengenas *acquis*, ir pieņemts galīgajā variantā.

Ja Dānija neiesniedz paziņojumu saskaņā ar 3. vai 4. pantu attiecībā uz kādu no šiem pasākumiem, ar ko attīsta Šengenas *acquis*, tad dalībvalstis, kurām attiecīgais pasākums ir saistošs, un Dānija apsvērs, kādi atbilstīgi pasākumi ir jāveic.

2. Saskaņā ar 3. pantu sniegtu paziņojumu attiecībā uz kādu pasākumu, ar ko attīsta Šengenas *acquis*, neatsaucami atzīst par paziņojumu, kas saskaņā ar 3. pantu sniegts attiecībā uz jebkādiem turpmākiem priekšlikumiem un iniciatīvām saistībā ar attiecīgā pasākuma papildināšanu, tiktāl, ciktāl ar šādiem priekšlikumiem vai iniciatīvām attīsta Šengenas *acquis*.

6. PANTS

Ja šajā daļā paredzētajos gadījumos Dānijai ir saistošs kāds pasākums, kas noteikts, piemērojot Konstitūcijas III daļas III sadaļas IV nodaļu, tad saistībā ar konkrēto pasākumu uz Dāniju attiecas atbilstīgie Konstitūcijas noteikumi.

7. PANTS

Ja Dānijai nav saistošs pasākums, kurš noteikts, piemērojot Konstitūcijas III daļas III sadaļas IV nodaļu, tai nav saistošas attiecīgā pasākuma finansiālās sekas, izņemot iestāžu administratīvās izmaksas, ja vien Padome ar vienprātīgu lēmumu, iepriekš apspriežoties ar Eiropas Parlamentu, nenosaka citādi.

21. PROTOKOLSPAR DALĪBVALSTU ĀRĒJĀM ATTIECĪBĀM SAISTĪBĀ AR ĀRĒJO ROBEŽU ŠĶĒRSOŠANU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ŅEMOT VĒRĀ to, ka dalībvalstīm jānodrošina efektīva kontrole pie ārējām robežām, vajadzības gadījumā sadarbojoties ar trešām valstīm,
IR VIENOJUŠĀS par šādu noteikumu, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

VIENĪGAIS PANTS

Konstitūcijas III-265. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētie noteikumi par pasākumiem attiecībā uz ārējo robežu šķērsošanu neskar dalībvalstu kompetenci apspriest un slēgt nolīgumus ar trešām valstīm, ja šajos nolīgumos tiek ievēroti Savienības tiesību akti un citi attiecīgi starptautiskie nolīgumi.

22. PROTOKOLSPAR DALĪBVALSTU PILSOŅU PATVĒRUMA TIESĪBĀM

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

TĀ KĀ saskaņā ar Konstitūcijas I-9. panta 1. punktu Savienība atzīst tiesības, brīvības un principus, kas izklāstīti Pamattiesību hartā;

TĀ KĀ atbilstīgi Konstitūcijas I-9. panta 3. punktam pamattiesības, ko nodrošina Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija, kā vispārīgi principi ir daļa no Savienības tiesību sistēmas;

TĀ KĀ Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir nodrošināt to, ka Savienība, interpretējot un piemērojot Konstitūcijas I-9. panta 1. un 3. punktu, ievēro tiesiskumu;

TĀ KĀ atbilstīgi Konstitūcijas I-58. pantam ikvienai Eiropas valstij, vēloties kļūt par Savienības dalībvalsti, ir jārespektē Konstitūcijas I-2. pantā izklāstītās vērtības;

IEVĒROJOT TO, ka ar Konstitūcijas I-59. pantu ir radīts mehānisms, kā uz laiku atņemt dažas tiesības gadījumā, ja dalībvalsts vairākkārt nopietni pārkāpj šīs vērtības;

ATGĀDINOT to, ka katram kādas dalībvalsts pilsonim kā Savienības pilsonim ir īpašs statuss un aizsardzība, ko dalībvalstis garantē saskaņā ar Konstitūcijas I daļas II sadaļu un III daļas II sadaļu;

IEVĒROJOT TO, ka Konstitūcija izveido telpu bez iekšējām robežām un katram Savienības pilsonim nodrošina tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā;

VĒLĒDAMĀS novērst patvēruma institūta izmantošanu tādiem nolūkiem, kādiem tas nav paredzēts;

TĀ KĀ šis protokols ievēro 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvencijas par bēgļu statusu galamērķus un uzdevumus,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

VIENĪGAIS PANTS

Ņemot vērā pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzības līmeni Eiropas Savienības dalībvalstīs, visos juridiskajos un praktiskajos jautājumos, kas saistīti ar patvēruma lietām, tās uzskatāmas par drošām izcelsmes valstīm. Tādējādi ikvienu patvēruma pieteikumu, ko iesniedz kādas dalībvalsts pilsonis, kāda cita dalībvalsts var ņemt vērā vai pasludināt, ka tā izskatīšana ir pieļaujama, tikai šādos gadījumos:

a) ja dalībvalsts, kuras pilsonis ir patvēruma pieteikuma iesniedzējs, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 15. pantu, nosaka savā teritorijā pasākumus, atkāpjoties no pienākumiem, ko šai valstij uzliek minētā konvencija;

b) ja ir sākta Konstitūcijas I-59. panta 1. vai 2. punktā minētā procedūra un tikmēr, kamēr Padome vai, attiecīgā gadījumā, Eiropadome šajā sakarā pieņem eirolēmumu attiecībā uz dalībvalsti, kuras pilsonis ir patvēruma pieteikuma iesniedzējs,

c) ja Padome ir pieņēmusi eirolēmumu saskaņā ar Konstitūcijas I-59. panta 1. punktu attiecībā uz dalībvalsti, kuras pilsonis ir patvēruma pieteikuma iesniedzējs, vai ja Eiropadome ir pieņēmusi eirolēmumu saskaņā ar Konstitūcijas I-59. panta 2. punktu attiecībā uz dalībvalsti, kuras pilsonis ir patvēruma pieteikuma iesniedzējs;

d) ja kādai dalībvalstij būtu vienpusēji jāpieņem šāds lēmums par kādas citas dalībvalsts pilsoņa patvēruma pieteikumu; šādā gadījumā tūlīt informē Padomi; patvēruma pieteikumu izskata, pamatojoties uz pieņēmumu, ka tas ir klaji nepamatots, nekādā gadījumā nekādi neiespaidojot dalībvalsts tiesības pieņemt lēmumu.

23. PROTOKOLS
PAR PASTĀVĪGU STRUKTURĒTU SADARBĪBU, KAS IZVEIDOTA AR KONSTITŪCIJAS I-41. PANTA 6. PUNKTU UN III-312. PANTU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ŅEMOT VĒRĀ Konstitūcijas I-41. panta 6. punktu un III-312. pantu;

ATGĀDINOT, ka Savienība īsteno kopējo ārpolitiku un drošības politiku, kas pamatojas uz to, lai panāktu dalībvalstu darbības konverģences līmeni, kas pastāvīgi pieaug;

ATGĀDINOT, ka kopējā drošības un aizsardzības politika ir kopējās ārpolitikas un drošības politikas sastāvdaļa; ka tā nodrošina Savienības rīcības spējas, izmantojot civilos un militāros līdzekļus; ka Savienība var izmantot šādus līdzekļus Konstitūcijas III-309. pantā minētajos uzdevumos ārpus Savienības, lai nodrošinātu miera uzturēšanu, konfliktu novēršanu un starptautiskās drošības stiprināšanu saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas statūtu principiem; ka šo uzdevumu veikšanai ir jāizmanto dalībvalstu nodrošinātās militārās spējas saskaņā ar "vienotu spēku principu";

ATGĀDINOT, ka Savienības kopējā drošības un aizsardzības politika neskar dažu dalībvalstu drošības un aizsardzības politikas īpašās iezīmes;

ATGĀDINOT to, ka Savienības kopējā drošības un aizsardzības politika respektē pienākumus, ko Ziemeļatlantijas Līgums uzliekt dalībvalstīm, kuras uzskata, ka šo valstu kopīgā aizsardzība tiek īstenota Ziemeļatlantijas Līguma Organizācijā, kura turpina būt dalībvalstu kolektīvās aizsardzības pamats; un atgādinot to, ka Savienības kopējā drošības un aizsardzības politika ir saderīga ar kopējo drošības un aizsardzības politiku, kas noteikta minētajā organizācijā;

PĀRLIECĪBĀ, ka Savienības pārliecinošāka loma drošības un aizsardzības jomā veicinās Ziemeļatlantijas Alianses dinamismu saskaņā ar tā dēvēto "Berlīne Pluss" vienošanos,

APŅĒMUŠĀS nodrošināt Savienības spēju pilnībā uzņemties atbildību starptautiskajā vidē;

ATZĪSTOT, ka Apvienoto Nāciju Organizācija var lūgt Savienības atbalstu steidzamu uzdevumu īstenošanai saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas statūtu VI un VII nodaļu;

ATZĪSTOT, ka drošības un aizsardzības politikas stiprināšana prasīs dalībvalstu pūliņus saistībā ar to spējām;

APZINOTIES, ka jaunas attīstības fāzes sākšana Eiropas drošības un aizsardzības politikas jomā ir saistīta ar iesaistīto dalībvalstu noteiktiem centieniem;

ATGĀDINOT, cik nozīmīgi ir, lai ārlietu ministrs būtu pilnībā iesaistīts pastāvīgās strukturētās sadarbības pasākumos,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

1. PANTS

Pastāvīgā strukturētā sadarbība, kas paredzēta Konstitūcijas I-41. panta 6. punktā, ir atvērta ikvienai dalībvalstij, kura no dienas, kad stājas spēkā Līgums par Konstitūciju Eiropai, apņemas:

a) sākt intensīvāk attīstīt savas aizsardzības spējas, attīstot savu nacionālo ieguldījumu un - vajadzības gadījumā - līdzdalību daudznacionālos spēkos, Eiropas galvenajās programmās aprīkojuma jomā, kā arī Aizsardzības spēju attīstības, zinātniskās izpētes, sagādes un bruņojuma aģentūras (turpmāk "Eiropas Aizsardzības aģentūra") darbībā; un

b) būt spējīga nodrošināt - vēlākais 2007. gadā - gan valsts līmenī, gan daudznacionālu spēku grupējumos plānveida kaujas vienības paredzēto uzdevumu veikšanai, kuras taktiskās plānošanas līmenī veidotas kā taktiskās kaujas vienības ar palīgelementiem, tostarp transportu un loģistiku, un kuras 5 līdz 30 dienās ir spējīgas iesaistīties III-309. pantā minēto uzdevumu veikšanā, īpaši lai izpildītu Apvienoto Nāciju Organizācijas pieprasījumu, un kuras var nosūtīt uz, sākotnēji, 30 dienu laikposmu, ko var pagarināt līdz 120 dienām.

2. PANTS

Šā protokola 1. pantā noteikto mērķu sasniegšanai, dalībvalstis, kas piedalās pastāvīgā strukturētā sadarbībā, apņemas:

a) no dienas, kad stājas spēkā Līgums par Konstitūciju Eiropai, sadarboties, lai sasniegtu paredzētos mērķus attiecībā uz investīciju izdevumiem aizsardzības aprīkojumam, un regulāri pārskatīt šos mērķus, ņemot vērā drošības situāciju un Savienības starptautisko atbildību;

b) cik vien iespējams savstarpēji tuvināt savus aizsardzības līdzekļus, jo īpaši saskaņojot militāro vajadzību noteikšanu, apvienojot un, ja nepieciešams, specializējot savus aizsardzības līdzekļus un spējas, kā arī veicinot sadarbību apmācību un loģistikas jomā;

c) veikt konkrētus pasākumus, lai palielinātu savu spēku pieejamību, savietojamību, elastīgumu un gatavību, jo īpaši, identificējot kopējus mērķus attiecībā uz spēku iesaistīšanu, tostarp, iespējams, pārskatot lēmumu pieņemšanas procedūras valsts līmenī;

d) sadarboties, lai nodrošinātu, ka tiek veikti vajadzīgie pasākumi, lai novērstu - tostarp ar daudznacionāliem līdzekļiem un neskarot saistības, kuras tām ir saistībā ar Ziemeļatlantijas Līguma Organizāciju - novērstu trūkumus, ko konstatē saskaņā ar "Aizsardzības spēju attīstības mehānismu";

e) ja nepieciešams, saistībā ar Eiropas Aizsardzības aģentūru līdzdarboties, lai attīstītu galvenās kopīgās vai Eiropas programmas aprīkojuma jomā.

3. PANTS

Eiropas Aizsardzības aģentūra regulāri veic iesaistīto dalībvalstu ieguldījuma izvērtēšanu, ciktāl tas attiecas uz šo valstu spējām, īpaši izvērtējot ieguldījumu, kurš veikts saskaņā ar kritērijiem, ko nosaka - *inter alia* - pamatojoties uz šā protokola 2. pantu, un vismaz reizi gadā iesniedz attiecīgu ziņojumu. Izvērtēšana var būt par pamatu Padomes ieteikumiem un eirolēmumiem, ko pieņem saskaņā ar Konstitūcijas III-312. pantu.

24. PROTOKOLS
PAR KONSTITŪCIJAS I-41. PANTA 2. PUNKTU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

IEVĒROJOT to, ka pilnībā jāpiemēro Konstitūcijas I-41. panta 2. punkta noteikumi;

IEVĒROJOT to, ka Savienības politikai atbilstīgi Konstitūcijas I-41. panta 2. punktam, nebūtu jāiespaido dažu dalībvalstu drošības un aizsardzības politikas īpašās iezīmes, un ka šai politikai jārespektē pienākumi, ko Ziemeļatlantijas Līgums uzliekt dalībvalstīm, kuras uzskata, ka šo valstu kopīgā aizsardzība tiek īstenota Ziemeļatlantijas Līguma Organizācijā, kura turpina būt dalībvalstu kolektīvās aizsardzības pamats; un ievērojot to, ka Savienības kopējai drošības un aizsardzības politikai ir jābūt saderīgai ar kopējo drošības un aizsardzības politiku, kas noteikta minētajā organizācijā,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

VIENĪGAIS PANTS

Savienība kopā ar Rietumeiropas Savienību izstrādā pasākumus, kas paredz stiprināt to sadarbību.

25. PROTOKOLS
PAR NĪDERLANDES ANTIĻU SALĀS RAFINĒTU NAFTAS PRODUKTU IMPORTU EIROPAS SAVIENĪBĀ

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

VĒLOTIES sīkāk izstrādāt tirdzniecības sistēmu, ko attiecina uz Nīderlandes Antiļu salās rafinētu naftas produktu importu Savienībā,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

1. PANTS

Šis protokols attiecas uz naftas produktiem, kas ietilpst Kombinētās nomenklatūras pozīcijās 27.10, 27.11, 27.12 (parafīns un naftas parafīns), ex 27.13 (parafīna atliekas) un 27.14 (slānekļa parafīns) un ko importē lietošanai dalībvalstīs.

2. PANTS

Dalībvalstis apņemas attiecībā uz Nīderlandes Antiļu salās rafinētiem naftas produktiem atbilstīgi šā protokola noteikumiem piemērot tarifu atvieglojumus, kas izriet no Nīderlandes Antiļu salu asociēšanas Savienībā. Šie noteikumi ir spēkā neatkarīgi no tā, kādi ir dalībvalstu piemērotie izcelsmes noteikumi.

3. PANTS

1. Ja Komisija pēc kādas dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes konstatē, ka Nīderlandes Antiļu salās rafinētu naftas produktu imports Savienībā atbilstīgi 2. pantā minētajai sistēmai rada patiesas grūtības vienas dalībvalsts vai vairāku dalībvalstu tirgū, tā pieņem eirolēmumu, nosakot, ka attiecīgās dalībvalstis ievieš, palielina vai atkārtoti ievieš muitas nodokļus attiecībā uz šādu importu tādā apjomā un uz tādu laikposmu, kas vajadzīgs, lai attiecīgo stāvokli novērstu. Šādi ieviesto, palielināto vai atkārtoti ieviesto muitas nodokļu likmes nedrīkst pārsniegt tās likmes, ko par tādu pašu produktu importu piemēro trešām valstīm.

2. Šā panta 1. punkta noteikumus jebkurā gadījumā var piemērot, ja Nīderlandes Antiļu salās rafinētu naftas produktu imports Savienībā sasniedz divus miljonus tonnu gadā.

3. Padomi informē par Komisijas eirolēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 1. un 2. punktu, tostarp par tiem eirolēmumiem, ar ko kādas dalībvalsts lūgumu noraida. Padome pēc ikvienas dalībvalsts lūguma var jebkurā laikā pieņemt eirolēmumum, ar ko groza vai atceļ iepriekšminētos eirolēmumus.

4. PANTS

1. Ja kāda dalībvalsts uzskata, ka Nīderlandes Antiļu salās rafinētu naftas produktu imports, ko atbilstīgi 2. pantā paredzētajai sistēmai veic tieši vai caur citu dalībvalsti, rada patiesas grūtības tās tirgū un ka ir jāveic tūlītēji pasākumi, lai situāciju labotu, tā pēc savas ierosmes var nolemt piemērot muitas nodokļus šādam importam, ar noteikumu, ka likme nedrīkst pārsniegt to likmi, ko tā par tādu pašu produktu importu piemēro trešām valstīm. Tā savu lēmumu paziņo Komisijai, kura viena mēneša laikā pieņem eirolēmumu, ar ko nosaka, vai dalībvalsts paredzētos pasākumus var atstāt spēkā, vai arī tie ir jāgroza vai jāatceļ. Uz šādu Komisijas eirolēmumu attiecas 3. panta 3. punkts.

2. Ja Nīderlandes Antiļu salās rafinētu naftas produktu imports, ko atbilstīgi 2. pantā paredzētajai sistēmai veic tieši vai caur citu dalībvalsti, vienā dalībvalstī vai vairākās dalībvalstīs kalendārajā gadā pārsniedz šā protokola pielikumā noteikto daudzumu tonnās, tad uzskata, ka pasākumi, ko konkrētajā gadā šī dalībvalsts vai šīs dalībvalstis veic saskaņā ar 1. pantu, ir pamatoti. Komisija, iepriekš pārliecinoties, ka noteiktais daudzums tonnās ir sasniegts, atzīst veiktos pasākumus. Šādā gadījumā pārējās dalībvalstis atturas vērsties Padomē.

5. PANTS

Ja Savienība nolemj naftas produktiem piemērot kvantitatīvus ierobežojumus neatkarīgi no to izcelsmes, šos ierobežojumus var attiecināt arī uz naftas produktiem, kuru izcelsmes ir Nīderlandes Antiļu salās. Tādā gadījumā Nīderlandes Antiļu salām piemēro labvēlīgāku režīmu nekā trešām valstīm.

6. PANTS

1. Padome pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Komisiju, lemjot vienbalsīgi, var pārskatīt 2. līdz 5. panta noteikumus, ja tiek pieņemta kopēja definīcija naftas produktiem, kuru izcelsme ir trešās valstīs un asociētajās valstīs, ja tiek pieņemti lēmumi saskaņā ar kopīgo tirdzniecības politiku attiecībā uz minētajiem produktiem vai ja tiek izstrādāta kopīga enerģētikas politiku.

2. Tomēr pēc šādas pārskatīšanas jebkurā gadījumā piemērotā formā saglabā līdzvērtīgus atvieglojumus Nīderlandes Antiļu salām attiecībā uz daudzumu, kas ir vismaz 2,5 miljoni tonnu naftas produktu.

3. Savienības saistības attiecībā uz šā panta 2. punktā minētajiem līdzvērtīgiem atvieglojumiem vajadzības gadījumā var sīkāk sadalīt pa valstīm, ņemot vērā šā protokola pielikumā norādīto daudzumu tonnās.

7. PANTS

Lai īstenotu šo protokolu, Komisija ir atbildīga par to, lai tiktu ieviests izstrādātais modelis attiecībā uz Nīderlandes Antiļu salās rafinētu naftas produktu importu dalībvalstīs. Dalībvalstis saskaņā ar Komisijas administratīvajiem ieteikumiem nosūta tai visu šim nolūkam vajadzīgo informāciju, ko Komisija izplata.

PIELIKUMS

Lai īstenotu šā protokola 4. panta 2. punktu, Augstās Līgumslēdzējas Puses ir nolēmušas, ka 2 miljoni tonnu naftas produktu no Antiļu salām tiek sadalīti starp dalībvalstīm šādi:

Vācija……..	625 000 tonnu
Beļģijas un Luksemburgas Ekonomikas Savienība……	200 000 tonnu
Francija……..…	75 000 tonnu
Itālija…….	100 000 tonnu
Nīderlande…….	1 000 000 tonnu.

26. PROTOKOLS
PAR NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA IEGĀDI
DĀNIJĀ

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

NOLŪKĀ atrisināt dažas īpašas problēmas, kas saistītas ar Dānijas interesēm,

IR VIENOJUŠĀS par šādu noteikumu, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

VIENĪGAIS PANTS

Neatkarīgi no Konstitūcijas noteikumiem, Dānija var saglabāt savus spēkā esošos tiesību aktus par otro mājokļu iegādi.

27. PROTOKOLSPAR SABIEDRISKĀS APRAIDES SISTĒMUDALĪBVALSTĪS

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

IEVĒROJOT TO, ka sabiedriskās apraides sistēma dalībvalstīs ir tieši saistīta ar katras valsts sabiedrības demokrātijas, sociālajām un kultūras vajadzībām, kā arī ar vajadzību saglabāt plašsaziņas līdzekļu plurālismu,
IR VIENOJUŠĀS par šādiem skaidrojošiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

VIENĪGAIS PANTS

Konstitūcijas noteikumi neskar dalībvalstu kompetenci attiecībā uz sabiedriskās apraides finansējuma nodrošināšanu, ja šādu finansējumu piešķir raidorganizācijām, lai tās izpildītu valsts pasūtījumu, ko tām uzticējusi, noteikusi un organizējusi attiecīgā dalībvalsts, un ja šāds finansējums neietekmē tirdzniecības nosacījumus un konkurenci Savienībā tā, ka tas ir pretrunā kopējām interesēm, tomēr ņemot vērā valsts pasūtījuma izpildi.

28. PROTOKOLS
PAR KONSTITŪCIJAS III-214. PANTU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

IR VIENOJUŠĀS par šādu noteikumu, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

VIENĪGAIS PANTS

Piemērojot Konstitūcijas III-214. pantu, sociālās nodrošināšanas sistēmas pabalstus neuzskata par atalgojumu, ja un ciktāl tos var attiecināt uz nodarbinātības laikposmiem pirms 1990. gada 17. maija; izņēmums ir gadījums, kad darba ņēmēji vai viņu pārstāvji pirms minētās dienas ir ierosinājuši lietu tiesā vai atbilstīgi attiecīgās valsts tiesību aktiem iesnieguši līdzvērtīgu prasību.

29. PROTOKOLSPAR EKONOMISKO, SOCIĀLO UN TERITORIĀLO KOHĒZIJU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ATGĀDINOT, ka Konstitūcijas I-3. pantā paredzēts mērķis veicināt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju un dalībvalstu solidaritāti un ka ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija pieder pie Savienības dalītās kompetences jomām, kas uzskaitītas Konstitūcijas I-14. panta 2. punkta c) apakšpunktā;
ATGĀDINOT, ka Konstitūcijas III daļas III sadaļas III nodaļas 3. iedaļas noteikumi par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju kopumā rada tiesisku pamatu tam, lai saliedētu un turpinātu attīstīt Savienības darbību minētajā jomā, ietverot fonda izveidi;
ATGĀDINOT, ka Konstitūcijas III-223. pantā ir paredzēts izveidot Kohēzijas fondu;
IEVĒROJOT, ka Eiropas Investīciju banka nabadzīgākajiem reģioniem aizdod lielas summas, kas aizvien palielinās;
IEVĒROJOT vēlmi panākt lielāku elastību, piešķirot līdzekļus no struktūrfondiem;
IEVĒROJOT vēlmi panākt samērīgu Savienības dalību dažādu līmeņu programmās un projektos dažās dalībvalstīs;
IEVĒROJOT priekšlikumu Kopienas pašu resursu sistēmā vairāk ņemt vērā dalībvalstu relatīvo labklājību;

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

VIENĪGAIS PANTS

1. Dalībvalstis vēlreiz apstiprina, ka ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas veicināšana ir vitāli svarīga, lai Savienība pilnvērtīgi attīstītos un gūtu ilgtspējīgus panākumus.

2. Dalībvalstis vēlreiz apstiprina pārliecību, ka struktūrfondiem arī turpmāk jāatvēl nozīmīga loma, lai sasniegtu Savienības mērķus kohēzijas jomā.

3. Dalībvalstis vēlreiz apliecina pārliecību, ka Eiropas Investīciju bankai tās resursu lielākā daļa arī turpmāk jāatvēl ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas veicināšanai, un apliecina gatavību pārskatīt Eiropas Investīciju bankas vajadzības kapitāla jomā, līdzko tas būs vajadzīgs šim nolūkam.

4. Dalībvalstis vienojas par to, ka Kohēzijas fonds nodrošinās Savienības finanšu ieguldījumu projektos, kas attiecas uz vidi un Eiropas komunikāciju tīkliem tajās dalībvalstīs, kuru nacionālais kopprodukts uz vienu iedzīvotāju nesasniedz 90 % no Savienības vidējā rādītāja, un kurām ir programma, lai nodrošinātu atbilstību Konstitūcijas III-184. pantā paredzētajiem ekonomiskās konverģences kritērijiem.

5. Dalībvalstis apliecina nodomu pieļaut lielāku elastību, piešķirot aizdevumus no struktūrfondiem, lai ņemtu vērā īpašās vajadzības, ko nenodrošina pašreizējie noteikumi par struktūrfondiem.

6. Dalībvalstis apliecina gatavību mērķtiecīgi dažādot Savienības iesaistīšanās pakāpes attiecībā uz struktūrfondu programmām un projektiem, lai izvairītos no budžeta izdevumu pārmērīgas palielināšanās dalībvalstīs ar zemāku labklājības līmeni.

7. Dalībvalstis atzīst vajadzību regulāri pārraudzīt panākumus, kas gūti, īstenojot ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, un apliecina gatavību šajā sakarā apzināt visus vajadzīgos pasākumus;

8. Dalībvalstis apliecina nodomu vairāk ievērot konkrētu dalībvalstu iespējas ieguldīt Savienības pašu resursu sistēmā un apzināt iespējas, kā koriģēt regresīvus elementus, kas attiecībā uz dalībvalstīm ar zemāku labklājības līmeni pašlaik pastāv Savienības pašu resursu sistēmā.

30. PROTOKOLS
PAR ĪPAŠIEM NOSACĪJUMIEM ATTIECĪBĀ UZ GRENLANDI

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

VIENĪGAIS PANTS

1. Režīms, ko piemēro, importējot Savienībā Grenlandes izcelsmes produktus, uz kuriem attiecas zvejniecības produktu kopīgā tirgus organizācija, atbilst tirgus kopīgās organizācijas mehānismiem, kā arī ietver atbrīvojumu no muitas nodokļiem un līdzīgiem maksājumiem vai līdzīgiem pasākumiem, ja piekļuves iespējas Grenlandes zvejas zonām, kas piešķirtas Savienībai saskaņā ar nolīgumu starp Savienību un struktūru, kas atbild par Grenlandi, Savienība uzskata par pietiekamām.

2. Pasākumus attiecībā uz 1. punktā paredzēto produktu importa režīmu pieņem saskaņā ar procedūrām, kas paredzētas Konstitūcijas III-231. pantā.

31. PROTOKOLS
PAR ĪRIJAS KONSTITŪCIJAS 40.3.3. PANTU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES

IR VIENOJUŠĀS par šādu noteikumu, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam.

VIENĪGAIS PANTS

Nekādi noteikumi Līgumā par Konstitūciju Eiropai vai citos līgumos vai aktos, ar ko groza vai papildina minēto Līgumu, nekavē Īrijā piemērot Īrijas Konstitūcijas 40.3.3. pantu.

32. PROTOKOLS
PAR KONSTITŪCIJAS I-9. PANTA 2. PUNKTU, KAS ATTIECAS UZ SAVIENĪBAS PIEVIENOŠANOS EIROPAS CILVĒKTIESĪBU UN PAMATBRĪVĪBU AIZSARDZĪBAS KONVENCIJAI

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

1. PANTS

Nolīgumā par Savienības pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai (turpmāk "Eiropas Konvencija"), kā paredzēts Konstitūcijas I-9. panta 2. punktā, jāparedz nepieciešamība saglabāt Savienības un Savienības tiesību sistēmas īpašās iezīmes, jo īpaši attiecībā uz:

a) īpašajiem pasākumiem saistībā ar Savienības iespējamo dalību Eiropas Konvencijas kontroles struktūrās;

b) mehānismiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka lietas, ko ierosinājušas valstis, kas nav Savienības dalībvalstis, un fiziskās personas, tiks attiecīgi vērstas pret dalībvalstīm un/vai Savienību.

2. PANTS

Iepriekš 1. punktā minētajā nolīgumā jānodrošina, ka Savienības pievienošanās neietekmē ne Savienības kompetenci, ne tās iestāžu pilnvaras. Minētajā līgumā jānodrošina, ka nekādi tā noteikumi neietekmē dalībvalstu stāvokli saistībā ar Eiropas Konvenciju, jo īpaši saistībā ar tās protokoliem, pasākumiem, ko dalībvalstis veic, atkāpjoties no Eiropas Konvencijas atbilstīgi tās 15. pantam, un atrunām, ko dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar Eiropas Konvencijas 57. pantu.

3. PANTS

Nekādi noteikumi 1. pantā minētajā nolīgumā neskar Konstitūcijas III-375. panta 2. punktu.

33. PROTOKOLS
PAR AKTIEM UN LĪGUMIEM, AR KO PAPILDINA VAI GROZA EIROPAS KOPIENAS DIBINĀŠANAS LĪGUMU UN LĪGUMU PAR EIROPAS SAVIENĪBU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

TĀ KĀ ar Konstitūcijas IV-437. panta 1. punktu ir atcelts Eiropas Kopienas dibināšanas līgums un Līgums par Eiropas Savienību, kā arī akti un līgumi, ar ko tie papildināti vai grozīti;

TĀ KĀ jāsastāda IV-437. panta 1. punktā minēto aktu un līgumu saraksts;

TĀ KĀ ir jāpārņem Amsterdamas Līguma 9. panta 7. punkta būtība;

PATUROT PRĀTĀ, ka 1976. gada 20. septembra Aktam par Eiropas Parlamenta pārstāvju ievēlēšanu vispārējās tiešās vēlēšanās ir jāpaliek spēkā,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam.

1. PANTS

1. Ar šo atceļ turpmāk norādītos aktus un līgumus, ar ko papildināts vai grozīts Eiropas Kopienas dibināšanas līgums:

a) 1965. gada 8. aprīļa Protokolu par Eiropas Kopienu privilēģijām un imunitāti, kas pievienots Līgumam par vienotas Eiropas Kopienu Padomes un vienotas Eiropas Kopienu Komisijas izveidi (OV L 152, 13.7.1967., 13. lpp.);

b) 1970. gada 22. jūlija Līgumu, ar ko groza dažus budžeta noteikumus Eiropas Kopienu dibināšanas līgumos un Līgumā par vienotas Eiropas Kopienu Padomes un vienotas Eiropas Kopienu Komisijas izveidi (OV L 2, 2.1.1977., 1. lpp.);

c) 1975. gada 22. jūlija Līgumu, ar ko groza dažus finanšu noteikumus Eiropas Kopienu dibināšanas līgumos un Līgumā par vienotas Eiropas Kopienu Padomes un vienotas Eiropas Kopienu Komisijas izveidi (OV L 359, 31.12.1977., 4. lpp.);

d) 1975. gada 10. jūlija Līgumu, ar ko groza dažus noteikumus Protokolā par Eiropas Investīciju bankas statūtiem (OV L 91, 6.4.1978., 1. lpp.);

e) 1984. gada 13. marta Līgumu, ar ko attiecībā uz Grenlandi groza Eiropas Kopienu dibināšanas līgumus (OV L 29, 1.2.1985., 1. lpp.);

f) 1986. gada 17. februāra un 1986. gada 28. februāra Vienoto Eiropas aktu (OV L 169, 29.6.1987., 1. lpp.);

g) 1993. gada 25. marta Aktu, ar ko groza Protokolu par Eiropas Investīciju bankas Statūtiem, pilnvarojot Valdi izveidot Eiropas Investīciju fondu (OV L 173, 6.4.1978., 14. lpp.);

h) Valstu vai valdību vadītāju Padomes Lēmumu 2003/223/EK (2003. gada 21. marts) par Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtu 10.2. panta grozījumiem (OV L 83, 1.4.2003., 66. lpp.).

2. Ar šo atceļ 1997. gada 2. oktobra Amsterdamas Līgumu, ar ko groza Līgumu par Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu dibināšanas līgumus un dažus ar tiem saistītus aktus (OV C 340, 10.11.1997., 1. lpp.).

3. Ar šo atceļ 2001. gada 26. februāra Nicas Līgumu, ar ko groza Līgumu par Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu dibināšanas līgumus un dažus ar tiem saistītus aktus (OV C 80, 10.3.2001., 1. lpp.).

2. PANTS

1. Neskarot Konstitūcijas III-432. panta un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 189. panta piemērošanu, dalībvalstu valdību pārstāvji, savstarpēji vienojoties, pieņem nepieciešamos noteikumus, lai rastu risinājumu dažām īpašām problēmām, ko Luksemburgas Lielhercogistei radījusi vienotas Eiropas Kopienu Padomes un vienotas Eiropas Kopienu Komisijas izveide.

2. Akts par Eiropas Parlamenta pārstāvju ievēlēšanu vispārējās tiešās vēlēšanās, kas pievienots Padomes Lēmumam 76/787/EOTK, EEK, *Euratom* (OV L 278, 8.10.1976., 1. lpp.), kāds tas ir, kad stājas spēkā Līgums par Konstitūciju Eiropai, paliek spēkā. Lai minēto aktu pielāgotu Konstitūcijai, to groza šādi:

a) svītro 1. panta 3. punktu;

b) akta 5. panta 1. punkta otrajā daļā svītro vārdu "noteikumi";

c) akta 6. panta 2. punktā svītro vārdus "1965. gada 8. aprīlis"; vārdus "Eiropas Kopienas" aizstāj ar vārdiem "Eiropas Savienība";

d) akta 7. panta 1. punkta otrajā ievilkumā vārdus "Eiropas Kopienu Komisijas" aizstāj ar vārdiem "Eiropas Komisijas";

e) akta 7. panta 1. punkta trešajā ievilkumā vārdus "Eiropas Kopienu Tiesas vai Pirmās instances tiesas" aizstāj ar vārdiem "Eiropas Savienības Tiesas";

f) akta 7. panta 1. punkta piektajā ievilkumā vārdus "Eiropas Kopienu Revīzijas palātas" aizstāj ar vārdiem "Revīzijas palātas";

g) akta 7. panta 1. punkta sestajā ievilkumā vārdus "Eiropas Kopienu ombuda" aizstāj ar vārdiem "Eiropas ombuda";

h) akta 7. panta 1. punkta septītajā ievilkumā vārdus "Eiropas Ekonomikas kopienas un Eiropas Atomenerģijas kopienas" aizstāj ar vārdiem "Eiropas Savienības";

i) akta 7. panta 1. punkta devītajā ievilkumā vārdus "saskaņā ar Eiropas Ekonomikas kopienas un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumiem" aizstāj ar vārdiem "saskaņā ar Līgumu par Konstitūciju Eiropai un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu"; vārdu "Kopienas" aizstāj ar vārdu "Savienības";

j) akta 7. panta 1. punkta vienpadsmitajā ievilkumā vārdus "Eiropas Kopienu iestādēs vai tām piesaistītajās specializētajās iestādēs, vai Eiropas Centrālajā bankā" aizstāj ar vārdiem "Eiropas Savienības iestādēs vai struktūrās";

k) akta 7. panta 1. punkta ievilkumi kļūst par, attiecīgi, a) līdz k) apakšpunktu;

l) akta 7. panta 2. punkta otrajā daļā svītro vārdu "noteikumi"; minētās daļas ievilkumi kļūst par, attiecīgi, a) un b) apakšpunktu;

m) akta 11. panta 2. punkta otrajā daļā vārdu "Kopienā" aizstāj ar vārdu "Savienībā"; vārdu "nosaka" aizstāj ar "pieņem eirolēmumu, ar ko nosaka"; vārdus "iepriekšējās daļas" aizstāj ar vārdiem "pirmās daļa";

n) akta 11. panta 3. punktā vārdkopu "Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 139. pantu" aizstāj ar vārdkopu "Konstitūcijas III-336. pantu";

o) akta 14. pantā vārdu "priekšlikuma" aizstāj ar vārdu "iniciatīvas"; vārdkopu "pieņem šādus noteikumus" aizstāj ar vārdkopu "pieņem nepieciešamās eiroregulas un eirolēmumus".

34. PROTOKOLS
PAR PĀREJAS NOTEIKUMIEM ATTIECĪBĀ UZ SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

TĀ KĀ, lai organizētu pāreju no Eiropas Kopienas un Eiropas Savienības, kura nodibināta ar Līgumu par Eiropas Savienību, uz Eiropas Savienību, kura nodibināta ar Līgumu par Konstitūciju Eiropai un kura ir abu iepriekšminēto tiesiskā pēctece, ir nepieciešams paredzēt pārejas noteikumus, kurus piemēro, kamēr nav pilnībā stājušies spēkā visi Konstitūcijas noteikumi un to īstenošanai nepieciešamie instrumenti,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam.

I SADAĻA

NOTEIKUMI PAR EIROPAS PARLAMENTU

1. PANTS

1. Saskaņā ar Konstitūcijas I-20. panta 2. punkta otro daļu Eiropadome pietiekami savlaicīgi pirms 2009. gada parlamenta vēlēšanām pieņem eirolēmumu, ar ko nosaka Eiropas Parlamenta sastāvu.

2. Parlamenta pilnvaru laikposmā no 2004. gada līdz 2009. gadam no katras dalībvalsts ievēlēto pārstāvju sastāvs un skaits Eiropas Parlamentā paliek tāds pats, kāds tas ir Līguma par Konstitūciju Eiropai spēkā stāšanās dienā, un pārstāvju skaits ir šāds:

Beļģija	24
Čehijas Republika	24
Dānija	14
Vācija	99
Igaunija	6
Grieķija	24
Spānija	54
Francija	78
Īrija	13
Itālija	78
Kipra	6
Latvija	9
Lietuva	13
Luksemburga	6
Ungārija	24
Malta	5
Nīderlande	27
Austrija	18
Polija	54
Portugāle	24
Slovēnija	7
Slovākija	14
Somija	14
Zviedrija	19
Apvienotā Karaliste	78.

II SADAĻA

NOTEIKUMI PAR EIROPADOMI
UN PADOMI

2. PANTS

1. Konstitūcijas I-25. panta 1., 2. un 3. punkta noteikumi par kvalificēta balsu vairākuma definīciju Eiropadomē un Padomē stājas spēkā 2009. gada 1. novembrī pēc 2009. gada Eiropas Parlamenta vēlēšanām, kā noteikts Konstitūcijas I-20. panta 2. punktā.

2. Neskarot Konstitūcijas I-25. panta 4. punktu, līdz 2009. gada 31. oktobrim spēkā ir turpmāk izklāstītie noteikumi.

Eiropadomes un Padomes lēmumiem, kam nepieciešams kvalificēts balsu vairākums, locekļu balsis vērtē šādi:

Beļģija	12
Čehijas Republika	12
Dānija	7
Vācija	29
Igaunija	4
Grieķija	12
Spānija	27
Francija	29
Īrija	7
Itālija	29
Kipra	4
Latvija	4
Lietuva	7
Luksemburga	4
Ungārija	12
Malta	3
Nīderlande	13
Austrija	10
Polija	27
Portugāle	12
Slovēnija	4
Slovākija	7
Somija	7
Zviedrija	10
Apvienotā Karaliste	29.

Gadījumos, kad saskaņā ar Konstitūciju akts ir jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma, tas ir pieņemts, ja "par" ir vismaz 232 balsis, kas pārstāv locekļu vairākumu. Pārējos gadījumos lēmums ir pieņemts, ja "par" ir vismaz 232 balsis, kas pārstāv vismaz divas trešdaļas locekļu.

Ja Eiropadome vai Padome pieņem aktu ar kvalificētu balsu vairākumu, Eiropadomes vai Padomes loceklis var lūgt veikt pārbaudi, lai pārliecinātos par to, ka dalībvalstis, kas veido kvalificēto balsu vairākumu, aptver vismaz 62 % no visiem Savienības iedzīvotājiem. Ja konstatē, ka tā nav, aktu nepieņem.

3. Turpmākiem pievienošanās gadījumiem 2. punktā minēto minimumu aprēķina tā, lai nodrošinātu, ka balsīs izteiktais kvalificētā balsu vairākuma minimums nepārsniedz minimumu, kurš izriet no tabulas, kas ietverta Deklarācijā par Eiropas Savienības paplašināšanos, kura pievienota Nicas Līguma pieņemšanas konferences Nobeiguma aktam.

4. Turpmāk norādītie noteikumi, kas attiecas uz kvalificētā balsu vairākuma definīciju, stājas spēkā 2009. gada 1. novembrī:

- Konstitūcijas I-44. panta 3. punkta trešā, ceturtā un piektā daļa;

- Konstitūcijas I-59. panta 5. punkta otrā un trešā daļa;

- Konstitūcijas I-60. panta 4. punkta otrā daļa;

- Konstitūcijas III-179. panta 4. punkta trešā un ceturtā daļa;

- Konstitūcijas III-184. panta 6. punkta trešā un ceturtā daļa;

- Konstitūcijas III-184. panta 7. punkta trešā un ceturtā daļa;

- Konstitūcijas III-194. panta 2. punkta otrā un trešā daļa;

- Konstitūcijas III-196. panta 3. punkta otrā un trešā daļa;

- Konstitūcijas III-197. panta 4. punkta otrā un trešā daļa;

- Konstitūcijas III-198. panta 2. punkta trešā daļa;

- Konstitūcijas III-312. panta 3. punkta trešā un ceturtā daļa;

- Konstitūcijas III-312. panta 4. punkta trešā un ceturtā daļa;

- 1. panta otrā, trešā un ceturtā daļa un 3. panta 1. punkta otrā, trešā un ceturtā daļa Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar politiku, kas attiecas uz kontroli pie robežām, patvērumu un imigrāciju, kā arī saistībā ar tiesu iestāžu sadarbību civillietās un policijas sadarbību;

- 1. panta otrā, trešā un ceturtā daļa un 5. panta trešā, ceturtā un piektā daļa Protokolā par Dānijas nostāju.

Līdz 2009. gada 31. oktobrim gadījumos, kad balsošanā piedalās ne visi Padomes locekļi, un īpaši gadījumos, kas paredzēti šā punkta pirmajā daļā uzskaitītajos noteikumos, kvalificētais balsu vairākums ir tāda pati vērtēto balsu attiecība un Padomes locekļu skaita attiecība un, vajadzības gadījumā, tāda pati iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju attiecība, kāda noteikta 2. punktā.

3. PANTS

Kamēr nav stājies spēkā Konstitūcijas I-24. panta 4. punktā minētais eirolēmums, Padome var sanākt I-24. panta 2. un 3. punktā minētajos sastāvos, kā arī citos sastāvos, kas ir noteikti sarakstā, kuru apstiprina ar Vispārējo lietu Padomes pieņemtu eirolēmumu, to pieņemot ar vienkāršu balsu vairākumu.

III SADAĻA

NOTEIKUMI PAR KOMISIJU,
TOSTARP SAVIENĪBAS ĀRLIETU MINISTRU

4. PANTS

Komisijas locekļi, kas ir amatā dienā, kad stājas spēkā Līgums par Konstitūciju Eiropai, paliek amatā līdz amata pilnvaru termiņa beigām. Tomēr dienā, kad amatā tiek iecelts Savienības ārlietu ministrs, beidzas amata pilnvaru termiņš Komisijas loceklim ar tādu pašu pilsonību kā Savienības ārlietu ministram.

IV SADAĻA

NOTEIKUMI PAR PADOMES ĢENERĀLSEKRETĀRU, AUGSTO PĀRSTĀVI KOPĒJĀS ĀRPOLITIKAS UN DROŠĪBAS POLITIKAS JAUTĀJUMOS UN PADOMES ĢENERĀLSEKRETĀRA VIETNIEKU

5. PANTS

Padomes ģenerālsekretāra, Augstā Pārstāvja kopējās ārpolitikas un drošības politikas jautājumos un Padomes ģenerālsekretāra vietnieka amata pilnvaru laiks beidzas dienā, kad stājas spēkā Līgums par Konstitūciju Eiropai. Padome ieceļ ģenerālsekretāru saskaņā ar Konstitūcijas III-344. panta 2. punktu.

V SADAĻA

NOTEIKUMI PAR PADOMDEVĒJĀM STRUKTŪRĀM

6. PANTS

Kamēr nav stājies spēkā Konstitūcijas III-386. pantā minētais eirolēmums, Reģionu komitejas locekļu sadalījums ir šāds:

Beļģija	12
Čehijas Republika	12
Dānija	9
Vācija	24
Igaunija	7
Grieķija	12
Spānija	21
Francija	24
Īrija	9
Itālija	24
Kipra	6
Latvija	7
Lietuva	9
Luksemburga	6
Ungārija	12
Malta	5
Nīderlande	12
Austrija	12

Polija	21
Portugāle	12
Slovēnija	7
Slovākija	9
Somija	9
Zviedrija	12
Apvienotā Karaliste	24.

7. PANTS

Kamēr nav stājies spēkā Konstitūcijas III-389. pantā minētais eirolēmums, Ekonomikas un sociālo lietu komitejas locekļu sadalījums ir šāds:

Beļģija	12
Čehijas Republika	12
Dānija	9
Vācija	24
Igaunija	7
Grieķija	12
Spānija	21
Francija	24
Īrija	9
Itālija	24
Kipra	6
Latvija	7
Lietuva	9

Luksemburga	6
Ungārija	12
Malta	5
Nīderlande	12
Austrija	12
Polija	21
Portugāle	12
Slovēnija	7
Slovākija	9
Somija	9
Zviedrija	12
Apvienotā Karaliste	24.

35. PROTOKOLS
PAR EIROPAS OGĻU UN TĒRAUDA KOPIENAS DIBINĀŠANAS LĪGUMA IZBEIGŠANĀS FINANSIĀLAJĀM SEKĀM UN PAR OGĻU UN TĒRAUDA ZINĀTNISKĀS IZPĒTES FONDU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ATGĀDINOT, ka visi Eiropas Ogļu un tērauda kopienas aktīvi un pasīvi, kādi tie bija 2002. gada 23. jūlijā, ir 2002. gada 24. jūlijā nodoti Eiropas Kopienai;

ŅEMOT VĒRĀ faktu, ka minētos līdzekļus ir vēlams izmantot zinātniskajai izpētei nozarēs, kas saistītas ar ogļrūpniecību un tērauda rūpniecību, un ka tāpēc šajā sakarā būtu jāparedz daži īpaši noteikumi,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

1. PANTS

1. Eiropas Ogļu un Tērauda Kopienas aktīvu un pasīvu tīro vērtību, kāda tā ir Eiropas Ogļu un Tērauda Kopienas bilancē 2002. gada 23. jūlijā, ņemot vērā jebkādu pieaugumu vai samazinājumu, kas varētu rasties likvidācijas darbību rezultātā, uzskata par Savienības aktīviem, kas paredzēti zinātniskajai izpētei ar ogļrūpniecību un tērauda rūpniecību saistītās nozarēs, turpmāk tekstā - "likvidējamā Eiropas Ogļu un Tērauda Kopiena ". Pēc likvidācijas pabeigšanas minētos aktīvus dēvē par "Ogļu un tērauda zinātniskās izpētes fonda aktīviem".

2. Ieņēmumus no aktīviem, ko dēvē par "Ogļu un tērauda zinātniskās izpētes fondu", saskaņā ar šo protokolu un uz tā pamata pieņemtiem aktiem izmanto vienīgi zinātniskajai izpētei, ko veic ar ogļrūpniecību un tērauda rūpniecību saistītās nozarēs, bet kas nav paredzēta zinātniskās izpētes pamatprogrammā.

2. PANTS

1. Visus noteikumus, kas vajadzīgi šā protokola īstenošanai, tostarp pamatprincipus, paredz ar eirolikumu, ko pieņem Padome. Padome lemj, iepriekš saņemot Eiropas Parlamenta piekrišanu.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem eiroregulas vai eirolēmumus, ar ko nosaka daudzgadu finanšu pamatnostādnes attiecībā uz Ogļu un tērauda zinātniskās izpētes fonda aktīvu pārvaldīšanu, kā arī tehniskas pamatnostādnes attiecībā uz Ogļu un tērauda zinātniskās izpētes fonda zinātniskās izpētes programmu. Padome lemj, iepriekš apspriežoties ar Eiropas Parlamentu.

3. PANTS

Ja vien šajā protokolā un uz tā pamata pieņemtos aktos nav noteikts citādi, piemēro Konstitūcijas noteikumus.

36. PROTOKOLS
PAR GROZĪJUMIEM EIROPAS ATOMENERĢIJAS KOPIENAS DIBINĀŠANAS LĪGUMĀ

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ATGĀDINOT, ka ir nepieciešams, lai pilnībā saglabātos Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma noteikumu tiesiskās sekas;

VĒLĒDAMĀS minēto līgumu pielāgot jaunajiem noteikumiem, kas paredzēti Līgumā par Konstitūciju Eiropai, jo īpaši iestāžu un finanšu jomā,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai un ar ko groza Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu.

1. PANTS

Ar šo protokolu groza Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu (turpmāk "EAEK līgums"), kāds tas ir spēkā dienā, kad stājas spēkā Līgums par Konstitūciju Eiropai.

Atkāpjoties no IV-437. panta Līgumā par Konstitūciju Eiropai un neskarot citus šā protokola noteikumus, nemainīgas paliek tiesiskās sekas, ko radījuši EAEK līguma grozījumi, kuri izdarīti ar līgumiem un aktiem, kas atcelti saskaņā ar IV-437. pantu Līgumā par Konstitūciju Eiropai, kā arī tādu spēkā esošo aktu tiesiskās sekas, kuri pieņemti, pamatojoties uz EAEK līgumu.

2. PANTS

Līguma III sadaļas nosaukumu "Noteikumi par iestādēm" aizstāj ar nosaukumu

"Iestāžu un finanšu noteikumi".

3. PANTS

EAEK līguma III sadaļas sākumā iekļauj šādu nodaļu:

"I NODAĻA

DAŽU LĪGUMA PAR KONSTITŪCIJU EIROPAI NOTEIKUMU PIEMĒROŠANA

106.a PANTS

1. Uz šo Līgumu attiecas Līguma par Konstitūciju Eiropai I-19. līdz I-29. pants, I-31. līdz I-39. pants, I-49. un I-50. pants, I-53. līdz I-56. pants, I-58. līdz I-60. pants, III-330. līdz III-372. pants, III-374. un III-375. pants, III-378. līdz III-381. pants, III-384. un III-385. pants, III-389. līdz III-392. pants, III-395. līdz III-410. pants, III-412. līdz III-415. pants, III-427., III-433., IV-439. un IV-443. pants.

2. Iepriekš 1. punktā minētajos noteikumos, kā arī Līgumam par Konstitūciju Eiropai un šim Līgumam pievienotajos protokolos esošās atsauces uz Savienību un Konstitūciju šā Līguma sakarā uzskata par atsaucēm uz, attiecīgi, Eiropas Atomenerģijas kopienu un šo Līgumu.

3. Līgums par Konstitūciju Eiropai neparedz atkāpes no šā Līguma noteikumiem.".

4. PANTS

Līguma III sadaļas 1., 2. un 3. nodaļa kļūst par, attiecīgi, 2., 3. un 4. nodaļu.

5. PANTS

1. Atceļ EAEK līguma 3. pantu, 107. līdz 132. pantu, 136. līdz 143. pantu, 146. līdz 156. pantu, 158. līdz 163. pantu, 165. līdz 170. pantu, 173., 173.A un 175. pantu, 177. līdz 179.a pantu, 180.b, 181., 183., 183.A, 190. un 204. pantu.

2. Atceļ protokolus, kuri līdz šim bija pievienoti EAEK līgumam.

6. PANTS

EAEK līguma IV sadaļas nosaukumu "Finanšu noteikumi" aizstāj ar nosaukumu:
"Īpaši finanšu noteikumi".

7. PANTS

1. EAEK līguma 38. panta trešajā daļā un 82. panta trešajā daļā atsauces uz 141. un 142. pantu attiecīgi aizstāj ar atsaucēm uz Konstitūcijas III-360. un III-361. pantu.

2. EAEK līguma 171. panta 2. punktā un 176. panta 3. punktā atsauces uz 183. pantu aizstāj ar atsaucēm uz Konstitūcijas III-412. pantu.

3. EAEK līguma 172. panta 4. punktā atsauci uz 177. panta 5. punktu aizstāj ar atsauci uz Konstitūcijas III-404. pantu.

4. EAEK līguma 38., 82., 96. un 98. pantā terminu "direktīva" aizstāj ar terminu "eiroregula" atbilstīgā locījumā un, attiecīgi, vienskaitlī vai daudzskaitlī.

5. Visā EAEK līguma tekstā - izņemot 18., 20. un 23. pantu, 53. panta pirmo daļu un visus gadījumus, kad lēmumu pieņem Eiropas Savienības tiesa - terminu "lēmums" aizstāj ar terminu "eirolēmums" atbilstīgā locījumā un, attiecīgi, vienskaitlī vai daudzskaitlī.

6. Visā EAEK līguma tekstā terminu "Tiesa" aizstāj ar terminu "Eiropas Savienības Tiesa" atbilstīgā locījumā.

8. PANTS

EAEK līguma 191. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"191. PANTS

Dalībvalstu teritorijā Kopienai ir privilēģijas un imunitāte, kas vajadzīgas, lai veiktu tās uzdevumus, atbilstīgi nosacījumiem, kuri ietverti Protokolā par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti.".

9. PANTS

EAEK līguma 198. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"198. PANTS

Ja vien nav noteikts citādi, šis Līgums attiecas uz dalībvalstu Eiropas teritorijām un dalībvalstu jurisdikcijā esošām teritorijām, kas nav Eiropā.

Tas attiecas arī uz tām Eiropas teritorijām, par kuru ārējām attiecībām ir atbildīga kāda no dalībvalstīm.

Šis Līgums attiecas uz Ālandu salām ar izņēmumiem, kuri sākotnēji bija noteikti līgumā, kas minēts Konstitūcijas IV-437. panta 2. punkta d) apakšpunktā, un kuri ir iekļauti Protokolā par Dānijas Karalistes, Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes, Grieķijas Republikas, Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas, kā arī Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes Pievienošanās līgumiem un aktiem.

Atkāpjoties no šā panta pirmās, otrās un trešās daļas,

a) šis Līgums neattiecas uz Ferēru salām un Grenlandi;

b) šis Līgums neattiecas uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes Suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā;

c) šis Līgums neattiecas uz tām aizjūras zemēm un teritorijām, kam ir īpašas attiecības ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti un kas nav uzskaitītas sarakstā, kurš ir iekļauts Līguma par Konstitūciju Eiropai II pielikumā;

d) šis Līgums attiecas uz Normandijas salām un Menas salu tikai tiktāl, ciktāl tas vajadzīgs, lai nodrošinātu tām piemērojamo noteikumu ieviešanu, kuri sākotnēji bija noteikti līgumā, kas minēts Konstitūcijas IV-437. panta 2. punkta a) apakšpunktā, un kuri ir iekļauti Protokolā par Dānijas Karalistes, Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes, Grieķijas Republikas, Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas, kā arī Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes Pievienošanās līgumiem un aktiem.".

10. PANTS

EAEK līguma 206. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"206. PANTS

Kopiena ar vienu vai vairākām valstīm vai starptautiskām organizācijām var slēgt asociācijas līgumus, kas paredz savstarpējas tiesības un pienākumus, kopīgu rīcību un īpašas procedūras.

Šādus līgumus, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, ar vienprātīgu lēmumu slēdz Padome.

Ja šādu līgumu dēļ jāizdara grozījumi šajā Līgumā, grozījumus vispirms pieņem saskaņā ar procedūru, kas paredzēta IV-443. pantā Līgumā par Konstitūciju Eiropai.".

11. PANTS

EAEK līguma 225. panta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

"Šis Līgums ir vienlīdz autentisks angļu, čehu, dāņu, grieķu, igauņu, īru, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru un zviedru valodā.".

12. PANTS

Eiropas Atomenerģijas kopienas ienākumus un izdevumus, izņemot Sagādes aģentūras un kopuzņēmumu ienākumus un izdevumus, paredz Savienības budžetā.

B. PIELIKUMI,
KAS PIEVIENOTI
LĪGUMAM PAR KONSTITŪCIJU EIROPAI

I PIELIKUMS

SARAKSTS,
KAS MINĒTS KONSTITŪCIJAS III-226. PANTĀ

– 1 – Numurs Kombinētajā nomenklatūrā	– 2 – Produkta apraksts
1. NODAĻA	Dzīvi dzīvnieki
2. NODAĻA	Gaļa un pārtikas gaļas subprodukti
3. NODAĻA	Zivis, vēžveidīgie un mīkstmieši
4. NODAĻA	Piena pārstrādes produkti; putnu olas; dabīgais medus
5. NODAĻA	
05.04	Dzīvnieku (izņemot zivju) zarnas, pūšļi un kuņģi, gan veseli, gan to daļas
05.15	Dzīvnieku izcelsmes produkti, kas citur nav minēti vai ietverti; beigti dzīvnieki, kas minēti 1. vai 3. nodaļā un kas nav derīgi pārtikai

– 1 – Numurs Kombinētajā nomenklatūrā	– 2 – Produkta apraksts
6. NODAĻA	Veģetējoši koki un citi augi; sīpoli, saknes un līdzīgas augu daļas; griezti ziedi un dekoratīvi zaļumi
7. NODAĻA	Dārzeņi un daži ēdami sakņaugi un bumbuļaugi
8. NODAĻA	Ēdami augļi un rieksti; ķirbjaugu vai citrusu augļu mizas
9. NODAĻA	Kafija, tēja un garšvielas, izņemot mate (pozīcija 09.03)
10. NODAĻA	Labība
11. NODAĻA	Miltrūpniecības ražojumi; iesals un ciete; lipeklis; inulīns
12. NODAĻA	Eļļas augu sēklas un augļi; dažādi graudi, sēklas un augļi; augi rūpniecības un medicīnas vajadzībām; salmi un rupjā lopbarība
13. NODAĻA	
ex 13.03	Pektīns

– 1 – Numurs Kombinētajā nomenklatūrā	– 2 – Produkta apraksts
15. NODAĻA	
15.01	Kausēti cūku tauki un citi apstrādāti cūku tauki; apstrādāti mājputnu tauki
15.02	Nekausēti liellopu, aitu vai kazu tauki; no tiem pagatavoti kausēti tauki (tostarp *premier jus*)
15.03	Kausētu cūku tauku stearīns, oleostearīns un tauku stearīns, kausētu cūku tauku eļļa, oleoeļļa un taleļļa, neemulģēta, nesajaukta un citādi nesagatavota
15.04	Zivju vai jūras zīdītāju tauki un eļļas, arī rafinētas
15.07	Negaistošas augu eļļas, šķidras vai cietas, nerafinētas, rafinētas vai attīrītas
15.12	Dzīvnieku vai augu tauki un eļļas, hidrogenētas, hidrogenētas, arī rafinētas, bet tālāk neapstrādātas
15.13	Margarīns, kausētu cūku tauku aizstājēji un citi apstrādāti tauki pārtikai
15.17	Taukvielu un dzīvnieku vai augu vasku apstrādes atlikumi

– 1 – Numurs Kombinētajā nomenklatūrā	– 2 – Produkta apraksts
16. NODAĻA	Gaļas, zivju, vēžveidīgo vai mīkstmiešu izstrādājumi
17. NODAĻA	
17.01	Ciets cukurbiešu un cukurniedru cukurs
17.02	Pārējie cukuri; cukura sīrupi; mākslīgais medus (sajaukts vai nesajaukts ar dabīgo medu); grauzdēts cukurs
17.03	Melase, arī balināta
17.05 (*)	Aromatizēti vai krāsoti cukuri, sīrupi un melases, tomēr izņemot augļu sulas ar cukura piedevu jebkurā daudzumā
18. NODAĻA	
18.01	Kakao pupiņas, veselas vai maltas, negrauzdētas vai grauzdētas
18.02	Kakao čaumalas, apvalki, miziņas un citi atkritumi

– 1 – Numurs Kombinētajā nomenklatūrā	– 2 – Produkta apraksts
20. NODAĻA	Dārzeņu, augļu vai citu augu daļu izstrādājumi
22. NODAĻA	
22.04	Rūgstoša vīnogu misa vai vīnogu misa, kuras rūgšana pārtraukta, nepievienojot spirtu
22.05	Svaigo vīnogu vīni; vīnogu misa, kuras rūgšana pārtraukta, pievienojot spirtu
22.07	Citi raudzēti dzērieni (piemēram, ābolu sidrs, bumbieru vīns, medalus)
ex 22.08 (*) *ex* 22.09 (*)	Etilspirts vai attīrīti spirti, denaturēti vai nedenaturēti, jebkāda stipruma, kas iegūti no lauksaimniecības produktiem, kuri minēti šajā pielikumā, izņemot liķierus, citus alkoholiskos dzērienus un alkoholisko preparātu maisījumus (dēvētus par "koncentrētiem ekstraktiem"), kas paredzēti dzērienu izgatavošanai
ex 22.10 (*)	Etiķis un etiķa aizstājēji

– 1 – Numurs Kombinētajā nomenklatūrā	– 2 – Produkta apraksts
23. NODAĻA	Pārtikas rūpniecības atliekas un atkritumi; sagatavota rupjā dzīvnieku barība
24. NODAĻA	
24.01	Neapstrādāta tabaka, tabakas atkritumi
45. NODAĻA	
45.01	Dabiskais korķis, neapstrādāts, sasmalcināts, granulēts vai malts; korķa atkritumi
54. NODAĻA	
54.01	Linšķiedra, neapstrādāta vai apstrādāta, bet nevērpta; linu atsukas un atbiras (tostarp plucinātas lupatas)
57. NODAĻA	
57.01	Kaņepāju šķiedra (*Cannabis sativa*), neapstrādāta vai apstrādāta, bet nevērpta; kaņepāju šķiedru atsukas un atbiras (tostarp plucinātas lupatas vai virves).

(*) Pozīcija pievienota ar 1. pantu Eiropas Ekonomikas kopienas Padomes 1959. gada 18. decembra Regulā Nr. 7 bis (OV 7, 30.1.1962., 71/61. lpp.).

II PIELIKUMS

AIZJŪRAS ZEMES UN TERITORIJAS,
UZ KURĀM ATTIECAS
KONSTITŪCIJAS III DAĻAS IV SADAĻA

- Grenlande,
- Jaunkaledonija un piederīgās teritorijas,
- Franču Polinēzija,
- Francijas Dienvidu un Antarktikas teritorijas,
- Volisa un Futunas salas,
- Majota,
- Senpjēra un Mikelona,
- Aruba,
- Nīderlandes Antiļas:
  - Bonēra
  - Kirasao
  - Saba
  - Senteistāzija
  - Sentmartēna,
- Angilja,
- Kaimanu salas,
- Folklendas salas,
- Dienviddžordžija un Dienvidsendviču salas,
- Montserrata,
- Pitkērna,
- Sv. Helēnas sala un piederīgās teritorijas,
- Britu Antarktikas teritorija,

– Britu Indijas okeāna teritorija,
– Tērksas un Kaikosas salas,
– Britu Virdžīnu salas,
– Bermudu salas.